

காக்கை தரவு கணினிப்படி

இறக்கை: 13 இறகு: 5

காக்கை

இலக்கிய மாத இதழ்

மே 2024 விலை ₹50

சுருதி

பூதக்கண்ணாடி:

ஒரு தொல் தமிழ்ச் சடங்கின்
தென்னிந்திய அவதாரங்கள்

● பக்தவத்சல பாரதி

மாறுகிறதா
இந்திய அரசியல்?

● தி.சிகாமணி

தொழிற்சங்க இயக்கம்:

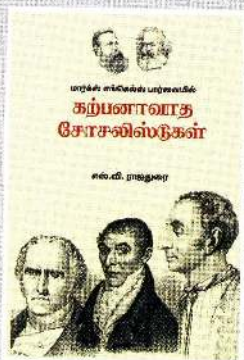
நேற்று — இன்று - நாளை

● இரா. குசேலன்

கச்சத்தீவு-50

தேச நலனுக்காக வாழ்வாதாரத்தையும்
உயிரையும் இழக்கும் தமிழக மீனவர்கள்

● நிகழ் அயக்கண்

'மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் பார்வையில் கற்பனாவாத சோசலிஸ்டுகள்' நூல் வெளியீடு

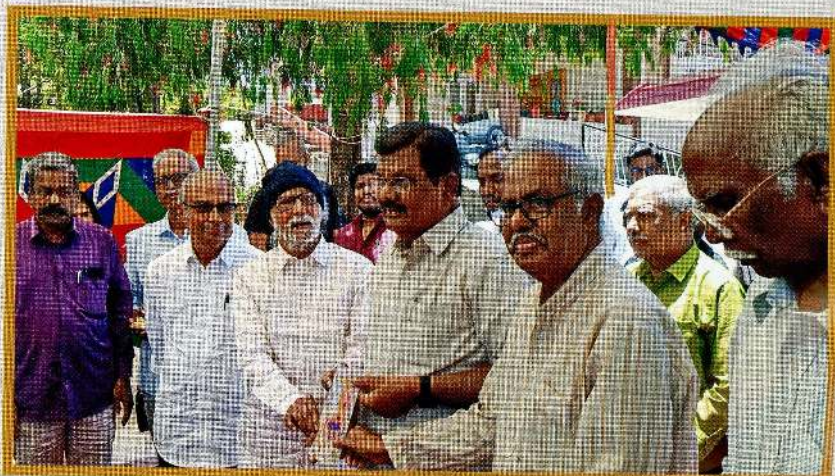
மார்க்ஸியம், பெரியாரியம், அம்பேத்கரியம், மேலைநாட்டுத் தத்துவ மரபுகள், கலை, இலக்கியம் எனப்படவேறு துறை சார்ந்த நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் மொழியாக்கங்களையும் ஆக்கியுள்ள தோழர் எஸ்.வி. ராஜதுரை, கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அவரை வாட்டி வதைத்துவரும் முக நரம்பு நோயின் கடும் வலியையும் தாங்கிக்கொண்டு, மன உறுதியுடன் இந்த சமூகத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய புத்தகங்களையும், கட்டுரைகளையும் எழுதி வந்துள்ளார். மொழிபெயர்ப்புகளையும் செய்துள்ளார். இருண்டகாலத்தில் பாடுவதும் இருக்குமா? (கட்டுரைகள்); மார்க்ஸியக் கலைச்சொற்கள், 'மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை - மேம்படுத்தப்பட்ட தமிழாக்கம், விளக்கக் குறிப்புகள், கட்டுரைகள்' போன்ற அவரது அண்மைக்கால நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

எஸ்.வி.ஆரின் 85 வது பிறந்த நாளையொட்டி 10.04.2024 புதன் கிழமை அன்று கோத்தகிரியில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் நடைபெற்ற எளிமையான நிகழ்ச்சியில் அவர் அண்மையில் எழுதிய இரு நூல்கள்

எஸ்.வி. ராஜதுரையின் இரு நூல்கள் வெளியீடு

வெளியிடப்பட்டன. எஸ்.வி. ராஜதுரையின் கட்டுரைகளடங்கிய என்.சி.பி.எச் வெளியீடான "உச்சிவெயில்" எனும் நூலினை திராவிடர் விடுதலைக்கழகத் தலைவர் கொளத்தூர் மணி வெளியிட அதன் முதல் பிரதியை பேராசிரியர் கணல் மைந்தன் (அக்னிபுத்திரன்) பெற்றுக்கொண்டார். எஸ்.வி.ஆரின் எழுத்தில் பாரதி புத்தகலாயத்தின் வெளியீடான "மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் பார்வையில் கற்பனாவாத சோசலிஸ்டுகள்" என்ற குறுநூலை மொழிபெயர்ப்பாளரும் பேராசிரியருமான சே. கோச்சடை வெளியிட அதன் முதல் பிரதியை மக்கள் சிவில் உரிமைக்கழகத்து ணைத்தலைவரும், புதுமலர் காலாண்டிதழின் ஆசிரியருமான கண குறிஞ்சி பெற்றுக்கொண்டார்.

காக்கைக் குழூ

'உச்சி வெயில்' நூல் வெளியீடு

காக்கைச் சிற்றிலை

இறக்கை: 13

இறகு: 5

திருவள்ளூர்வாரண்டு 2055

சித்திரை - வைகாசி
மே 2024

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

ஆசிரியர் குழு
முகிலன்
இரா.எட்வின

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

உலகளாவிய தொடர்பாளர்:
க. முகுந்தன்
K. Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

முகப்பு ஓவியம்:
நன்றி:
Jr Korpa on unsplash
courtesy: tikkun.org

உள் ஓவியங்கள்:
லெசி

தொடர்பு முகவரி:
காக்கை, 22, MJB தெரு,
திருவல்லிக்கேணி,
சென்னை- 600 005.
செல்பேசி: 98414 57503

மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com
இணைய முகவரி: kaakkai.in
www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

மக்களவைத் தேர்தல் 2024

தே

ச மக்களில் பெரும்பாலானோர், வறுமை, வேலைவாய்ப்பின்மை, பணவீக்கம், விலைவாசியை உயர்வு, பெருகும் ஏற்றத்தாழ்வினால் அவதியுற்று வருகிற வேளையில், 18 வது மக்களவைக்கான தேர்தல் ஏப்ரல் 19 இல் தொடங்கி ஜூன் 1 வரை ஏழு கட்டங்களாக நடந்துவருகிறது.

வலதுசாரி அடையாள அரசியலையும் சந்தையையும் காக்க உறுதியேற்றுக்கொண்டுள்ள ஆளும் பாஜக அரசானது, தேர்தல் அறிவிப்பிற்கு முன்பான காலத்திலிருந்தே, முடிந்தவரை தனக்கு எதிராகத் தேசிய கட்சிகளோ, மாநிலக்கட்சிகளோ, எதிர்கட்சியினரோ இருந்துவிடக்கூடாது என்றெண்ணிச்செயல்பட்டு, தனது பண்பலம், ஆதிக்கப்பலத்தினால் முடிந்தவரை, 1. கட்சிமாற வைப்பது. 2. அமலாக்கத்துறை, வருமானவரி, சி.பி.ஐ சோதனை மேற்கொண்டு மிரட்டுவது மட்டுமின்றி, மாநில முதல்வர்களைக்கூட விட்டுவைக்காது, சிறைக்கு அனுப்புவது என்பதாக இருக்கின்றது. 3. எதிர்கட்சிகளின் நிதி ஆதாரங்களையும் கட்டுப்படுத்து கின்றனர். 4. ஆட்சியாளர்களின் நிர்வாகத் தோல்வியை ஏழைமக்கள் அறியாதவண்ணமிருக்க, ஊடகங்கள், பிரபலங்களின் துணைகொண்டு வளர்ச்சி; பண்பாட்டு எழுச்சியெனக்கூறி கருத்துத்திணிப்பை மேற்கொள்பவர்களாக இருக்கின்றனர். இதுதவிர, தங்களது தேர்தல் அறிக்கையின் வழியாக இரண்டுவகையான பிரச்சாரங்களை மேற்கொள்ளுகின்றனர். 1. எந்தவித வலுவான கட்டமைப்பமின்றி, நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் 2047 இல் வளர்ந்தநாடு; 2027 பொருளாதாரத்தில் உலகின் மூன்றாவது பெரிய நாடு எனக் கட்டமைப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். 2. தேர்தல் அறிக்கையின் வழியாக, அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்திற்கு மாறாகவும், சிறுபான்மையினர்களை அச்சுறுத்தும்விதமாகவும், அனைத்து மக்களுக்கும் ஒரே சிவில் சட்டத்தினை கொண்டு வர இருப்பதாகவும், ஒரேநாடு ; ஒரேதேர்தல் முறையினை அமல்படுத்தப்போவதாகவும் கூறியுள்ளனர். பிரச்சாரங்களின்போது, தேர்தல் நடத்தைவிதமுறைகளையீறும் விதமாக மக்களை மதரீதியாக துருவப்படுத்தும் பிரச்சாரத்தை தொடர்ந்து மேற்கொள்பவர்களாகவும், ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொருவிதமானப் பொய்களை அவிழ்த்துவிடுபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

ஜனநாயகத்தினையும், அரசியலமைப்புச்சட்டத்தினையும், மக்கள் நலன், உரிமைகளையும் காக்கப் புறப்பட்ட எதிர்க்கட்சிகளின் கூட்டணியானது, ஆளுங்கட்சியினரின் அத்தமீறிய அஸ்திரத்தால் நிலைதடுமாறியபோதும், முடிந்தளவுக்கு, கூட்டணியமைத்து தேர்தலை சந்திக்கின்றன. முக்கிய எதிர்கட்சியான காங்கிரஸின் தேர்தல் அறிக்கையானது, இளைஞர், பெண்கள், விவசாயி, தொழிலாளர், சமூக நீதி மற்றும் மக்கள் நலன், சார்ந்து ஐந்து நியாயங்களையும் 25 உத்தரவாதங்களையும் மக்கள் முன்வைப்பதாக இருக்கின்றது. தமிழகத்தில் தேர்தல் முடிந்துவிட்டதெனினும், தமிழக மக்களின் கோரிக்கையான சமூகநீதி, சாதிவாரிக்கணக்கெடுப்பு, நீட் தேர்வுவிலக்கு போன்றவற்றிற்கு அக்கட்சியானது ஆதரவளிக்கின்றது.

இப்படியான சூழலில், பெருகிவரும் வேலைவாய்ப்பின்மை, பணவீக்கம், விலைவாசியை உயர்விற்கு தீர்வுகாண்பதாகவும்; அரசியலமைப்புச் சட்டம், ஜனநாயகம், மதச்சார்பின்மை, மக்கள்நலன், சமூக நீதியைப் பாதுகாப்பதாக உறுதிசூறுகின்ற ஒரு தேர்தல் அறிக்கையே பன்மைத்துவ சமூகத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கும்.

காக்கைச்

ஒவ்வொரு மாதமும்
1 ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகினிலே' இதழ்
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
அடுத்து வருகிற 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ்
கிடைக்கப் பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

தனிஇதழ் விலைரூ. 50.00
ஆண்டு சந்தா ரூ. 500.00
இரண்டாண்டு சந்தா ரூ. 750.00
ஐந்தாண்டு சந்தா ரூ. 2000.00
வெளிநாடு
ஆண்டு சந்தா \$ 50.00

வங்கி விவரம்
A/C Name : kaakkai
A/C No : 60111010005660
CANARA BANK
TRIPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
IFSC: CNRB0000914

Google Pay மூலம் செலுத்த:
செல்பேசி எண்: 98414 57503

வெளிநாட்டு வாசகர்கள் சந்தா செலுத்த:
A/C Name: kaakkai
A/C No: 60111010005660
CANARA BANK
TRIPLICANE BRANCH
CHENNAI - 600 005
SWIFT CODE: CNRBINBBBFD

விளம்பரக் கட்டணம்
பின் அட்டை வண்ணம் ரூ. 15000
உள் அட்டை வண்ணம் ரூ. 10000
உள்பக்கம் கருப்பு - வெள்ளை ரூ. 5000

காக்கையில் வெளியாகும்
கதை, கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், எழுத்தாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

சிறகுக்குள்ளே...

பூதக்கண்ணாடி: ஒரு தொல் தமிழ்ச் சடங்கின் தென்னிந்திய அவதாரங்கள்	
● பக்தவத்சல பாரதி.....	05
தொழிற்சங்க இயக்கம்: நேற்று - இன்று - நாளை	
● இரா. குசேலன்.....	09
மாறுகிறதா இந்திய அரசியல்?	
● தி.சிகாமணி	18
கச்சத்தீவு-50: தேச நலனுக்காக வாழ்வாதாரத்தையும் உயிரையும் இழக்கும் தமிழக மீனவர்கள்	
● நிகழ் அய்க்கண்	25
இசை சனாதனம்! (அ) இசை அரசியல்!	
● இரா.மோகன்ராஜன்.....	29
சங்கிலியால் கட்டப்பட்ட பலம் அறியா யானை	
● ஜமாலன்.....	34
மே நாள் குளுரை	
● சே.கோச்சடை	37
இடமிருந்து வலம் நகரும் அரசியலை அனுமதிக்கலாமா?	
● செல்லப்பா.....	40
'ஒரே நாடு' திட்டங்கள் வரிசையில்	
மோடி அரசு உருவாக்க நினைப்பது என்ன?	
● த.ராஜன்	44
ஆரம்புளி ஆத்தாவும் அகில நாயகியும்!	
● நாஞ்சில்நாடன்.....	48
சப்பாணிமான்	
கொலைசெய்து! கொலையுண்டு!! சாமியானவன்!!!	
● சு.இராமசுப்பிரமணியன்	51
நல்லதா நாலு வார்த்தை . . .	
● சுகா	56
வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளையும்	
ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதியும்	
● எஸ். ரவிச்சந்திரன்.....	59
சரிவுறும் ஜனநாயகம்	
● வல்லபாய் அமிர்தப்பா.....	63
பாபேலில் தோற்ற மனித சமூகம்	
● இரா எட்வின்	69
வாசுகி பாம்பு: உருட்டும் உண்மையும்	
● துருவன்.....	71
இது புத்தொழில்களின் காலம்!	
● மாதவன் ரமேஷ்	73
உன்மத்தத்தின் சூரியகாந்திகள்	
● யுமா வாசுகி.....	75
விவங்கிப்பட்ட மாணுடம் - பின்நவீனத்துவப் பெண்ணிய வாசிப்பின் கருத்துவெளி	
● இரா. சண்முகப்பிரியா	80

பூதக்கண்ணாடி:

ஒரு தொல் தமிழ்ச் சடங்கின் தென்னிந்திய அவதாரங்கள்

பூதக்கண்ணாடி என்றால் கண்ணுக்குத் தெரியாததைப் பெரியதாக்கிக் காட்டும் ஒரு குவிமைய வில்லை. கண்களுக்கு உதவும் இந்தக் கண்ணாடியைச் சாமியாட்டமாக உருவகப்படுத்தும் ஒரு சொல்லாடல் துளு நாட்டில் (தட்சிண கர்நாடகம்) இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. இதன் மூல வேர் பழந்தமிழகத்தின் வேலன் வெறியாட்டமாகும்.

சங்ககால வெறியாட்டத்தில் வேலன் தலைவியின் பசலை நோய்க்கான காரணத்தை முருகயர்ந்து வெறியாடி கண்டுபிடிப்பான். வேலன் வெறியாட்டம் தமிழகத்தில் இன்று சாமியாடுதலாக மாறியுள்ளது. ஆனால் துளு நாட்டில் அது சங்க காலத்தைப் போன்றே இன்றும் உயிர்ப்புடன் தொடர்கிறது.

துளு நாட்டில் கிராம் வழிபாட்டில் மிக முக்கியமானது பூத வழிபாடாகும். நூற்றுக்கணக்கான பூதங்களை மக்கள் வழிபடுகின்றனர். வழிபாட்டின்போது தெய்வங்களுக்கு ஆட்டமாடி நேர்த்தியும், வேண்டுதலும் செய்வார்கள். அதனை 'பூத கோலா' என்றழைப்பார்கள். இதன் பொருள் பூத ஆட்டம் ஆகும். பூத வழிபாட்டின்போது களவுபோன பொருட்கள், தொலைந்து போன பொருட்கள் கிடைக்கவும், தமக்கு ஏற்பட்ட தீமைகள் நீங்கவும் பூதங்களிடம் வேண்டுவர்.

மணிமேகலையில் வரும் நீதிக்கான சதுக்கப்பூதங்கள் போன்று துளு நாட்டில் இன்றைய பூதங்கள் வழிபடப்படுகின்றன. நீதிக்கான தெய்வங்களாகவே இவை வணங்கப்படுகின்றன. பூதக்கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு குற்றங்களை அலசி நீதியை வென்றெடுக்கும் தெய்வங்களாக இந்தப் பூதங்கள் விளங்குகின்றன. தெய்வங்கள் பூதக் கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டு மக்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து விடும். இவற்றிற்காக மேற்கொள்ளப்படும் ஆட்டங்கள் தென்னிந்தியாவில் எந்தெந்த

அவதாரங்களில் உள்ளன என்பதை இங்குக் காண்போம்.

தமிழகம்

பண்டைத் தமிழகத்தில் தெய்வம் மக்களிடம் இறங்கி ஆடுவதே வெறியாட்டு. முருகன் வேலன் மீதும், தேவராட்டிகள் மீதும் ஏறி ஆடியது வெறியாட்டம் எனப்பட்டது. தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் இதனை

வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெளியாட்டயந்த காந்தளும்

எனும் நூற்பாவில் குறிப்பிடுகிறது. செவ்வேள் எனும் வேலைக் கொண்டு, காந்தள் மலர் சூடி ஆடிய இவர்கள் வெறியாட்டாளன், படிமத்தான் எனவும் அறியப்பட்டனர். திருமுருகாற்றுப்படை யில் (228-248) குறமகள் வெறியாடியதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் வேலன் வெறியாடுதலே மிகுதி. குறமகள், தேவராட்டிகள் ஆடுவது மிகக் குறைவு (அகம். 22, 98; ஐங். 241; குறுந். 111; தொல். களவி. 24).

ஆடல் வழி இறைவனை வழிபடுதல் என்பது தொன்று தொட்டு நிலவும் ஒரு வழிபாட்டு முறையாகும். ஆதியில் குறிஞ்சித் திணை மக்கள் ஆடற்கலை மூலம் இறைவனோடு தொடர்பு கொண்டனர். அதற்குச் சிறந்த சான்று வேலன் வெறியாட்டமாகும்.

சங்க கால வேலன் வெறியாடல் ஓர் ஆதித் தமிழ் மரபு. இந்த வெறியாடலில்தான் முதன் முதலாக ஒரு முழுமை பெற்ற 'பூசாரியம்' (priest-hood) உருவாகிறது. இதற்கு முந்திய கட்டங்களில் தோன்றிய அணங்கு, சூர், பேய், பேய்மகள், சூர மகளிர், பூதம் (கூளி), கழுது, கூற்று, காலன் போன்றவற்றை வணங்குமிடத்தில் பூசாரியம் உருவாகவில்லை. இவற்றை மக்கள் தம்மளவில் வழிபட்டு வந்தனர். பூசாரிகள் உருவாகவில்லை.

ஆதியில் வேலன் வெறியாடல் ஒரு மந்திர

சங்ககால வெறியாட்டத்தில் வேலன் தலைவியின் பசலை நோய்க்கான காரணத்தை முருகயாந்து வெறியாடி கண்டுபிடிப்பான். வேலன் வெறியாட்டம் தமிழகத்தில் இன்று சாமியாடுதலாக மாறியுள்ளது. ஆனால் துளு நாட்டில் அது சங்க காலத்தைப் போன்றே இன்றும் உயிர்ப்புடன் தொடர்கிறது.

மருத்துவமாகவே தொடங்கப்பட்டது. பசலை நோயுற்ற தலைவியிடமிருந்து முருகுவை வெளியேற்றுதலே அதன் நோக்கமாக இருந்தது. வெறியாடலுக்கு முன்னர் அணங்கு, சூர் முதலான ஆற்றல்களை மக்கள் 'நிகழ்த்து முறை சடங்குகள்' (performative rituals) செய்து வழிபட்டனர். இவ்வகைச் சடங்குகள் தொடக்க நிலைக்குரியவை. வேலன்மார் மேற்கொண்ட வெறியாடுதலில் முதன்முறையாக 'விதிமுறை சார்ந்த சடங்குகள்' (prescriptive rituals) உருவாக்கப்பட்டன. மொழிக்கு இலக்கணம்போல் சடங்குகளுக்கு விதிமுறைகள் வரையறுக்கப்பட்டன.

வேலன் தலைவியின் நோயை அறிய சடங்கியல் தொழில்நுட்பத்தை (ritual technology) உருவாக்குகிறான். இம்மரபு சேர தேசத்தில் இன்றும் நீண்டு நிலைத்து வருகிறது. பஞ்ச வர்ணப் பொடிகள் கொண்டு களம் எழுதி (வரைதல்), சடங்கியல் சம்பிரதாயங்கள் செய்து, உச்சப்பாட்டு, களமெழுத்து, சந்தியாவேல், களம்பூசை, களத்திலாட்டம், திரியுழிச்சல், தேங்கபொளி முதலான சடங்குகள் நிகழ்த்தி, பாட்டுப்பாடி தெய்யாட்டம் நடைபெறும்.

ஆதி தமிழ் மரபில் உருவான வேலன் வெறியாட்டத்தில் முதன் முறையாக மானிட உலகமும் தெய்வ உலகமும் இணைக்கப்படும் உத்திமுறை தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. 'சடங்கியல் மொழி' எனும் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் இந்தப் புதிய தொடர்பாடல் உருவாகிறது.

வேலன் வெறியாட்டத்தில் முதன் முதலாக விதிமுறை சார்ந்த சடங்கியல் களம் இயக்கம் பெறுகிறது. உண்மையில் சடங்குகள்பது மௌன மொழி. தெய்வத்துடன் மௌனமாக உரையாடுதலே சடங்குகளாகும். பூவுலகில் மக்களுடன் உரையாடுவதற்கு இயல்பு மொழி என்றால், தெய்வீக உரையாடலுக்குச் சடங்குகள் பங்காற்றுகின்றன. சடங்குகளை 'நிகழ்த்துதல்' என வரையறுப்பதைவிட 'மொழியாடல்' என்பதாகவே வரையறுக்கலாம். களம் வரைந்து, சடங்குகள் இயற்றி, முருகயர்தல் என்பது மீவியல் மொழியாகும் (liminal language). இதனை விக்டர் டர்னரின் எதிர் அமைப்பியம் (anti-structuralism) வழி புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

சங்க கால வெறியாட்டத்தின் தொடர்ச்சியைச்

சிலப்பதிகாரத்தில் சொக்கக் கூத்தின் வழி காண்கிறோம். 'சொக்கு' எனும் சொல்லின் அடிக்கருத்து 'தென்னிந்திய மொழிகளில் ஏறக்குறைய ஒரே பொருளைக் காட்டுகிறது. தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு மொழிகளில் இச்சொல் முறையே சொக்கு, சொருக்கு, சொற்கு, சொக்கு எனும் வகையில் வழங்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் ஏறக்குறைய வெறியாட்டு நிலை, மயக்க நிலை, மிகுபக்தி நிலை முதலான பொருண்மையைக் கொண்டுள்ளன.

வெறியாட்டத்தைப் போலவே சொக்கக் கூத்திலும் தண்ணுமை போன்ற தோலிசைக் கருவியின் தாள அடிகள் பலமாக இருக்கும். வெறியாட்டில் கட்டுப்பாடற்ற பெருங்கூச்சல் இருக்கும். பொருளற்ற சொற்களின் சத்தமும், களிவெறியின் கூப்பாடும், பொறுக்க மாட்டாத வலியின் கூச்சலும் கூடவே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். இவை எல்லாவற்றுக்கும் ஏற்ற ஆட்டங்களும் நடனங்களும் நிகழும். இவற்றைப் பூதங்கள் பெரிதும் விரும்பும் எனத் தொல்குடியினர் நம்பினர். சொக்கக் கூத்து தொல் பழங்காலச் சமயச் சடங்காகும்.

வேலன் வெறியாட்டு, சொக்கக் கூத்து ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சியாக இன்றும் கிராமங்களில் பக்தர்கள் பூசாரிகள் மேல் தெய்வமேறி 'சாமியாட்டம்' ஆடுகின்றனர். இவர்கள் கூறும் வாக்கினைச் 'சாமி கேட்டல்', 'வாக்கு கேட்டல்' எனக் கூறுகின்றனர்.

கேரளம்

தொல் தமிழகத்தில் நிலவிய வெறியாட்டம் கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம் ஆகிய தென்னிந்தியப் பிரதேசம் முழுவதிலும் வேருன்றியுள்ளது. கேரளத்தில் இந்த ஆட்டம் 'தெய்யாட்டம்' எனப்படுகிறது. பாணன், வேலன், வண்ணான், புள்ளுவன், கணியன், மண்ணான் முதலான சமூகத்தார் தெய்யாட்டம் ஆடி வருகின்றனர். வேலன்மார் முருகயர்து ஆடிய வெறியாட்டு, பின்னர் அப்படியே கேரளாவில் பகவதி அம்மன் வழிபாட்டிலும் ஈர்க்கப்பட்டது.

தெய்யம் என்றால் தெய்வம். தெய்யாட்டம்

என்றால் தெய்வத்தின் வேடம் புனைந்து ஆடுதலாகும். பஞ்சவர்ணப் பொடிகள் கொண்டு களமெழுதி (கோலமிடுதல்), களம் பாட்டுப்பாடி தெய்யாட்டச் சடங்கு முறை நிகழும். நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட தெய்வங்களின் வேடமணிந்து தெய்யாட்டம் ஆடப்படுகிறது. தெய்யாட்டத்தின் திரிபு வடிவங்கள் வடகேரளத்தில் 'திற' என்றும், தென்மலபார், கொச்சி முதலான இடங்களில் 'பான்' என்றும் வழங்கப்படுகின்றன.

வெறியாட்டம் எனும் மூலப்படிமம் காலம், இடம் ஆகிய இரண்டின் அசைவியக்கங்களால் பல்வேறு திரிபுவடிவங்களைக் காண்பது இயல்புதான். வெறியாட்டத்திலும் இதனைக் காண முடிகிறது. தென்னிந்தியா முழுக்க இது வேர்விட்டுப் பரவியது.

துளு நாடு

சங்க கால வெறியாட்டம் கேரளத்தில் தெய்யாட்டமாக உருமாறியது போன்று, துளு நாட்டில் அது 'பூத கோலா' எனும் ஆட்டமாகத் திரிபுற்றது. 'பூத' என்றால் தெய்வம் என்று பொருள். 'கோலா' என்றால் ஆட்டம் என்பது பொருள். பூத கோலாவைத் 'தெய்வ கோலா', 'தெய்வ நேமா' என்றும் சொல்வார்கள். வடமொழியில் 'நியம்' எனும் சொல்லே பேச்சு வழக்கில் நேமா என்று மருவி விட்டது. மரபார்ந்த நெறிமுறைகளின் படியும் விதிமுறைகளின்படியும் நிகழ்வது எனும் பொருளை 'நியம்' உணர்த்துகிறது.

துளு நாட்டில் முன்பொரு காலத்தில் இறந்த முன்னோர்களின் ஆவிகளை அந்தந்த குலத்தார் வழிபட்டு வந்தனர். ஆதியில் முன்னோர் வழிபாடாகவே இது இருந்து வந்தது. கால ஓட்டத்தில் அதனைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தி சமூகத்தார் அனைவரும் வழிபடும் தெய்வமாகவே மாற்றி விட்டனர். இன்று நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பூதங்கள் வழிபடப்படுகின்றன. துளு நாட்டில் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான பூதங்களை விலங்கின வடிவங்களிலும், மனித வடிவங்களிலும் காண முடிகிறது. காட்டுப் பன்றி, புலி, நாகம் முதலான வடிவங்கள் முக்கியமானவை. இவை ஆதி குலக்குறிகளாக இருந்திருக்கலாம்.

கர்நாடகத்தில் தட்சிண கன்னடம், உடுப்பி மாவட்டங்களிலும், கேரளத்தில் காசரகோடு மாவட்டத்திலும் பூத வழிபாடு மிக முக்கிய வழிபாடாக இருந்து வருகிறது. இன்று ஒவ்வொரு சாதிக்கும் தனித்தனியான பூதங்கள் உள்ளன. எ-டு.

பண்ட சமூகத்தார் - கொட மாணிட்டயா, குக்கி நாட்டயா
ஜெயின் சமூகத்தார் - ஒக்கு பல்லல, தேவநாதி

மாப்பிள்ளை (இஸ்லாமியர்) - பொப்பரியா
கொரகா (குறவர்) - நிசா

ஆண் பூதங்களைப் போலவே மந்திர தேவதா, கல்லுருட்டி முதலான இன்னும் பல பெண் பூதங்களும் உள்ளன. இந்து மதத்தில் ஆண் பெண் இரண்டு பாலினமும் கலந்த அர்த்தநாரீஸ்வரர் போலவே பூதங்களிலும் இருபாலினம் கலந்த பூதம் ஒன்றுள்ளது. அதனை ஜமொடி அல்லது தும்மாவதி என்றழைக்கின்றனர். இத்தெய்வத்திற்கு ஒருபுறம் பருத்த மார்பகமும் மறுபுறம் முகத்தில் தாடியும் உள்ளன.

பூதங்களை ஆண்டுக்கொரு முறை ஊர் விழாவாகக் கொண்டாடுகின்றனர். சில தருணங்களில் குடும்பத்தார் தம் தனி விழாவாகவும் நடத்துகின்றனர். இந்த வழிபாட்டின்போது பிற்படுத்தப்பட்ட பட்டியல் சாதியினரே ஆட்டம், பாட்டம் நிகழ்த்துகின்றனர். இவர்கள்

வேலன் வெறியாட்டு, சொக்கக் கூத்து ஆகியவற்றின் தொடர்ச்சியாக இன்றும் கிராமங்களில் பக்தர்கள் பூசாரிகள் மேல் தெய்வமேறி 'சாமியாட்டம்' ஆடுகின்றனர். இவர்கள் கூறும் வாக்கினைச் 'சாமி கேட்டல்', 'வாக்கு கேட்டல்' எனக் கூறுகின்றனர்.

பூதஸ்தானத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் நின்று இந்த சடங்காசாரங்களைச் செய்கின்றனர். பம்டா, நலிகே, பரவா முதலான சாதியினர் பூத வழிபாட்டில் முக்கிய பங்கேற்கின்றனர்.

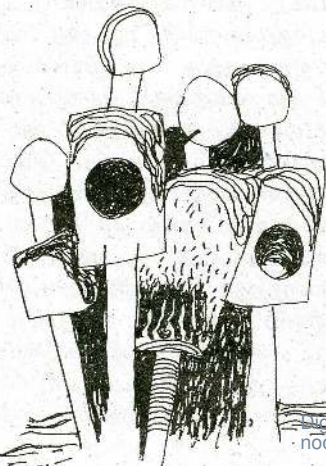
இவர்கள் விழாவிற்கு முன்பே கடினமாக விரதம் மேற்கொள்கின்றனர். அசைவ உணவு, மது அருந்ததல், உடலுறவு கொள்ளுதல் ஆகிய அனைத்தையும் தவிர்க்கின்றனர். பூத கோலாவின்போது இவர்கள் 'பாடனா' அல்லது 'பாடுதனா' எனும் துளு மொழியில் உள்ள வாய்மொழிப் புராணத்தைப் பாடுவார்கள். இதனை ஆட்டமாகவும் நிகழ்த்துவார்கள். இந்த ஆட்டம் களியாட்டம் அல்ல; பொழுது போக்கிற்கானதல்ல. பக்தி நெறி நின்று நீண்ட காலப் பயிற்சியின் ஊடாகவே பூத கோலா ஆட முடியும். மேடை போட்டும் ஆடமாட்டார்கள். இது பக்தி நிறைந்தது; வேண்டதல் சார்ந்தது; காணிக்கை நிறைவேற்றுவது; வாழ்வோடும் உணர்வோடும் கலந்தது. தனக்கேற்படும் இழப்புகளையும் அநீதிகளையும் சரி செய்ய இழப்புகளை வேண்டுகின்றனர். நோய்

ஓரே ஒன்றுக்கு...

சுட்டெரிக்கும்
வெயிலுக்கும் தெரியாது
அறுத்தோடும்
நீருக்கும் தெரியாது
அவர்கள்...
ஓரே பார்வையில் நாட்டை
வைக்க
விரும்புகிறார்கள் என்று

ஓரே நாடு!
ஓரே கலாச்சாரம்!
ஓரே நதி! ஓரே காடு!
ஓரே மலை! ஓரே அட்டை!
ஓரே உணவு!
ஓரே ஆப்பம்! ஓரே ஏப்பம்!
ஓரே வகுப்பு! ஓரே வர்ணம்!
ஓரே பாடம்!
ஓரே தேர்தல்! ஓரே ஓட்டு!
ஓரே ஆட்சி! என
ராமன் மீது இரக்கமின்றி
சத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்

ஓரே பாடத்தை வகுப்பறையில்
கத்திக் கொண்டிருந்தார்
ஆசிரியர்
"ஒன்றே செய்வோம்!
அதுவும்
இன்றே செய்வோம்!" என்று
ஒற்றை விரலைக் காட்டிய
மாணவன் ரவி
"சார்! ஒன்றுக்கு" என்றான்.
மெல்ல எழுந்த சந்திரன்
கேட்டான் அப்ப...
"ஓரே ஒன்றுக்கா சார்!"

நொடியிலிருந்து மீண்டெழவும் வேண்டுகின்றனர்.
களவு போன பொருட்களைப் பூதங்கள் மீட்டுத்தரும்
என்பது ஆழமான நம்பிக்கையாக உள்ளது.

தென் கர்நாடகத்தில் (துளு பகுதி) ஆடப்படுகின்ற
இந்தக் 'கோலா' சங்க கால வெறியாட்டம் போன்றதே;
சிலப்பதிகாரக் காலச் சொக்கக் கூத்துப் போன்றதே.
கோலாவானது பிற்படுத்தப்பட்ட, சமூகத்தாரால்
நிகழ்த்தப்படுகிறது: சடங்குகளின் போதும், விழாக்களின்
போதும் கங்குடா எனப்படும் பூதங்களாக (தெய்வங்கள்)
வேடமணிந்து ஆடுவார்கள். பில்லுவர் மக்களின்
கணக்குப்படி துளு நாட்டில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட
பூதங்கள் உள்ளன. பஞ்சருளி, பொப்பர்யா, பிலிபூதா,
கல்குடா, கல்புர்தி, பிலிச்சமுண்டி, கோடி சென்னையா
முதலான பூதங்கள் உள்ளன. பஞ்சருளி மிக முக்கியமான
துளு தெய்வமாகும். இது காட்டுப் பன்றியின் வடிவத்தில்
உள்ள தெய்வமாகும். இது விஷ்ணுவின் பழங்குடி
அவதாரம் எனச் சொல்லப்படுவதுண்டு. இது
சமைக்காத பச்சை மாமிசத்தையும் புளிப்பேறிய
கள்ளையும் உண்ணக் கூடியது.

ஆந்திரம்

சங்ககால வெறியாட்டம் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில்
'ரங்கம்-எக்காடம்' எனப்படுகிறது. கிராம அம்மன்
தெய்வங்களுக்கு ஆடப்படும் ரங்கம் எக்காடம்
தெய்வத்திடம் உரையாடவும், தெய்வ வாக்கினைப்
பெறவும், கொள்ளை நோய்களிலிருந்து காப்பாற்றிக்
கொள்ளவும் உதவுகிறது. எக்காடத்தின்போது சுடாத
மண் குடத்தை வெயிலில் காய வைத்துத் தலைகீழாகப்
பாதி பானையை மண்ணில் புதைப்பார்கள், மாதாங்கி
கன்யா எனப்படும் மணமாகாத முதுகன்னிகள்
உடுக்கை, பறை ஒலிகளின் மூலமும் பாட்டுக்கு ஏற்பவும்
தெய்வ அருள் பெற்று மருள் வந்து ஆடுவார்கள்.
தெய்வ ஆவி ஏறிய மாதாங்கி பானையின் மேல் ஏறி
தெய்வக் குரலில் பேசத் தொடங்குகிறாள். இதன்
பின்னர் தன்னைச் சுற்றியுள்ள மக்களுக்கு
வருவதுரைக்கிறாள். தகுந்த பரிகாரங்களையும் நேர்த்திக்
கடன்களையும் சொல்கிறாள். ரங்கம் எக்காடம்
பண்டைய தமிழக வெறியாட்டுடன் பெரிதும்
தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகிறது. சங்க
இலக்கியத்தில் கூறப்படும் வெறியாட்டைப் போன்றது
ரங்கம் எக்காடம் எனத் தெலுங்கு அறிஞர் ஆருத்ரா
கறுவது மிக முக்கியமானதாகும்.

ஆக, சங்க கால வெறியாட்டமானது கேரளத்தில்
தெய்யாட்டமாகவும், துளு நாட்டில் பூத கோலவாகவும்,
ஆந்திரத்தில் ரங்கம் எக்காடமாகவும் விரிந்துள்ளது.
தொல் தமிழ் மூலத்திலிருந்து இந்த உறவுப் பண்பாடுகள்
பலவற்றிலும் இக்கூறு பரவியிருக்கின்றது.

கட்டுரை: இரா. குசேலன் எம்.ஏ., பி.எல்.,

தொழிற்சங்க இயக்கம் நேற்று - இன்று - நாளை

மனித சமுதாயத்திற்கும் - உற்பத்திச் சாதனங்களுக்கும் இருந்த - இருக்கும் - இனிவரும் உறவின் அடிப்படையில் சமூக வரலாற்றை கார்ல் மார்க்ஸ் ஆறு கட்டங்களாக பகுத்துத் தந்துள்ளார் -

- பூர்வகுடி பொதுவுடைமைச் சமுதாயம்
- அடிமைச் சமுதாயம்
- நில உடைமைச் சமுதாயம்
- முதலாளித்துவச் சமுதாயம்
- சோஷலிசச் சமுதாயம்
- கம்யூனிசச் சமுதாயம்

பூர்வகுடி பொதுவுடைமைச் சமுதாயம் (Primitive Communism)

ஆரம்பத்தில் நிலவளம், நீர்வளம், அனைத்து மக்களுக்கும் சொந்தமாக இருந்து பொதுவாக அனைவரும் அனுபவித்து வந்தனர்.

அடிமைச் சமுதாயம் (Slave Society)

ஆண்டான் அடிமை என்று உருவாகி அடிமைகள் உழைத்து உருவாக்கிய செல்வத்தில் எஜமானர்கள் என்றோர் உருவாகி அவர்களின் முடிவுப்படி உண்டாக்கிய செல்வத்தை பகிர்ந்தனர்.

நில உடைமைச் சமுதாயம் (Feudal Society)

இந்தக் காலகட்டத்தில் மனித சமுதாயம் நீர்வளம் இருக்கக்கூடிய இடத்தின் பக்கத்தில் விவசாயம் செய்து, தங்களுக்கு உணவாகவும் தங்களுக்கு பணி செய்யவும் விலங்குகளை பழக்கி வளர்த்து, அந்தப் பகுதி விவசாயத்தை முன்னின்று நடத்தியவர்கள் அந்தந்த இடத்திற்கு உரிமையாளர்களாகவும், அந்த இடத்தை பாதுகாப்பவர்கள் காவலர்களாகவும், அரசர்களாகவும், சமூகப் பிரிவுகள் ஏற்பட்டு வாழ்ந்த சமூக அமைப்பில் சமுதாய வளர்ச்சி பெற்றதற்கு நில உடைமை சமுதாயம் என்று பெயரிட்டனர்.

மேற்கூறிய காலகட்டங்களில் கல்லிலான அபிவிருத்தி அணு ஆயுதங்களும்

கருவிகள், அதைத் தொடர்ந்து உலோகத்திலான கருவிகள் என்று வளர்ந்து உற்பத்திக்கு - உணவு - உடை - வீடு - வாகனம் போன்றவைகளுக்கு கருவிகளைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்தனர். பாதுகாப்பிற்காக ஆயுதங்களையும் செய்து கொண்டனர்.

தொழிற் புரட்சி - முதலாளித்துவச் சமுதாயம்

தொழிற் புரட்சியால் நில உடைமைச் சமுதாயம் அடுத்த கட்டத்திற்கு வளரும்போது கையினால் உற்பத்தி செய்ததற்கு பதிலாக இயந்திரத்தினைக் கொண்டு மிகு உற்பத்தியை செய்யும்போது வர்த்தகம். பெருகி இயந்திரங்களுக்கு சொந்தக்காரர்கள் முதல் போட்ட முதலாளிகள் எனவும், போக்குவரத்து சாதனங்கள் இயந்திரங்களால் இயக்கப்படும்போது உலக வர்த்தகம் பெருகி லாபம் அடைவதற்காக முதலாளிகள் மிகு உற்பத்தியில் ஈடுபடும்போது அந்த இயந்திரங்களை இயக்குவதற்காக விவசாயத் தொழிலில் இருந்தவர்களை தொழிற்சாலைகள் இயங்கும் நகரப் பகுதிகளுக்கு ஈர்த்து முதலாளிகள் - தொழிலாளிகள் - வர்த்தகர்கள் - அரச அதிகாரிகள் எனப் பெருகி நகரங்கள் உருவெடுத்தன.

இந்தக் காலகட்டத்தில் முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் என சமூகத்தில் இரு பிரிவுகள் உண்டாகி இந்த அமைப்பை பாதுகாக்க முதலாளிகளுடைய சக்தி பெருகும்போது நிலப்பிரபுத்துவச் சமுதாயத்தில் இருந்த அரசு முறை முடியாட்சி மாறி ஜனநாயகம் என்ற பெயரில் சொத்து உரிமை பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் முதலாளித்துவ ஜனநாயகமாக அரசமைப்பு நடந்து முதலாளித்துவ சமூகமாக பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றது.

மேற்கண்ட காலகட்டங்களில் தொழில் வளர்ச்சியடைந்து மனிதனுக்கு பதிலாக தானியங்கி இயந்திரங்களே மனித வேலையை மனிதனைப் போல் சிந்திக்கவும், செயல்படவும் இப்போது செயற்கை நுண்ணறிவு கருவிகள் உண்டாக்கப்படுகின்றன. அதேபோல் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் மனித சமுதாயத்தையே

உண்டாக்கப்படுகின்றன. அடிமை சமுதாயத்திலிருந்து நில உடைமை சமுதாயம் என்றும், முதலாளித்துவ சமுதாயம் என்று தொடரும்போது மூன்று காலகட்டங்களிலும் உழைப்பவர்கள் ஒரு பக்கமும், உழைப்பின் பலனுக்கு சொந்தக்காரர்கள் ஒரு பக்கமும் இருக்கிறார்கள் இருந்து சமூகம் செயல்பட்டு வந்ததை அறிவோம்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் உற்பத்தியில் உடன்பாடுகளும், விநியோகத்தில் முரண்பாடுகளும் இருந்து முரண்படும்போது தொடர் போராட்டங்கள் நடந்து வருவதை நாம் அறிவோம்.

முதலாளிகள் சிலராகவும், தொழிலாளிகளின் எண்ணிக்கை பலராகவும் இருப்பதால் தொழிலாளர்கள் தன்னுடைய வாழ்நிலையில் உணவு - உடை - இருப்பிடம் - கல்வி - ஓய்வு இவற்றில் தங்களுக்கு தேவையான அளவிற்கு முதலாளிகள் கொடுக்க முன்வராதுபோது போராட்டங்களும் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக ஆகிவிட்டது.

தொழிலாளிகள் எண்ணிக்கையில் அதிகமாக இருந்தாலும், தனித்தனியாக இருந்ததால் வெற்றி பெற முடியாது என்று உழைப்பவர்கள் அனைவரும் ஒன்றானால்தான் அவர்களின் நியாயமான கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்க முடியும் என உணர்ந்து, ஒன்றுபட்டு போராட ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் போராட்ட நிலையில் வெற்றிகளும் - தோல்விகளும் அடைந்தனர். இந்த போராட்டங்களில் அரசிடம் இருந்த ஆயுதப்படைகள், தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை நசுக்குவதற்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டன. அனுபவத்தில் பின்னடைவை சந்தித்து வந்த தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு அமைப்பு இருந்தால்தான் பாதுகாப்பாக, வெற்றிகரமாக போராட முடியும் என்று உணர்ந்து 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தொழிற்சங்கங்கள் அமைத்துப் போராடினார்கள்.

தொழிற்சங்க வரலாறு - பொருளாதாரம் - அரசியல் வரலாற்றோடு பின்னிப் பிணைந்ததாகும். தொழில் புரட்சியில் முன்னேறிய நாடுகளில் தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துக் கொண்டனர். முதலாளித்துவ முறையில் மிகு உற்பத்தியில் ஈடுபடும்போது அதை உலக அளவில் சந்தைப்படுத்த உலகம் பூராவும் இருக்கக்கூடிய நாடுகளில் முன்னேறிய ஐரோப்பிய நாடுகள் தங்களுக்கென ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா, வட & தென் அமெரிக்க ஆகிய பின்தங்கிய நாடுகளில் காலனிகளை அமைத்துக் கொண்டனர்.

முதன்முதலில் கப்பல் தொழிலில் முன்னேறிய டச்சுக்காரர்கள் (ஹாலந்து, நெதர்லாந்து) ஒரு கார்ப்போரட் கம்பெனியை துவக்கி உலகளவில் ஆதிக்கம் செலுத்த முயற்சித்தனர். பிறகு அதனைத் தொடர்ந்து இங்கிலாந்து ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனியை துவக்கி அவர்கள் முதலிடத்தை பிடித்துக் கொண்டனர். அதேபோல் பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், ஹெர்மனி, டென்மார்க், போர்ச்சுகல் போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளும் வர்த்தகத்திற்காக உலகம் பூராவும் உலகத்தை பங்கு போட்டுக் கொண்டனர். அந்த வகையில்தான் இந்தியாவில் டச்சுக்காரர்கள், ஆங்கிலேயர்கள், பிரான்ஸ், போர்ச்சுகல், டென்மார்க்கை சேர்ந்தவர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டும், சண்டையிட்டுக் கொண்டும் வர்த்தகத்திற்காக வந்து ஆக்கிரமித்தனர். தொடர்ந்து ஆட்சியாளர்களாகவும் மாறிவிட்டனர்.

சோஷலிச சமுதாயம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் கார்ல் மார்க்ஸும், ஏங்கெல்சும் வரலாற்று ரீதியாக ஆராய்ந்தறிந்து 1848-ல் கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டு அதில், “அனைத்து நாட்டு தொழிலாளர்களை அமைப்பு ரீதியாக ஒன்று சேருங்கள் - நீங்கள் இழப்பதற்கு கைவிடல்குகள் தவிர வேறொன்றும் இல்லை. ஆனால் அடைவதற்கோ அனைத்துலகம் இருக்கிறது” என்ற முழக்கத்தை வெளியிட்டார்கள்.

இந்த அறிக்கை உலகம் பூராவும் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பேரெழுச்சியை ஏற்படுத்தி விட்டது. இங்குமங்குமாக இருந்த தொழிற் சங்கங்கள் உலகெங்கும் உருவாகி காலனி நாடுகளிலும் பரவி விடுதலைப் போராட்டங்களின் முன்னணியாக தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகி முதலாளித்துவ முறையை ஒழிப்பதற்கும், தொழிலாளர்களே அரசு அமைத்துக் கொள்வதற்கும், நிலம், உற்பத்தி சாதனங்களை பொது உடைமை - உழைக்கும் மக்கள், உடைமை ஆக்கிக் கொள்வதற்கும் தொழிற்சங்கங்கள் முன்னின்று செயல்பட்டன. 1864-ல் கார்ல் மார்க்ஸ் ஒன்றிணைப்பில் உலகத் தொழிற்சங்கங்கள் ஒன்று கூடின. அங்கு இந்த குறிக்கோளை அடைய தொழிற்சங்கங்கள் பாடுபட அறைகூவல் விடப்பட்டது.

முதலாளிகள் உலகம் பூராவும் ஒவ்வொரு நாளும் 12 மணிநேரத்திற்கு மேல் வேலை வாங்கி வந்தனர். சொற்பமான கூலி தந்தனர். தொழிலாளர்களை அடிமைகள் போல் நடத்தி வந்தனர். இந்த அநீதிகளை எதிர்த்தால் அரசின் போலீஸ், ராணுவம் கொண்டு உலகம் பூராவும்

அடக்கி வந்தனர். எல்லா நாட்டு தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்றிணைந்து அடக்குமுறையை எதிர்த்ததோடு 8 மணி நேர வேலைக்காகவும், 8 மணிநேர ஓய்விற்காகவும், 8 மணிநேர குடும்ப, சமூக செயல்பாட்டிற்காகவும், போதுமான கூலிக்காகவும், உலகம் பூராவும் தொழிற்சங்கங்கள் மூலமாக போராட்டங்கள் வெடித்தன.

மேதினம்

1886-ஆம் ஆண்டு சிகாகோ நகரத்தில் ஏற்பட்ட 8 மணிநேர வேலை கோரி நடந்த போராட்டம், அந்த நகரத்தைச் சுற்றியிருந்த தொழிற்சங்கங்கள் - தொழிலாளர்கள் நடத்தும்போது முதலாளிகளும், அரசும் சேர்ந்து ஆயுதம் தாங்கிய படைகள் கொண்டு போராடும். தொழிலாளர்களை துப்பாக்கிகளால் சுட்டனர், சிலர் மாண்டனர். இதனுடைய தாக்கம் உலகம் பூராவும் பேரெழுச்சியாகப் பிரதிபலித்தன.

இதைத் தொடர்ந்து சர்வதேச தொழிலாள அமைப்புகள் 1889-ல் ஒன்று கூடி உலகம் பூராவும் மே 1 நாளை தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய எழுச்சி நாளாகவும், 8 மணிநேர வேலை நேர உரிமையையும் அடைய மேதினப் பேரணி ஆண்டுதோறும் நடத்துவதென அந்த கூட்டத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றினர். அதன்படி 1890 முதல் மேதினத்தை உலகம் பூராவும் தொழிலாளி வர்க்க விடுதலைக்கான எழுச்சி நாளாக மே 1 தினத்தை ஆண்டுதோறும் கடைபிடித்து வருகின்றனர்.

கம்யூனிசச் சமுதாயம்

கார்ல் மார்க்ஸின் கம்யூனிஸ அறிக்கை முதலாளித்துவத்தை ஒழித்து விட்டு சோஷலிச பொதுவுடைமை சமுதாயத்தைச் உருவாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் தொழிலாளி வர்க்கம் விரியமாக உலகம் பூராவும் செயல்பட ஆரம்பித்தனர். வாழ்நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்காகவும், முதலாளித்துவத்தில்

இருந்து விடுதலை பெற்று பொதுவுடைமை சமுதாயத்திற்காகவும் தொழிற்சங்க இயக்கம் செயல்பட்டு வருகிறது.

முதல் பொது உடைமை அரசு

1914-18இல் முதல் உலக மகாயுத்தம் நடந்தபோது முதலாளித்துவ அரசுகள் பலமிழந்து இருந்தன. இந்தக் காலகட்டத்தில் 1917-ஆம் ஆண்டு சோவியத் யூனியனில் அக்டோபர் மாதம் நடந்த புரட்சியில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினுடைய முன்னணியில் லெனின் தலைமையில் பொதுவுடைமை அரசை பிரகடனப்படுத்தி அந்த அரசை நிலைநிறுத்தினார்.

உற்பத்திச் சாதனங்களான நிலமும், இயந்திரங்களும் மக்களுக்கு - அரசுக்கு சொந்தமாக்கப்பட்டன. இந்த அரசில் மக்களுக்கு வேலை - உணவு - உடை - இருப்பிடம் - கல்வி - ஓய்வு எல்லாம் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டன. முதலாளி - நில உரிமையாளர் என்பதெல்லாம் துடைத்தெறியப்பட்டன. உற்பத்திக் கருவிகள் நவீனமாக்கப்பட்டன. நாட்டைப் பாதுகாக்க அணு ஆயுதங்கள் உட்பட தயாரிக்கப்பட்டன. முதலில் வானுலகை அறிய ராக்கெட் விடப்பட்டது. இந்த முன்னேற்றப் பாய்ச்சல் உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு எழுச்சியையும், நம்பிக்கையையும், முன்னேற்றத்தையும் ஏற்படுத்தி விட்டன.

உலகம் பூராவும் தொழிலாளர்களுக்கென தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகி, வளர்ந்து அடிமைப்பட்ட காலனி மக்கள் விடுதலை பெறவும், வாழ்நிலை உயர்த்திக் கொள்ளவும் தொழிற்சங்கங்கள் தலைமையில் போராட்டங்கள் நடந்து மாபெரும் வெற்றிகள் பெற்று வந்தன.

தொழில்நுட்பப் புரட்சி

தொழிற் புரட்சியிலும் நீராவி சக்தி, மின்சக்தி இப்போது தொழில்நுட்பப் புரட்சியால் மின்னணு சக்தி ஆகிய மூன்று பெரிய புரட்சிகள் தொழில் துறையில் ஏற்பட்டு விட்டன. மூன்று புரட்சிகளிலும் மூலதனத்தைக் கொண்டு முதலாளி ஆவது போய், தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சியால் (Knowledge Revolution) மூளைதனத்தைக் கொண்டு பில்கேட்ஸ், ஆப்பிள், முகநூல், டிவிட்டர் போன்று பலவகைகளாலும் அமேசான் போன்ற விநியோக நிறுவனங்களாகவும் பெரும் பணக்காரர்களாக ஆகி மூலதன முதலாளிகளுக்கு பதிலாக மூளை தன முதலாளிகளாக உலகத்தின் போக்கை தன் தலைமைக்குக் கீழே கொண்டு வந்து விட்டனர். என்றாலும் இதுவும் ஒரு முதலாளித்துவ சமுதாயம்தான்.

பின்னி ஆலை தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டங்களால்தான் இந்தியாவில் 1926-ல் தொழிற்சங்கச் சட்டம் (Indian Trade Union Act) நிறைவேற்றப்பட்டு தொழிற்சங்கம் அமைத்துக் கொள்வதற்கும், சட்டரீதியாக போராடுவதற்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

சோவியத் யூனியனில் ஏற்பட்ட கம்யூனிச புரட்சிக்கு முன்னும் பின்னும் உலகம் பூராவும் எழுச்சி ஏற்பட்டு, அதன் தாக்கம் இந்தியாவிலும் தொழிலாளர்களின் மத்தியில் எழுச்சி ஏற்பட்டது.

இந்தியாவில் 1908-ஆம் ஆண்டு தூத்துக்குடியில் வ.உ.சி அவர்களின் தலைமையில் கோரல் மில் தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையுடன் போராடி வேலைநிறுத்தம் செய்து தங்களுடைய ஊதிய உயர்வு கோரிக்கையில் வெற்றி பெற்றனர்.

மகாத்மா காந்தி அவர்கள் 1914-15இல் அகமதாபாத்தில் மஸ்தூர் மகாஜன் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை நடத்தி ஊதிய உயர்வு பெற்று வெற்றி கண்டார்.

1918-ஆம் ஆண்டில் சென்னை மாநகரில் பி அண்டு சி ஆலையில் சென்னை தொழிலாளர் சங்கத்தை அன்னிபெசன்ட் அவர்களின் வழிகாட்டுதலில் திரு வாடியா தலைமையில், திரு.வி.க. அவர்கள் செயலாளராக செயல்பட்டு இந்தியாவில் முதன்முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட முறையர்ன தொழிற்சங்கமாக சென்னை தொழிலாளர் சங்கம் (Madras Labour Union) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1926-இல் தொழிற்சங்கச் சட்டம்

பின்னி ஆலை தொழிலாளர்கள் நடத்திய போராட்டங்களால்தான் இந்தியாவில் 1926-ல் தொழிற்சங்கச் சட்டம் (Indian Trade Union Act) நிறைவேற்றப்பட்டு தொழிற்சங்கம் அமைத்துக் கொள்வதற்கும், சட்டரீதியாக போராடுவதற்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டது.

இதைத் தொடர்ந்து முதல் உலக மகா யுத்தம் 1914 - 1918இல் முடிந்து போரைத் தவிர்க்கவும், உலக அமைதிக்காகவும் இன்றைய ஐநா-வின் முன்னோடியான லீக் ஆப் நேஷன் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி தொழில் துறையில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காக ILO (International Labour Organisation) என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் இந்தியா தொழில்துறையில் 10-வது நாடாக இருந்தது. ஆகவே பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ILO-விற்கு ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்புவதற்கு காங்கிரஸ் கட்சியைக்

கேட்டுக் கொண்டது. அந்த சமயத்தில்தான், சென்னை, கல்கத்தா, பாம்பே, அகமதாபாத் ஆகிய இடங்களில் பல தொழிற்சங்கங்களில் இருந்தவர்களை அழைத்து பம்பாயில் கூட்டமைப்பு ஏற்படுத்தி லாலா லஜபதி ராய் அவர்களின் தலைமையில் கூடிய அந்தக் கூட்டமைப்புக்குத்தான் அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்தில் திரு என்.எம். ஜோஷி அவர்களை ILO-விற்கு அனுப்ப தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அன்றைய அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ்தான் இன்றைய AITUC ஆகும்.

AITUC இப்போது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைமையில் இயங்குகிறது. இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு காங்கிரஸ் கட்சியினர் தங்களின் தொழிற்சங்கங்களுக்கு INTUC (Indian National Trade Union Congress) என்ற மத்திய தொழிற்சங்க அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர்.

சோஷலிஸ்டுகள் இதைத் தொடர்ந்து HMS (Hindu Mazdoor Sabha) என்ற மத்திய தொழிற்சங்க அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பிளவுபட்டு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக உருவானபோது CITU (Centre of Indian Trade Unions) என்ற மத்திய தொழிற்சங்க அமைப்பை 1970-இல் உருவாக்கிக் கொண்டனர். இப்படி அரசியல்கட்சி ரீதியாக அகில இந்திய அளவில் பல பிரிவுகள் ஏற்பட்டு இப்போது மத்திய ஆளும் கட்சியான பாரதிய ஜனதா கட்சி BMS (Bharatiya Mazdoor Sangh) என்ற தொழிற்சங்க அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இவ்வாறாக அரசியல் கட்சிகள் பிளவுபட்டு புதிது புதிதாக தேசிய அளவில் தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகி செயல்பட்டு வருகின்றன.

“உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று சேருங்கள்” என்ற கோஷத்தை முழக்கமிட்டுக் கொண்டே ஊர்த் தொழிலாளிகளை பிளவுபடுத்துகின்றனர். தொழிற்சங்கத்தில் எவ்வளவு பிளவுகள் ஏற்பட்டாலும், தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காகவும், பாதுகாப்பிற்காகவும் ஏற்படுத்தி வைத்திருந்த சுமார் 43 தொழிலாளர் நல சட்டங்கள் குறிப்பாக சுதந்திரத்திற்கு பின்னால் உருவாக்கப்பட்டவை.

இவற்றில் சில--

- TRADE UNION ACT, 1926
- STANDING ORDER ACT, 1948
- FACTORY ACT, 1948
- INDUSTRIAL DISPUTES ACT, 1947
- CONTRACT (REGULATION & ABOLITION) ACT, 1970
- EQUAL REMUNERATION ACT, 1976
- CONFIRMATION OF PERMANENT STATUS ACT, 1981

போன்றவைகள் உள்ளிட்டவை ஆகும்.

இந்திய அரசியல்

இந்தியாவில் 1947 சுதந்திரத்திற்குப் பின்னும் அரசியலில் ஆரம்பத்தில் தத்துவரீதியாகத்தான் (IDEOLOGY) தேர்தல்கள் நடந்தன. காங்கிரஸ் சோஷலிச பாணி சமுதாயம் (Sociastic Pattern of Society) அமைப்போம் என்றுதான் தேர்தலில் போட்டியிட்டது.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பொதுவுடைமை அமைப்போம் என்றுதான் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வருகிறது. அகில இந்திய தேர்தல்களில் காங்கிரஸ் கட்சி முதலிடத்திலும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இரண்டாமிடத்திலும் வெற்றி பெற்றிருந்தன. சோஷலிஸ்டுகளும், சோஷலிஸ அரசு அமைப்போம் என்ற குறிக்கோளுடன் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வந்தன.

இந்த காலகட்டத்தில் தேச அளவிலும், உலக அளவிலும் பல மாற்றங்கள் பொருளாதாரத்திலும், அரசியலிலும் ஏற்பட்டு வந்தன. இந்த மாற்றத்தினுடைய தாக்கம் தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் பிரதிபலித்தது.

1939-45 இரண்டாவது உலக மகா யுத்தம்

1939-லிருந்து 1945 வரைக்கும் இரண்டாவது உலக மகாயுத்தம் நடந்து சர்வாதிகார ஆட்சிகளான ஹிட்லரின் ஜெர்மனி ஆட்சி, முசோலினின் இத்தாலி ஆட்சி, ஐப்பானில் மன்னரின் ஆட்சி இம்மூன்று ராணுவங்களும் ஒருபக்கமும், ஐரோப்பிய நாடுகள் இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா பின்னர் சோவியத் யூனியனும் சேர்ந்து சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு எதிராக போராடினர்.

சோவியத் யூனியன் பல தியாகங்கள் செய்து ஹிட்லரின் நாஜி படையை தோற்கடித்தனர். இந்தப் போராட்டத்தில் சோவியத் யூனியன் ஐரோப்பிய நாடுகளான செக்கோஸ்லோவேகியா, போலந்து, கிழக்கு ஜெர்மனி, ஹங்கேரி, பஸ்கேரியா, ருமேனியா, யூகோஸ்லாவியா போன்ற நாடுகள்

கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கான ஆட்சிகள் அமைத்து பொதுவுடைமை நாடுகளாகவும், கம்யூனிச நாடுகளாகவும் மாற்றியமைக்கப்பட்டன.

ஐநா சபை - ILO அமைப்பு

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின்னால் செயலற்றுப் போன லீக் ஆப் நேஷன் (League of Nations) என்ற அமைப்பை உருமாற்றி ஐநா சபை என்று உலக அமைதியை நிலைநாட்ட உருவாக்கப்பட்டது.

1920-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ILO (International Labour Organisation) மட்டும் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. 1949-ஆம் ஆண்டில் சீனா மக்கள் சீனம் என்ற பெயரில் கம்யூனிஸ்ட் நாடாக மா-செ-துங் தலைமையில் உருவானது. கியூபாவில் 1960-ல் காஸ்ட்ரோ தலைமையில் பொதுவுடைமை நாடாக மாறியது.

இப்படி உலகத்தில் மூன்றில் ஒரு பாகம் கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளாகவும், மீதமுள்ளவைகள் முதலாளித்துவ நாடுகளாகவும் இயங்கி வந்தன.

இரண்டு முகாமுக்குள் பொருளாதாரப் போட்டியும், ஆயுதப் போட்டியும், விண் ஆராய்ச்சிப் போட்டியும் நடைபெற்று வந்தன.

சர்வதேச தொழிற்சங்க மையங்கள்

உலகளவில் தொழிற்சங்கத்தை மட்டும் கம்யூனிஸ்ட் நாடுகள் மற்றும் எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள கம்யூனிஸ்ட் தொழிற்சங்கங்கள் WFTU (World Federation of Trade Union) என்ற அமைப்பினை ஏற்படுத்தி நடத்தி வருகின்றனர்.

இதற்கு மாற்றாக உலகளவில் ICFTU (International Confederation of Trade Union) என்ற தொழிற்சங்க நிறுவனத்தையும் அதோடு உலகளாவிய கிறித்துவ யூனியன் WCL (World Christian Labour) என்ற அமைப்பையும் நடத்தி வந்தனர். இப்போது இரண்டினையும் இணைத்து IFTU (International Federation of Trade Union) என்ற அமைப்பை உருவாக்கி நடத்தி வருகின்றனர். இந்தியாவில் INTUC, HMS போன்ற அமைப்புகள் IFTU அமைப்பில் அங்கம் வகிக்கின்றன. AITUC அமைப்பு WFTU-வில் தொடர்ந்து நீடித்து வருகின்றது.

பொது உடைமை நாடுகளை ஆண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆளும் வர்க்கமாக மாறி அடக்குமுறையைக் கையாண்டதால் மக்கள் எதிர்புரட்சி ஏற்பட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தூக்கியெறியப்பட முதலாளித்துவ சமுதாயம் ஏற்பட்டு விட்டது. சோவியத் யூனியனும் மற்ற

ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளும் தன் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னால் அங்கெல்லாம் முதலாளித்துவ அமைப்புகள் ஏற்பட்டு விட்டபடியால் WFTU-வின் பலம் இப்போது குன்றிவிட்டது.

ஆகவே உலகளவில் தொழிற்சங்க இயக்கம் முதலாளித்துவத்தை வீழ்த்தி சோஷலிச பொதுவுடைமை சமூக அரசியல் அமைப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்ற வீரியம் இப்போது குறைந்திருக்கிறது. இதனுடைய தாக்கம் உலகம் பூராவும் இருக்கிறது.

அமெரிக்க தலைமையில் இருக்கக்கூடிய முதலாளித்துவ தொழிற்சங்க அமைப்புகள், முதலாளித்துவ அமைப்பிலேயே தொழிலாளர்களை பாதுகாக்கவும், வாழ்க்கைக்குத் தேவையான அனைத்தையும் பெற முடியும் என்ற குறிக்கோளுடன் செயல்பட்டு வருகிறது. என்றாலும் தத்துவத்திற்கும், குறிக்கோளுக்கும் உள்ள முரண்கள் என்ற போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது.

இந்தப் போராட்டம் ஒருபக்கத்தில் Uni-Polar இப்படியென்றால் இனிமேல் முதலாளித்துவ அமைப்புதான். அமெரிக்க தலைமையிலான அமைப்புதான் தொடரும் என்றும், மறுபக்கத்தில் காலம் கடந்தாலும் சோஷலிச அமைப்புகள் வந்தே தீரும் என்றும் முதலாளிகளுக்கும் - தொழிலாளிகளுக்கும் இடையே உள்ள முரண்பாடுகள் முதலாளித்துவத்தால் தீர்க்க முடியாது என்றும், அதனுடைய பிரதிபலிப்பாக, Uni-Polar-க்குப் பதிலாக Multi-Polar என்ற பலவிதமான அமைப்புகள் தோன்றுவதை யாராலும் தடுக்க முடியாது என்றும், உலகளவில் உரையாடுவதை நாம் பார்த்து வருகிறோம்.

தொழிலாளிகளின் ஒற்றுமையை உடைக்கும் சூழ்ச்சிகள்

முதலாளித்துவம் தொழிற்சங்கத்தினுடைய வீரியத்தை குலைப்பதற்கு பல்வேறு யுக்திகளை கையாளுகின்றன. இந்த நூற்றாண்டில் தொழிலகங்களில் வேலைக்கு வைப்பதில் நிரந்தரத் தொழிலாளர்களை வைக்காமல் தினக்கூலிகளாக வைத்துக் கொள்கின்றனர். அவர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பின்மையோடு, குறைந்த கூலியும் கொடுத்து வருகின்றனர். அவர்களுக்கென தொழிற்சங்கம் அமைத்துக் கொள்ளாமல் முதலாளிகள் பார்த்துக் கொள்கின்றனர். இந்த நடவடிக்கைகள் தொழிலாளர் நல சட்டங்களுக்கு விரோதமானதாகும்.

பொது உடைமை நாடுகளை ஆண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் ஆளும் வர்க்கமாக மாறி அடக்குமுறையைக் கையாண்டதால் மக்கள் எதிர்புரட்சி ஏற்பட்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தூக்கியெறியப்பட முதலாளித்துவ சமுதாயம் ஏற்பட்டு விட்டது. சோவியத் யூனியனும் மற்ற ஐரோப்பிய கம்யூனிஸ்ட் நாடுகளும் தன் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னால் அங்கெல்லாம் முதலாளித்துவ அமைப்புகள் ஏற்பட்டு விட்டபடியால் WFTU-வின் பலம் இப்போது குன்றிவிட்டது.

கடந்த 30 ஆண்டுகாலத்தில் நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு வைக்கப்படாததால் இந்தியாவில் மட்டும் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும் நிரந்தரத் தொழிலாளியின் எண்ணிக்கை 25%-க்குக் குறைவாகவும், அதே வேலை செய்கின்ற குறைந்தபட்ச கூலி பெறும் தினக்கூலி தொழிலாளர்களுக்கு அமைப்பு இல்லாததால் அவர்கள் 75%-க்கு மேல் இருப்பதால், நிரந்தர வேலை தொழிலாளர்களின் கூட்டுபேர சத்திகூட பலமிழந்து விட்டது. நிரந்தரமற்றவர்கள் தொழிற்சங்கத்தை அமைத்துக் கொள்ள பயப்படுகிறார்கள். நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கத்தில் நிரந்தரமற்றவர்களை சேர்த்துக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். இப்படி முதலாளிகள், தொழிலாளிகளை இரு கூறுகளாகப் பிரித்து ஒன்றுபடாமல் இருப்பதை தொழிலுறவு அதிகாரிகள் முதல் பணியாக செய்து வருகிறார்கள்.

மாநில அரசுகளும் - மத்திய அரசுகளும் முதலாளிகளின் சட்டமீறல்களை கண்டு கொள்வதில்லை. அரசு நடவடிக்கை எடுத்தால் முதலாளிகள் வேறு மாநிலத்திற்கு - நாட்டிற்கு தொழிலை எடுத்துச் சென்று விடுவார்கள் என்பதாலும், அதோடு புதிய முதலாளிகள் யாரும் இங்கு தொழில் துவங்க வர மாட்டார்கள் என்றும் மற்ற மாநிலங்கள் - நாடுகளின் மீது பழியைப் போட்டு தப்பித்துக் கொள்கின்றனர்.

கட்சிரீதியாக பிளவுபட்ட தொழிற்சங்கங்கள், தலைவர்கள் மட்டத்தில் முதலாளித்துவத்தின் பிரித்தானும் சூழ்ச்சியை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கிறார்கள். வருடத்திற்கு ஒரு நாள் சடங்கிற்காக வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். தனியார் தொழில்களில் நிரந்தர வேலை செய்யும் தினக்கூலிகளை நிரந்தரப்படுத்துவதற்கான அமைப்பு ரீதியாக ஒன்றாக செயல்படும் முயற்சியில் தொடர்ந்து ஈடுபடுவது கிடையாது.

இந்தியாவில் 90% தொழிலாளர்கள் உதிரி தொழிலாளர்களாகவும், 10% தொழிலாளர்கள் அமைப்பு ரீதியாக தொழிலில் தொடர்வது தொழிற்சங்க இயக்கத்தை மேலும் பலவீனப்படுத்த வழிவகுக்கும். இப்போது குறைந்த கூலி பெறும் தினக்கூலிகள் ஒன்று சேர்ந்து போராடினால் இந்தியா ஸ்தம்பித்து விடும் என்ற அச்சத்தில் முதலாளிகள் அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளத்திற்கு (Minimum Wages) பதிலாக வாழ்வாதாரம் (Living Wages) தருவதற்கு முயற்சி செய்கிறோம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்தியாவைப் பொருத்தமட்டிலும் உழைக்கும் மக்கள் சுமார் 450 மில்லியன் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் 50% பேர் சிறிய விவசாயிகளாகவும், நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளிகளாகவும் நேரடித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இந்தியாவுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களையும் மற்றும் தொழிலுக்குத் தேவையான பஞ்சு, கரும்பு போன்ற பணப்பயிர்களை உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். என்றாலும், இந்திய உற்பத்தியின் மொத்த வருமானத்தில் விவசாய உற்பத்தி 15% GDP என்று கணக்கிடப்பட்டு சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இதிலிருந்து அவர்களுடைய உற்பத்தி குறைவாக மதிக்கப்படுவதால், அவர்களுடைய ஊதியமும் குறைவாக இருக்குமென்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

அடுத்து, தொழில் உற்பத்தியில் 25% உழைக்கும் மக்கள் ஈடுபடுவதாகவும், அவர்களின் உற்பத்தியின் மதிப்பு 25% GDP என்றும் இருப்பதாக கணக்கிடப்படுகிறது.

இந்த வருமானத்தில் அம்பாணி, அதானி போன்ற 1% முதலாளிகள் பெரும் பங்கை லாபமாக எடுத்துக் கொண்டு உழைக்கும் மக்களுக்குக் குறைவாகக் கொடுக்கிறார்கள். இதில் அமைப்பு ரீதியாக திரட்டப்பட்ட 10% தொழிலாளர்கள் தங்கள் தொழிற்சங்கங்கள் மூலமாக ஓரளவிற்கு நியாயமான ஊதியம் (Fair Wages) என்று சொல்லக்கூடிய ஓரளவுக்கு குடும்ப வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஊதியம் பெறுகிறார்கள்.

அமைப்புரீதியாக திரட்டப்படாத 90% தொழிலாளர்களுக்கு முதலாளிகளால் குறைந்த கூலி கொடுத்து சுரண்டப்படுவதால் அவர்கள் குடும்பத்தோடு நலிவடைந்து வருகிறார்கள். குடும்பம் அமைத்துக் கொள்ள முடியாத அவலத்தில் வாழ்கிறார்கள்.

சேவைத் தொழிலில் (Service Sector) ஈடுபடுகின்ற 25% தொழிலாளர்கள் ஈட்டும் வருமானம் 60% GDP-யில் இருப்பதாக கணக்கிடப்படுகிறது. இதிலிருந்தே இந்த சேவைத் தொழிலில் ஈடுபடும் முதலாளிகளும், அமைப்புகளும் பெருமளவு

லாபம் ஈட்டி வருகின்றன என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும். இத்துறைக்கு அமைப்பு ரீதியாக சங்கம் வைத்துக் கொண்டு செயல்படும் வங்கிகளில் பணிபுரிவோர், பயணத்துறையில் பணிபுரிவோர் போன்றவர்களும் அமைப்பு ரீதியாக திரட்டப்படாத தகவல் தொழில்துட்ப (IT) துறையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்கள் நியாயமான ஊதியமோ அல்லது வாழ்வாதாரமோ (Living Wage) பெறுகிறார்கள். IT துறையில் பணிபுரிவோர் வேலை நேரம் எல்லாம் சட்டத்திற்கு புறம்பாக துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.

450 மில்லியன் உழைக்கும் மக்கள் குடும்பங்களுக்கு சௌகரியமான வேலையும் (Decent Work), நியாயமான ஊதியமும் (Decent Wage) தர வேண்டுமென்றால் நாட்டு முதலாளிகளுக்கும், அரசுகளுக்கும் அதற்கான சக்தியும், தேவையான வருமானமும் இருக்கிறது. இந்த நிலையை அடைய வேண்டுமென்றால் முதலாளிகள் தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய லாபத்தை மட்டுப்படுத்திக் கொண்டால் போதும்.

Minimum Wage - குறைந்தபட்ச ஊதியம்

இந்திய நாட்டில் குறைந்தபட்ச ஊதியம் சட்டரீதியாக நிர்ணயித்திருந்தாலும் மற்ற நாடுகளின் அந்நிய செலவாணியை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 30-ல் ஒரு பங்குகூட இருக்காது. முன்னேறிய நாடுகளில் குறைந்தபட்ச சம்பளம் 3,000 US டாலர்கள் வாங்குகிறார்கள். அதன் மதிப்பு நமது நாட்டில் ரூ.2,50,000/- ஆகிறது. இந்தியாவில் குறைந்தபட்ச சம்பளம் ரூ.10,000/- என்று சொன்னால் மற்ற நாடுகளை ஒப்பிடும்போது குறைந்தபட்ச சம்பளம் 25 மடங்கு குறைவாக தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

இந்தியாவில் நகரங்களில் / புறநகர்களில் ஒரு குடும்பம் ஒற்றை அறையில் வாழ வேண்டுமென்றால் புறநகர் பகுதியில் வாடகைக்காக மட்டும் சுமார் ரூ.10,000/- கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே உணவு, உடை, இருப்பிடம், போக்குவரத்து, குழந்தைகள் கல்வி, கேளிக்கை இவற்றையெல்லாம் ஈடுகட்ட வேண்டுமென்றால் குறைந்தபட்ச மாத வருமானம் ரூ.35,000/- முதல் ரூ.40,000/- ஆக இருக்க வேண்டும். இந்த வாழ்வாதாரம் தர வேண்டுமென்று சொன்னால் குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை ரூ.40,000/- ஆக உயர்த்த வேண்டும். இதனால் தொழில் உற்பத்தியில் விலை பெரிதாக உயராது. உதாரணத்திற்கு ரூ.5 லட்சத்திற்கு விற்கும் கார் விலை சம்பள உயர்வினால் ரூ.5,50,000/-க்குத்தான் விற்பனை செய்ய முடியும். அதேபோல் இருசக்கர வாகனம் ரூ.60,000/-க்கு விற்கும் நிலையில் சம்பள

உயர்வினால் ரூ.66,000/- ஆக விற்க முடியும். தொழில் துறையில் உற்பத்திக்கு 10% கூடுதலாக விலை உயரலாம். ஊதியம் உயர்ந்த தொழிலாளர்கள் அவற்றை வாங்கும் சக்தியுடன் வாங்குவார்கள்.

அதேபோல் விவசாய உற்பத்திக்கு இப்போது வாங்கும் தானியங்கள், காய்கறிகளின் விலை 4 மடங்காக உயர்ந்தாலும், அனைத்து துறைகளிலும் தொழிலாளர்கள் ரூ.40,000/- ஊதியம் பெற்றால் உணவுப் பொருட்களை உயர்த்தப்பட்ட ஊதியம் மூலம் அனைத்துத் தரப்பு தொழிலாளர்களும் வாங்கும் சக்தி கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

விவசாயப் பொருட்களுக்கு நான்கு மடங்கு விலையேறினாலும், அதேபோல் நான்கு மடங்கு விவசாயக் கூலி உயர்த்தினாலும் அதனால் உணவு, உடை, இருப்பிடம் போன்ற தேவைகளும் மற்ற தொழிலாளர்களைப் போல் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். இந்த ஊதிய உயர்வும், தேவைப்பட்ட விலையேற்றத்தை செய்யவும் உலகமயமாதல், தாராளமயமாதல் என்ற காலகட்டத்திற்கு பொருத்தமானதாக இருக்கும், இது சாத்தியமானதே.

விவசாய உற்பத்தியில் ஆடு / ஆட்டிறைச்சி ஒன்றுதான் தங்கம் தொழில் உற்பத்தி போல் விலை ஏறியிருக்கிறது. இவற்றை மக்கள் வாங்குவது போன்று மற்ற உணவுப் பொருட்களின் விலை ஏறினாலும் வருமானம் இருந்தால் வாங்குவார்கள்.

எப்படி இதை செய்ய முடியும் என்று சிலர் நினைக்கலாம்?

முதலாளிகள் சங்கம் (CII), மத்திய அரசு, அரசியல் கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள் ஒன்றுகூடி ஏகமனதாக முடிவெடுத்தால் ஒரே மாதத்தில் இதை செய்து காட்ட முடியும். இதை அறிமுகப்படுத்துவதில் முதல் மூன்று மாதகாலம் பல சிக்கல்கள் எழுந்தாலும் அவற்றை தீர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

மத்திய அரசு ஒரே நாளில் பண மதிப்பிழப்பு (Demonitisation) அறிவிப்பு செய்து அமல்படுத்தியது. அதனால் வானம் இடிந்து விழவில்லை. மூன்று மாதகாலம் பல்வேறு கஷ்டங்கள் இருந்தது. கருப்புப் பணம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் ஒவ்வொருவருடைய சட்டைப் பைக்குள் சொன்ன மாதிரி ரூ.15 லட்சம் பணமும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் அனைத்து கருப்புப் பணமும் வெள்ளைப் பணமாக மாறியது. இதுவும் தேவையற்ற ஒரு புரட்சிதான்.

அதேபோல் கோவிட்-19 வரும்போது ஒரே நாளில் இந்தியா பூராவும் லாக்-டவுன் செய்தார்கள். மக்கள் இந்த காலகட்டத்தில் பெரும் சிரமத்திற்கு

ஆளானார்கள். இது தொற்றுத் தடுப்பதற்கு தேவை என்றாலும் தவறாக்கவோ, சரியாக்கவோ செய்யும்போது மக்கள் அதிலிருந்து மீண்டார்கள். பின்னர் இந்தியா சகஜநிலை அடைந்தது.

1976-ல் இந்தியா ஒரு அவசரநிலையை கடைபிடித்தது. அப்போது வெள்ளைக்காரன் காலத்தில்கூட நேரத்தில் ஓடாத ரயில்கள் குறித்த நேரத்தில் ஓடியது மாதிரி, ஐரோப்பியா, ஜப்பான் நாட்டு ரயில்கள் மாதிரி நமது நாட்டிலும் சரியான காலத்தில்தான் ஓடியது. அரசு வேலை செய்பவர்கள் குறித்த நேரத்தில் பணியில் இருந்தார்கள். அரசு வேலைகள் அன்று ஒழுங்காக நடந்தன. அன்று மக்களுக்கு இடையூறு இல்லாமல் போலீசோ, அரசு அதிகாரிகளோ லஞ்சம் வாங்காமல் அவர்களின் பணியை சரியாக செய்து வந்தார்கள்.

அந்தக் காலகட்டத்தில் எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகள் சமார் ஒரு லட்சத்திற்கும் மிகாமல் இந்தியா பூராவும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். ஒரு துப்பாக்கிச்சூடு நடந்ததாக தகவல்கள் இல்லை. குறிப்பாக, தென்மாநிலங்களில் எல்லாம் சீராக நடந்ததால் இந்திராகாந்தி அவர்கள் தேர்தலில் நிற்கும்போது தென்மாநிலங்களின் பக்கம் பரிபூரணமாக வெற்றி பெற்றனர். வடமாநிலங்களில் கட்டாய கருத்தடை, கட்டாய குடிசை ஒழிப்பு போன்ற சில நிகழ்வுகள் நடந்ததாலும் வடமாநிலங்களில் ஏராளமான அரசியல்வாதிகளை கைது செய்து வைத்திருந்ததாலும், ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் போன்ற தூய்மையான மூத்தத் தலைவர்கள் எதிர்த்ததாலும் வடமாநிலங்களில் தேர்தலில் தோல்வியடைந்தனர்.

இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் இந்திராகாந்தி அவர்கள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் செக்கியூலரிசம், சோசியலிசம் என்ற மதச்சார்பற்ற சோசலிச பொருளாதார அமைப்பு என்ற அரசியல் அமைப்பு சட்டத்திருத்தம் செய்தார்.

அன்று முதலாளிகள் தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு LAYOFF, RETRENCHMENT, CLOSURE ஆக மூன்றும் அரசு அனுமதியின்றி தங்கள் விருப்பம்போல் செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டார். இந்த சட்டப் பாதுகாப்பு இன்றும் தொழிலாளர்களை தொடர்ந்து பாதுகாத்து வருகிறது. சம வேலைக்கு - சம சம்பளம் (Equal Remuneration Act, 1976) என்ற சட்டமும் அப்போதுதான் வந்தது.

அதேபோல் கிராமத்தில் நில உச்சவரம்பு வந்த மாதிரி, நகரத்தில் யாரும் நான்கு கிரவுண்டுக்கு

மேல் காலி நிலம் வைத்திருக்கக் கூடாது என்ற நில உச்சவரம்பு சட்டம் (Urban Land Ceiling Act) கொண்டு வந்ததினால் நகர்ப்புறங்களில் அநியாய விலை ஏற்றம் என்பது குறைந்து பல நகரவாசிகளுக்கு நகர்ப்புறத்தில் வீடு கட்டிக் கொள்ள இடங்கள் கிடைத்தன.

இப்படி இந்த அவசரகாலத்தில் பல நன்மைகள் தரக்கூடிய நல்ல காரியங்களும் நடந்தன. இவையெல்லாம் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட நமது இந்தியாவில் நிகழ்ந்த திடீர் மாற்றங்கள்தான்.

உலகத்தில் பல இடங்களில் பல மாற்றங்கள் நடந்தவைதான். ஐரோப்பாவில் உழைக்கும் மக்களுக்கு போதுமான ஊதியம், தின வேலையில் 7 மணி வேலை நேரம் என்றும், வாரத்தில் 5 நாட்கள் என்றும், நியாயமான ஊதியத்தில் உணவு, உடை, இருப்பிடம், வாகன வசதி, சுகாதாரம் கல்வி, சுற்றுலா, ஓய்வூதியம் போன்றவைகள் அனைத்தும் பெறுகிறார்கள். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் உற்பத்தி அதிகமாகும்போது வார வேலை நாட்கள் 4 என்றும், தின வேலை நேரம் 6 மணிநேரம் என்றும் குறைக்க திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முன்னேறிய நாடுகளில் விவசாய உற்பத்திக்கு மானியம் கொடுக்கிறார்கள். ஐப்பானில் 2-1/2 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் ஒவ்வொரு விவசாயியும் சொந்த வீடு, வாகன வசதியுடன் போன்றவைகளுடன் வளமான வாழ்வு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களுக்கு விலை உயர்த்தினாலும் மற்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி தடையும் செய்து கொண்டு விவசாயத்தை பாதுகாப்பாகவும், பலமாகவும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

மக்கள் சினதிலும், ரஃபாவிலும், கியூபாவிலும் விவசாயிகள் / தொழிலாளர்களின் வருமானத்திற்கு வித்தியாசம் கிடையாது. ஆகவே இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய அனைத்து உழைக்கும் மக்களுக்கு ஒரே சீரான ஊதியம் வர வேண்டும் என்றாலும், வழங்கினாலும் 3 மாதத்தில் வளர்ச்சியடைந்த நாடாகவும், 14 டிரில்லியன் GDP ஆகவும் உயர்வு பெறும்.

இப்போது இருக்கக்கூடிய விலை நிர்ணயக் கொள்கையாலும், ஊதிய வித்தியாசத்தாலும், அந்நிய செலவாணி மதிப்பு அநியாயத்தாலும் நமது நாடு முன்னேற்றமில்லாத நாடாகவும், ஆரோக்கியம் இல்லாத மக்கள் வாழும் நாடாகவும், ஜனநாயகம் இல்லாத நாடாகவும், தனிநபர் வருமானம் குறைந்த நாடாகவும், எல்லாவற்றிலும் உலகத்தர வரிசையில் இந்தியாவை கடைசியாக வைக்கப்படுகிறோம்.

மேலே சொன்ன புரட்சிகரமான வாழ்வூதியம் அனைவருக்கும் கொடுத்தால் உலகில் நாம் 3-ஆம் இடமாக இல்லை, முன்னேறிய நாடாக முதலிடத்திற்கு முன்னேறி விடுவோம். காரணம், நம்மிடத்தில் இருக்கக்கூடிய 140 கோடி மக்களும் வாங்கும் சக்தியைப் பெற்று விட்டால் இப்போது இருக்கும் உணவு உற்பத்திக்கு 4 மடங்கு விலை கிடைக்கும். தொழில் உற்பத்திக்கு கூடுதல் விலையும் கிடைக்கும். சேவைத் தொழிலுக்கும் கூடுதல் விலை கிடைக்கும். இவைகளைக் கூட்டினால் GDP தானான உயரும். அதோடு மக்களின் வாங்கும் சக்தி உயரும்போது தொழிலின் உற்பத்தி மேலும் மேலும் தேவைப்படும். தொழிலில் மந்தநிலை (Recession) என்பது எப்போதும் வராது. ஆரோக்கிய சுழற்சி (Virtuous Circle) இருக்கும்.

இரண்டாம் உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பின்னால் ஐப்பானும், ஜெர்மனியும் மாதிரி நம் நாடும் தொடர்ந்து வளரும். மக்கள் எண்ணிக்கை தான் மக்கள் தேவையை, உற்பத்தியை நிர்ணயிக்கும். அந்த வகையில் நம் நாடு முதலிடத்தில் வந்து நிற்கும்.

மேலே குறிப்பிட்ட மாற்றங்கள் வரும்போது முதலாளிகள் வளர்ந்தாலும், தொழிலாளிகளுக்கும் - முதலாளிகளுக்கும் உள்ள முரண்பாடுகளும் வளரும். சக்திக்கேற்ற உழைப்பும் - உழைப்புக்கேற்ற ஊதியமும் என்பதுதான் சோஷலிசம். இதைத் தொடர்ந்து சக்திக்கேற்ற உழைப்பு - தேவைக்கேற்ற ஊதியம் என்ற சமூக அமைப்புதான் உற்பத்தி சாதனங்கள் அனைவருக்கும் சொந்தம் என்பது மாதிரி சமூகப் பொருளாதார அரசியல் பொதுவுடைமை சமூகமாக வளரும். ஒன்றுபட்ட தொழிற்சங்க இயக்கம் மேற்கண்ட புரட்சிகர மாற்றங்களை செய்து முன்னணியாக இயங்கி செயல்பட வேண்டும்.

இந்திய தொழிற்சங்கங்கள் ஒரு குடையின்கீழ் ஒன்றாக வேண்டும். அரசு - அரசியல் கட்சிகள் - தனிநபர்களின் பிடியில் இருக்கும் தொழிற்சங்கங்களை விடுவித்து ஜனநாயகத்தின் மூலம் துறை ரீதியாக ஒற்றுமைப்படுத்தி இந்தியாவில் உள்ள 500 மில்லியன் தொழிலாளிகளும் ஒரே குடையின் கீழ் தொழிற்சங்கத்தில் செயல்பட்டால் குறிக்கோளை வென்றெடுக்க முடியும்.

மேலே கூறிய கருத்துக்கள் ஒரு பேசுபொருளாகட்டும். இதுவே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

கட்டுரையாளர்: தலைவர்

மாறுகிறதா இந்திய அரசியல்?

பதினெட்டாவது மக்களவைத் தேர்தல் இந்தியாவின் எதிர்காலம் குறித்து ஒரு தீர்மானகரமான முடிவை எடுக்க உள்ளது. இனி தொடரப்போவது அனைத்து தரப்பு மக்களையும் அரசவணைக்கும் சகிப்புத் தன்மை கொண்ட இந்தியாவா? அல்லது மதவெறி உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகள் நிறைந்த இந்து மதச்சார்பு இந்தியாவா? வேலையின்மை, விலைவாசி உயர்வு போன்ற அன்றாட பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து முன்னேறப் போகிற ஜனநாயக இந்தியாவா? அல்லது கார்ப்பரேட் ஆதரவு காலிப் பாசிசப் பாதையில் நடைபோடக்கூடிய சர்வாதிகார இந்தியாவா? இந்தப் பின்னணியில்தான் நடைபெறக்கூடிய தேர்தல் இரண்டு சித்தாந்தங்களுக்கு இடையே நடக்கும் போராட்டம் என்று ராகுல் காந்தி சரியாகவே வர்ணித்தார். இரண்டு கட்சிகளுக்கிடையே அல்லது இரண்டு தலைவர்களுக்கிடையே நடக்கும் பலப் பரீட்சை அல்ல என்பதை அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

திமுக தலைவர் மு. க. ஸ்டாலினும் இத்தகைய கருத்துக்களுக்கு மிகுந்த அழுத்தம் கொடுத்து பிரச்சாரம் செய்தார். இச்சூழலில் காங்கிரஸ் கட்சி வெளியிட்டுள்ள தேர்தல் அறிக்கை இந்திய அரசியல் வரலாற்றில் ஒரு குறிப்பிட்டத்தக்க திருப்பத்தை முன்னிறுத்துகிறது. மக்கள் நலன் சார்ந்த பிரச்சினைகளுக்கு அது முன்னுரிமை கொடுத்துள்ளது அதோடு அதிகாரக் குவிப்பிலிருந்து விலகி மாநில உரிமைகளுக்கு.. கூட்டாட்சி வழிமுறைக்கு மதிப்பளித்துள்ளது. இன்றைய அரசின் வசமுள்ள கல்வி உட்பட பல அதிகாரங்களை மாநிலங்களுக்கு பகிர்ந்து அளிப்பதாகக் கூறுகிறது. ஜம்மு காஷ்மீருக்கு மாநில அரசு அந்தஸ்து வழங்கப்படும் என்ற உறுதியை அளித்துள்ளது.

காங்கிரஸ் கட்சிக்கு ஏற்பட்ட தொடர் தோல்வி அதன் செல்வாக்கு சரிவு ஆகியவை அதன் போக்கில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதனால்தான் சமத்துவம், சமூக நீதிக்கான நியாயப் பத்திரம் என்று தேர்தல் அறிக்கைக்கு பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. கலாச்சாரம், மொழி பன்மைத்துவம், நிதிப் பகிர்வு

அநீதிக்கு தீர்வு குறித்தும் அக்கறையை வெளிப்படுத்தி உள்ளது. குறிப்பாக சமூக நீதி என்ற அடிப்படையில் 50 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டு உச்சவரம்பை உயர்த்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். சாதிவாரி கணக்கெடுப்பு நடத்தப்படும். அதுமட்டுமின்றி பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியவர்களுக்கான 10 சதவீத இட ஒதுக்கீடு என்பது முன்னேறிய பிரிவினருக்கு மட்டுமானதாக இல்லாமல் அனைத்து சமூகப் பிரிவுகளிலும் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியவர்கள் என்று மாற்றுவதாக அறிவித்துள்ளது. இது ஒரு முக்கியமான சீர்திருத்தம். இட ஒதுக்கீடு என்பது வறுமை ஒழிப்பு திட்டம் அல்ல என்ற கருத்து அடிப்படையில் திமுக கழகம் பொருளாதார அடிப்படையில் செய்யப்படும் இட ஒதுக்கீட்டை எதிர்த்து வந்தது. காங்கிரஸ் இந்தப் பிரச்சனையை புரிந்து கொண்டு இந்தச் சீர்திருத்தத்தை செய்ய முன் வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம்.

திருந்திவிட்ட காங்கிரஸ்

பத்தாண்டு மதப் பெரும்பான்மைவாத பாஜக ஆட்சியில் சமத்துவமின்மை அதிகரித்து வருகிறது. இதை மனதில் கொண்டு ஏழைக் குடும்பத்திற்கு ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் தருகின்ற மகாலட்சுமி திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது புரட்சிகரமான திட்டமாகும். கீழ்த்தட்டு மக்களுக்கு கையில் பணம் போய் சேர்ந்தால்தான் பொருளாதாரமே எழுந்து நடைபோட முடியும் என்ற உலகப் பொருளாதார மேதைகள் சொல்வதை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு புதிய சிந்தனை அடிப்படையில் இந்த வாக்குறுதி தரப்பட்டது. ஒன்றிய அரசுத்துறைகளில் 30 லட்சம் காலி பணியிடங்கள் நிரப்பப்படாமல் விடுபட்டுள்ளன. இதை நிரப்புவோம் என்று அறிவித்துள்ளது. 25 வயதுக்கு கீழே உள்ள பட்டதாரிகள், டிப்ளமோதார்களுக்கு ஓராண்டு பயிற்சியுடன் ஒரு லட்சம் ரூபாய் தரப்படும் ஆகியவை இன்னொருவரின் மீதான அக்கறையை வெளிப்படுத்துகிறது. ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்ட பணியாளர்களுக்கு ஒரு நாள் சம்பளம் ரூபாய் 400 ஆக உயர்வு, விவசாயிகளுக்கு

குறைந்தபட்ச விலைக்கு சட்ட அங்கீகாரம், திட்ட கமிஷன் மீட்பு ஆகியவையும் மக்கள் நலம் சார்ந்தவை. எனினும் தேர்தல் பத்திரம் மூலம் ஊழலை மோடி அரசு சட்டப்பூர்வமாக்கியது, பி. எம். கேர்ஸ் நிதி திரட்டல் போன்றவை குறித்து விசாரணை நடத்தப்படும் என்ற அறிவிப்பு இந்த அறிக்கையை மிகவும் சுவாரசியமானதாக ஆக்கி உள்ளது. காங்கிரஸ் தன் அடையாளத்தை மீண்டும் கண்டடைந்து தரிசிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பொருளாதாரத்தில் மைய அரசியல் பாதையில் இருந்து விலகி ஒரு சமூக ஜனநாயக கட்சியாக காங்கிரஸ் உருவெடுக்கும் சாத்தியத்தை ராகுலின் சமத்துவத்தை வலியுறுத்தும் பேச்சு தருகிறது. நாளுக்கு நாள் பெருகி வரும் சமத்துவமின்மையை அணை போட்டுத் தடுக்கும் புரட்சியை காங்கிரஸ் முன்னெடுத்தால் தான் வெகு மக்களின் ஆதரவைக் காங்கிரஸ் பெற முடியும்.

பிரதமர் மோடி இந்த அறிக்கையை அரசியல் ரீதியாக எதிர்கொள்ளாமல் பொய்களின் மூட்டை ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் பிளவு வாத சிந்தனை உள்ளது. இந்த அறிக்கை சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய இந்தியாவில் இருந்த முஸ்லிம் லீக் பாதையில் உள்ளது. எஞ்சியவை இடதுசாரிப்பாதை என காழ்ப்புணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார். 25 லட்சம் ரூபாய்க்கு இலவச மருத்துவ இன்சூரன்ஸ், நகர்ப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் எப்படி மக்களை பிளவுபடுத்தும் என்பதை மோடி தான் விளக்க வேண்டும். கொள்கை சார்ந்தோ அல்லது பத்தாண்டு கால ஆட்சியின் செயல்பாடு குறித்தோ விவாதிப்பதை தடுக்கும் வகையில் மோடி இப்படி திசை திருப்பும் வகையில் பேசுகின்றார். சுதந்திரத்துக்கு முன்பு முஸ்லிம் லீக்கும் காங்கிரசும் ஒன்றுக்கொன்று மோதல் போக்குடன் செயல்பட்டனர். ஆனால் 1940-க்குப் பிறகு தேர்தலை புறக்கணித்து வெள்ளையனே வெளியேறு என்ற போராட்டத்தை காங்கிரஸ் நடத்திய போது நடந்த தேர்தலில் முஸ்லிம் லீக்குடன் சேர்ந்து சிந்து, பஞ்சாப், பெங்கால் மாநிலங்களில் கூட்டணி ஆட்சி அமைத்தவர்கள் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் தாய் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த வரலாறு எல்லாம் யாருக்கும் தெரியாது என்ற அடிப்படையில் சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய முஸ்லிம் லீக் என்ற அபத்தமான விமர்சனத்தை மோடி செய்கிறார். சம்பந்தமில்லாமல் தொடர்பு படுத்தி காங்கிரசை பாகிஸ்தான் ஆதரவுக் கட்சி என்ற

மோடியின் உச்சகட்ட வெற்றி...

ராஜஸ்தானில் பேசிய மோடி, மதவெறியின் உச்சத்திற்கே சென்றுள்ளார். காங்கிரஸ் கட்சி தேர்தல் அறிக்கையில் நாட்டின் சொத்துக்களை மறு விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துள்ளது. இதன் மூலம் உங்கள் பணம், தங்கம், சொத்துக்களை எடுத்து முஸ்லீம்களுக்கு கொடுக்கப் போகிறார்கள். ஊடுருவல் காரர்களுக்கு ஆதரவாக காங்கிரஸ் உள்ளது. அதிக குழந்தைகள் உள்ளவர்களுக்கு.. அதிகமான சதவீத சொத்து கிடைக்கும்... நகர்ப்புற நக்சல் பாரிகளின்.. மாவோயிஸ்டுகளின் மனநிலையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் செயல்படுகிறார்கள். இந்த நாட்டின் சொத்துக்களில் முஸ்லிம்களுக்கு தான் முதல் உரிமை உள்ளது என்று மன்மோகன் சிங் முன்பு கூறினார் என்று மன்மோகனின் பேச்சை திரித்து வழக்கம் போல் பொய் மூட்டையை அவிழ்த்துவிட்டார் மோடி. காங்கிரஸ்காரர்கள் வெற்றி பெற்றால் பெண்களின் தாலியைக் கூட விட்டு வைக்க மாட்டார்கள் என்றும் கூறி தரங்கெட்ட.. கேவலமான பிரச்சாரத்தை செய்தார் .. எந்த பிரதமரும் மோடி போல் இவ்வளவு தரம் தாழ்ந்து பிரச்சாரம் செய்ததில்லை என்று காங்கிரஸ் தலைவர் மல்லிகார்ஜுன் கார்கே கவலை தெரிவித்துள்ளார். காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கையில் எந்த இடத்திலும் சொத்து மறு விநியோகம் என்ற கருத்து இல்லை. இல்லாத ஒரு கருத்தை இட்டுக்கட்டி மோடி பேசுகிறார். இது குறித்து விளக்கம் தர மோடி தனக்கு நேரம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று கார்கே கேட்டுக் கொண்டுள்ளார். "வெறுப்புப் பாகுபாடும் தான் மோடியின் உத்தரவாதங்கள் என்று கூறி மோடியின் பிளவுபடுத்தும் நக்சப் பேச்சைக் கண்டிப்பதாக முதல்வர் மு. க. ஸ்டாலின் தெரிவித்துள்ளார். தேர்தல் கமிஷனோ காங்கிரஸ் கட்சிக்கும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் தான் நோட்டீஸ் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறதே ஒழிய மோடியின் அல்லது பாஜகவினரின் வெற்றிப் பேச்சுக்களுக்கு தடை போடவோ நோட்டீஸ் அனுப்பவோ கூட முன்வரவில்லை என்பது சோகம்.. இந்த நிலையில்தான் தேர்தல் கமிஷனின் ஆன்மா சாந்தி அடையட்டும்.. ஆழ்ந்த இரங்கல்.. என தெரிவித்து அமைச்சர் புழனிவேல்ராஜன் எக்ஸ் தளத்தில் பதிவு வெளியிட்டுள்ளார். அவர் சொல்வது போல் தேர்தல் கமிஷன் செத்துவிட்டதா என்பதை அதன் நடவடிக்கையை பொருத்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

ஆபத்தான கருத்தை விதைக்க பார்க்கிறார்..

தேர்தல் நடப்பது பத்தாண்டு கால மோடி ஆட்சியை எடைபோடத்தான் ஆனால் இவரோ கடந்த கால காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். இப்போது என்ன சாதனை? அதன் பட்டியலைத் தாருங்கள் என்று கேட்டால் பழங்கால இந்தியாவின் பெருமைகளை பேசிக் கொண்டிருந்தவர் 2047-ல் வளர்ச்சி அடைந்த பாரதம் என்ற கதை விடுகிறார். மோடி ஆட்சிக்கால சேதத்தை சரிப்படுத்தல் என்ற ஒரு அத்தியாயமே காங்கிரஸ் அறிக்கையில் இடம்பெற்றுள்ளது. அரசமைப்புச் சட்ட ரீதியாக அமைக்கப்பட்ட பல அமைப்புகளை சிறுமைப்படுத்தி உள்ளார்கள். நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தை சீரழித்துள்ளார்கள்.. வளரும் சமூகங்களின் ஆராய்ச்சி மையம் (சி எஸ் டி எஸ்) செய்த ஆய்வில் 58 சதவீதம் பேர் தேர்தல் கமிஷன் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்று

1940-க்குப் பிறகு தேர்தலை புறக்கணித்து வெள்ளையனே வெளியேறு என்ற போராட்டத்தை காங்கிரஸ் நடத்திய போது நடந்த தேர்தலில் முஸ்லிம் லீக்குடன் சேர்ந்து சிந்து, பஞ்சாப், பெங்கால் மாநிலங்களில் கூட்டணி ஆட்சி அமைத்தவர்கள் பாரதிய ஜனதா கட்சியின் தாய் அமைப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த வரலாறு எல்லாம் யாருக்கும் தெரியாது என்ற அடிப்படையில் சுதந்திரத்திற்கு முந்தைய முஸ்லிம் லீக் என்ற அபத்தமான விமர்சனத்தை மோடி செய்கிறார்.

தெரிவித்துள்ளார்கள். விசாரணை அமைப்புகளை ஏவலாளிகளாக மாற்றியுள்ளனர். ஊடகங்கள் மோடிக்கு அஞ்சி நடுங்கி சலாம் போடுகின்றன.

மோடியின் சுயதம்பட்டம்

அம்பானி, அதானி ஆதரவு கூட்டுக் களவாணி முதலாளித்துவம் தடையின்றி நடைபோடுகிறது. இதையெல்லாம் மறைக்க விக்கித் பாரத் கனவு காணச் சொல்கிறார் மோடி.. வாயில் வடைகளை சுட்டு சுட்டுப் போடுகிறார். பாரதிய ஜனதா கட்சி வெளியிட்டுள்ள தேர்தல் அறிக்கை 'மோடியின் கேரண்டி' என்று தலைப்பிட்டு ஒற்றை நபரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சுய தம்பட்ட அறிக்கையாக வந்துள்ளது. எதிர்பார்த்ததைப் போல பிளவு அரசியலின் வெளிப்பாடாக அனைவருக்கும் பொது சிவில் சட்டம் கொண்டுவரப்படும் என்று அறிவித்துள்ளது. அதேபோல் சர்வாதிகார நோக்கத்தை நிரூபிக்கும் வகையில் ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல் அறிவிப்பையும் வெளியிட்டுள்ளது. குடியரிமைச் சட்டத் திருத்தத்தையும் அமல்படுத்துவோம் என்று அறிவித்துள்ளது. 70 வயதுக்கு மேற்பட்ட மூத்த

குடிமக்களுக்கு ஐந்து லட்சம் ரூபாய்க்கு இலவச சுகாதார இன்சூரன்ஸ் காப்பீடு, முத்ரா கடன் 10 லட்சத்திலிருந்து 20 லட்சமாக உயர்வு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இலவச ரேஷன் அரிசி திட்டம் தொடரும் என்பனவற்றைத் தவிர்த்து பெரிதாக சொல்லிக் கொள்ளும்படி எந்த உத்தரவாதத்தையும் பாஜக தேர்தல் அறிக்கை வெளியிடவில்லை. ஏனென்றால் இலவசங்களை அல்லது மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் திட்டங்களை (revdi culture) இலவசக் கலாச்சாரம் என்று சிறுமைப்படுத்தி விமர்சிக்கும் தன்மை உடைய எஜமானத்துவ மனப்பான்மை உள்ளவர் மோடி. 25 லட்சம் பேரை வறுமையில் இருந்து மீட்டு விட்டோம் என்று பேசிக்கொண்டே 85 லட்சம் பேருக்கு இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இலவச அரிசி கோதுமை வழங்கப்படும் என்று அறிவித்திருப்பது இரட்டை நாக்கையும் முரண்பாட்டையும் காட்டுகிறது.

தமிழுக்குப் போதிய நிதி ஒதுக்காமல் திருக்குறளை மேற்கோள் காட்டி தமிழ்ப் பெருமை பேசி வந்த மோடி இந்த அறிக்கையில் உலகம் முழுவதும் திருவள்ளுவர் கலாச்சார மையம் துவங்கப்படும் என்று கண்துடைப்பு அறிவிப்பைத் தந்துள்ளார். இந்தி திணிப்பு கூடாது சமஸ்கிருதத்துக்கு ஏன் 1500 கோடி நிதி ஏன் என்ற பிரச்சினைகளைப் பற்றி எல்லாம் பதில் சொல்லாமல் திருவள்ளுவர் கலாச்சார மையம் என்ற மாய் மால வித்தை மூலம் தமிழ்நாட்டு மக்களை ஏமாற்றத் துணிந்துள்ளனர். ராமர் கோயில் கட்டினோம். 370 சிறப்பு அந்தஸ்து பிரிவை நீக்கினோம் முத்தலாக் தடைச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம் என்பது போன்ற சிறுபான்மை எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளைத் தான் பாஜக தனது சாதனையாக பெருமையாக குறிப்பிடுகிறது.

ஆண்டுக்கு இரண்டு கோடி பேருக்கு வேலைவாய்ப்பு விவசாயிகளின் வருமானத்தை இரண்டு மடங்காக்குவது வெளிநாடுகளில் உள்ள கருப்பு பணத்தை மீட்டு ஒவ்வொருவரின் வங்கிக் கணக்கில் 15 லட்சம் ரூபாய் போடப்படும் என்பது போன்ற வாக்குறுதிகள் குறித்து இப்போது வாய்

கேரள முரண்பாடு... குழப்பம்...அபசரம்...

கேரளத்தில் வயநாட்டில் போட்டியிடும் ராகுல் காந்திக்கும் முதலமைச்சர் பினராய் விஜயனுக்கும் ஏற்பட்டுள்ள மோதல் இந்தியா கூட்டணியின் மீதான ஒற்றுமையின்மை விமர்சனத்திற்கு வழி ஏற்படுத்தியுள்ளது. கண்ணூரில் பேசிய ராகுல் காந்தி அமலாக்கத்துறை, வருமான வரித்துறை, சிபிஐ போன்றவை ஏன் பினராய் விஜயன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இரண்டு முதல்வர்கள் சிறையில் உள்ளனர். ஆனால் பினராய் விஜயனுக்கு எதுவும் ஏற்படவில்லை. பினராய் விஜயன் சித்தாந்த ரீதியில் பாஜகவுடன் மோதுகிறார் என்பது உண்மை என்றால் பாஜக அவருக்கு எதிராக எல்லா நடவடிக்கையும் முழு மூச்சாக ஏவி விட்டிருக்கும். இதற்கு பதிலடியாக சிறையைப்-பார்த்து இடதுசாரிகள் அஞ்சுவதில்லை இந்திரா காந்தி என்னை எம்ர்ஜென்சியின் போது சிறையில் அடைத்தார் என்று பினராய் விஜயன் பதிலளித்துள்ளார். பாஜகவை எதிர்க்க முடியாமல் வடநாட்டிலிருந்து ஓடி வந்து இரண்டாவது முறையாக வயநாட்டில் ராகுல் காந்தி போட்டியிடுகிறார். நாட்டை வழி நடத்தும் தகுதி அவருக்கு இல்லை. முக்கியமான கட்டத்தில் அவர் காங்கிரஸ் தலைவர் பதவியில் இருந்து ஓடியவர் என்றெல்லாம் பதிலடி தந்துள்ளார் விஜயன். ராகுல் காந்தி, தன் கருத்தை வாபஸ் பெற காங்கிரஸ் தலைவர்கள் அவருக்கு ஆலோசனை சொல்ல வேண்டும் என்று பிருந்தா காரத் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார். இந்தியாவில் நண்டர்கள்.. கேரளாவில் எதிரிகள் என்ற அளவில் இரண்டு கட்சிகளும் மோதுகின்றன. இந்த மோதல் வடமாநிலங்களில் காங்கிரஸ் இடதுசாரிகளை பாதிக்கும் என்பது தெரியவில்லை. இந்த மோதலை பயன்படுத்தி ராகுலை பற்றி நான் சொல்லாத விமர்சனங்களை எல்லாம் விஜயன் சொல்லி உள்ளார் என்று மோடி பேசியுள்ளார். இந்த முரண்பாடு இந்தியா கூட்டணிக்கு ஓர் அபசர ஒலி என்றே சொல்ல வேண்டும் கேரளத்தை பொருத்தவரை பாரதிய ஜனதாவை எதிர்க்கும் முன்னணி பொறுப்பு காங்கிரஸுக்கு உள்ளதா அல்லது பாரதிய ஜனதாவுக்கு உள்ளதா என்பதை தேர்தல் முடிவு மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திருக்கவில்லை. ஏற்கனவே கொடுத்த கேரண்டியின் வாரண்டி காலாவதி ஆகிவிட்டது என்று மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்தாண்டு ஆட்சியில் தமிழ்நாட்டு மீனவர்கள் சிறைபிடிக்கப்படுவதை தடுக்காதவர், மீனவர்களுக்கு மீன்பிடி உரிமையைப் பெற்றுத்தராதவர் ஏதோ வழிப்போக்கன் போல கச்சத்திவை திமுக -காங்கிரஸ் தாரை வார்த்து விட்டார்கள் என்ற பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்தார் மோடி.

மோடிக்கு பதிலடி கொடுத்து மு. க. ஸ்டாலின் பேசும் பேச்சு கவனத்தை ஈர்த்தது. உதயநிதியின் பேச்சு தேர்தல் பிரச்சாரத்தையே கலகலப்பாக்கி உள்ளது. 2021 தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது எய்ம்ஸ் கட்டிட செங்கல்லைக் காட்டி இதுதான் எய்ம்ஸ் என்று கூறி அதிர்வலையை ஏற்படுத்தினார் உதயநிதி. தற்போது தமிழ்நாடு ஜிஎஸ்டி வரியாக ஒரு ரூபாய் செலுத்தினால் 29 பைசா தான் வருகிறது என்ற அநீதியைச் சுட்டிக்காட்ட மிஸ்டர் 29 பைசா என்று மோடியை அழைத்தார். ஸ்டாலின் கேள்விக்கணைகள் மிகக் கூர்மையாக இருந்தன. "தமிழ்நாட்டுக்கு என்று எந்தச் சிறப்பு திட்டத்தையும் செய்து கொடுக்காத பிரதமர் மோடி இப்போது வாக்கு கேட்டு தமிழ்நாட்டிற்கு வந்திருக்கிறார். தமிழ்நாட்டுக்கு சிறப்பு திட்டங்கள் செய்து கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறாரா? இல்லை. தமிழ்நாட்டில் மக்கள் வெள்ளத்தில் தவித்தார்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்துவிட்டு வந்திருக்கிறாரா? இல்லை. தமிழர்கள் மீது வன்மம் கொண்ட மோடி எந்த முகத்துடன் தமிழ்நாட்டிற்கு வருகிறார்?. இவர் தமிழ்நாட்டை மட்டும் இப்படி வஞ்சிக்கவில்லை. எதிர்க்கட்சிகள் ஆளும் அனைத்து மாநிலங்களையும் வஞ்சிக்கிறார். தேர்தல் சீசனுக்காக அடிக்கடி வரும் பிரதமர் மோடிக்கு தமிழ்நாடு என்ன பறவைகள் சரணாலயமா? ஒரு தாய் மக்களாக வாழும் மண்ணில் மதவெறியை விதைத்து பிளவு படுத்த முடியுமா? வாக்கரசியல் பண்ண முடியுமா? முழுகிக் கொண்டிருக்கும் பாஜகவையும் தன்னுடைய இமேஜையும் கரைசேர்க்க முடியுமா என்று திசை திருப்பும் அரசியலைப் பேசுகிறார்.

மக்கள் ஆதரவுடன் நாடு முழுவதும் பேசப்படும் நம்முடைய திராவிட மாடல் அரசு குஜராத் மாடல் போன்று போட்டோஷாப் மூலமாக போவியாகக் கட்டமைத்த மாடலை உடைத்து நொறுக்கி விட்டதே என்ற வன்மத்தில் தமிழ்நாட்டிற்குள் மட்டும் பொய் பிரச்சாரம் செய்வதில்லை. வட மாநிலங்களில் தமிழ்நாட்டைப் பற்றி பொய்யான தகவல்களை பரப்பி ஆதாயம் தேடிப்போர்க்கிறார் பிரதமர்.. இந்தத் தேர்தலின்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பாரதிய ஜனதா கட்சி தமிழ்நாட்டில் அக்கட்சிக்கு வளர்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டது என்பது போன்ற மாய பிம்பத்தை உருவாக்கி வருகிறது. அரசியல் படுத்தப்படாத பக்தியாளர்களை தங்களுக்கு ஆதரவாக திருப்ப முயற்சிக்கிறது. பாமகவுடன் வைத்துள்ள கூட்டணி பாஜகவின் வாக்கு சதவீதத்தை சற்று உயர்த்திக் காட்டப் பயன்படும். சமத்துவத்தை விரும்பாத சாதிய சக்திகள் நடுத்தர வர்க்கத்தினரில் சிலர் பாஜக பக்கம் சாயும் நிலை உள்ளது.

நேரத்திர மோடி அரசு உண்மையில் அதானி அரசுதான். அதானிக்காகவே மோடி அனைத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார் சாலைகள், துறைமுகம், விமான நிலையம் உட்பட எதுவாக இருந்தாலும் அதானி விரும்பினால் அதை உடனே பிரதமர் மோடி அவருக்கு கொடுத்து விடுகிறார். அதானிக்கு மும்பை விமான நிலையம் தேவைப்பட்டது. அதை அவர் கேட்டார் உடனே விமான நிலையத்தின் உரிமையாளர்கள் சிபிஐ விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டனர் அடுத்த சில மாதங்களில் மும்பை விமான நிலையம் அதானி வசமானது அத்துடன் அந்த சிபிஐ விசாரணை காணாமல் போனது. அதானிக்கு எது தேவை என்றாலும் அது அவருக்கு உடனே கிடைத்துவிடும் அதானி மத்திய அரசு மூலம் எப்படி எல்லாம் சலுகைகளைப் பெறுகிறார் என்று நான் நாடாளுமன்றத்தில் பேசினேன். உடனடியாக என் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது அடுத்த சில வாரங்களிலேயே என்னுடைய எம். பி பதவி பறிக்கப்பட்டு நாடாளுமன்றத்தில் வெளியேற்றப்பட்டேன் எனப் பேசினார்.

மோடி ஆட்சி இரண்டு இந்தியாவை உருவாக்குகிறது ஒன்று பணக்காரர்களுக்கானது ஒன்று ஏழைகளுக்கானது. என்று ராகுல் பேசி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இரண்டு இந்தியா என்ற ஒரு பதிவினை ராகுல் காந்தி இரண்டு ஆண்டுக்கு முன்பு வெளியிட்டார். ஒவ்வொரு மணி நேரத்திற்கும் தினசரி கூலி வேலை செய்யும் ஐந்து தொழிலாளர்கள் தற்கொலை செய்து கொள்கின்றனர். ஆனால் ஒவ்வொரு மணி நேரத்துக்கும் பிரதமர் மோடியின் விருப்பத்திற்குரிய நண்பர் கணக்கில் 85 கோடி பணம் சேர்கிறது. சாமானியரிடமிருந்து எடுத்து தனது நண்பர்களை பணக்காரர் ஆக்குவதே பிரதமரின் ஒரே பணியாகும் என்றார் ராகுல்.

S.H. பிரச்சாரத்தில் ராமர்

எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தையும் கோவிலுக்கும் ராமருக்கும் எதிரானவர்கள் என்று மோடி பிரச்சாரம் செய்கிறார். ஏப்ரல் ஏழாம் தேதி பீகார் மாநிலத்தில் நவாடா என்னும் இடத்தில் மோடி உரை நிகழ்த்துகையில் அயோத்தியில்

பெரிய அளவில் கோயில் கட்டுவதை தடுத்திட காங்கிரஸ் கட்சியும் ராஷ்டிரிய ஜனதா தளக் கட்சியும் அனைத்து விதமான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டனர் என்று குற்றம் சுமத்தி இருக்கிறார். ராமர் கோயிலில் கும்பாபிஷேகத்தை எதிர்க்கட்சியினர் பகிஷ்கரித்தனர் ராமர் மீது அவர்களுக்கு ஏன் குரோதம்? ராமநவமி நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று கூறி யார் பாவம் செய்தார்கள் என்பதை நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது என்றும் கூறியிருக்கிறார்.

இதே போல் ராஜஸ்தான் மாநிலம் அஜ்மீரில் மோடி பேசும்போது அயோத்தியில் ராமர் கோவில் கும்பாபிஷேகத்தில் கலந்து கொண்ட காங்கிரஸ்காரர்களை காங்கிரஸ் கட்சி வெளியேற்றி இருப்பதாக பொய்யாக குற்றம் சாட்டியுள்ளார். தேர்தல் வாக்குப்பதிவு தொடங்க உள்ள ஏப்ரல் 19க்கு இரு நாட்கள் முன் வரவிருக்கும் ராமநவமி கொண்டாட்டங்களை எதிர்ப்பவர்கள் எதிர்க்கட்சியினர் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த பேச்சுகளை தொடர்ந்து உத்தரபிரதேச மாநிலம் பிலிபிட் என்னும் இடத்தில் பேசும்போது அயோத்தி ராமர் கோயிலில் கும்பாபிஷேகத்தில் பங்கேற்றதற்காக காங்கிரஸ் கட்சியையும் சமாஜ்வாதி கட்சியையும் கடுமையாக தாக்கினார். இது ராமருக்கு ஏற்படுத்திய அவமானம் என்று அறிவித்தார். ராமர் கோவில் கட்டுவதற்கு எதிரானவர்கள் இந்தியா கூட்டணியினர் என்று வெறுப்பை உமிழ்ந்துள்ளார். காசியாபாத்தில் நமக்கு ராமரைக் கொண்டு வந்தவர்களை (பாஜக) நாம் ஆட்சியில் அமர்த்துவோம் என்ற பாடலுடன் ரோடு ஷோவில் பாடல் பாடப்பட்டது. இதேபோன்று ஜெய்ஸ்ரீராம் என்னும் மத ரீதியான கோஷம் பாஜகவின் அரசியல் கோசமாகவே மாறிவிட்டது. எவர் ஒருவரும் சாதி மத உணர்வுகளைத் தூண்டி விட்டு வாக்குகளை கோரக்கூடாது என்ற தேர்தல் நன்னடத்தை விதிக்கு மாறாக செயல்படுகிறார் மோடி. அவர் மட்டுமின்றி ஆதித்யநாத் அமித்ஷா ஆகியோரின் மத வெறியைத் தூண்டும் பிரச்சாரத்தை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கோரி தேர்தல் கமிஷனிடம் மார்க்சிஸ்ட் கட்சி புகார் கொடுத்துள்ளது. ஆனால் தேர்தல் கமிஷன்

**காக்கைச்
சிறகினிலே
ஏப்ரல் மாத
திங்கள் இதழ்
வெளியீடு**

திருவண்ணாமலை மாவட்டத் தமிழ் சங்கம் 13.04.2024 காரி(சனி)க்கிழமை அன்று ஆண்டாள் சிங்காரவேலு திருமண மண்டபத்தில் நடத்திய முப்பெரும் விழாவில் சென்னையில் இருந்து வெளிவரும் காக்கைச் சிறகினிலே திங்களிதழை அகவை முதிர்ந்த தமிழறிஞர் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளர் இரா. துரைமுருகன் வெளியிட, கெங்குசாமி நாயுடு மெட்ரிக் மேல்நிலைப்பள்ளி தலைவர் மாதவ. சின்ராஜ், நந்தினி பதிப்பக உரிமையாளர் ந. சண்முகம் போன்ற அரிமா மாவட்ட ஆளுநர் இரா அன்பரசு, திருவண்ணாமலை மாவட்ட தமிழ்ச் சங்க தலைவர் பா. இந்திராஜன், திருப்பூர் எழுத்தாளர் அனிதா கிருஷ்ணமூர்த்தி, பாவலர். சு.மோகன் உள்ளிட்டோர் திங்களிதழைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

நடவடிக்கை எதையும் எடுக்கவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் பாஜக வளர்கிறதா?

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை அதிமுக பொதுச்செயலாளர் எடப்பாடி பழனிசாமி மோடி ஆட்சி வேண்டுமா? கூடாதா என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்லாமல் திமுகழக ஆட்சி விமர்சித்து மட்டும் பேசினார். பாஜக எதிர்ப்பு வாக்குகளை பிரித்து மறைமுகமாக பாரதிய ஜனதாவுக்கு ஆதரவு தேடும் வேலையை எடப்பாடி செய்வதாக திமுக விமர்சித்தது தேமுதிக, எஸ்டிபிஐ கட்சியுடன் அதிமுக வைத்திருக்கும் கூட்டணி பெரிய பலனைத் தரப்போவதில்லை அதிமுகவினர் மற்றும் இரட்டை இலை ஆதரவு வாக்குகளை மட்டுமே எடப்பாடி வாங்க முடியும். பொதுமக்கள் ஆதரவு அவருக்கு கிடைக்காது என்று தெரிகிறது. தேர்தலில் போட்டி திமுக வுக்கும் அதிமுகவிற்கும் இடையேதான் என்ற போதிலும் பாரதிய ஜனதா கட்சி தமிழ்நாட்டில் அக்கட்சிக்கு வளர்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டது என்பது போன்ற மாய பிம்பத்தை உருவாக்கி வருகிறது. அரசியல் படுத்தப்படாத பக்தியாளர்களை தங்களுக்கு ஆதரவாக திருப்ப முயற்சிக்கிறது. பாமகவுடன் வைத்துள்ள கூட்டணி பாஜகவின் வாக்கு சதவீதத்தை சற்று உயர்த்திக் காட்டப் பயன்படும். சமத்துவத்தை விரும்பாத சாதிய சக்திகள் நடுத்தர வர்க்கத்தினரில் சிலர் பாஜக பக்கம் சாயும் நிலை உள்ளது. தனித்துப் போட்டியிடும் நாம் தமிழர் கட்சி 2021ல் பெற்ற வாக்குகளை தக்க வைக்க போராடிக் கொண்டிருக்கிறது.

மாறும் காட்சிகள்

அகில இந்திய அளவில் 400 இடங்களில் வெவ்வேறாம் என மோடி கூறி வந்தார்.. பாஜக ஆதரவு இந்தியா டுடே போன்ற ஊடகங்களும் அதையே கருத்துக்கணிப்பாக வெளியிட்டு வந்தன. ஆனால் நிலைமை வேகமாக மாறி இந்தியா கூட்டணி மகாராஷ்டிரம், உ.பி, பீகார் போன்ற முக்கிய மாநிலங்களில் வலுவான கூட்டணியை அமைத்துள்ளது தேர்தலில் சமதளப் போட்டி இல்லாமல் ஆக்கும் வகையில் டெல்லி முதல்வர் கெஜ்ரிவால் ஜார்கண்ட் முதல்வர் சோரன் ஆகியோரை அமலாக்கத்துறை கைது செய்துள்ளது இதன் காரணமாக டெல்லி பஞ்சாப் அரியானா ஜார்க்கண்ட் உள்ளிட்ட மாநிலங்களில் மோடி எதிர்ப்பை உருவாகியுள்ளது. ராஜ்புத் சமூகத்தின் பெண்களை விமர்சித்ததற்காக அந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பாஜகவுக்கு எதிராக பல மாநிலங்களில் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளும் ஆங்காங்கு பாஜக வேட்பாளர்களை தங்கள் பகுதிக்கு வரவிடாமல் விரட்டி அடிக்கின்றனர். ஊதிப் பெரிதாக்கப்பட்ட மோடி பலூனில் காற்றுப் போக ஆரம்பித்து விட்டது பாஜக 150 இடங்களில் கூட வெல்லாது என்று ராகுல்காந்தி கணிப்பைச் சொல்கிறார். அரசமைப்புச் சட்டத்தையே அடியோடு மாற்றுவோம்.. இந்து ராஷ்ட்ரம் அமைப்போம் என்ற ஆர்எஸ்எஸ் செயல் திட்டத்தை துணிச்சலாகப் பேசி வரும் பாசிச பாஜகவை முறியடிக்கும் நம்பிக்கை பிறந்துள்ளது.

கட்டுரை: நிகழ் அய்க்கண்

கச்சத்தீவு-50:

தேச நலனுக்காக வாழ்வாதாரத்தையும் உயிரையும் இழக்கும் தமிழக மீனவர்கள்

இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் தமிழகமே 1000 கி.மீ தூரம் கொண்ட மிக நீளமான கடற்கரையைக் கொண்டிருக்கின்றது. 14 மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய இக்கடற்கரைப் பகுதியானது சிறியதும் பெரியதுமாக 12 துறைமுகங்களைக் கொண்டுள்ளது. கடற்கரையோரமாகவுள்ள 37 சட்டமன்றத் தொகுதிக்குட்பட்ட 608 கிராமங்களில் 41 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட மீனவர்கள் வசிக்கின்றனர். இம்மீனவர்கள் கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

இம்மக்களின் வாழ்வாதாரத்தினை அடிக்கடி இடைமறிப்பவையாக இருக்கிற மூன்று வகை இடர்பாடுகளைக்கூறலாம். ஒன்று, இயற்கைச்சீற்றங்கள் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் கேடுகள். இரண்டு, அவ்வப்போது நிகழும் கச்சத்தீவு பிரச்சினையால் வாழ்வாதாரத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ள உடைமைகள் பறிபோவது; கைதுசெய்து சிறையிலடைக்கப்படுவது; உயிர்ப்பலியாவதுமாகும். மூன்று, கடற்கரையோரப்பகுதியில் நிறுவப்பட்டுள்ள இரண்டு அணுமின்நிலையங்களாகும். இவற்றில், கச்சத்தீவு பிரச்சினையும் அணுமின் நிலையங்களும் ஒன்றிய அரசினோடு தொடர்புடையவையாகும்.

கச்சத்தீவு பிரச்சினையானது 50 ஆண்டுகளாக இலங்கைக்கும் - தமிழக மீனவர்களுக்குமிடையே தொடர்ந்து நீடித்துவருகிறது. கடந்த இருபது வருடங்களில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 6200 தமிழக மீனவர்கள் இலங்கைக்கடற்படையினரால் கைதுசெய்து சிறையிலடைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். 1175 படகுகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

கச்சத்தீவு பிரச்சினையானது 50 ஆண்டுகளாக இலங்கைக்கும் - தமிழக மீனவர்களுக்குமிடையே தொடர்ந்து நீடித்துவருகிறது. கடந்த இருபது வருடங்களில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 6200 தமிழக மீனவர்கள் இலங்கைக்கடற்படையினரால் கைதுசெய்து சிறையிலடைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். 1175 படகுகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதனையும் தாண்டி, நூற்றுக்கணக்கானோர் உயிர்ப்பலியாகியும் இருக்கின்றனர்.

இதனையும் தாண்டி, நூற்றுக்கணக்கானோர் உயிர்ப்பலியாகியும் இருக்கின்றனர்.

கச்சத்தீவானது, தமிழகத்தின் இராமேஸ்வரத்திலிருந்து 26 கி.மீ தொலைவிலுள்ளது. இத்தீவானது 1.6 கி.மீ நீளமும், 300 மீட்டர் அகலமும் கொண்ட, 285 ஏக்கர் பரப்பளவுப்பகுதியாகும்.

இத்தீவானது, சுதந்திரத்திற்கு முன்பான காலத்தில் இராமநாதபுரம் மன்னரின் ஆளுகைக்குட்பட்டப்பகுதியாக இருந்திருக்கின்றது. சுதந்திரத்திற்குப்பிறகான காலத்தில் ஜமின்தாரிய ஒழிப்புச்சட்டத்திற்குப்பிறகு, ஒன்றிய அரசுக்கு உரிமையுடையதாகியது.

1974 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்குமிடையேயுள்ள பாக்கீரிணைப்பகுதியின் எல்லையை நிர்ணயிப்பதில் நடந்த பேச்சுவார்த்தையின் போது, இவ்விருநாடுகளுக்குமிடையே 1974 ஆம் ஆண்டு ஓர் ஒப்பந்தமேற்பட்டது. அதன்படி, கச்சத்தீவு இலங்கைக்கு தாரைவார்க்கப்பட்டது. அவ்வொப்பந்தத்தில், தமிழக மீனவர்கள் கச்சத்தீவு அருகே சென்று மீன்பிடிக்கவும், மீன்பிடி வலையை உலர்த்தவும் உரிமையிருந்தன. அதன்பிறகு 1976 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் ஆட்சியின்போது ஏற்பட்ட மற்றுமொரு ஒப்பந்தத்தின்படி ஏற்கனவே தமிழக மீனவர்களுக்கு இருந்துவந்த மீன்பிடி உரிமையும் இல்லாமலாக்கப்பட்டுவிட்டது.

அப்போது நிலவிய புவிசார் மற்றும் சர்வதேச அரசியல் நிலைமைகளுக்கேற்ப, கச்சத்தீவினை இலங்கைக்கு தாரைவார்த்த ஒன்றிய அரசின் முடிவானது வெளிநாட்டுவிவகாரம், இறையாண்மையோடு தொடர்புடையதாக இருந்தபோதிலும் தமிழக மீனவர்களின் நலன்களை

கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ளாமல் எடுக்கப்பட்ட முடிவாகும் இது. கச்சத்தீவினை இலங்கைக்கு தாரைவார்க்க தமிழக நலன் கருதிய திமுக அரசுக்கு விருப்பமில்லையென்றபோதிலும், அதனையும் மீறிய, ஒன்றிய அரசின் மிகை அழுத்தத்தின் காரணமாகவே அவ்வாறே இணங்கிச் செயல்பட வேண்டியதாகிவிட்டது என்பதை அப்போது நடந்த உரையாடல்களும், ஆவணங்களுமே சாட்சி கூறுகின்றன.

கச்சத்தீவினை இலங்கைக்கு தாரைவார்க்கப்பட்ட கடந்த 50 வருடங்களில் தமிழகத்தை ஆண்டுவருகிற; ஆண்டுவந்த அரசுகள் மற்றும் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளும், பொதுமக்களும் சேர்ந்து கச்சத்தீவு ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி ஒன்றிய அரசுக்கு அனுப்பியிருப்பது மட்டுமின்றி நாடாளுமன்றத்தின் மூலமாகவும், பல்வேறு அறப்போராட்டங்கள் வாயிலாகவும் இன்றுவரை தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2016 ஆம் ஆண்டு ஒன்றிய அரசானது கச்சத்தீவு பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணும் வகையில் இரு நாட்டு மீனவனத்துறைச்செயலாளர்கள் உள்ளிட்ட உயரதிகாரிகள் சார்பில் கூட்டுப்பணிக்குழு ஒன்றினை அமைத்தது. இந்தக் கூட்டுப்பணிக்குழுவின் ஆறாவது கூட்டத்தை ஒன்றிய அரசு சார்பில் கடந்தாண்டு டிசம்பரில் நடத்தியிருக்க வேண்டும். பிரச்சினையின் தீவிரத்தை உணராத ஒன்றிய அரசு அதைக்கூட நடத்திடாமல் காலந்தாழ்த்துகிறது. இதிலிருந்து ஒரு விஷயத்தை கவனித்திருக்கலாம். அதாவது, கச்சத்தீவு ஒப்பந்தத்திற்கு வழிவகுத்த அப்போதைய காங்கிரஸ் அரசானாலும் சரி, தற்போதைய வலதுசாரி பாஜகவானாலும்சரி, தமிழக மீனவர்களின் பிரச்சினைகளை ஒன்றிய அரசே தீர்மானிப்பதாக இருந்துவருவதைப்பிரிந்துகொள்ள முடியும்.

2011 ஆம் ஆண்டு, அதிமுக அரசானது, இந்தியா - இலங்கை மீனவர்களுக்கிடையே நீண்டகாலமாக நிலவிவரும் மீன்பிடி உரிமை மற்றும் கச்சத்தீவினை மீட்கக்கோரி உச்ச நீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்தது. அதுவும் தற்போது நிலுவையில் உள்ளது. கச்சத்தீவுப்பகுதியில் மீன்பிடிக்கும் அப்பாவித்தமிழக மீனவர்களை இலங்கைக் கடற்படையினர் கைதுசெய்து, படகுகளை பறிமுதல் செய்வது தொடர்கதையாக இருந்துவருவதைத் தடுக்கக்கோரி, சமீபத்தில் தமிழக மீனவர்கள் நல அமைப்பு சார்பில், சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கொன்றும் தொடரப்பட்டு அதுவும் விசாரணை அளவிலுள்ளது.

நிலைமை இப்படியிருக்கும்போது, பாஜகவானது அதுவும் தேர்தல் சமயத்தில் 1974 ஆம் ஆண்டு ஆட்சியிலிருந்த திமுக - காங்கிரஸ்ஸை குற்றம் சுமத்தும் நோக்கில் கச்சத்தீவுப்பிரச்சினையை கையிலெடுத்திருக்கின்றது. வரலாற்றில், ஜனநாயகத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட அரசியல் கட்சியென்பது பொதுவாக அனைத்து மக்களின் நலன்களை பிரதிபலிப்பதாக இருக்கும். அப்படியேதுமில்லாத பாஜகவின் அரசியலோ, பெரும்பான்மை மத அரசியலெனும் பெயரில் சிறுபான்மை பார்ப்பனர்களின் நலனைமட்டும் காப்பதாக இருக்கிறது. இன்னும் சுருக்கமாகக்கூறினால், பாஜகவின் மத அரசியலானது, 1. தனியார் மயப்படுத்தியிருக்கிறது. (PRIVATISED) 2. வணிகமயமாக்கியிருக்கிறது (COM-MODIFIED). பாஜகவின் ஆட்சி நிர்வாகமோ, எதேச்சதிகாரப்போக்கினை கடைபிடிப்பதாகவும், ஊடகங்களின் உதவியுடன் பொய்கள் நிறைந்த பரப்புரைகளை திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளுவதாக இருப்பதையும் பார்த்திருக்கமுடியும்.

இப்படிப்பட்ட, பாஜகவானது கடந்த பத்து ஆண்டுகளில், வறுமை ஒழிப்பு; வேலைவாய்ப்பின்மை; விவசாயிகள் பிரச்சினை; கல்வி; மருத்துவம்; உள்ளிட்ட எதற்கும் தீர்வு காண்டிருக்கிறதா எனில் இல்லையென்றே கூறிட முடியும். நிலைமை இவ்வாறாகயிருக்கும்போது, எந்த வகையில் கச்சத்தீவு பிரச்சினைக்கு இவர்களால் தீர்வு கண்டிட முடியும்? இது வெறும் தேர்தல் பரப்புரைக்கான யுக்தியே தவிர உண்மையான அக்கறையேதுமில்லை.

கச்சத்தீவு பிரச்சினையென்பது சர்வதேச பிரச்சினைகளோடு தொடர்புடையது என்பதால், கச்சத்தீவினை மீட்டுவிட்டால் எல்லாம் சரியாகிவிடும் என்பதுங்கூட கேள்விக்குறிதான். ஒப்பந்தத்திற்கு முன்பான காலத்தில் இரு நாட்டு மீனவர்களுக்குமிடையே இருந்துவந்த இணக்கமான நிலைமையை மெல்லமெல்ல மீட்டெடுக்கும் சாத்தியக்கூறுகளைக் கண்டடைவதுதான் இரு நாட்டு மீனவர்களுக்குமே சிறந்ததாக இருக்கமுடியும்.

இராமேஸ்வரம் தொடங்கி - நாகப்பட்டினம் வரையிலான மீனவர்களே இலங்கை கடற்படையினரால் அதிகம் பாதிக்கப்படுபவர்களாக இருக்கின்றனர். பொதுவாகவே, மீனவர்கள் எல்லையைத் தாண்டி மீன்பிடிக்கச் சென்றுவிடுவது உலகமெங்கும் நடக்கக்கூடிய நிகழ்வுதான். ஆழ்கடலில் எல்லையை அறிந்துவைத்துச்செயல்படுவது எப்போதும் சாத்தியமானதும் அல்ல. பல

தேசத்தின் இறையாண்மையை காப்பதற்காக, தமிழகத்து மீனவர்கள் தங்களது வாழ்வாதாரத்தையும், உடமைகளையும் இழந்து தவிக்கின்றனர். ஆனால், ஒன்றிய அரசோ இம்மக்களின் இன்னல்களுக்கு கடந்த 50 வருடங்களாக தீர்வு காணாமலிருப்பது மிகுந்த வருத்தத்தை அளிக்கிறது.

நேரங்களில் கடலில் ஏற்படும் அதிவேக நீரோட்டமும், புயல் காற்றும் மீனவர்களை பிற நாட்டு எல்லைக்குள் இழுத்துச்சென்று விடுவதுண்டு.

இலங்கை மீனவர்களும் இந்திய எல்லைக்குள் வந்துவிடும்போது, இந்தியக்கடற்படைகள் அந்நாட்டு மீனவர்களைத்தாக்குவதில்லை. அதேபோல, இந்திய மீனவர்கள் பாகிஸ்தான் எல்லைக்குள்ளும் ; ஓரிஸ்ஸா, மேற்குவங்க மீனவர்கள் பங்களா தேசத்திற்குள்ளும் சென்றுவிடுவதுண்டு. உரிய விசாரணைக்குப்பின்னே அந்தந்த நாட்டிற்கு மீனவர்கள் திருப்பி அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றனர். ஆனால், தமிழக மீனவர்கள் இலங்கை கடற்படையினரிடம் பிடிபடும்போது மட்டும் கைது செய்யப்படுவதும், சொத்துக்கள் குறையாடப்படுவதும் தொடர்கதையாக இருக்கிறது. அதேசமயம், 1976 ஆம் ஆண்டின் இரு நாட்டு ஒப்பந்தத்திற்குப்பிறகு குமரி எல்லைக்கு அப்பால் இந்தியப்பெருங்கடல் பகுதியிலுள்ள "வாட்ஜ் பாங்க்" (WADGE BANK) படுகைக்கு சிங்கள மீனவர்கள் இன்றைக்கும் அப்பகுதிக்கு வந்து மீன்பிடித்துச்செல்கிறார்கள். இதுபற்றி ஏதும் ஒன்றிய அரசு கண்டு கொள்வதில்லை.

கடலில் இரு நாட்டு எல்லைகளையும் வரையறுத்து, கச்சத்தீவை இலங்கைக்கு உரிமையாக்கிய ஒப்பந்தத்தை தங்களுக்கு எதிரான ஒன்றாகவே தமிழக மீனவர்கள் கருதுகிறார்கள். இதனால்தான் தமிழக மீனவர்கள் இலங்கைக்கடற்படையினரால் தாக்கப்படும் போதெல்லாம் கச்சத்தீவை திரும்பபெறவேண்டும் குரல் எழுப்புகிறார்கள்.

ஆனால், கச்சத்தீவை திரும்பப்பெறுவது அவ்வளவு எளிதல்ல. இதற்குப்பதிலாக கச்சத்தீவை குத்தகை அடிப்படையில் பெற்று அதைச்சுற்றிய பகுதிகளில் தமிழக மீனவர்களின் மீன்பிடி உரிமையை உறுதி செய்யலாம் என்பது சென்னைப் பல்கலைக்கழக தெற்கு மற்றும் தெற்காசிய விவகாரங்களுக்கான மையத்தின் இயக்குநராகப்பணியாற்றிய வி. சூரிய நாராயணின் கருத்தாக இருக்கிறது. இதே கருத்தையும் முன்னாள் முதல்வர் ஜெயலலிதாவும் தன்னுடைய ஆட்சிக்காலத்தில் இரண்டு முறை வலியுறுத்தியிருக்கிறார். இந்த யோசனையை

செயல்படுத்தினால், கச்சத்தீவின் மீதான இலங்கையின் இறையாண்மையும் பாதுகாக்கப்படும். அதேநேரம் தமிழக மீனவர்கள் பல ஆண்டுகளாகச் செய்து வந்ததைப்போல, அப்பகுதியில் தங்களின் மீன்பிடித்தொழிலையும் செய்துவரமுடியும்.

இந்தத்திட்டத்திற்கு ஏற்கனவே ஒரு முன்னுதாரணம் இருக்கிறது. "தீன்பிகா" என்ற இடம் குறித்து 1974 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிற்கும் பங்களா தேசத்திற்குமிடையே ஓர் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது. அதன்படி, தீன்பிகா, மீது இந்தியாவிற்கு இறையாண்மையிருக்கும். ஆனால் அந்த இடத்தை நீண்டகால குத்தகைக்கு இந்தியா கொடுத்திருப்பதால் பங்களா தேசத்து மக்கள் அந்தப்பகுதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளமுடியும்.

இந்த இடத்தில் ஒன்றைக்குறிப்பிட்டாக வேண்டும். தீன்பிகா ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான 1974 ஆம் ஆண்டுதான் கச்சத்தீவு ஒப்பந்தமும் செய்துகொள்ளப்பட்டது. தீன்பிகா மீதான இறையாண்மையை தக்கவைத்துக்கொண்ட இந்திய அரசு, கச்சத்தீவு மீதான இறையாண்மையை இலங்கைக்கு தாரைவார்த்துக்கொடுவிட்டது. இதேபோல், பாக்கலாந்து எனும் தீவு, தென் அமெரிக்க நாடான அர்ஜெண்டினா பக்கத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆயினும் எங்கேயோ இருக்கும் பிரிட்டன் இன்னும் அத்தீவின் மீதான இறையாண்மையைக் கொண்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழக மீனவர்களின் வாழ்வுரிமையைக் காப்பதற்கான வழிகளைப்பற்றி ஆராயும்போது, பாக் நீரிணையில் இந்திய எல்லைக்கு அப்பாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம்வரை தமிழக மீனவர்கள் சென்று மீன்பிடிக்க வகை செய்யும் ஏற்பாடு ஒன்றைச்செய்யலாம். எவ்வாறு மீன்பிடிக்கலாம்? எத்தகைய வலையைப்பயன்படுத்தலாம்? மீன்வளம் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள என்னென்ன வழிமுறைகளைக்கையாளலாம் என்பதையெல்லாம் இரு நாட்டு மீனவர்களும் பேசி நடைமுறைச் சாத்தியமுள்ள ஓர் உடன்பாட்டினை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பது ஒரு யோசனை.

இரு நாட்டு மீனவர்களும் 1974 ஒப்பந்தத்திற்கு முன்பு எந்தவித மோதலுமின்றி மீன்பிடித்ததுபோல இனிமேலும் தொடரலாம். கச்சத்தீவு தொடர்பாக

1974 ஜூன் 26 ஆம் தேதி கையெழுத்தான ஒப்பந்தத்தின் விதி 6 இப்படிக்கூறுகிறது. “இந்தியரினதும் இலங்கையினரதும் படகுகள் மற்றும் கப்பல்கள் இதுவரை காலமும் எந்தெந்த உரிமைகளை ஒரு நாட்டவர், மற்றவர் நாட்டுக்கடலில் வழமையாக அனுபவித்தனரோ அதே உரிமைகளையும் பாத்தியதைகளையும் தொடர்ந்து அனுபவிக்க உரித்துடையவர்”. ஏதாவது பிரச்சினை வந்தால் தீர்த்துவைப்பதற்கு இரு தரப்பினரும் இடம் பெறும் கூட்டு ஆணையம் ஒன்றை அமைக்கலாம். உலகில் பல நாடுகளிடையே நடைமுறையில் உள்ள ஏற்பாடு இதுதான் என்பது கடல் தொழில் ஆய்வாளரும் 23 நாடுகளில் ஐ.நா. வின் உணவு - வேளாண் நிறுவன ஆலோசகராகப் பணியாற்றியவருமான மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன் கூறும் தீர்வாகும்.

ஐரோப்பாவில் போத்லாண்ட் வளைகுடாவில் எந்தவிதத்தடங்கலுமின்றி மீன்பிடிக்க பின்லாந்தும் சுவீடனும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டுள்ளன. பாரண்ட்ஸ் கடலில் மீன்பிடிப்பது தொடர்பாக நார்வேக்கும் ரஷியாவிற்கும் ஒப்பந்தம் உள்ளது. ஏட்ரியாடிக் கடல் தொடர்பாக இத்தாலியுடன் யூகோஸ்லேவியா, போஸ்னியா, குரேஷியா, அல்பேனியா நாடுகள் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டுள்ளன.

ஆசியாவில் கால்பியன் கடலில் ஈரான், ரஷியா, அஜர்பைஜான், கஜகஸ்தான், துருக்மேனிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளின் மீனவர்கள் கூட்டாக மீன்பிடிக்கிறார்கள். இதற்காக கூட்டு ஆணையம் உள்ளது. தென் கொரியா, ஜப்பான் நாடுகளிடையே கடலில் மீன்பிடிப்பதற்கு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது. வட அமெரிக்கக்கண்டத்தில் கிரேட் லேக்ஸ் என்ற உள்நாட்டு நீர்நிலையில் இரு நாட்டு மீனவர்கள் பிரச்சினையின்றி மீன்பிடிக்கும் வகையில் அமெரிக்காவும் கனடாவும் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டுள்ளன. ஆப்பிரிக்காவில் சாட் லேக்ஸ் தொடர்பாக நைஜர், சாட், நைஜீரியா ஆகிய நாடுகளிடையே ஒப்பந்தம் உள்ளன.

இப்படி இந்தியாவும் இலங்கையும் கூட்டு ஆணையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி இருநாட்டு மீனவர்களும் எல்லையைப்பற்றிக்கவலைப்படாமல் தடையின்றி மீன்பிடிக்க உடன்பாடு காண்பதன்மூலம் பாக் நீரிணையின் இரு கரையிலும் உள்ள லட்சக்கணக்கான மீனவர்களின் வாழ்வுரிமையைக்காக்கமுடியும்.

கச்சத்தீவு அருகே இறால் மீன்வளம் அதிகம் இருப்பதால் அங்கு மீன் பிடிப்பதில் இருநாட்டு மீனவர்களும் தீவிரம் காட்டுகிறார்கள். அதேநேரம் இந்தமீன்வளம்குறையாமல்பார்த்துக்கொள்வதற்கும்

கூட்டு ஆணையம் உறுதுணை புரிய முடியும். மேலும் இரு நாட்டு மீனவர்களின் சந்திப்பிற்கும் பிரச்சினை ஏற்படாமல் தவிர்க்கும் வழிவகைகளைக் கண்டறிவதற்கும் ஏற்பாடு செய்வது முக்கியம்.

இது மட்டுமின்றி, கச்சத்தீவைச்சுற்றி பெரும் எண்ணிக்கையில் படகுகள் குவிவதைத்தவிர்க்க வங்காள விரிகுடாவில் பிற மீன் படுகைகளுக்கு படகுகளும் கப்பல்களும் சென்று மீன்பிடிப்பதற்கேற்ப யோசனைகளையும், ஊக்க உதவிகளையும் இருநாட்டு அரசுகளும் செய்யவேண்டும்.

குமரிக்கடல் அருகே இந்தியாவின் பிரத்தியேக பொருளாதார மண்டலத்திற்குட்பட்ட வாட்ஜ் பேங்க் என்ற மீன் படுகைக்கு ஏற்கெனவே தென் இலங்கையைச்சேர்ந்த சிங்கள மீனவர்கள் சென்று மீன்பிடித்து வருகின்றனர். இதேபோன்று வங்கக்கடலில் இலங்கைக்கு வடக்கே இந்தியப் பொருளாதார மண்டலத்திலுள்ள மற்றுமொரு மீன் படுகைக்கும் இந்திய மீனவர்கள் சென்று மீன்பிடிக்க வழிவகை செய்யப்பட வேண்டும். இந்தப்படுகையில் இப்போது, ஜப்பான், கொரியா போன்ற நாடுகளின் கப்பல்கள் மீன்பிடித்து வருகின்றன. மாற்றுவழிகளைக்காட்டி உரிய பயிற்சிகளையும் அளித்தால் காலப்போக்கில் கச்சத்தீவைச்சுற்றி மீன்பிடிப்பதற்கான அழுத்தம் குறையும். எனவே தடையின்றி மீன்பிடிப்பதற்கு 1.கூட்டு ஆணையம் அமைப்பது. 2. பிரச்சினைகளைத்தவிர்ப்பதற்கு இரு நாட்டு மீனவர்களின் கலந்தாய்வு. 3. இந்திய கடல் எல்லைக்கு உட்பட்ட பிற படுகைகளுக்குச்சென்று மீன்பிடிப்பதற்கான மாற்றுவழிகள் ஆகியவையே கச்சத்தீவு பிரச்சினைக்கு நிரந்தரத்தீர்வாக அமைய முடியும்.

தேசத்தின் இறையாண்மையை காப்பதற்காக, தமிழகத்து மீனவர்கள் தங்களது வாழ்வாதாரத்தையும், உடமைகளையும் இழந்து தவிக்கின்றனர். ஆனால், ஒன்றிய அரசோ இம்மக்களின் இன்னல்களுக்கு கடந்த 50 வருடங்களாக தீர்வு காணாமலிருப்பது மிகுந்த வருத்தத்தை அளிக்கிறது.

இக்கட்டுரை எழுத உதவியவை: நன்றி.

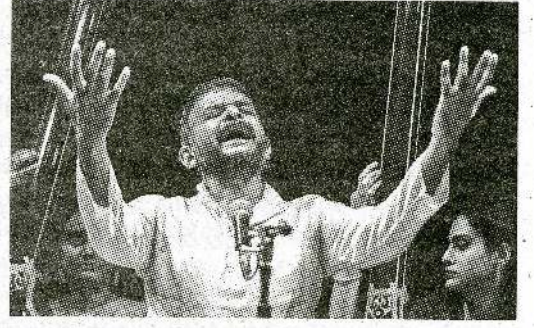
தீர்வு நம் கையில் - அ. இராயப்பா, முன்னாள் செப்தி ஆசிரியர் - தினமணி.

Katchatheevu demands thinking outside the box -by V. Suryanarayan, The Hindu dated 11.4.24

தினமணி மற்றும் தமிழ் ஹிந்து ஆகிய நாளிதழ்கள், ஏப்ரல் 2024.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

இசை சனாதனம்! [அ] இசை அரசியல்!

அண்மையில் சென்னை மியூசிக் அகாதமி 2024 ஆம் ஆண்டுக்கான 'சங்கீத கலாநிதி' விருதைப் பிரபல கர்நாடக இசைக் கலைஞரும், எழுத்தாளருமான டி.எம்.கிருஷ்ணாவுக்கு வழங்கி மதிப்பளித்துள்ளது. எந்த ஒரு விருதும் விமர்சனத்திற்கு அப்பாற்பட்டதல்ல. விருதும், சார்சையும் ஒரு சேர்ந்திசை போன்றது. இம்முறை சங்கீத கலாநிதி பட்டம் பொருத்தமான நபருக்கு வழங்கப்பட்டும் அது சர்ச்சைக்குள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்ச்சை அவரது இசைத் திறமை பற்றியதல்ல. அவர் பற்றியது. இசையை அபுனிதப்படுத்துகிறார் என்ற குற்றசாட்டுப் பற்றியது.

2024 ஆம் ஆண்டு திசம்பரில் மியூசிக் அகாதமியில் நடைபெறவுள்ள இசைநிகழ்வுகளுக்கும் அவர் தலைமை ஏற்றக்கவிருக்கிறார். விருதளிப்பும், அவரது தலைமை ஏற்பும் கூடாது என அகாதமி உறுப்பினர்களான கர்நாடக இசைச் சகோதரிகள் எனப்படும் ரஞ்சனி - காயத்திரி இருவரும் அதன் தலைவருக்கு மடல் எழுதியதுடன் அதனைச் சமூக ஊடகங்களிலும் பகிர்ந்துள்ளனர். கிருஷ்ணா தலைமையேற்கும் விழாவினைத் தாம் புறக்கணிப்பதாகவும் அதில் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

கர்நாடக சங்கீத சகோதரிகளின் வெறுப்பும், கோபமும் கிருஷ்ணாவின் மீதானதல்ல, மாறாக மரபை மீறியதன் மீதான குற்றசாட்டு. வெறுப்பு, பார்ப்பனிய மரபினை மீறுவதும், கர்நாடக இசை மரபை மீறுவதும் ஒன்றுதான். அதுதான் சகோதரிகளின் வெறுப்பிற்கு முதன்மையான காரணம். கிருஷ்ணாவைப் பொறுத்தவரை, புனிதமான இசை என்று ஒன்றில்லை என்றதுதான். ஆனால், இசை என்பது புனிதமானது என்பது அரசியல். அதுவும் கடவுளைத் தவிர வேறு எதைப் பாடினாலும் அது புனிதமற்றது. இசை புனிதத்தை இழந்துவிடுகிறது என்பது இசை அரசியலின் மகா அரசியல். அதைத்தான் கிருஷ்ணாவின் மீது தமது குற்றசாட்டாகவும், வெறுப்பாகவும்

பதிவு செய்கிறார்கள் அந்தச் சகோதரிகள்.

பார்ப்பனர்களை இன அழிப்புச் செய்ய வெளிப்படையாகத் தூண்டிய, பார்ப்பனப் பெண்களை இழிவுபடுத்திய, பார்ப்பனர் மீதான வெறுப்புணர்வை இயல்புணர்வாக மாற்றிய பெரியாரைப் புகழ்ந்து பாடிவரும் இந்தக் கிருஷ்ணாவுடன் இசை அரசங்கைப் பகிர்ந்து கொள்ளத் தக்களால் இயலாது என்று அந்த இசைச் சகோதரிகள் கூறுகின்றனர். கிருஷ்ணா அப்படி என்ன செய்தார்? பெரியாரைப் பற்றி பெருமான் முருகன் எழுதிய "சிந்திக்கச் சொன்னவர் பெரியார்" என்ற பாடலைக் கர்நாடக இசையில் தனது இனிய குரலில் மேடையேற்றி வருவதுதான். இந்தச் சகோதரிகளின் குரல் அவர்களது மெய்யான குரலே அல்ல. இது அரசியல் இசையும் கூட. கடந்த காலந்தொட்டுத் தற்போது பார்ப்பனியச் சிந்தனைக்கு அரசியல் வடிவம், அதிகார வடிவம், ஆட்சி வடிவம் கொடுத்து வரும் பாஜக, சங்கப் பரிவாரங்கள், அண்ணாமலை, மோடியின் அரசியல் குரலாகும். அதைத்தான் சகோதரிகள் ரஞ்சனி - காயத்திரிகள் பின்பாட்டாகப் பாடிக் கொண்டுள்ளனர்.

கிருஷ்ணா தனது இசையை ஜனரஞ்சகப்படுத்துகிறார். எல்லோருக்குமானதாகக் கோக்கிறார். அவரது மிருதங்க இசை காதிருந்தும் கேளாக் காதினரையும் போய்ச் சேரும் வடிவங்களையும், கருத்துக்களையும் சேர்க்கிறார். தீண்டத்தகாத இசையை, சங்கீத அரசங்கில் மட்டுமே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் இசையை, அவர் பொது இசையாக மாற்றுகிறார். ஒரு கூட்டத்தாருக்கு மட்டும் சொந்தம் என்று கூறிவரும் இசையைப் பொதுவில் வைக்கிறார். சகோதரிகளின் குற்றசாட்டு இசை சனாதனம் பற்றியது. சனாதனம் இசையை மட்டுமல்ல அதை ரசிப்பவர், கேட்பவரையுமே வகை பிரித்துவிடக் கூடியது. மேல் கீழாக்கி விடக்கூடியது. மாறாக கிருஷ்ணா, இசையை சமந்தி இசையாக ஆக்குகிறார். எல்லோருக்குமானதாக ஆக்குகிறார்.

டி. எம். கிருஷ்ணா ஒரு படைப்பாளியாகவுமிருக்கிறார். படைப்புள்ளம் புதுமையைத் தேடக்கூடியது. உயிர் நேயத்தை மட்டுமே விரும்பக்கூடியது. மக்கள் சார்புடையது. அவரது அண்மைய நூல்களில் இவற்றைத் துலக்கமாகக் காணலாம். அதிகாரத்திற்கு எதிரான அவரது குரல் படைப்பிலும், இசையிலும், செயலிலும் வெளிப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அதிகாரத்திற்கு எதிரான குரல் இயல்பாகவே தான் சார்ந்த பார்ப்பனச் சமூகத்திற்கு எதிராகவும் மாறிவிடுகிறது என்பதைத்தான் கிருஷ்ணாவின் கலக்க குரலைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது.

கர்நாடகம் என்றால் மிகப் பழமையான என்ற ஒரு பொருளும் உண்டு. மிகப் பழமையான இசை என்று வைத்துக் கொண்டால் அதற்கென்று மூல இசைவடிவம் என்ற ஒன்று இருந்தாக வேண்டும். மொழிக்கு மூலச் சொற்களும், வேர்ச் சொற்களும் இருப்பது போல. கர்நாடகம், மலையாளம், துளு, தெலுங்கு மொழிகளின் வேர்ச் சொற்கள் தமிழில் இருப்பது போலவே கர்நாடக இசையின் மூல இசை வடிவங்கள் தமிழாகவே இருக்கின்றன. பரத நாட்டியம் சதிராட்டமாகத் தமிழ் மண்ணில் இருப்பது போல, காலம் காலமாக அதிகாரத்தை யார் கைப்பற்றிக் கொண்டார்களோ, அரசியலை யார் கைப்பற்றிக் கொண்டார்களோ, அவர்களே தமிழர்களின் இயல், இசை, நாடகம் கூத்து போன்றவற்றைக் களவாடினர். களவாணிகள் விட்டுச்சென்ற அடையாளங்கள் இன்றைக்குக் கர்நாடக இசையில் தடயங்களாக, தழும்புகளாக இருக்கின்றன. பொதுச் சொத்தைத் தனிச் சொத்தாக மாற்றும் அரசியல் இசையையும் விட்டுவைக்கவில்லை.

பழமை என்று பொருள் படும் கர்நாடகம் என்ற சொல்லைக் கொண்டு என்றும் மாறா புனிதத் தன்மையை அதற்குக் கொடுத்து இசையைச் சிலர் மட்டுமே தீண்டும் வகை செய்ததுடன், இசையை இந்துப் பெருமதத்தின் சொத்தாக்கி வழமை போல் கோவிலைக் கொள்ளையடித்த கூட்டமே இசையையும் திருடி வைத்துக் கொண்டுள்ளது. இசையைச் சனாதமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

எப்படி இந்துப் பெருமதத்தைக் கேள்வி கேட்கக் கூடாதோ, மனு, ஸ்மிருதி, சுலோகங்களைக் கேள்வி கேட்கக் கூடாதோ அவ்வாறே கர்நாடக இசையையும் கேள்வி கேட்கக் கூடாத புனிதப் பசவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். கேள்வியால் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கெள்ளும் ஆற்றலை இந்துப் பெருமதமும், கர்நாடக இசையும் இழந்துவிட்டது. கர்நாடக இசையைப் புதுப்பிக்கும்,

புத்துயிர்க்கும் வகையிலேயே இசையில், பாடலில், தாளங்களில் அதன் பொருளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த கிருஷ்ணா முயல்கிறார். ஆனால் ஒரு கும்பலின் தனிச் சொத்தாக இருக்கும் கர்நாடக இசை பலரின் பொதுச் சொத்தாக மாறிவிடும் என்ற அச்சமே ஒருசில கர்நாடகங்களுக்குக் கிருஷ்ணாவின் மீதான அவதூறாக மாறுகிறது.

பார்ப்பனச் சமூகத்திற்கு இசையும் வேண்டும், சிலிக்கன் வேலியும் வேண்டும். எதையும் யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது. கிருஷ்ணா இசைக்கும், தாளத்திற்கும், ராகத்திற்கும் புதுரத்தம் பாய்ச்ச விரும்புகிறார். சனாதனத்திலிருந்து இசையைச் சமதளத்திற்கும் தீண்டத்தகாததிலிருந்து தீண்டுவதற்குமாகக் காற்றில் கலந்து விடுகிறார்.

மிருதங்கம் பசுமாட்டுத் தோலிலிருந்து தயாரிக்கப்படுகிறது. மாட்டை உணவாகக் கொள்கிறவர்கள், அதன் தோலை உரிப்பவர்கள், அதை வைத்து மிருதங்கம் தயாரிப்பவர்கள் ஆகிய அனைவருமே தீண்டத்தகாத சாதியாகிவிடுகின்றனர். ஆனால் அதிலிருந்து தாளம் பிறக்கும்போது அந்த மிருதங்கமும், அதிரும் பசுமாட்டின் தோலும், தாளமும், அதை வாசிப்பவரும் புனிதர்களாகிவிடுகிறார்கள். என்னே இசை அரசியல்: இசைக் கருவியை மீட்டுவரைக் கடந்து இசைக் கருவிகளைச் செய்யும் விளிம்பு நிலையினர் விளிம்பிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கும் அரசியலை தனது நூலில் (Sebastian And Sons: A brief history of Mrdangam makers) பேசியிருக்கிறார் கிருஷ்ணா. தாளத்தை அவர் பின்பற்றினாலும், கருவியை உருவாக்குபவரைத் தேடிபோகும் அவரது பார்வையும், எண்ணமும் முக்கியமானவை. பசுங்கன்றின் தோலைப் பதப்படுத்திச் செய்யப்படும் மிருதங்கம், அதனைச் செய்து தருபவர் பார்ப்பனியச் சமூகத்தால் தீண்டதகாதச் சாதியாக ஆக்கப்பட்ட சமூகமனிதர், அவருடைய வாழ்க்கை எனப் போகும் அந்த நூல். பார்ப்பனியத்தை, பார்ப்பனியச் சமூகத்திற்குள்ளிருந்தே காட்டிக் கொடுக்கிறார் என்பதே எல்லாவற்றிற்கும் மேலான இவர்களது கோபம். எரிச்சல், ஆற்றாமை.

மியூசிக் அகாதமி உறுப்பினரான சித்ரவீணை ரவிக்ரண் என்பவர் சங்கீத கலாநிதி விருதை திருப்பித் தருகிறாராம். அதற்கு அவர் தரும் விளக்கம் எதையும் விட கொள்கை முக்கியம் என்பதைப் பரிசீலித்தே இந்த முடிவை எடுத்தேன் என்கிறார்.

கிருஷ்ணாவின் பெயரை விருதுக்குத் தெரிவு செய்திருப்பதை ஏற்க இயலாது. தர்மம், அயோத்தியா, சிறிராமர் உள்ளிட்ட விவாகரங்களில்

சாக்கைச் சிறுவனில் மே 2024

மனித உழைப்பில் பிறந்த அனைத்துக் கலைகளும் மானுட உற்பத்தியே. அந்த உற்பத்தி எல்லாமே பொதுவில் வைக்கப்பட வேண்டியவை என்பது மார்க்ஸ் வலியுறுத்தக் கூடியதாகும். ஆனால் இசை ஏதோ தங்கள் வீட்டு, தங்கள் சமுதாயச் சொத்துப் போல விசனப்படுவதுதான் கடைந்தெடுத்த அயோக்கித்தனமாகும்.

கிருஷ்ணாவின் கருத்துக்களால் நான் துயரமடைந்துள்ளேன் என்கிறார் ஹரிகதை துஷ்யந்த் சிறிதர்.

தியாகராஜர், சுப்புலட்சுமி போன்றோரை அவமதிப்பதுடன், இசையுலகின் அடிப்படை நம்பிக்கைகளை அவர் உடைப்பதாக விசாகஹரி என்பவர் குற்றம் சாட்டுகிறார். கர்நாடக இசையின் அடிப்படை நம்பிக்கை என்பது, பார்ப்பனிய நம்பிக்கைகள், அது சார்ந்த கடவுளர் நம்பிக்கைகள், அந்தக் கடவுள் சார்ந்த இந்துப் பெருமதப் பெருமீதம் இவைதானே! மொத்தத்தில் இவர்கள் எல்லாரும் களவாடிய சொத்துக்கள் பறிபோய்விடும் என்ற பதட்டத்தில் அபசரம் பாடுவதே மெய்யாகும்.

மனித உழைப்பில் பிறந்த அனைத்துக் கலைகளும் மானுட உற்பத்தியே. அந்த உற்பத்தி எல்லாமே பொதுவில் வைக்கப்பட வேண்டியவை என்பது மார்க்ஸ் வலியுறுத்தக் கூடியதாகும். ஆனால் இசை ஏதோ தங்கள் வீட்டு, தங்கள் சமுதாயச் சொத்துப் போல விசனப்படுவதுதான் கடைந்தெடுத்த அயோக்கித்தனமாகும்.

கர்நாடக சங்கீதம் வழிப் பெரியாரைப் பற்றி, பாடவைப்பதே பழமைவாதக் கதையாடலை உடைக்கும் முதற்பணி என்கிறார் கிருஷ்ணா. எந்தப் பார்ப்பனிய அதிகாரக் கட்டமைப்பை உடைக்க விரும்பினாரோ அந்தப் பெரியாரை இசையில் கலந்ததன் வழி கர்நாடக இசையை அபுனிதப்படுத்திவிட்டார் என்பதுதான் இந்தப் பார்ப்பனிய அபசரங்களின் தலையாயக் குற்றசாட்டு.

நிலப்பிரபுத்துவக் காலத்தில் பண்ணையார்கள் முன் பாடுவது, அவர்கள் தரும் ஊதியம்; பரிசுப் பொருட்களைத் தலைவனங்கிப் பெற்றுக் கொள்வது, கடவுளைத் தவிர மனிதர்களைப் பாட மறுப்பது, நிலப்பிரபுக்களைக் கடவுள்களாக வழி வழிபடுவது ஆகியன அபுனிதமல்ல. சமந்தி பேசும் காலத்திலும் படிநிலையைக் காப்பாற்ற இசையைப் பயன்படுத்தும் இவர்கள் செய்யும் அரசியலைவிட கிருஷ்ணா ஒன்றும் பெரிதாக அரசியல் செய்துவிடவில்லை.

பெரியார் பெண்களை மோசமாகச் சித்தரித்தவர் என்ற ரஞ்சனி- காயத்திரி குற்றசாட்டு காலம் கடந்த ஒன்று. இதற்கு ஏற்கனவே பலரும்

பலவிதத்தில் பதிலளித்துவிட்டார்கள். கைம்பெண்ணாக மொட்டை அடித்து வீட்டு மூலையில் உட்கார வைத்து அவர்களுக்கென எந்த ஒரு விருப்பும், வெறுப்பும் இருக்க முடியாது என்று சொன்ன பார்ப்பனச் சமூகத்துப் பெண்களுக்கும் சேர்த்தே பெரியார் விடுதலை கோருபவராக இருந்தார். ரஞ்சனி - காயத்திரி இருவருக்கும் சேர்த்துத்தான் பெரியார் பெண் விடுதலையைப் பேசிவிட்டுப் போயிருக்கிறார்: சகோதரிகள் இன்று கர்நாடக இசைக்கு ஆதரவாகப் பேசுவதாகக் கூறிக் கொண்டாலும் அது பெண் என்கிற வகையில் அவர்களே அவர்களுக்கு எதிராக, பெண் விடுதலைக்கு எதிராகப் பேசுவதாகத்தான் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

கிருஷ்ணா இசையை மட்டுமல்ல மேட்டிமை, அதன் அதிகார நடுவம் எல்லாவற்றையும் கேள்வி கேட்பவராக இருக்கிறார். பெண் என்ற வகையில் அந்தச் சகோதரிகளின் விடுதலைக்கும் சேர்த்துத்தான் பேசுகிறார். பெரியாரையும் தெரிந்து கொள்ளாமல் பெண் விடுதலை என்றால் என்னவென்றும் புரியாமல் பார்ப்பனிய கற்காலச் சிந்தனைக்குள்ளிருந்து விடுபட இயலாமல் இருக்கும் சகோதரிகளின் நிலை ஒருவிதத்தில் பரிதாபத்திற்குரியதுதான்.

இன்றைய சபாக்களின் போலி ஆர்வலர்களும், சனாதனவாதிகளுமே அரங்கை நிறைக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் கிருஷ்ணா, “கொக்கோகோலாவைப் பற்றி சமஸ்கிருதத்தில் ஒரு பாட்டுப்போட்டு கச்சேரியில் நான் பாடினால் அம்பாளைப்பற்றிதான் பாடுகிறேன் என்று மெய்யுக்கு ரசிப்பார்கள். இதுதான் இன்றைய கர்நாடக இசை ரசிக வட்டாரங்களின் நிலை” என்று மெய் நிலையை என்னுகிறார். அந்த அளவுக்கு வெற்றுப் போலிக் கூட்டமே கர்நாடக இசையைக் காப்பாற்றுவதாகத் தம்பட்டமடிக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் தமிழுக்கு, தமிழிசைக்கு இடமில்லை என்பது உலகில் வேறு எந்த இனத்திற்குமே நடந்திராத ஒன்று. தமிழ்நாட்டில் மட்டும்தான் தாய்மொழியை மேடை போட்டு இழிவுபடுத்த முடியும். கைதட்டல் வாங்க முடியும், இசை அரசர், அரசிகளாக தமிழ் மண்ணில் உலாவ முடியும். உலாவருகிறார்கள்.

இசை அரங்குகளில் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகள், கச்சேரிகள் முடியும் தறுவாயில் துக்கடா என்ற பெயரில் சிறு சிறு கீர்த்தனைகள், ராகங்கள் என பாடப்படுவதுண்டு. சென்னை மியூசிக் அகாதமியில் தமிழைப் பாடுவதற்கும், தமிழ்ப் பாடகர்களுக்கும் மிகப்பெரிய தடையே இருந்தது தமிழின் அவலம். தமிழனின் அவலம். எனவேதான் தலைவர்கள் பலரும் ஒன்று கூடி தமிழ் இசைக்கென்று ஆய்வுகளும், அரங்குகளும் வேண்டும் என்று முயன்றார்கள். ஆனால் அதைக் கர்நாடக இசைக்கு எதிரானதாக, பார்ப்பனியத்திற்கு எதிரானதாக அன்றைக்கே பார்ப்பனிய வட்டாரங்களும், ஊடகங்களும் குதர்க்க அரசியல் செய்தன.

சமூக-அரசியல் அரங்கில் நீதிக் கட்சி தோன்றிய ஏககாலத்தில் (1961) தனித்தமிழ் இயக்கம் தோன்றுகிறது. தமிழிசை ஆய்வுகளை ஆபிரகாம்பண்டிதர் தொடங்கி வைக்கிறார். தமிழருக்கான சமூக நீதி, அரசியல் அதிகாரத்தில் பங்கு என்று நீதிக் கட்சி அரசியல் அரங்கிற்கு வர, தனித்தமிழ் இயக்கம் தமிழால் எல்லாம் முடியும் என்ற அமைப்பு வழியில் மறைமலை அடிகளால் தோற்றம் காண்கிறது. அது எல்லீஸ் மற்றும் கால்டுவெல் தொடங்கி அதற்கு முன்னதான தொல்காப்பியம், அகத்தியம் என்று போகிறது. தனித்தமிழ் என்றால் தமிழ், தமிழர், தமிழ்நாடு என்று விரிகிறது. தமிழிசையும், தமிழருக்கான ஆதி இசை, சங்ககாலம் மற்றும் சிலப்பதிகாரக் கால இசை என்று தொடங்கி சமகாலத் தமிழ் இசைக்கான இடம் என்று பேசுகிறது. நீதிக் கட்சி, தனித்தமிழ் இயக்கம், தமிழிசை என வெவ்வேறு பிரிவுகளில் இயங்கினாலும் அது தமிழர் நிலம், தமிழ் மொழி, தமிழர் அதிகாரம், இசை என்றே விரிந்து பொருள் கொள்ள முடியும்.

தமிழர் நிலத்தில் பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு அதிகாரம் இல்லை. தமிழ் மொழிக்கு அனுமதி இல்லை. தமிழிசைக்கு உரிய மரியாதை இல்லை என்ற வகையில் இணைந்தும், பிரிந்தும் தொழிற்படத் தொடங்கிய நிலையில் சமற்கிருதம் இல்லாமல் தனித்தமிழ் நடையில் மறைமலையடிகளின் நூற்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பாடநூற்களில் இடம் பெற்றது தொடர்பான பலத்த சர்ச்சையைப் பார்ப்பனர்கள் கிளப்பினர். மேலும் நீதி கட்சியின் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் போன்றவற்றை அடிகளார் ஆதரித்தார்.

1938 இல் சுயமரியாதை இயக்கமும், நீதிக் கட்சியும் ஒன்றாகச் செயற்படத் தொடங்கிய காலத்திற்குச் சற்று முன்னதாக சிதம்பரம்

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் இசைக்கென்று ஒரு பள்ளி ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. இசைக்கு மொழி முக்கியமா, முக்கியமில்லையா என்ற சார்ச்சைக்கு நடுவே இசைக்கு மொழியே முக்கியமானது என சுயமரியாதை இயக்கத்தினரும், தனித்தமிழ், தமிழிசை ஆர்வலர்களும் கூறிவந்தனர்.

தனித்தமிழ் இயக்கமும், தமிழிசை இயக்கமும் அதன் திராவிட உள்ளீடுகளாலேயே நீதிக் கட்சியின் துணை அமைப்புகள் போலாகிவிட்டன. ஒன்றுக் கொன்று அவை துணை நின்று பண்பாட்டுப் படையெடுப்பின் எதிரிகளைத் தாக்கின என்கிறார் திராவிட இயக்க முதுபெரும் ஆய்வாளர் கதிருநாவுக்கரசு (நீதிக் கட்சி வரலாறு பக் 809).

அது போலவே சென்னை மியூசிக் அகாதமி தொடங்கப்பட்டு அதில் தமிழிசைக்குப் பெரியளவில் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படாமலும், தமிழிசைக் கலைஞர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்காமலும் இருந்ததைச் சுயமரியாதை இயக்கம் தொடங்கப்பட்ட ஏக காலத்தில் கவனித்த பெரியார் இதைக் கண்டித்து குடியரசு ஏட்டில் எழுதுகிறார். மேலும் 1930 ஆண்டு ஈரோட்டில் நடைபெற்ற சுயமரியாதை இயக்கத்தின் 2 வது மாநில மாநாட்டிலும் இரண்டு நாட்கள் ஒன்பது தமிழிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தருகிறார். மியூசிக் அகாதமியில் பாட மறுக்கப்பட்ட ஏழிசை இளவல் சீர்காழி கோவிந்தராஜனைத் தமது கூட்டங்களில் பாட வைத்தார் பெரியார். அவர் கடவுள் பாடல்களைப் பாடிவிட்டுச் செல்ல, கடவுள் மறுப்பைப் பேசத் தொடங்குவார் பெரியார். அவர்தான் பெரியார்.

1940 ஆம் ஆண்டில் சென்னை மியூசிக் அகாதமி இசைவிழாவினைத் தொடங்கிவைத்துப் பேசிய ஆர்.கே.சண்முகம் செட்டியார், “இசைக்கு மொழி தேவை. தாய்மொழியில் பாடும்போது கேட்பவன் அதன் பொருளை இசையோடு அனுபவிக்கிறான். இசை என்பது பாட்டு எழுதப்பட்டுள்ள மொழியும், அதன் ராகமும் தானே ஒழிய வெறும் இசையைக் கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? என்றார் (நீதிக் கட்சி வரலாறு. கதிருநாவுக்கரசு பக்கம்-810).

1941 ஆகஸ்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலையில் தமிழிசை மாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. மேலும் அந்த ஆண்டு செப்டம்பர் 15 இல் ‘கலைஞர்களின் கூட்டு வேண்டுகோள்’ என்ற தலைப்பில் ஓர் அறிக்கை வெளியானதுடன் அன்று மாலையே சென்னை விக்டோரியா பப்ளிக் ஹாலில் நாடகப் பேராசிரியர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் தலைமையில் பொதுகூட்டமொன்றும் நடைபெற்றது.

எம்.சி.ராஜா, 'தாருல் இசுலம்' ஆசிரியர் தாவுத் சா முதலியோரும் சி.என். அண்ணாதுரை, தியாகராஜ பாகவதர், இசைப்பெரும் புலவர் பொன்னையாப் பிள்ளை, தொ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரம், எழுத்தாளர் வ.ரா., தினமணி ஆசிரியர் டி.எஸ்.சொக்கலிங்கம் என பல ஆளுமைகள் அன்றைக்குத் தமிழிசையின் அவசியத்தினையும், மியூசிக் அகாதமியின் தமிழர் விரோதப் போக்கினையும் மட்டுமல்லாது பார்ப்பனர் இசை அரசியலையும் கண்டித்துப் பேசினர்.

எழுத்தாளர் வ.ரா. பேசும்போது, "நான் மிகவும் வேதனையுடனே இங்கு வந்தேன். ஒரு நல்ல விஷயத்திற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதே என்பதுதான் என் மனோவேதனைக்குக் காரணம். நெருக்கடி காலத்திலே மவுனம் சாதிப்பவன் துரோகி என்று நெப்போலியன் கூறியிருக்கிறான். ஆகவே 'இச்சயமத்தில் நான் வாய் மூடி மவுனியாயிருப்பது சரியல்லவென்று கருதியே இங்கு வந்தேன்'."

"நான் ஒரு சமயம் பெஜவாடாவுக்குப் போயிருந்தபோது ஒரு தெலுங்கு நண்பர் என்னிடம் ஒரு வேண்டுகோள் சமர்ப்பித்தார். அதாவது தமிழ் நாட்டிலுள்ள சங்கீத வித்வான்கள் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளை யெல்லாம் நாசம் செய்கின்றனரென்றும் அதை நிறுத்த நான் முயற்சி மேற்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவர் கோரினார். அவருடைய வேண்டுகோளில் நிரம்பவும் உண்மையிருக்கிறது. சாகித்யம் தமிழில் வராதென்று சொல்பவர்கள் முட்டாள்கள்!! (நீதிக்கட்சி வரலாறு பக்-819).

அந்த அரங்கில் தினமணி ஆசிரியரின் உரை மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. "ரஷியாவில் ஐார் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு சிறு கோஷ்டி ரஷ்ய பாஷையை உபயோகிக்காமல் பிரெஞ்சு மொழியை உபயோகித்து வந்தனர். ரஷ்யராகப் பிறந்தவர்கள் ரஷ்ய மொழியைப் பேசாது பிரெஞ்சு பாஷையைப் பேசுவது ஏன் என்று ஒரு ரஷ்ய சீமாணைக் கேட்டதற்கு அவர், "ரஷ்ய மொழி எளியவர்கள் மொழி, பிரெஞ்சு மொழி கனவான்கள் மொழி ஆகவேதான் நாங்கள் பிரெஞ்சு பாஷையில் பேசுகிறோம்" என்று சொன்னாராம். இது பெரும்பான்மையோரைச் சிறு கும்பல் ஒன்று ஆட்டி வைக்கும் சூழ்சியே தவிர வேறல்ல. அது போன்ற கும்பல் ஒன்று தமிழ்நாட்டிலும் இருக்கிறது. அத்தகைய கும்பலை ஒடுக்க இதைப் போன்ற கூட்டங்கள் நடத்துவது முக்கியமாகும். ரஷியாவில் இருந்த அந்தச் சிறு கூட்டத்துக்கு ஏற்பட்ட கதியே அவர்களுக்கும் ஏற்படும் என்றார். திரு டி.எஸ். சொக்கலிங்கத்தின் எச்சரிக்கை இன்றைக்கும்

மியூசிக் அகாதமிக்குப் பொருந்துகிறதென்றால் நிலைமை அப்படியே இருக்கிறது என்றுதான் பொருள். எதுவும் மாறிவிடவில்லை என்றுதான் பொருள்.

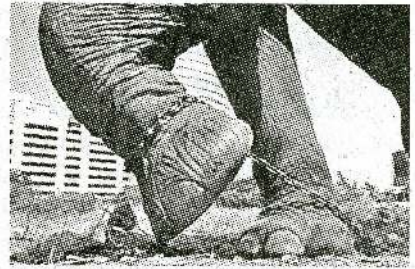
தமிழிசை தொடர்பான அந்தப் பொதுத்திரள் அரங்கில் சி.என்.அண்ணாதுரையின் பேச்சுதான் மிகவும் போற்றத் தக்கதாகவும் இசை அரசியல் குறித்த ஆழ், அகலமான பேச்சாக இருந்திருக்கிறது. அந்தப் பேச்சு முழுமையாக குடியரசு இதழ் வெளியிடவில்லை என்பதை ஆய்வாளர் க. திருநாவுகரசு நீதிக்கட்சி நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழிசைக்காக அப்படியோர் பெருந்திரள் கூடுகைக்குக் காரணமே தமிழிசையை எதிர்த்து இந்து ஆங்கில ஏடு எழுதியதுதான் காரணம் என்பதை அண்ணா தனது பேச்சில் சுட்டிக்காட்டுகிறார். "மேலும் அவருக்கேயுரிய எள்ளல் நடையில் எளிய தமிழில், "ஆரியரின் இந்த எதிர்ப்பு கண்டு தமிழர் அஞ்சத் தேவையில்லை. தமிழ்நாட்டிலே தமிழே இருத்தல் வேண்டும். தமிழருக்குத் தமிழ் இசையே வேண்டும். தமிழருக்குத் தமிழிசையே தேவை. அதுவே அவர்களுக்கு இன்பத்தைத் தரும். பார்ப்பனரின் பிழைப்பு பாதிக்கப்படும் என்று பதைத்துப் பயன் இல்லை. ஆரியத்தை இலக்கியம், எண்ணம், இசை முதலிய எல்லாத் துறைகளிலிருந்தும் விரட்டி ஒழித்தால்தான் தமிழர் தமிழராக வாழமுடியும்" (மேலது நூல்).

மக்கள்மயப்படாத எந்த இசையும், எந்த அரசியலும், கொள்கை வடிவமும் தோற்றுப் போகும். இது மார்க்சிய இயங்கியல். கர்நாடக இசைக்கு எதிர்காலம் என்பது பார்ப்பனியச் சமூகச் சொத்தாக இருப்பதில் இல்லை. அது வெகுசனமயப்படுவதில்தான் தங்கியுள்ளது.

தமிழிசை பற்றிப் பேசத் தொடங்கிய காலத்தில் குமாரராஜா முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் கூறியதாக திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தமது நீதிக்கட்சி வரலாறு பாகம் 2 இல் இப்படி பதிவு செய்கிறார், "பார்ப்பனர்களைத் தவிர மற்றவர்களுக்குப் பயன்படும்படியான எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் பார்ப்பனர் பல தொல்லைகளைக் கொடுக்கிறார்கள்!" (பக்-824). இப்போது டி.எம்.கிருஷ்ணாவுக்கான முறை போலும்! ஒரே வேறுபாடும், சவாலும் என்னவென்றால் அவர் சொந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்து தொலைக்கிறார் என்பது மட்டுமே!

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

சங்கிலியால் கட்டப்பட்ட பலம் அறியா யானை

“மனிதர்கள் தங்கள் வரலாற்றை உருவாக்குகிறார்கள். ஆனால் தங்கள் விரும்பும்படியெல்லாம் அதை உருவாக்குவதில்லை. அவர்களால் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ‘கூழ்நிலைமை’ களில் அதை உருவாக்குவதில்லை. மாறாக, அவர்கள் நேரடியாக எதிர்கொள்ளும், கடந்த காலத்திலிருந்து கைமாற்றித் தரப்பட்ட, குறிப்பிட்ட ‘கூழ்நிலைமை’களில்தான் அதை உருவாக்குகிறார்கள். இறந்துபோன தலைமுறையினரின் மரபு, உயிருள்ளவர்களின் மூளையை ஒரு அழுக்கு பேய்போல அழுக்கிக் கொண்டிருக்கும்.”

— கார்ல் மார்க்ஸ்

மே தினம் உலகத் தொழிலாளர்கள் தங்களையும், தங்கள் உரிமைகளையும் உணர்வதற்கான நாள். மாணவனாக இருந்த காலங்களில் மேதினம் என்பது வருடத்தின் மிக முக்கியநாள். ஒவ்வொரு மேதின உணர்வலத்தில் கலந்து கொள்வது, உணர்வலங்களை மாணவ அமைப்பின் மூலம் ஒழுங்கமைப்பது, மேதினக் கூட்டங்களில் உரையாற்றுவது என்பது ஒரு எழுச்சி ஊட்டும் நிகழ்வாக இருந்தது. “சங்கமாய் சேருங்கள்! சங்கம் இல்லாவிட்டால் சங்கடங்கள் தீராது! சங்கமாய் சேருங்கள்” என்று சிவப்பு கைக்குட்டைகளை கையில் வைத்துக் கொண்டு காவில் சலங்கை கட்டி கத்தார் பாணியில் ஆடிய காலங்கள் அவை. ஆனால், இன்றைய நுகர்வுப் பண்பாடும், தாராளமயமாதலும், உலகமயமாதலும் கொண்டுவந்துள்ள பண்பாடு, வாழ்க்கை, அரசியல் சூழல் அதற்கான வாய்ப்பைதுடைத்தழித்துவிட்டது என்றே சொல்லலாம். இன்று தொழிற்சங்கங்கள் மேதின உணர்வலங்கள் நடத்தினாலும் அது ஒரு மரபாக மாறியுள்ளதே தவிர முந்தைய அரசியல் எழுச்சி ஊட்டும் ஒரு நிகழ்வாக இல்லை என்றே தோன்றுகிறது.

முறைசாரா மற்றும் தனியார் நிறுவனத் தொழிலாளர்கள் ஒரு சங்கமாக அமைய முடியாத சூழலையும், அதற்கான தேவையை உணரமுடியாத ஒரு வாழ்நிலையும் இன்றைய அதிகார வர்க்கத்தால் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. அளவுரீதியாக தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை ஒரு பண்புரீதியான மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்ததாகத் தெரியவில்லை. சர்வீஸ் செக்டார்கள் எனப்படும் சேவை சார்ந்த

நிறுவனங்கள் அதிகரித்துவிட்ட நிலையில், முதலாளி, தொழிலாளி என்ற உறவு குக்குமமான (abstract) முறையில் மிகவும் நுண்மையாக மாறிவிட்டது. அதோடுகூட முறைசாரா, ஒழுங்கமைக்கப்படாத தொழிலாளர்கள் அதிகரித்துவிட்ட சூழலில், தொழிலாளி வர்க்கம் தன்னை தனது பலத்தை உணர்வதற்கான ஒரு நாளாக இன்று மேதினம் அமைந்துவிட்டது. வளரும் இளந்தலைமுறைக்கு மேதினம் என்பது ஒரு விடுமுறைநாள் என்ற அளவோடு நின்றுவிட்டது. இதற்கான காரணம் ஒருவகையில் தொழிற்சங்கவாதமாக, அரசியல் தெளிவற்ற, பிழைப்பிற்கான ஒன்றாக மாறவிட்ட தொழிற்சங்கங்களும், அதை வழிநடத்திய அரசியல் இயக்கங்களும். என்றாலும், இன்றும்கூட அரசு சார்ந்த நிறுவனங்களில் ஜனநாயகக் குரலை, தொழிலாளர் நலத்தை முன்வைப்பதாக இத்தகைய தொழிற்சங்கங்களே உள்ளன. அவற்றின் ஒருங்கிணைவையும், ஒற்றுமையையும் உலகிற்கு உணர்த்துவதற்கான ஒரு நாளே மேதினம்.

தொழில்துறை பாட்டாளி வர்க்கம் இன்று “குட்டி முதலாளிகள்” என்று மார்க்சியம் கூறிய ஒன்றாக இன்று மாறிவிட்ட சூழலில், ஒடுக்கப்பட்ட, விளிம்புநிலை மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்டவர்களாக உள்ளனர். ஒரு தொழிலாளி பாட்டாளியாக மாறுவது என்பது அரசியல் மற்றும் அடையாளச் செயல்போக்கின் ஒரு முக்கியமான விளைவு. உலகில் தேசம், இனம், மதம், சாதி, பால் என்பவை மனிதன் மற்றும் வரலாறு கட்டமைக்கும் மனிதமைய சாராம்சவாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட

அடையாளங்கள். அதாவது, பிறப்பால் தீர்மானமாகும் அடையாளங்கள். மனிதனின் பெருந்துயரங்களுக்கு காரணமாக உள்ள இப் பல்வேறு அடையாளங்களின் கூறுபாடுகளிலிருந்து, மனிதனை ஒடுக்கப்பட்டவன், ஒடுக்குபவன் என்கிற சாராம்சமற்ற, வலைப்பின்னல்களில் உருவாகும் இணைந்தும், கலைந்தும் போகக்கூடிய நெகிழ்ச்சியான ஒரு அடையாளமாக மார்க்சியர்களால் முன்வைக்கப்பட்டதே “பாட்டாளி வர்க்கம்” என்பது. அது பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு அடையாளம் அல்ல. எளிமையாக ஏற்கவும், விலகவுமான ஒரு அடையாளம். வரலாற்றில் ஒரு புதிய மக்கள் தொகுதியை உருவாக்கிய அடையாளம். அதற்குள் மனித குலத்தோற்றத்திலிருந்து உருவாகி வந்ததான வரலாற்றுக் கதையாடலின் தொடர்ச்சியோ, அல்லது மனித உடலுக்குள் தங்கி உள்ளதாக சொல்லப்படும் மூலப்படிம (primordial) உணர்வின் சாராம்சப் பண்போ இல்லை. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் தலைமைப் பாத்திரம் ஆற்றக்கூடிய திறன்கொண்ட ஒரு வர்க்கம். நவீன உற்பத்தி முறையுடன் தொடர்புகொண்டு முன்னேறிய வர்க்கம். ஆனால், இன்று தொழில்துறையைவிட நிதி மூலதன ஆதிக்கத்தில் சேவைத்துறை என்பது செல்வாக்கு மிக்கதாக மாறிவிட்டது.

பாட்டாளி வர்க்க அடையாளம் என்பது மார்க்ஸ் மரபு என்கிற பழங்கதைகளை உருவகப்படுத்தி சொன்னதைப்போல, ஒரு அமுக்குப்பேய் அடையாளம் அல்ல. அது ஒருவர் உள்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளும் தன்னிலை சார்ந்த அடையாளம். அதாவது, பாட்டாளிவர்க்க அடையாளத்தில் சாராம்சம் இல்லை. இருப்பு அல்லது இருத்தல் மட்டுமே உள்ளது. நீங்கள் உணர்வுபூர்வமாக இயங்கும் சூழல் மற்றும் உங்கள் வாழ்நிலையில் அல்லது நீங்கள் இயங்கும் வலைப்பின்னல் அமைப்பில் தங்கியுள்ள ஒரு அடையாளம். அல்லது பாட்டாளிவர்க்கம் என்பதை இப்படித்தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

உலகத் தொழிலாளிவர்க்கம் என்பது பிழைப்புவாத, தொழிற்சங்கவாத, கூலி-வாத சிந்தனைகளுக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டு பல அரசியல், சாதி, மத, இன அடையாளங்களுக்குள் இறுகி இன்று ஒற்றுமையற்று எண்ணற்ற குழுக்களாக பகைகொண்ட அமைப்புகளாக மாறிவிட்டது. சமூகப் பொருளாதாரப் புரட்சியின் தலைமைச் சக்தியாக மார்க்ஸால் கணிக்கப்பட்ட பாட்டாளி வர்க்கம் என்பது இன்று தன்னை ஒரு சராசரி பிழைப்புவாத வர்க்கமாக மாற்றிக் கொண்டு விட்டது. ஆனால், “மரம் உய்வை

நாடினாலும் காற்று விடுவதில்லை” என்பதைப்போல.. இன்றைய கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடி மீண்டும் பாட்டாளி வர்க்கத்தை ஒற்றுமைக்கு கொண்டு செல்லும். புரட்சி, விடுதலை என்பது மார்க்சியம் கண்ட ‘உன்னதக் கனவா’? அல்லது பின்நவீனத்துவவாதியான லியோதார்த் கூறியதுபோல ‘உன்னதக் கதையாடலா’ (Grand Narration)? என்பதை வரலாறு வெளிப்படுத்தும்.

மார்க்ஸின் மேற்கொண்ட குறிப்பில் ஒரு நுட்பமான செய்தி உள்ளது. அது வரலாறு என்பதன் வழியாகத்தான் மனித குலத்திற்கு ஒரு தொடர்ச்சி உருவாக்கப்படுகிறது என்பதுதான். இந்த வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி என்பதே அனைத்து வன்முறைக்கும் அடிப்படையாக அமைகிறது. அதாவது மார்க்ஸ் குறிப்பிடும் “அமுக்குப்பேய்”. குறிப்பாகச் சொன்னால், செத்தொழிந்தவர்களின் பழமைவாதம், வாழ்ந்துழிபவர்களின் மண்டைக்குள் ஒரு அமுக்குப் பேய்போல உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் என்பதுதான். இனம் என்கிற ஒன்றின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சி ஒரு கதையாடலாக கட்டப்பட்டு, மனிதனின் சாராம்சப் பண்பில் ஒன்றாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டு “கல்தோன்றி மன்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்தகுடி” போன்ற கதையாடல்களால் கனவாகவும், பெருமிதமாகவும் இறக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கனவும் பெருமிதமும் தான் மார்க்ஸ் சுட்டிக்காட்டும் வரலாறு என்கிற அமுக்குப்பேய். மனிதன் வரலாற்றினால் வழிநடத்தப் படுகிறான். தனது உடலின் அல்லது உயிரின் இருப்பு என்பது வரலாற்றின் சமூகவெளிக்கு வெளியில் ஏதுமற்றதாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

‘மனிதன்’ மற்றும் ‘மனிதகுலம்’ என்கிற கருத்தாக்கம் இந்தவகை வரலாற்று சாராம்சத்தின் ஒரு தொடர்ச்சியின் நவீன சொல்லாடல்தான். வரலாறு என்பதை மனிதன் உருவாக்குவதில்லை. அது நிகழ்கால அரசியலால் எடுத்துரைக்கப்படும் ஒரு கடந்தகாலம் பற்றிய கதையாடல். கதையாடல் என்பதை பொய், கற்பனை, புனைவு என்பதாகக் கருதக்கூடாது. அது ஒருவகை அரசியலால் கட்டமைத்துக் காட்டப்படும் யதார்த்தம். அது அதிகாரம் பெற்ற மற்றும் பெற விரும்புகிற ஒரு அமைப்பின் கட்டமைப்பு. குறிப்பாக சொன்னால் ஆளும் வர்க்கம் உருவாக்கும் சூழலின் தேர்வு. மனிதர்கள் சூழலால் தீர்மானிக்கப்பட்டு, சூழலால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு வரலாற்று இயக்கத்திற்குள் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். மனிதர்கள் வரலாற்றை உருவாக்குவதில்லை. வரலாறுதான் மனிதர்களை உருவாக்குகிறது. இன்றைய வரலாற்றின் இயக்கியை கைப்பற்றி நடத்திச்

செல்வதாக ஆளும் வர்க்கம் இனம், சாதி, மதம், பாலினம் போன்ற அடையாளங்களை பாட்டாளி வர்க்கம் என்கிற நெகிழ்வான அடையாளத்திற்கு எதிரானதாக முன்வைத்து தொழிலாளி வர்க்கத்தை சமூக அரசியலில் தனிமைப்படுத்தி உள்ளது.

பொதுவுடமை இயக்கங்களின் முதலாளி, பாட்டாளி என்ற முரணை, தேசிய முதலாளியத்தின் இன முரண்பாடாக மாற்றி திராவிட இயக்கங்கள் அரசியல் அதிகாரம் பெற்றதுடன் தமிழக வரலாறு மாறியது. அதன் தொடர்ச்சியாக, இன்று இந்திய பெருந்தேசிய அரசு, மாநிலம், தேசியம் என்ற முரணை முன்கொண்டு வந்துள்ளது. தற்போதைய நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இந்த முரண் மிகவும் கூர்மை அடைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. வரலாற்றின் இந்த திரும்பவரல் இனம் எனும் அழுக்குப் பேயுடனும், அதற்கான பயங்கரவாத இராணுவத் தந்திரத்துடன் வருகிறது என்பதுதான் மிகப்பெரும் சோகம். வரலாற்றின் திரை இழுவையில் நமது மரணத்தைக் கூட வரலாறே தீர்மானிக்கப்போகிற ஒரு எதிர்காலமே நம் கண்முன் காட்சியாகிறது. வாழ்வதும், சாவதும் அதிகாரத்தின் எல்லைப் பரப்பால் தீர்மானிக்கப்பட்ட ஒரு வெளியில்தான் இன்றைய மனிதர்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

உலகமயம் என்று பேசினாலும் இன்றைய முதலாளித்துவம் இனம் என்கிற கருத்தாடலை தனது வரலாற்றுக் கதையாடல்கள் மூலம் பெருக்கியப்படியே உள்ளது. இனம் என்பதை பிறப்பின் அடையாளமாக மாற்றுகிறது. அதற்கு ஒரு மூலப்படிம உணர்வு இருப்பதாக கதைகளை எடுத்துரைக்கிறது. அதற்கு வரலாறு என்கிற ஆதார அடிப்படையிலான ஒரு அறிவியல் சார்ந்த பகுத்தறிவு விளக்கம் சொல்கிறது. மனிதனை அழிக்கும் வரலாற்றைவிட, மனித குலத்தை வாழவைக்கும் தொன்மங்கள் மேலானவையே. தொன்மங்கள் என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் நம்பிக்கை சார்ந்தது. இந்துத்துவா முன்வைக்கும் புராணம் என்கிற அப்பாலை நம்பிக்கை சார்ந்தது அல்ல என்ற வேறுபாட்டை மனதில் இறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் தென்மங்கள் அழித்ததைவிட வரலாறு அழித்தவை ஏராளம். அதனால்தான் தொன்மங்களை காட்டு மிராண்டிகளின் கதையாடல் என்கிறது அதிகாரம்.

அறிவியல்பூர்வமாக, பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் மனிதர்களை அவர்களது உடலை எண்ணி அளந்து அறுதியிட்டு இனம் என்பதாக பிரிக்கிறது. அதற்கு மொழியை மூலமாக ஆக்குகிறது. காரணம் மொழிதான் உலகைப் படைக்கிறது என்பதை நம்மைவிட அதிகாரம்

மிகச் சிறப்பாக புரிந்துகொண்டு உள்ளது. மொழியற்ற உடலால் இந்த உலகை உணரமுடியாது என்பதால் பல்வேறு சொற்பாடுகளை, வாக்கியங்களை உருவாக்கி பெருக்கி, பரவலாக்கிக் கொண்டே உள்ளது தனது ஊடகங்கள் வழியாக. ஆக, மொழி, இனம் போன்ற கூறுகளை சாராம்சமாக ஆக்குவதன்மூலம் மனிதனின் மண்டைக்குள் பழமை என்கிற வரலாற்றை ஒரு அழுக்குப்பேயாக உட்கார வைத்துள்ளது. இதுதான் மார்க்சின் இக்கருத்திலிருந்து நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டியது.

மே தினமான இன்று தொழிலாளர்களின் நிலையை எண்ணும்போது ஒரு சின்ன கதைதான் நினைவிற்கு வருகிறது. ஒரு பெரிய யானையை ஒரு சிறிய சங்கிலியில் கட்டிப்போட்டிருந்தானாம் ஒரு யானைப்பாகன். அவ்வழியாக வந்த ஒரு வழிப்போக்கன் கேட்டானாம் “இத்தனை பெரிய வலுவுள்ள யானை, இந்த சின்ன சங்கிலியை அறுத்தெறியமுடியாதா?” என்று. அதற்கு யானைப் பாகன் கூறினானாம், “இந்த யானை சிறியதாக இருந்தபோது இதே சங்கிலியால்தான் கட்டிப் போட்டேன், அப்பொழுது இந்த சங்கிலியை அதனால் அறுக்க முடியவில்லை. இன்று யானை வலுவானதாக வளர்ந்துவிட்ட போதிலும், அதனது சிந்தனையில் பழைய சங்கிலியின் வலுதான் உள்ளது. அதனால் அது இன்றும் இதனை அறுக்க முயலவில்லை” என்று. இந்தக் கதையில் உள்ள “பழைய நின்பு” என்கிற அழுக்குபேய்தான் பழமைவாதமாக சிந்தனைகளில் உட்கார்ந்து கொண்டுள்ளது. இன்றைய பாட்டாளிவர்க்கம் அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அந்த யானையைப் போல்தான். சங்கிலிப் பற்றிய பழைய நினைப்புதான் இன்றைய சங்கிலியை அறுத்தெறியக்கூடிய தனது பலத்தை உணரமுடியாமல் ஆக்கியுள்ளது என்பதை புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

மார்க்ஸ்-ஏங்கல்ஸ் தங்களது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையில் கூறிய இறுதிவாசகத்தை மேதின செய்தியாக மீண்டும் நினைவு கூறுவோம். “நாம் இழப்பதற்கு ஏதுமில்லை அடிமைச் சங்கிலியைத் தவிர, வெல்வதற்கோ ஒரு பொன்னான உலகம் இறுக்கிறது.”

குறிப்பு: 2009 மேதினத்தன்று எனது “மொழியும் நிலமும்” என்ற வலைப்பக்கத்தில் எழுதிய பதிவுக் குறிப்பை இன்றைய சூழலுக்கு ஏற்ப விரிவுபடுத்தி எழுதப்பட்டுள்ளது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கட்டுரை: சே.கோச்சடை

மே நாள் குஞ்சுரை

தொழிற்புரட்சி தொடங்கிய பிறகு நிறுவப்பெற்ற தொழிற்சாலைகளிலும் பட்டறைகளிலும் தொழிலாளர்கள் நேரம் காலம் பார்க்காமல் 16 மணி நேரம் கூட வேலை செய்யுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். வேலைக்கேற்ற கூலியும் உரிமைகளும் இன்றி வாட்டி வதைக்கப்பட்டனர். இந்த நிலையில் தொழிலாளர்கள் கூட்டமாகவும் தனித்தனியாகவும் போராடத் தொடங்கினர். தொழிற் சங்கங்களை கட்டினர். வட அமெரிக்காவின் சிக்காகோ நகரின் ஹேமார்க்கெட் (வைக்கோல் சந்தை) சதுக்கத்தில் தங்களது உரிமைகளுக்காக ஆர்ப்பாட்டம் செய்யத் திரண்டனர். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் காவல்துறைக்குமிடையில் 04.05.1886 அன்று நடந்த வன்முறை மோதலில் சில காவல் அதிகாரிகளும் தொழிலாளர்களும் உயிரிழந்தனர். இதைக் காரணம் காட்டி ஏழு தொழிலாளர் தலைவர்கள் அங்கே தூக்கிலிடப்பட்டனர். இந்த நிகழ்ச்சி தொழிலாளர் உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தின் குறியீடாக மாறியது. இரண்டாம் அகிலத்தால் 1889 ல் மே முதல் நாள் பன்னாட்டுத் தொழிலாளர் நாளாக அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த இந்தியாவில் முதன் முதலாக தமிழ்நாட்டு அரசு மே நாளை விடுமுறை நாளாக அறிவித்தது.

பல போராட்டங்களின் வாயிலாக ரத்தம் சிந்தி அடைந்த இந்த வெற்றி தொழிலாளர்கள் தாம் பெற வேண்டிய மெய்யியல் அறிவையும் உரிமைகளையும் பொருளியல் நலன்களையும் நினைவு கூர்ந்து ஈகியர்க்கு வீர வணக்கம் செலுத்தும் நாளாக முதன்மையாக பொதுவுடைமைக் கட்சிகளாலும் மக்கள் நாயகக் கட்சிகளாலும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தது. இடையில் மே நாள் தீபாவளி நாளைப் போன்ற உல்லாசக் கொண்டாட்டமாக மாற்றப்பட்டுவிட்டது. “மே தினம் உழைப்பவர் சீதனம்” என்று திரைப் படங்களில் காட்டப்படுவதைப் போல மே நாள் எந்த முதலாளியாலும், சுரண்டும் வகுப்பு அரசாலும் உழைப்பாளருக்கு கொடுக்கப்பட்ட சீதனம் இல்லை. போராட்ட அழுத்தத்தாலும் வேலை நிறுத்தத்தால் ஆதாயம் குறைந்து விடும் என்ற அச்சத்தாலும் பெற்ற உரிமைகளை வெளிப்படையாகப் பறிக்க முடியாவிட்டாலும், ஆட்சியாளர்கள் தொழிலாளர்களிடம் போட்ட ஒப்பந்தத்தை மறைமுகமாக பறிக்கத் தொடர்ந்து

முனைகின்றனர். புதிய எந்திரங்களைப் புகுத்துவதன் வாயிலாக கூடுதல் வேலைப் பளுவை திணிக்கின்றனர். இதனால் கிடைக்கும் மிகை மதிப்பு முதலாளிகளுக்கே போய் விடுகிறது. நல வாழ்வுத் திட்டங்களும் குழந்தைகளின் கல்வியும் மருத்துவமும் குறைக்கப்படுகின்றன. தொழிலாளர் சங்கமாகச் சேருவதைத் தடுக்க புதிய வழி முறைகளைக் கண்டுபிடிக்கின்றனர். உலகமயமாக்கலுக்குப் பிறகு தாராளமயம், தனியார்மயம் ஆகியவற்றின் பேரால் தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களும் பிற சட்டங்களும் செல்லுபடியாகாத சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இலங்கையில் இது அறிமுகமான போதே, மார்க்சிய சிந்தனையாளரும் எழுத்தாளருமான சே. கணேசலிங்கம் புதிய சந்தையில் என்றொரு புதினத்தைப் படைத்தார். அறியுப்தியர்கள் பல கருத்தரங்குகளை நடத்தி நூல்களையும் வெளியிட்டனர். பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் கூட்டாண்மை நிறுவனங்களாக மாறிய பிறகு அரசுகளை ஆட்டிப் படைக்கும் வல்லமை பெற்று விட்டன. இந்தியாவின் இந்துத்துவ அரசையும் அந்தக் கூட்டாண்மை நிறுவனங்கள் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அந்த வகையில் பல காலம் போராடிப் பெற்ற 44 தொழிலாளர் நலச் சட்டங்களையும் வெறும் நான்காக மாற்றிவிட்டனர்.

2017 நிதிச் சட்டம் வாயிலாக தேர்தல் நிதிப் பத்திர நன்கொடை ஆதாயத்தில் 7.5 சதவிகிதத்துக்கு மேல் போகக்கூடாது என்ற சட்ட விதி அகற்றப்பட்டது. 55 நிறுவனங்கள் இவ்விதியை மீறி நன்கொடைகளை அளித்து கைமாறாக ஒப்பந்தங்களை பெற்றுள்ளனர். தேர்தல் நிதிப் பத்திரம் என்ற மறைமுகக் கையூட்டு முறை பாரதிய ஜனதா கட்சியின் தூய்மைப் படிமத்தை தோலுரித்து விட்டது. மூன்றாண்டுகள் ஆதாயக் கணக்கு காட்டிய நிறுவனங்கள் மட்டுமே ஓர் அரசியல் கட்சிக்கு நன்கொடை அளிக்கலாம் என்ற விதி அப்பட்டமாக மீறப்பட்டுள்ளது. தொடங்கி ஆறு மாதம் முதல் இரண்டாண்டுகள் மட்டுமே இயங்கிய குழுமங்களும், இழப்பு காட்டிய குழுமங்களும் என நன்கொடை தரத் தகுதியற்ற 21 நிறுவனங்கள் பா.ஜ.க, பேராயம் (காங்கிரஸ்) மாநில கட்சிகள் அனைத்திற்கும் பல கோடிக்கணக்கில் நன்கொடை அளித்துள்ளனர். பாரதிய ஜனதா அரசு மக்களக் கூட்டாளியான ஸ்டேட்

பாங்கு ஆப் இந்தியாவிடமிருந்து இந்த நிதி பற்றிய விபரங்களைப் பெற உச்ச நீதிமன்றமே போராட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அம்பலப்பட்டுப் போன பிறகும் கூட திருந்தாத பா.ஜ.க நடுவண் அரசின் நிதி அமைச்சர் நிர்மலா மீண்டும் வேறு ஒரு வடிவில் நிதிப் பத்திரத்தை கொண்டு வருவோம் என்கிறார்.

கொரானா காலத்தில் பணமதிப்பிழப்பு, தொழிற்சாலைகளின் மூடல், உழைக்கும் மக்களின் வேலை பறிப்பு, போக்குவரத்து தடை, உணவுத் தட்டுப்பாடு உட்பட பல இன்னல்களை எளிய மக்கள் எதிர் கொண்டனர். ஆனால், முதலாளிகளின் ஆதாயம் பெருகியது. சந்தடி சாக்கில் கோவிட் துயரர்களுக்கு உதவுவது என்ற பேரில் மக்களின் வரிப் பணத்தால் தொடங்கப்பட்ட பி.எம் கேர்ஸ் என்ற தலைமை அமைச்சரின் நல நிதி 10,000 கோடி ரூபாய் என்ன ஆனது என்று தெரியவில்லை. 50 ரூபாய் கையூட்டுப் பெற்ற அரசு பணியாளர் வேலை பறிக்கப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார். பி.எம் கேர்ஸ் நிதியை கையாடல் செய்த மோடி பாராளுமன்றத்திற்குக் கூட கணக்கு காட்ட வேண்டிய தேவையில்லை என்கிறார். இவருக்கு மட்டும் சட்ட விரோத பணப்பரிமாற்றச் சட்டம் செயல்படாதா?

டெண்டர் விடப்படாமலேயே நிர்வாக ஒதுக்கீடு என்ற, வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை காட்டும் முறையின் வாயிலாக அதானிக்கும் அம்பாணிக்கும் பொதுத் துறை நிறுவனங்கள் மலிவு விலையில் கைமாற்றப்படுகின்றன. ஏற்கனவே வாங்கிய வங்கிக் கடன்களை திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை என்று கடன்கள் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. மறுபுறம் பதிய அரசு நிறுவனங்களை வாங்கவும் புதிய ஒப்பந்தங்களைச் செயல்படுத்தவும் மீண்டும் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. கைமாறாக பா.ஜ.க நிதி உயர்கிறது. அதானியின் குஜராத் துறைமுகம் போதைக் கடத்தல் வாசலாகி விட்டது. வானூர்தி நிலையங்களும், கப்பல் துறைமுகங்களும் தனியார் கைகளுக்குப் போய் விட்டதால் ஆயுதம், போதைப் பொருள் போன்ற பொருட்கள் கள்ளத்தனமாகக் கடத்தப்படுகின்றன. வரி ஏய்ப்பு வாயிலாக அரசின் வருமானம் குறைகிறது. போதைப் பொருள் புழக்கம் நாடுங்கும் அதிகரித்து மாணவர், இளைஞர்களின் வாழ்வு பாழாகிறது. ரிசர்வ் பேங்கு ஆப் இந்தியாவின் ஆதாயத்தில் ஒரு பங்கை மட்டுமே இதுவரை இருந்த நடுவண் அரசுகள் பெற்று வந்தன. விதிகளைத் திருத்தம் செய்து பா.ஜ.க அரசு லட்சக்கணக்கான கோடி ரூபாயை முழுங்கி விட்டது. இப்போது 32,000 கோடி நிதி முதல் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. திவாலாகும்

நிலையில் உள்ளது. திசம்பர் 23ல் உள்நாட்டு உற்பத்தியின் மதிப்பில் 40 சதவிகிதம் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்குமான கடன் சுமையானது. சிறு சேமிப்பு ஊக்குவிக்கப்படவில்லை.

“ஆகாறு அலகிட்டியானும் கேடில்லை போகாறு அகலாக்கடை”

என்றார் வள்ளுவர் வரவுக்கு மிஞ்சி செலவழிக்குமாறு மக்கள் தூண்டப்படுவதால் நிகர சேமிப்பு 5.1 சதவிகிதம் மட்டுமே என்று மோதிலால் ஆஸ்வால் நிறுவனத்தின் தலையாய நிதி ஆராய்ச்சி அறிக்கை கூறுகிறது. இந்த தொகை கடந்த 47 ஆண்டுகளிலிலேயே மிகவும் குறைவு. இன்னொரு பக்கம் 2023 ஆம் ஆண்டு இந்திய வேலை வாய்ப்பு அறிக்கைப்படி 83 சதவிகித இளைஞர்கள் வேலையின்றி உள்ளனர். 2024 ஆம் ஆண்டு மனித மேம்பாட்டு நிலையமும் பன்னாட்டு உழைப்பாளர் நிறுவனமும் தயாரித்த இந்திய வேலைவாய்ப்பு அறிக்கை இந்தியாவிலுள்ள உழைக்கும் 15-59 அகவையில் உள்ள மக்கள் 2011ல் 60 சதவிகிதம் 2024ல் 64 சதவிகிதமாக இருந்ததாகத் தெரிவிக்கிறது. இது 2036ல் 65 சதவிகிதம் ஆகலாமாம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 7.8 மில்லியன் இளைஞர்கள் வேலைவாய்ப்பு சந்தைக்கு வருகிறார்கள் ஆனால் பா.ஜ.க உறுதியளித்த வேலை வாய்ப்பு உருவாக்கப்படவில்லை. கடல் கடந்த ஆராய்ச்சி நிறுவன அறிக்கையின்படி பன்னாட்டு பணநிதியம் அமைப்பில் ஆசியா மற்றும் பசிபிக் துறை இயக்குநர் கிருஷ்ணர் சீனிவாசன், ‘ஒவ்வொரு ஆண்டும் இந்தியாவில் 1.5 கோடி உழைக்கும் மக்கள் கூடிக்கொண்டே போகிறார்கள். இந்த உழைப்பாளர்களால் ஆதாயமடைய விரும்பினால் பெரிய அளவில் கல்வியிலும் உடல்நலத்திலும் முதலீட்டை அதிகரிக்க வேண்டும்’ என்கிறார். வளர்ந்த நாடுகளில் அரசே இச்செலவுகளை ஏற்றிருக்கும் நிலையில் நம் நாட்டில் கல்வியும் உடல் நலமும் தனியார் வணிகமாக நடக்க மதுக் கடைகளை அரசே மக்களுக்கு நடத்துகிறது. கல்வி பெறும் இளைஞர்கள் 2000 ல் 18% 2022ல் 35% பொருளியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவோர் 2000ல் 52% 2022 ல் 37% மொத்தம் வேலையில்லா மக்கள், இளைஞர்கள் 2022 ஆம் ஆண்டு 82.9% ஓய்வு பெற்றவர்களால் உண்டாகும் காலி இடங்களில் 3 ல் 1 பங்கை நிரப்பாமல் காலியாகவே வைத்துக் கொள்ளும் கொள்கையை அரசு கடைப்பிடிப்பதால் உள்ள வேலை வாய்ப்பும் பறிபோகிறது.

நகர்ப்புற ஏழைகளின் வருவாய் ஏறத்தாழ ரூ 5000ம் ஆனால் விலைவாசி தொடர்ந்து 2012

முதல் உயர்ந்ததால் மாத வருமானம் 2019 5% குறைந்தது. பேராயக் கட்சி ஆட்சியில் இருக்கும்போது இந்திய மக்களின் மீது தொடங்கிய கூட்டாண்மை நிறுவனங்களின் கிடுக்கிப்பிடி அதிகரித்து பா.ஜ.க வின் 10 ஆண்டு கால ஆட்சியில் உச்ச நிலையை அடைந்துள்ளது. நடுவண் அரசும் மாநில அரசுகளும் மக்களின் உரிமைகளைப் பறிக்கின்றன. கல்வி மாநிலங்களின் பட்டியலிலிருந்து பொதுப்பட்டியலுக்கு, அதாவது மறைமுகமாக மத்திய அரசின் அதிகாரத்தின் கீழ் மாற்றப்பட்டு விட்டது. இதனால் மாநிலங்களின் தாய்மொழி, பண்பாடு, வரலாறு ஆகியவை திரிக்கப்படுகின்றன அல்லது மறைக்கப்படுகின்றன. அறிவியலற்ற கல்வி திணிக்கப்படுகிறது. நீட் கச்சத்தீவு, முல்லைப்பெரியாறு, பாலாறு, காவிரி உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன. நம்முடைய பண்டைய மருத்துவமான சித்த மருத்துவத்திற்கு பல்கலைக் கழகம் தொடங்குவதை மத்திய அரசு கங்காணி ஆளுநர் முட்டுக்கட்டை போட்டுத் தடுக்கின்றார். மாநிலங்களின் வரி திரட்டும் அதிகாரங்கள் பொருள் மற்றும் சேவை வரியால் (ஜி.எஸ்.டி) பறிக்கப்பட்டு பேரிடர் நிதிக்குக் கூட, நம் வரிப்பணத்தில் நமக்குரிய பங்கைத் தராமல் ஏமாற்றித் தம் அடிவருடிகள் ஆளும் மாநிலங்களுக்குத் திருப்பி விடுகிறார்கள்.

கேரளா, தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்கள் அன்றாட நிர்வாகக் காரணங்களுக்காகவும் சட்டப்படி கிடைக்க வேண்டிய நிதியைக் கேட்டும், சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை சட்டமாக்கவும் உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்குப் போடும் நிலைமைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் ஓரளவுக்கு மக்களின் உரிமைகளுக்கு உறுதி அளிக்கிற, சமூகரீதியாகப் பின்தங்கிய மக்களுக்கு இடஒதுக்கீட்டின் மூலம் கல்வியையும் வேலைவாய்ப்பையும் அரசு நிறுவனங்களிலாவது வழங்குகிற அரசமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தி ஒரு கட்சி, ஒரு தேர்தல், ஒரு பண்பாடு போன்ற முழக்கங்களால் ஒரு தலைவர் அதுவும் இந்துத்துவா, ஆர்.எஸ்.எஸ் வழிகாட்டலின் கீழ் என்று ஆக்குவதற்காக பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இடங்களைப் பிடிக்க பா.ஜ.க இ.வி.எம் உட்பட தன்னால் இயன்ற அத்தனை தில்லுமுல்லுகளையும் செய்கிறது. இன்னொரு முறை மோடி அரசு அமைந்தால் இருக்கிற கொஞ்ச நஞ்சு மக்கள் நாயக உரிமைகளும் பறிபோய் விடும் மக்களாட்சி குழிதோண்டிப் புதைக்கப்படும்.

ஏற்கனவே பா.ஜ.க வின் தவறான கொள்கைகளால் குறு, சிறு, நடுத்தர தொழில்கள் முடங்கி விட்டன. மக்கள்சார் தொழிற் கொள்கைகள் இல்லாததால் அமைப்பாக்கப்படும்

தொழிலாளர்கள், உழவர் சங்கங்கள் அளவிலும் வலுவிலும் இருக்கின்ற உரிமைகளைக் காப்பாற்ற முடியாமல் உழைப்பாளர்கள் திணறுகிறார்கள். எனவே தொழிற்சங்கங்கள் தம் உறுப்பினர்களின் சம்பள உயர்வு வேலை நிலைமைகளுக்காக போராடுவதன் கூடவே அனைத்து மக்களின் சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகியவற்றிற்காகவும் தலைமையேற்று மக்களுடன் போராட வேண்டும். அதற்கான வெல்லக்கூடிய வர்க்கம் பாட்டாளி வர்க்கமே என்பதை மெய்ப்பிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது. இதற்கான மெய்யியல், அரசியல், பொருளியல், பண்பாட்டு வகுப்புகள் வாயிலாகத் தொடர்ந்து பரப்புரை செய்ய வேண்டும்.

எனவே கீழ்க்கண்ட நோக்கங்களுக்காக சுரண்டப்படும் மக்களைத் திரட்டி போராடச் சூளுரைப்போமாக:

உற்பத்தியும் வளர்ச்சியும் வேலை வாய்ப்பை அதிகரிக்கும் வகையில் அமைய வேண்டும்.

உழைப்புச் சந்தைச் சமமின்மைக் கொள்கையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

தற்சார்புக் கொள்கையை அனைத்துத் துறைகளிலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

உழைப்புச் சந்தைப் பாங்கணிகள் மற்றும் இளைஞர் வேலைவாய்ப்பின்மை பற்றிய அறிதலை மேம்படுத்த வேண்டும்.

வேலைகளின் தரத்தை மேம்படுத்த வேண்டும்.

உலகச் சந்தையில் போட்டியிட அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கல்வியை மக்களுக்கு அரசு இலவசமாக வழங்க வேண்டும்.

திறன் பயிற்சி மற்றும் உழைப்புச் சந்தைக் கொள்கைகளுக்கான ஏற்பாடுகளை செயல்திறன் உள்ளவை ஆக்க வேண்டும்.

அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான உணவு உற்பத்திக்காக வேளாண்மையைப் பாதுகாத்து ஊக்குவித்து, கூட்டாண்மை நிறுவனங்களின் உரம், பூச்சி மருந்து, எந்திங்களைச் சந்தைப்படுத்தும் களம் என்ற நிலையிலிருந்து மக்கள் நல்வாழ்விற்கும் தொழிற்சுறைக்கும் தேவையான மூலதனத்தைத் திரட்டுவதற்குமான நோக்கில் மனித உழைப்பிற்கு முதலிடம் கொடுத்து வேளாண்மையை மேம்படுத்த வேண்டும். இருக்கிற அரசமைப்புச் சட்டத்தைக் காப்பாற்றி, மேம்படுத்தி மக்களாட்சியை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

இடமிருந்து வலம் நகரும் அரசியலை அனுமதிக்கலாமா?

தமிழ்நாட்டில் அரசியலும் திரைப்படமும் வெகுமக்களின் சிந்தையில் கலந்தவையாக உள்ளன. மேலும், இந்த மாநிலத்தில் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப்பிணைந்த உறவைக் கொண்டுள்ளதுடன் வெகுமக்களின் உளவியலிலும் குறிப்பிடத்தக்க தாக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. திரைப்படங்களின் நோக்கம் பொழுதுபோக்கு என்றபோதும், அவற்றில் பொதிந்துள்ள கருத்து விரைவில் மக்களைச் சென்றடைந்துவிடுவதால் அது வலுமிக்கப் பரப்புரைக் கருவியாகக் கையாளப்படவும் ஏற்றது.

திரைப்படத்தின் இத்தகைய கூறுகளை ஆழமாக உள்வாங்கிக்கொண்ட திராவிட இயக்கம், தமது அரசியல் கருத்துகளை வெகுஜன மக்களிடம் கொண்டுசேர்க்கத் திரைப்படத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டது. அதன் செயல்பாட்டில் பொதுவுடைமைச் சிந்தனை கலந்திருக்கிறது. அறியாமையைப் போக்குவதும், அறிவியல் மனப்பான்மையை விதைப்பதும் திராவிட இயக்கத்தின் அடிப்படை அரசியல் அங்கிருந்து கிளைத்தெழுந்த அரசியல் கட்சிகளும் இத்தகைய அரசியல் கருத்துகளையே கையிலெடுத்து வளர்ந்தன.

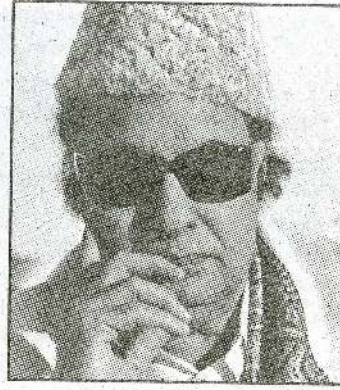
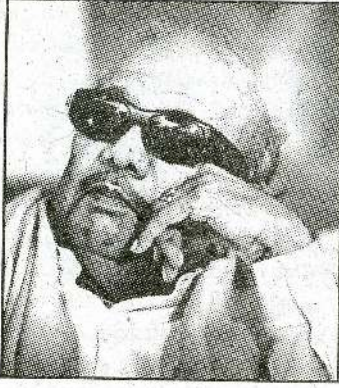
தந்தை பெரியாருக்குத் திரைப்படத் துறையீது பெரிய மரியாதை இல்லாதபோதும், அவரது அடிச்சுவட்டைப் பற்றி நடந்த அண்ணாவுக்கும் கலைஞருக்கும் திரைப்படம் ஆற்றல்மிக்கக் கருவி என்பதில் அசைக்கவியலா நம்பிக்கை இருந்தது. ஆகவேதான், அண்ணா, கலைஞர், எம். ஆர். ராதா, எம்.ஜி.ஆர். எனப் பலரும் தங்களது அரசியல் கருத்துகளை, தங்கள் பங்கேற்ற திரைப்படங்களின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தினர்.

எம்.ஜி.ஆர். எனும் நடிகர்

எம்.ஜி.ஆர். நடிகராக அறிமுகமாகி வளரத்

தொடங்கிய அந்தக் காலகட்டத்தில் மக்களின் எண்ணப்போக்கில் திராவிடக் கருத்தியலுக்குப் பெருவாரியான ஆதரவு இருந்தது. தமிழ்நாட்டு அரசியலில் ஆதிக்கம் செலுத்திக்கொண்டிருந்த தேசிய கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மிரட்சியை ஏற்படுத்திய ஒரு மாற்றாக, திராவிடர் கழகத்திலிருந்து முளைத்துவந்த கட்சியான, தி.மு. கழகம் முன்னணிக்கு வந்துகொண்டிருந்தது. இந்த வேளையில்தான் பேரறிஞர் அண்ணா, கலைஞர் போன்ற திராவிடத் தலைவர்களுடன் எம்.ஜி.ஆர். அணுக்கமான உறவு கொண்டிருந்தார்.

ஆகவே, திராவிட ரசிகர்கள் எம்.ஜி.ஆரைத் தங்களில் ஒருவராகப் பார்த்தார்கள். அந்தத் திராவிட ரசிகர்களுக்கான அரசியலைத் தனது திரைப்படங்களினூடாக எம்.ஜி.ஆரும் பேசினார். திமுகவில் இருபது ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்ற பின்னரே அவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற கட்சியை 1972இல் தொடங்கினார். அதன் பின்னர் ஐந்தாண்டுகள் கழித்தே அ.இ.அ.தி. மு.க. 1977இல் ஆட்சிக்கு வந்தது. திரைப்படங்களில் நடித்துக் கிடைக்கும் அறிமுகத்தின் வழியே தமிழ்நாட்டு அரசியலில் வெற்றியை அடைந்துவிடலாம் என்றதொரு தவறான கருத்து பரவியுள்ளது அல்லது பரப்பப்பட்டுள்ளது. இந்த விஷமத்தனமான கருத்தானது திராவிட இயக்கத்தினரின் அரசியலறிவைச் சிறுமைப்படுத்தும் நோக்கத்தில் பரப்பப்பட்டுள்ளது என்பதை நாம் உள்வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் வலதுசாரி அரசியலை முன்னெடுக்கும் பாஜகவும் இந்த விஷமத்தனமான கருத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, திரைப்படத் துறையின் உதவியால் தமிழ்நாட்டில் வளர்ந்துவிடலாம் என்று பார்க்கிறது. அண்ணாவின் ஓர் இரவு, வேலைக்காரி, கலைஞரின் பராசக்தி, எம்.ஆர். ராதாவின் இரத்தக் கண்ணீர் போன்ற திராவிடத் திரைப்படங்கள் முடநம்பிக்கைகளைக் கடுமையாகச் சாடி,

மக்களின் அறியாமைமீது வெளிச்சம் பாய்ச்சின. கடவுள் நம்பிக்கை என்ற பெயரில் மக்கள் பார்ப்பனரின் பிடிக்குள் அகப்பட்டுக் கிடக்கும் அறியாமையை பெரியார் மேடையில் அம்பலப்படுத்தினார் என்றால், அந்த விழிப்புணர்வை அண்ணாவும் கலைஞரும் திரைப்படங்களின் வழியே ஏற்படுத்தினார்கள்.

மக்கள்நல அரசியல்

கலைஞரும் எம்.ஜி.ஆரும் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் செயல்படுத்திய மக்கள்நலத் திட்டங்களை எண்ணிப் பார்த்தால் அவர்கள் முன்னெடுத்த அரசியலும் திரைப்படங்களில் பேசிய அரசியலும் ஒன்றே என்பதை உணர்ந்துகொள்ளலாம். தந்திரமான பரப்புரை உதவியுடன் வலதுசாரி அரசியல் கட்சி பாஜக தமிழ்நாட்டில் பின்வாசல் வழியே உள்ளே நுழைந்துவிட யத்தனிக்கிறது. ஆகவே, திரைப்படங்களிடமும் திரைப்பட நடிகர்களிடமும் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியுள்ளது.

கலைஞர், எம்.ஜி.ஆர். காலத்திலேயே அரசியல் ஆர்வம் கொண்டிருந்தவர். நடிகர் சிவாஜி கணேசன். ஆனால், அரசியலில் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியை அவர் ஈட்டவில்லை. மக்களின் அரசியல் புரிதல் மிகவும் தெளிவாகவே உள்ளது. அவர்களுக்கான அரசியலைமுன்னெடுப்பவர்களை மக்கள் ஆதரிக்கிறார்கள், வெருமக்கள் விரோத அரசியல்திரைக்காங்களை ஆதரிக்கும்நடிகர்களுையோ திரைத் துறை பிரபலங்களையோ அவர்கள் விரும்புவதில்லை. இதுதான் தமிழ்நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான மக்களின் மனநிலை. திரைத் துறையில் கிடைத்த புகழைக் கொண்டு ஆட்சிக்கு வந்தவர் என்று ஹெஜெயலலிதாவைக்கூடச் சொல்லிவிட முடியாது. ஏனென்றால், அவரும் எம்.ஜி.ஆர். காலத்திலிருந்தே திராவிட அரசியல் கூட்டங்களில் பங்கேற்று, தெருத்தெருவாகச்

சென்று மக்களைச் சந்தித்து அவர்களது அபிமானத்தையும் ஆதரவையும் பெற்றுக்கொண்ட பின்னரே தேர்தல் களத்துக்கு வந்தார்.

திராவிடக் கட்சிகளுக்கு ஒரு மாற்று

தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸுக்கு மாற்றான கட்சியாக உருவாகி தேர்தலில் வென்று 1967இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியைப் பிடித்தது. அதன் பின்னர் 1972இல் எம்.ஜி.ஆர். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத் தொடங்கினார். 1967இலிருந்து 1977 வரை திமுக தமிழ்நாட்டை ஆண்டது. அதன் பின்னர் அதிமுக 1987வரை ஆண்டது. இப்படித் தமிழ்நாட்டு அரசியல் திமுக, அதிமுக என்ற இரண்டு திராவிடக் கட்சிகளுக்கிடையேயே அடங்கிக்கிடக்கிறது. ஆட்சிக் கட்டிலிலும் இரண்டு கட்சிகளே மாறி மாறி அமர்ந்துகொள்கின்றன. இன்றைக்கு வரை இதுதான் நிலைமை.

அதே நேரத்தில் இரண்டு திராவிடக் கட்சிகளுக்கும் மாற்றாக ஒரு கட்சி தேவை என்ற எண்ணம் மக்களிடையே உள்ளது என்பதையும் மறுக்கவியலாது. ஆனால், அதைப் பூர்த்திசெய்யக்கூடிய ஆளுமையோ கட்சியோ இதுவரை உருவாகவேயில்லை என்பதே உண்மை நிலை. இந்த இடைவெளியில் நடிகர் ரஜினிகாந்தை அரசியலுக்கு அழைத்துவர வெவ்வேறு வகையில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

சிவாஜி வழியில் ரஜினி

ரஜினிகாந்த் தமிழ்நாட்டில் அரசியல் கட்சியைத் தொடங்கினால் அவர் பெரிய வெற்றியை ஈட்டக் கூடும் எனப் பலரும் ஆரூடம் கூறினர். ஆனால், அவர் கடைசிவரை அரசியல் கட்சியைத் தொடங்கவே இல்லை. எம்.ஜி.ஆருக்குப் பின்னர் அப்படி ஒரு மீட்பராக மக்கள் ரஜினிகாந்தைப் பார்த்தார்கள். ஆனால், ரஜினிகாந்த் அப்படியான

மிட்பரல்ல என்பதை அவரது நடவடிக்கைகளால் மக்களுக்குப் புரியவைத்தார்.

ஒருவகையில் அரசியல் கட்சி தொடங்காமல் ஒரு பெரிய சிக்கலிலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொண்டார் அவர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். கட்சி தொடங்கியிருந்தாலும் ரஜினி காந்த் மக்களுக்கான அரசியலை முன்னெடுத்திருக்க மாட்டார் என்பதை அவரது அரசியல் செயல்பாடுகள் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டின. தூத்துக்குடி துப்பாக்கிச் சூடு தொடர்பாக அவர் கருத்துத் தெரிவித்தபோது, மக்கள் போராட்டங்களுக்கு எதிராகவே பேசியிருந்தார். வலதுசாரி இத்ழான துள்ளக் விழாவில் கலந்துகொள்கிறார்; அவர்களுக்கு உகந்த அரசியல் பேசுகிறார்; ராமர் விஷயத்தில் ஆதரவாக நடந்துகொள்கிறார். இவை அவரது வலதுசாரித் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றன.

வெற்றிபெறாத விஜய்காந்த்

எம்.ஜி.ஆர். போலவே ரஜினி காந்த் போலவே ஏழைப் பங்களானாகவும், பொதுவுடைமைச் சித்தாந்த ஆதரவாளனாகவும் தொடக்ககாலப் படங்களில்தன்னைவெளிப்படுத்திக்கொண்டவரும் ஏழை எளியவர்களில் ஒருவராகத் தன்னைக் காட்டிக்கொண்டவருமான விஜய் காந்த் 2005 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 14 அன்று தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டு நகரமான மதுரையில் தேசிய முற்போக்கு திராவிட கழகம் என்னும் அரசியல் கட்சியைத் தொடங்கினார். ஆனால், விஜய்காந்த் தொடங்கிய தேமுதிகவுக்குத் திராவிடக் கருத்தியல் பற்றிய பெரிய புரிதல் எல்லாம் இல்லை. ஆகவே, அவரால் கருத்தியல் அரசியல் செய்ய இயலவில்லை. ஆனால் கட்சி அரசியலில் கவனம் செலுத்தினார். கொள்கைப் பிடிப்பு இல்லாத நிலையில் ஊழல் எதிர்ப்பு போன்ற உள்ளீடற்ற அம்சங்களைப் பேசி அரசியலில் வளரப் பார்த்தார்; தனது கட்சியை வளர்க்கப் பார்த்தார். ஆனால், திராவிட அரசியல் பூத்துக்குலுங்கும் தமிழ்நாட்டில் அவரது மேம்பூச்சான உள்ளீடற்ற அரசியல் எடுபடாமல் போனது. ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீத வாக்குகளை மட்டுமே அவர் திரட்ட முடிந்தது.

எடுபடுமா மதவாத அரசியல்?

ஆனாலும், அந்த வெற்றிடத்தை மனத்திலவைத்து, வலதுசாரி அரசியல் கட்சியான பாஜகவும் தமிழ்நாட்டில் காலான்றலாம் என்று பார்க்கிறது. தி காஷ்மீர் ஃபைபல்ஸ், தி கேரளா ஸ்டோரி, சுதந்திரிய வீர் சாவர்க்கர் போன்ற திரைப்படங்களின் வழியே மதவாத அரசியலைப்

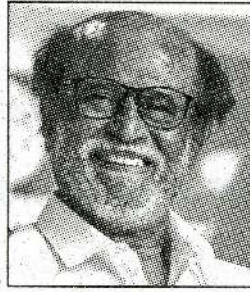
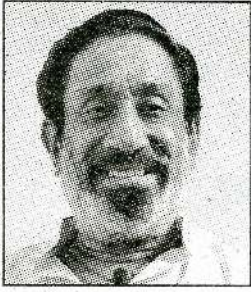
பேசி ருசி கண்டுள்ளது பாஜக. மத அடிப்படையில் மனிதர்களைப் பிரித்துவைக்கும் வேலையைச் செய்ய அது திரைப்படங்களைப் பயன்படுத்த முன்வந்துள்ளது. திரைப்படம் வலுமிக்கக் கருவி என்பதால் அது தவறான மனிதர்களால் தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்பட்டால் அதனால் வெகுமக்களுக்குப் பெரும் தீங்கு ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. தமிழ்நாட்டில் அப்படியான மதவாத அரசியல் படங்கள் எடுபடாது என்றபோதும், அது குறித்த எச்சரிக்கையை எழுப்ப வேண்டியதுள்ளது. ஏனெனில், மக்களுக்கு நன்கு அறிமுகமான தமிழ் நடிகர்கள் தயவிலாவது ஒரு விடிவுகாலம் வந்துவிடாதா என்று பார்க்கிறது பாஜக. ஆகவே, அது திரைத்துறையினரைக் குறிவைத்து இயங்குகிறது.

அந்தக் கட்சி ரஜினியின் தோளில் ஏறி வேடிக்கை பார்க்கலாம் என்று நினைத்திருந்தது. ஆனால், அவர் நடுவிவிட்டார். கமல் ஹாசன் போன்ற நடிகர்களையும் பாஜகவால் முழுமையாகக் கைப்பற்ற இயலவில்லை. ஆகவே, அடுத்த நிலை நடிகர்களின் உதவியுடனாவது தமிழ்நாட்டு அரசியலில் அழுத்தமாகக் காலான்றிவிடலாம் என்றே அந்தக் கட்சி செயல்படுகிறது. இணையராஜாவை நாடாளுமன்ற மேலவை நியமன உறுப்பினராக்கிய செயலையும் இந்தப் போக்குடன் பொருத்திப் பார்க்கத்தான் வேண்டும்.

ஏற்கெனவே நடிகை குஷ்புவை பாஜக இழுத்துவிட்ட நிலையில் இந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலை ஒட்டி நடிகர் சரத்குமார் தன்னையும் தன் மனைவி நடிகை ராதிகாவையும் தனது கட்சியையும் பாஜகவுடன் இணைத்திருக்கிறார். தன் வாழ்நாள் முழுவதும் திராவிடக் கருத்தியலைப் பேசித் திரிந்த எம்.ஆர்.ராதாவின் மகளான நடிகை ராதிகா மத அடிப்படைவாதத்தில் ஊறிப்போன பாஜகவில் இணைந்திருப்பது என்பது அவரது பரிதாபமான நிலைமையையே எடுத்துக்காட்டுகிறது. அவரது அண்ணனான நடிகர் ராதாரவியும் இதே போல் பாஜகவில் சேர்ந்தார். பெரிய நடிகர்கள் இதுவரை பாஜகவின் வலையில் சிக்கவில்லை என்றபோதும், வலதுசாரி அரசியல் கட்சி ஒன்று தொடர்ந்து நடிகர்களைக் கைப்பற்றிவருவது தமிழ்நாட்டு அரசியலில் ஆபத்தான போக்கு. அதை அடைவாளம் கண்டு அகற்றாவிட்டால் கருத்தியலரீதியான பெரும் கேடு தமிழ்ச் சமூகத்துக்கு ஏற்பட்டுவிடும்.

ஆரோக்கியமானதா விஜய்யின் அரசியல்?

வலதுசாரிக் கருத்தியலை முன்னெடுக்கும் பாஜக தமிழ்நாட்டில் தனக்கு வாகானதொரு

பெரிய நடிகரைத் தேடும் சூழலில்தான் திடீரென நடிகர் விஜய் 2024 பிப்ரவரி 2 அன்று புதிதாகக் கட்சி ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளார். தமிழக வெற்றிக் கழகம் என்ற பெயரில் அவர் தொடங்கிய கட்சியின் பெயரில் திராவிட என்ற சொல் இல்லாதபோதும், கழகம் என்ற சொல் இருந்தது. பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்ற குறளின் கருத்தைக் கட்சிப் பெயரின் கீழே ஒரு துணைத் தலைப்பாகத் தந்திருந்தார். அதன் வழியே அனைவரது கவனத்தையும் ஈர்க்க முனைந்தார். அவர் அரசியல் ரீதியாக முதன்முதலாகக் குடியுரிமைத் திருத்தச் சட்டம் தொடர்பாக அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டார். அதில் தமிழ்நாடு அரசு அதை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடாது என்ற குறிப்பிட்ட விஜய்யால் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த ஒன்றிய அரசை எந்தக் கேள்வியும் கேட்க இயலவில்லை. அவருக்குப் பின்னால் பாஜக எனும் கட்சி உள்ளதோ என்ற அய்யத்தையும் அவரது அரசியல் நுழைவு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே தமிழ்நாட்டில் திரைப்பட இயக்குநர் சீமான் நடத்திவரும் நாம் தமிழர் கட்சி என்னவகையான அரசியலை முன்னெடுத்து வருகிறது என்பது அனைவரும் அறிந்த செய்தியே. அந்த வழியில் நடிகர் விஜய்யும் செயல்பட்டுத் திராவிட அரசியல் கட்சிகளைச் சிதைவுபடுத்தி வலதுசாரிகளுக்கு வழியேற்படுத்திக் கொடுக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இது வெறும் அச்சமல்ல, ஒரு மாநிலத்தைக் கைப்பற்ற எந்தத் தந்திர வேலையையும் செய்ய அஞ்சாத கட்சி பாஜக என்பது வரலாறு. இந்த நடிகர்களும் உத்தமபுத்திரர்கள் அல்ல, தங்கள் நலனுக்காக ரசிகர்களைப் பலிகொடுக்க அஞ்சாதவர்கள். பெரிய நடிகர்கள் தங்கள் பட வெளியீட்டின் தொடக்க நாள்களில், ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்க்கு டிக்கெட் விற்கப்படுவதைத் தடுக்காமல்தான் இருக்கிறார்கள் என்பதே அவர்கள் தங்கள் ரசிகர்களைச் சுரண்டிவருகிறார்கள் என்பதற்குச் சரியான சான்று ஆகும்.

தமிழ்நாட்டில் எம்.ஜி.ஆரைத் தவிர வேறு எந்த நடிகரும் பெரிய வெற்றியை ஈட்டவில்லை என்பது கண்கூடு. கே.பாக்க்யராஜ், டி.ராஜேந்தர், சரத் குமார் என எத்தனையோ பேர் கட்சி தொடங்கினர் என்றாலும் மக்கள் அவர்களுக்குப் பெரிய வரவேற்பை அளிக்கவில்லை. நடிகர் கமல் ஹாசனின் மக்கள் நீதி மய்யமும் சொல்லிக்கொள்ளும் அளவுக்கான வரவேற்பைப் பெறவில்லை என்பதே யதார்த்தம். அதே நேரத்தில் நடிகர்கள் அரசியலுக்கு வந்து கட்சி தொடங்கி தான் மக்கள் பிரச்சினைகளைப் பேச வேண்டும் என்பது இல்லை. நடிகர் பிரகாஷ் ராஜ் போல மக்கள் மீது அக்கறை கொண்டு வலதுசாரி கருத்துகளை விமர்சிக்கும் வேலையை ஒழுங்காகச் செய்தாலே தமிழ்ச் சமூகம் நலம் பெறும். அப்படியான பங்களிப்பைத் தான் அதிகாரத்துக்கு எதிரான குரலாக ஒலிப்பதைத் தான் மக்களும் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

மக்கள் அரசியலைப் பேசி ஆட்சிக்கு வந்த எம்.ஜி.ஆர். பொருளாதாரரீதியில் பின்தங்கியவர்களுக்கும் இட ஒதுக்கீடு வழங்கலாம் என்ற தவறான முடிவெடுத்தபோது, மக்கள் அவருக்குத் தேர்தலில் தோல்வியையே தந்தார்கள். எம். ஜி.ஆரைத் தன் தவறைத் திருத்திக்கொள்ள மக்கள் ஆணையிட்டார்கள் என்பதே வரலாறு.

ஜனநாயக நாட்டில் யார் வேண்டுமானாலும் அரசியலும் வரலாம் எனும்போது, நடிகர் விஜய் மாதிரியான எந்த நடிகரும் அரசியலுக்கு வரலாம். ஆனால், அப்படி வரும் நடிகர்கள் முன்னெடுக்கும் அரசியலைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டியு் பெரும் பொறுப்பு நமக்கு இருக்கிறது. ஆதிக்கத்தை எதிர்த்த திராவிடக் கருத்தியல் நிறைந்த மாநிலத்தில் வலது சாரி அரசியல் நடிகர்கள் வழியாக ஊடுருவிவிட அனுமதித்துவிடக் கூடாது. ஆகவே, நடிகர் விஜய்யின் அரசியல் நுழைவை மக்கள் வெகுகவனத்துடன் பரிசீலிக்க வேண்டியதிருக்கிறது.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

‘ஒரே நாடு’ திட்டங்கள் வரிசையில் மோடி அரசு உருவாக்க நினைப்பது என்ன?

மக்களவைத் தேர்தல்களையும் சட்டமன்றத் தேர்தல்களையும் இந்தியா முழுக்கவும் ஒரே நாளில் நடத்தத் திட்டமிடும் ‘ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல்’ தொடர்பாக அண்மையில் மிக நீண்ட அறிக்கை ஒன்று வெளியானது. இந்தியாவின் முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர் ராமநாத் கோவிந்த் தலைமையிலான குழு வெளியிட்ட அந்த அறிக்கையின் பக்கங்கள் 18,626. இன்று பேசும் ‘ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல்’ திட்டமானது சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியாவில் நடைமுறையில் இருந்த ஒன்றுதான். புதிய அரசமைப்பின் கீழ் 1952-இல் நடத்தப்பட்ட முதல் பொதுத் தேர்தலிலும், அதற்குப் பிறகு 1957, 1962, 1967 ஆகிய ஆண்டுகளிலும் இந்தியா முழுக்கவும் ஒரே சமயத்தில்தான் தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. சமூகப் போக்கும் சமூக முரண்பாடுகளும் அரசின் செயல்பாடுகளும் காலப்போக்கில் இந்த நடைமுறையை மாற்றின. இந்தியா மாதிரியான ஒரு பரந்த நாட்டில் ஒரே சமயத்தில் தேர்தல் நடத்துவதிலுள்ள சிக்கல்களை இவை உணர்த்தின. விளைவாக, ஒரே சமயத்தில் நடைபெறும் தேர்தல் நடைமுறை இல்லாமலானது. இது அனுபவத்தின் போக்கில் இயல்பாக நடந்த மாற்றம். இப்போது அதே காலகட்டத்துக்கு மீண்டும் அழைத்துச் செல்லப் பார்க்கிறார்கள்.

இது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். ‘ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல்’ திட்டம் தொடர்பான முதல் அறிவிப்பு நினைவிருக்கிறதா? எப்போதும்போல மோடி பாணியிலான தடாலடி அறிவிப்பாகவே இதுவும் இருந்தது. திடீரென நாடாளுமன்றச் சிறப்பு அமர்வுக்கான அறிவிப்பு வெளியானது. அது எதற்கான கூடுகை என்பதைத் தெரிவிக்கவில்லை. நாடாளுமன்றத்தின் சிறப்பே அதன் வெளிப்படைத் தன்மைதான் என்பதை மோடி அரசு பொருட்படுத்தவில்லை. இந்த அறிவிப்பை மிகவும் ரகசியமாக வைத்திருந்தது. செப்டம்பர் 18 முதல் 22 வரை, கேள்வி நேரம் ஏதும் இல்லாமல் நாடாளுமன்றச் சிறப்பு அமர்வு நடைபெறும் என்று ஆகஸ்ட் 31 அன்று திடீரென அறிவிக்கப்பட்டது. செப்டம்பர் 13 வரையிலும்

இந்த அமர்வு எதைப் பற்றியது என்ற தகவலை வெளியிடவில்லை. அதற்குப் பிறகு வெளியிடப்பட்ட நிகழ்ச்சி நிரலிலும் பொத்தாம்பொதுவான விவரம்தான் இடம்பெற்றிருந்தது: ‘75 ஆண்டுகால நாடாளுமன்றப் பயணம் குறித்த ஒரு மீளாய்வு.’ நாடாளுமன்றம் கூடிய பிறகு, ராமநாத் கோவிந்த் தலைமையில் குழு அமைக்கப்பட்டு ‘ஒரே நாடு ஒரே தேர்தல்’ திட்டத்தின் சாத்தியக்கூறுகள் குறித்து ஆராயப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அடுத்த நாளில், இந்தியாவின் உள்துறை அமைச்சர் அமித் ஷா உள்ளிட்ட 8 பேர் அடங்கிய குழு விவரம் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதை அறிவித்த விதமே ஒருவித பழமையான சர்வாதிகார பாணியைக் கொண்டிருப்பதாக அரசியல் அறிஞர்கள் பலரும் விமர்சித்தார்கள். இப்படியான அணுகுமுறைகளும் செயல்பாடுகளும் மோடி அரசுக்கு ஒன்றும் புதிதல்ல. ‘ஒரே நாடு’ என்ற பெயரில் எண்ணற்ற திட்டங்களை இந்த அரசு முன்னெடுத்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்கள் வழியே மோடி அரசு உருவாக்க நினைப்பது என்ன?

கார்கில் போரை அடுத்து 2000-இல் நாட்டின் பாதுகாப்பு கருதி உருவெடுத்துப் பின்னர் மோடி ஆட்சியில் நாடு முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்ட திட்டம் ‘ஒரே நாடு ஒரே ஆதார்’. இந்தியக் குடிமக்கள் எல்லோருடைய கைரேகைகள், கணரேகைகள், புகைப்படம் உள்ளிட்ட தகவல்களோடு ஆதார் அட்டைக்கான விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. பிறகு பல்வேறு விஷயங்களுடன் ஆதார் அட்டையை இணைக்க வேண்டிய கட்டாயம் உருவானது. இப்போது இந்தியா முழுவதுமுள்ள எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான அடையாள அட்டை உருவாகிவிட்டது. அடுத்து, ‘ஒரே நாடு ஒரே வரி’ என்ற பெயரில் அமல்படுத்தப்பட்ட ஜிஎஸ்டி திட்டம் ஏழை மக்களையும் சிறுகுறு வணிகர்களையும் பாதிப்பதாக விமர்சிக்கப்பட்டாலும், இதிலும் அதிகாரத்தை மத்தியில் குவிக்கும் முனைப்பு இருந்தது. ஒரே

ஓர்மைவாதத்தை இந்தியாவில் உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டும் மோடி அரசு, அதைச் சட்டதிட்டங்கள் வழியாகச் சாதிக்கப் பார்க்கிறது. மேலிருந்து கீழே ஒற்றைத்தன்மையைத்தான் உருவாக்க முடியுமே தவிர ஓர்மைவாதத்தை உருவாக்க முடியாது.

மொழி, ஒரே சந்தை, ஒரே விண்ணப்பம், ஒரே மதம், ஒரே பண்பாடு, ஒரே சட்டம், ஒரே குடும்ப அட்டை, ஒரே மென்பொருள், ஒரே நுழைவுத் தேர்வு, ஒரே உரம், ஒரே வாக்காளர் அட்டை, ஒரே தேர்தல் என்று நீண்டுகொண்டே செல்லும் இந்தப்பட்டியலானது இந்தியாவை ஒற்றைத்தன்மை நோக்கி நகர்த்தும் முயற்சிகளாகும்.

மோடி அரசு மேற்கொண்டுவரும் இந்தத் தொடர் செயல்பாடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. தேசிய உணர்வை வளர்த்தெடுப்பதும், அதிகாரத்தை மத்தியில் குவிப்பதும் இதில் முதன்மையானவை. ஓர் அரசு வலுவுடன் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்றால் அது தன்னிடம் அதிகாரத்தைக் குவித்துவைத்திருக்க வேண்டியது அவசியம். எந்தக் கட்சி ஆண்டாலும் சரி, அரசின் குணம் இதுதான். ஆனால், இதற்கு முன்பு ஆட்சி நடத்திய கட்சிகள் — காங்கிரஸ் கட்சியும், மோடி அல்லாத பாஜக கட்சியும் — இத்தகைய அதிகாரக் குவிப்பு தொடர்பான செயல்பாடுகள் சிலவற்றில் சமரசம் செய்துகொள்ளத் தயாராக இருக்கும். ஆனால், மோடியிடம் அப்படியான சமரசங்கள் ஏதும் கிடையாது. தேசிய உணர்வை வளர்த்தெடுப்பது, அதிகாரத்தை மத்தியில் குவிப்பது, ஒற்றைத்தன்மைக்கு நகர்வது, நாட்டில் ஒரே கட்சி ஆட்சி நடத்த அர்ப்பணிப்பது... இவைதான் மோடி அரசின் லட்சியங்கள்.

‘ஒரே நாடு’ வரிசையில் மோடி அரசு செயல்படுத்திவரும் இந்தத் திட்டங்கள் உள்ளபடியாக என்ன விதமான பண்புகளுடன் காணப்படுகின்றன? ஓர்மைவாதத்தை (oneness) உருவாக்குவது இதன் அடிப்படைகளுள் ஒன்று எனலாம். வேறுபாடுகள் இல்லாமல் எதுவுமே கிடையாது எனும்போது, அந்த வேறுபாடுகளை அகற்றும் முயற்சியாக இதைப் பார்க்கலாம். வேறுபாடுகள் தவிர்க்கப்பட்ட ஓர்மைவாதத்தையே ஒற்றைத்தன்மை (uniformity) என்கிறோம். பள்ளிக்கூடம், சிறை, ராணுவம் போன்றவற்றிலுள்ள சீருடையின் பண்பு இதுதான். ஓர்மைவாதத்துக்கும் ஒற்றைத்தன்மைக்கும் இடையேயுள்ள பெரிய வேறுபாடு என்னவென்றால் ஒற்றைத்தன்மையை நடைமுறைப்படுத்த முடியும் (எடுத்துக்காட்டாக,

எல்லோரும் சீருடை அணிந்துவாருங்கள் என்று கட்டளையிடலாம்), ஓர்மைவாதத்தை நடைமுறைப்படுத்த முடியாது. இங்கே சில கேள்விகள் கேட்டுக்கொள்வோம்: கணியன் பூங்குன்றனார் கூறும் ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்பதிலுள்ள ஓர்மைவாதத்துக்கும், சீருடை வழியாகக் கொண்டுவரும் ஒற்றைத்தன்மைக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு என்ன? கணியன் பூங்குன்றனார் கூறும் ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்பதிலுள்ள ஓர்மைவாதத்துக்கும், மோடி அரசு உருவாக்க நினைக்கும் ஓர்மைவாதத்துக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடு என்ன? ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்பதிலுள்ள ஓர்மைவாதம் என்னவென்றால் அது வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். சீருடை அணிவதிலுள்ள ஒற்றைத்தன்மையும், மோடி அரசு எதிர்பார்க்கும் ஓர்மைவாதமும் அடிப்படையில் வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஒரு எடுத்துக்காட்டு வழியாகப் பார்க்கலாம்.

இந்து, கிறிஸ்தவர், முஸ்லிம், பௌத்தர், சமணர், சிக்கியர் என ஒவ்வொரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வெவ்வேறு விதமான அடையாளங்களுடன் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய மதம்தான் சிறந்தது என்றோ, தங்கள் மதத்திலுள்ள இந்த அம்சம் ‘மேலானது’ என்றோ சொல்லக்கூடும். இவற்றிலெல்லாம் வேறுபாடுகளுக்கான அடிப்படைதான் இருக்கிறதே தவிர ஓர்மைவாதத்துக்கான அடிப்படை ஏதும் கிடையாது. ‘எல்லா மதமும் அன்பைத்தான் போதிக்கின்றன’ என்று ஒருவித ஓர்மைவாதத்தை உருவாக்க முயன்றாலும், அந்த அன்பை அடையும் வழியும் விதமும் ஒவ்வொரு மதத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக இருப்பதாலும் அங்கேயும் வேறுபாடுதான் அடிப்படையாக உள்ளது. ஆக, வெவ்வேறு மதத்தவர்தான் வேறுபாடுகளுக்கான அடிப்படை எனும்போது அந்த வேறுபாடுகளுக்குள் ஓர்மைவாதம் இருக்க முடியுமா? நாம் என்ன முடிவுக்கு வர வேண்டியுள்ளது என்றால், இத்தகைய வேறுபாடுகள்தான் ஓர்மைவாதம் என்று. அதாவது, ஓர்மைவாதம் என்பது வேறுபாடுகளுக்குள் உள்ள ஒத்த தன்மை அல்ல;

இத்தகைய வேறுபாடுகளை அங்கீகரிப்பதும் ஏற்றுக்கொள்வதும் தான். இந்த வேறுபாடுகளுக்குள் மேல் கீழ் அடுக்குகளற்ற நட்பு சார்ந்த உறவு (தந்தை-மகன், கணவன்-மனைவி, ஆசிரியர்-மாணவர் என மற்ற எல்லா உறவுகளிலும் மேல் கீழ் அடுக்கு உண்டு) உருவாகும்போது அங்கே ஓர்மைவாதம் சாத்தியப்படும். ஆனால், மோடி அரசு உருவாக்க நினைக்கும் ஓர்மைவாதம் இத்தகைய வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் பண்பைக் கொண்டிராமல், ஒற்றைத்தன்மையைக் கொண்டுவர நினைக்கிறது. இதுதான் பிரச்சினைக்குரியதாகிறது.

ஓர்மைவாதத்தை இந்தியாவில் உருவாக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டும் மோடி அரசு, அதைச் சட்டதிட்டங்கள் வழியாகச் சாதிக்கப் பார்க்கிறது. மேலிருந்து கீழே ஒற்றைத்தன்மையைத்தான் உருவாக்க முடியுமே தவிர ஓர்மைவாதத்தை உருவாக்க முடியாது. அது மக்களிடமிருந்து இயல்பாக வர வேண்டும். அங்கிருந்துதான் அது சாத்தியப்படும். ஆனால், மோடி அரசோ 'ஒரே நாடு' திட்டங்கள் வழியாக ஓர்மைவாதத்தை (ஒற்றைத்தன்மையை) உருவாக்க நினைக்கிறது. அதனால்தான், மோடி அரசின் செயல்பாடுகள் திரும்பத் திரும்ப அதிகாரக் குவிப்பு நோக்கி நகர்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, 'ஒரே நாடு ஒரே வரி' திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ஜிஎஸ்டி திட்டத்தில் தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்கள் நிறைய பங்களிக்கின்றன. ஆனால், அதற்குக் கிடைப்பதென்னவோ சொற்பமானது. தமிழ்நாடு 1 ரூபாய் கொடுத்தால் 29 பைசாதான் திரும்பக் கிடைக்கிறது. உத்தர பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்கள் குறைவாகக் கொடுத்து நிறைய பெற்றுக்கொள்கின்றன. இது ஏன் அவசியமாகிறது என்றால் 'இந்தியா' என்ற ஓர்மைவாதத்துக்காகத்தான். இங்கேயுள்ள வேற்றுமைகளை மோடி அரசு ஏற்றுக்கொள்கிறது. அது அதனுடைய அரசியலுக்கு ஆதாயம் தருவதால்தானோ என்னவோ இந்த நடைமுறையைத் தொடர்ச்செய்கிறது. ஒருவேளை அப்படி ஆதாயம் தரவில்லை என்றால் இந்த வரிப் பகிர்வு முறையை அது எப்போதோ தூக்கி எறிந்திருக்கும். அதே நேரத்தில், இப்போது இருக்கும் வரிப் பகிர்வு முறை எப்போது ஆரோக்கியமான நடைமுறையாக மாறும் என்ற கேள்வியைக் கேட்டுக்கொள்வோம் என்றால், மாநிலங்களுக்கு இடையேயான வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் அக்கறையை எல்லா மாநிலங்களிடத்திலும் அரசு உருவாக்க நினைக்கும்போதுதான். தன்னுடைய சத்தான

குழந்தைக்கான உணவைக் குறைத்துக்கொண்டு நோஞ்சான் குழந்தைக்குக் கூடுதல் உணவைப் பகிரும் அம்மாவின் அக்கறையாக அது உருமாற வேண்டும். இன்னொருவர் பிடுங்கிக்கொடுத்துப் பகிர்ந்தளிக்கும் செயல்பாடாக அது இருக்க முடியாது. வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் 'இந்தியா' எனும் ஓர்மைவாதத்தை உருவாக்கும்போதுதான் இந்த அக்கறை சாத்தியமாகும். அதற்கான அடிப்படையானது ஜனநாயகமே தவிர, அதிகாரக் குவிப்போ தேசியவாதமோ அல்ல.

'ஒரே நாடு' வரிசையில் வரும் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் போலியான இத்தகைய ஜனநாயகப் பண்பில் அக்கறை காட்டாமல், இவை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் போலியான தேசிய உணர்வை வளர்த்தெடுப்பதிலும் அதிகாரத்தை மத்தியில் குவிப்பதிலுமே முனைப்புக்கொள்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களில் சில நேரடியாகத் தேசியத்துக்குப் பங்காற்றவில்லை என்றாலும் தேசியத்தைப் பாதுகாக்கக்கூடிய கட்டமைப்பை வலுப்படுத்தக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. ராணுவர்களைச் சந்தித்துப் பேசுவது, ராணுவ உடையில் வலம்வருவது, அரசு விழாக்களிலும் தேர்தல் பிரச்சாரங்களிலும் ராணுவம் குறித்துப் பேசுவது உள்ளிட்ட மோடியின் தொடர் செயல்பாடுகளுக்குப் பின்னும் செயற்கைகோள்கள், விண்வெளி ஆராய்ச்சி, விளையாட்டு போன்றவற்றில் அவர் காட்டும் அந்த ஈடுபாட்டுக்குப் பின்னும் இதுதான் உள்ளது.

மோடி அரசு உருவாக்க நினைக்கும் தேசிய உணர்வானது இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டக் காலத்திலும் சுதந்திரம் பெற்றதையொட்டியும் தீவிரமாக விவாதிக்கப்பட்டன. வெள்ளையர்களை வெளியேற்றுவதற்கு இந்தியா என்ற ஒருமித்த உணர்வோடு ஒன்றுதிரண்டவர்கள் தங்கள் நாட்டின் விடுதலைக்குப் பிறகு அந்த உணர்வைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்ற கேள்வி அப்போது எழுந்தது. பலரும் எதிர்மறையான எண்ணத்தையே வெளிப்படுத்தினார்கள். பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, இத்தாலி போல இந்தியர்களைப் பிணைக்கும் தேசிய சாரம் எதுவும் இங்கே கிடையாது என்றார்கள்.

உள்ளபடியாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிதான் இந்தியாவையும் இந்தியர்களையும் ஒன்றாகப் பிணைத்தது என்ற வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது. பஞ்சாப், வங்கம், வடமேற்கு மாகாணங்கள், மெட்ராஸ் ஆகியவற்றில் உள்ளவர்கள் எவரும் ஒரே நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாக ஒருபோதும் உணர முடியாது என்றனர். இந்த

வாதங்களையெல்லாம் மறுக்கும் விதத்தில், பன்முகத்தன்மை கொண்ட இந்தியவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஒன்றுதிரட்டும் நோக்கத்தை, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தன்னுடைய பெயரிலேயே கொண்டிருந்தது. பண்பாடு, பிரதேசம், மொழி, மதம், இனத்தால் வேறுபட்டவர்களை ஒரே நாடு என்ற குடையின்கீழ் கொண்டுவரும் முனைப்பு அப்போது வெளிப்பட்டது. ஆனால், அந்த முயற்சி முழு அளவிலான வெற்றி பெறவில்லை. காங்கிரஸ் ஒரு தேசியக் கட்சி என்ற கோரலை ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் முஸ்லிம்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால்தான், 1947-இல் அரசியல் விடுதலை பெற்றதும் இந்தியா, பாகிஸ்தான் என்பதாக நாடு இரண்டாகப் பிளந்தது. சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, தேசிய உணர்வை வளர்த்தெடுப்பது உண்மையில் சவாலான காரியமாகவே தொடர்ந்தது. அரசின் ஆன்மா இந்தத் தேசிய உணர்வுதான். அதே நேரத்தில் அரசு, ஜனநாயகம் என்ற ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்ட இரண்டு கருத்துகளும் இணைந்து செயலாற்ற வேண்டியுள்ளது. இதில் அரசுக்கு முக்கியத்துவமா, ஜனநாயகத்துக்கு முக்கியத்துவமா என்பதைப் பொறுத்துதான் அதிகாரம் குவிக்கப்படுவதும் அதிகாரம் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதும் நடக்கும். இன்று இந்தியாவை ஆளும் பாஜக அரசு மிக வெளிப்படையாக முந்தையதற்கே முக்கியத்துவம் தருகிறது. மத்தியில் அதிகாரத்தைக் குவிக்கும் முனைப்பு பாஜகவிடம், குறிப்பாக மோடி தலைமையிலான பாஜகவிடம் அதிகம். அதன் வெளிப்பாடுதான் 'ஒரே நாடு' திட்டங்கள் வரிசையில் முன்னெடுக்கப்படும் தொடர் செயல்பாடுகள்.

சென்ற ஆண்டு மே மாதத்தில் துருக்கி அதிபராக எர்டோகன் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது அவரை வாழ்த்திய முதல் நபர் நேரேந்திர மோடி. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சர்வாதிகாரி என்றே எர்டோகனை மேற்குலகம் வர்ணிக்கிறது. முதலில் பிரதமராக, பிறகு அதிபராக என அவர் இருபது ஆண்டுகளாக ஆட்சி நடத்திவருகிறார். அவரைத் தன்னுடைய முன்மாதிரியாக மோடி நினைத்துக்கொள்ளக்கூடும். ஆனால், இந்தியா எதிர்பார்ப்பது ஒற்றைத்தன்மையை அல்ல; வேறுபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளும், பன்மைத்துவத்தை அங்கீகரிக்கும், அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கும் ஜனநாயகப் பண்பைத்தான்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கவிதை: ஜே.ஜே.ஃப்.நாண்டஸ்

சொற்காலம்

சொற்கள் சொர்க்கத்தின் திறவுகோல்
சொற்பக் காலத்தில்
அற்பத்தின் அடையாளமாகவும்
மரணத்தின் திறவுகோலாகவும்
மாறிவிடக்கூடும்.
வறட்டுத் தவளை, வாய்க்கால் தவளை
வாய்ச்சொல் வரவேற்கும் மரணத்தை.
நியாயச் சொற்கள் நாடு கடத்தும்
கோபச் சொற்கள் போரிட வைக்கும்
மயக்கச் சொற்கள் மாற்றான் தோட்டத்து
மலர்களைப் பெண்டாளவைக்கும்.

சொற்களே கோரைப் பற்களாயான
மனையாள் மனைகள் போர்க்களமாகும்.
கணவனின் சொற்கள் கனலானால்
கனக மணியும் உருக்குலையும்.
சொற்களைத் தொடுக்கத் தெரிந்தவர்கள்
சுமந்தலைகிறார்கள் விற்பனைக்காக!
சகுனியும் கூனியும் குதுவாதெனும்
சொற்களைச் சமைத்து உண்டு
இன்னும் வாழ்கிறார்கள் சட்டம்
இயற்றும் சபைக் கூடங்களில்.

சொல்லாயுதம் உருவான பின்பே
அரசியல் பிறந்திருக்கும்
அரசியலின் பற்கள் அறமற்ற சொற்கள்தான்.
அறமற்ற அரசியல்வாதிகள்
சொற்களுக்குள் சூதும்வாதும்
புதைத்து வைக்கும் மந்திரவாத
மோடி. வித்தைக்காரர்கள்.

சொற்களற்ற கற்காலம்
பொற்காலம்.
கற்களால் காயம் பட்டதன்றி
சொற்களால் புண்படாத காலம்.
கிறிஸ்து, கிருஸ்து, நபியின் சொற்கள்
உன்னதங்கள் புரிகின்றன உலகளாவ.

ஆரம்புனி ஆத்தாவும் அகில நாயகியும்!

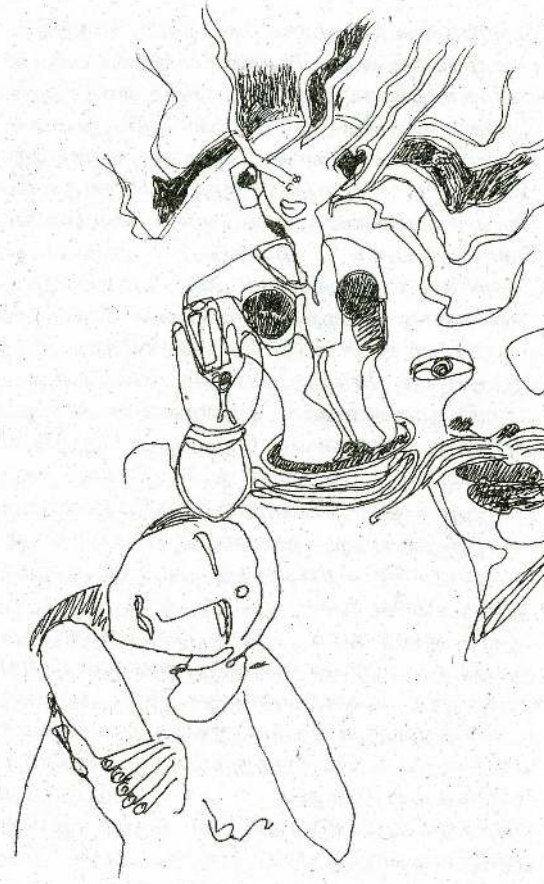
பெண்டிர் சிலரைப் பெயரை வைத்தும், சிலரை முறை சொல்லியும், அவர் பிறந்து வளர்ந்த ஊரைக் குறிப்பிட்டும் அடையாளப்படுத்துவர். அதை, சித்தி, பெரியம்மை, அக்கா, மதனி, ஆத்தா என்ற ஒட்டுக்களை உறவாகச் சொல்லியும் விளிப்பர். சிலசமயம் உடல் நிறம், கேசம், பல், கண் என்பன குறிக்கப்பெறும். உடல் ஊனங்களை சொல்வதும் உண்டு. மாற்றுத் திறனாளி என்று தனிப்படுத்துவது அல்ல அது. உடன் பிறப்புக்களே, ரத்தத்தின் ரத்தங்களே, இனமர்னச் சொந்தங்களே என்பது போலல்ல அது. மனதிலும் விளிக்கும் அந்த உறவு விதை முளைத்து தளிர்ந்து வளர்ந்து பூத்துக் காய்ந்து கனிந்து விருட்சமாக வேருன்றிப் பேருருக் கொண்டு நிற்கும்.

பழவூர்ப் பெரியம்மை, வெள்ளமடத்துச் சித்தி, கனியக்காவிளை அதை, மைலாடி ஆச்சி, சுடுக்கரை அக்கா, அழகியபாண்டியபுரத்து மைனி, தெங்கம்புதூர் பெரியம்மை என்பன சில எடுத்துக்காட்டுகள்.

அப்படித்தான் அந்த ஆத்தாவை, ஆரம்புனி ஆத்தா என்று அவன் விளிப்பான். ஆரம்புனி என்பது ஆரல்வாய்மொழி ஊரின் விளி வழக்கு. திருச்சிராப்பள்ளியைத் திருச்சி என்றால் நமக்கது நல்வழக்கு. நாகர்கோயிலை நாரோயில் என்றால் வட்டார வழக்கு.

ஆரல்வாய்மொழி ஊர் பற்றிய விபரம் வேண்டுமோர், இந்து மதப் பிரசங்கியார் ஆர். பதுமநாப பிள்ளை எழுதிய 1942-ல் பதிப்புக் கண்ட 'ஆரைவாய்மொழி சரிதம்' வாசிக்கலாம். அறுபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு எளியேன் தூண்டுதலால், 'நாஞ்சில் மலர்' மாத இதழ் பொறுப்பாசிரியர் கி. தானப்பன் அண்ணன் முன்னெடுப்பால், இரண்டாம் பதிப்பு அரசி பதிப்பகம் மூலம் வந்தது.

ஆரம்புனி ஆத்தா வீடு, மேலத்தெருவில் இருந்து வடக்கே ஆற்றுக்குப் போகும் பாதையில் இருந்தது. வீடல்ல அது, குடிசை. அவள் வீடு தாண்டி அத்திசையில் வேறு வீட்டில்லை.

ஆற்றங்கரையைத் தாண்டினால் வடக்குப் பத்து, வயற்காடு. ஆற்றங்கரை எங்கும் ஆலமரம், புன்னை, வாகை, புங்கு, புளி, பூவரசு, மா, வேம்பு, தென்னை, கமுகு, பனைகள் சில..

தென்னையோலைக் கூரை வேய்ந்த குடில். எவனும் பேராசிரியன் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவன், தென்னைமரம் பதினோராம் பொது நூற்றாண்டில்தான் தமிழகம் வந்தது எனப் பிராய்வான். அவன் செத்ததற்குப் பின் சிலை நிறுவுங்கள். ஆனால் தென்னைமரம், தெங்கு, தாழை, நாளிகேரம் என்னும் பெயர்களில் சங்க இலக்கியத்திலும் சமய இலக்கியங்களிலும் கிடக்கிறது. பேரறிஞர்களுக்குச் சிலைகள் எடுக்காமல் இழவுக்குப் போட கோடி வேட்டியா எடுப்பார்கள்?

சரி! நாம் ஆரம்புனி ஆத்தாவுக்கு வருவோம். அவள் வீடென்பது, முன்புறம் தெருவுக்கு இணையாக, வாசலுக்கு இருபுறமும் நீண்ட மண் படிப்புரை வாசலைத் திறந்தால் பத்தடி அகலம், இருபத்தி நீளத்தில் ஒரே முறி. உண்மையில் நீள அகலம் என்பது அங்கு அன்று கோல் கணக்கு.

இன்று அது எதற்கு, மி.மீ. - செ.மீ. - மீட்டர் - கி.மீ. ஆனபிறகு? வீட்டு முறியின் வடக்குப் பக்கம், அடுக்களைக்கான தடுப்புச் சுவர், அரையாள் உயரத்துக்கு. ஆங்கோர் அங்கணம். அங்கணம் வட்டார வழக்கு அல்ல, கம்பன் பயன்படுத்திய சொல்! இல்லாப்பட்டவள் எப்படி வாஸ்து பார்த்து அக்கினி மூலை, கன்னி மூலை, ஈசான மூலை எனப் பவுருசம் கொண்டாடுவது? அடுக்களை குசினிப்புரை - ஆக்குப்புரை - சமையற்கட்டு இடம் நீங்கலாக மீதி கிடந்த இடம் இருக்க, கிடக்க, உண்ண, விருந்துபசரிக்க, நெல்லு குத்திப் புடைத்து நாவி உமி தவிடு - குருணை அரிசி எனப் பகுக்க, மாவிடிக்க, தோசைக்கு மாவாட்ட, திரிக்க...

ஆரம்புளி ஆத்தா முற்பட்ட அல்ல முற்படுத்தப்பட்ட ஆதிக்க சாதிதான் என்றாலும் தொழில் புண்ணைக்காய் பொறுக்குதல், வேப்பமுத்துப் பொறுக்குதல், புனியம்பழம் பொறுக்குதல், அடர்ந்து வீழ்ந்த தென்னைமடல் எடுத்துத், எரிக்க சுள்ளி பொறுக்குதல், நடவுக்கோ களை பறிக்கவோ போதல், தாள் பொறுக்கிச் சுடுதல், உளுந்து நெற்று எடுக்கப் போதல்...

ஆரம்புளி ஆத்தாவின் புருசன், ஒரு பெண்பிள்ளை பெற்று அதற்கு மூன்று வயது ஆகும்முன்பே ஓடிப்போனவன்தான். சித்தன் சிவ யோக்கியன் ஆனானோ; சிவலோகமே சேர்ந்தானோ?

பெண்பிள்ளை சமைந்து சில ஆண்டுகள் ஆனவுடன், இடலாக்குடி விலக்கில் இருந்த மனகாவலம் விலாஸ் காப்பிக்கடையில் சர்வர், கிளினர், இலையெடுப்பவர், தண்ணீர் வைப்பவர் எனும் வேலையில் இருந்தவனுக்கு மகனைக் கட்டிக் கொடுத்தான்.

மகள் வீட்டோடு சென்று வாழ மனம் இடம் தரவில்லை. தனியாகப் பொங்கித் தின்று பிழைப்பை ஓட்டினாள். ஒரு குழம்பு வைத்தால் இரண்டு நாளுக்குப் போதும். மூன்று வேளையும் சுடுசோறு - தண்ணீர் விட்ட சோறு - பழைய சோறு என வரிசை.

பிள்ளைப் பேறு வீடுகளுக்கு ஏந்தலாகப் போவான், சட்டிபாணை தொடுவது வரைக்கும். கறிக்கு அரைப்பது, மீன் கழுவுவது, துணி துவைப்பது, தோசைக்கு அரைப்பது என. அதேபோல் துட்டி வீடுகள், பிற விசேட வீடுகள். மாவிடிக்க, அரிசி குத்த, மாவு திரிக்க, முறுக்கு சுற்ற எனவும்.

சூலியாக நெல்லோ, அரிசியோ, குருணையோ, நெற்றுத் தேங்காயோ தருவார்கள். சில சமயம்

சில்லறை நாணயங்களும். மூன்று வேளையும் உண்ணலாம் வயிறார. வேலை முடிந்து திரும்பும்போது மிச்சம் மீதி கிடந்தால் வீட்டுக்கு எடுத்து வரலாம். வேலை செய்யும் வீடுகளின் அந்தரங்கங்களை அயலில் சிலம்பித் திரிய மாட்டான் ஆரம்புளிக்காரி. அவனென்ன இன்றைய முன் பின் நவீனத்துவ ஊடகங்களா?

பள்ளி விட்டு வந்து, வீட்டில் கொடுப்பதைக் கால் வயிற்றுக்குத் தின்றுவிட்டு, இந்தக் கதாசிரியன் அவள் வீட்டுப்பக்கம் நடந்தால், 'எலே! இங்கிள வா!' என்று விளித்து யார் வீட்டிலிருந்தோ மிச்சம் கொண்டு வந்திருந்ததைக் கையில் எடுத்து 'ரெண்டு கொழுக்கட்டை திண்ணுற்றுப் போ மக்கா!' என நீட்டுவான். அவனும் முற்படுத்தப்பட்ட ஆதிக்க சாதிதான். என்றாலும் பசிக்கு இட ஒதுக்கீடு உண்டா? யாவார்க்குமாம் பசி ஒரு பிணி. சும்மாவா பாடினான் புறநூற்றில் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் பசியைப் பிணி என்று?

நாலணா, எட்டணா, ஒரு ரூபாய் என பித்தளைத் திருக்குச் செம்பில் போட்டு மூடி, அரிசிப்பாணைக்குள் ஒளித்து வைத்திருப்பான். கள்ளன் ஏழை என்றும் பணக்காரன் என்றும் பேதம் பராத சன்மார்க்க சமத்துவ நீதிக்காரன். அப்பம் தின்னவோ, அல்லால் குழி எண்ணவோ? கிடைக்கும் இடத்தில் கை வைப்பான்.

வீட்டில் வைத்திருக்க பயப்பட்டு, பத்துப்பணம் சேர்ந்ததும் கடுக்காமூட்டுத் தெருவில் இருந்த மெய்யுரைநாதன் வீட்டில் கொடுத்து வைப்பான். அவர் பெயரின் பின்னொட்டு அச்சம் காரணமாகத் தவிர்க்கப்படுகிறது. எண்ணிக் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பும்போது, "அப்பம் முன்னூற்றுபத்தஞ்சு ஆச்சு என்னன்னேன்?" எனும் முத்திரை வாக்குச் சான்றும் பகர்ந்து வருவான்.

ஆரம்புளி ஆத்தாவிடம் ஏதோ அவசரச் செலவுக்குப் பணம் கேட்டு மகள் வந்திருந்தாள். அவள் கணவன் ஒத்திக்குப் பிடித்து வாடகை மிச்சம் செய்திருந்த சிறிய வீடு, விலைக்கு வருகிறதாம். இரண்டாயிரம் பணம் இருந்தால் வாங்கிவிடலாமாம். சீட்டுப் பணம், உருப்படி வித்த பணம் என்று ஆயிரத்து இருநூறு பணம் தேற்றிவிட்டாளாம். மிச்சத்தை அம்மை புரட்டித் தரவேண்டும் என்பது கோரிக்கை.

கடுக்காமூட்டுத் தெரு நோக்கி நடந்தாள் ஆரம்புளி ஆத்தா. திருடு போகாமல் இருப்பதற்காக மெய்யுரைநாதன் கையில் பணம் நிறுத்தி வைத்திருப்பது ஈ, ஏறும்பு அறியாது.

"சரி! வந்ததே வந்தாச்சு.. ரெண்டு நாள் இருந்து சடைவாநீட்டுப் போ... பேத்திக்கும் வெந்தயக்

கொழுக்கட்டை, உளுந்தஞ்சோறு, அவலுருண்டைண்ணு செய்துகுடுப்பேன்" என்று மகளிடம் பேசியும் வைத்திருந்தாள்.

மெய்யுரைநாதன் சாப்பிட்டு, கண்ணுறக்கம் போட்டு விழித்து, முகம் கழுவி சாயாவுக்கு காத்திருக்கும் நேரம் அது. வீட்டுப் படியேறி உள்ளே நுழைந்தான் ஆரம்புனி ஆத்தா.

"என்ன ஆரம்புனிக்காரி... இந்த நேரத்திலே..." என்றார்.

"மக வந்திருக்க... அவ ஒத்திக்கு வாங்கிக் குடியிருக்கும் வீடு கிரையத்துக்கு வருதாம்... அடுக்கணையும் ஒரு முறியும்தான்... ரெண்டாயிரம் ரூவா கேக்கானாம்... வாங்கிப்போடலாம்னு பாக்கா... பணமுடை... அதான்..."

"அதனால்,"

"அதாம்ணேன்... ஒனக்க கைவசம் நிக்கப்பட்ட அறுநூத்தி எம்பத்தஞ்ச ரூவாயைத் தந்தேண்ணா பெரிய உபகாரம் அவுளுக்கு..."

"என்னது? ரூவாயா? பிராந்து பிடிச்சிற்றா ஒனக்கு"

"இப்பமே தரணும்னு இல்லே... நாளைக்கோ, நாளைக்கழிச்சோ தந்தாலும் போரும்..."

கண்களை உருட்டி விழித்து, வெருட்டும் குரலில், கடுப்பாகக் கேட்டார்.

"கிறுக்காட்டி ஒனக்கு... எவன் கெடப்பான்னு அலையிறியா? ஒங்கிட்டே நான் வட்டிக்குக் கடன் வாங்கியிருக்கேனா? அந்தி சாயுற நேரத்திலே வந்து நிக்கப்பட்ட நிப்பைப் பாரு எங்கயாம் தொறந்து கெடக்கும், ஏறி மேஞ்சட்டுப் போயிராலாம்னு பாத்தியா? பணமாம் பணம்... வாயை மூடிட்டு இறங்கிப் போயிரு... இன்னும் ஒரு சணம் இங்கே நின்னேண்ணா சாணியைக் கரச்சு ஊத்திருவேன்... வந்திருக்கா பாரு அறுதலி முண்டை..."

குரலுயர்த்தாமல், உக்கிரமான தொனியாக, சினம் கொப்பளிக்கும் அபிநயத்துடன், வலக்கை ஆட்காட்டி விரலை முன் நீட்டி -

"வெளில போயிரு செத்த முதி... சங்கை அறுத்திருவேன்..." என்று வாசற்படியைக் காட்டினார்.

சளசளவென வியர்த்து வழிந்தது ஆரம்புனிக்காரிக்கு. தலை கழல்வது போலிருந்தது. தொண்டை அடைத்து, வெடவெடவென நடுங்கிற்று சரீரம். அங்கேயே விழுந்து செத்துப் போகலாம் போல இருந்தது. உதிரமெனக் கண்ணீர் பொங்கி வர, வெள்ளைப் புடைவையை ஏற்றிச் செருகிக் கொண்டு வாசலை நோக்கி நுடந்தாள்.

கடுக்காமுட்டுத் தெருவைத் தாண்டி வந்தால் முத்தாரம்மன் கோயில் நடை. வடக்குப் பார்த்த நடை. ஆரம்புனி ஆத்தா பங்கொண்டை காற்றில் ஆடியது.

நடை திறந்து சாயரட்சை பூசைக்கான ஆயத்தங்களில் இருந்தார் பூசாரி. தெருவில் நின்றபடியே, நின்ற கோலத்தில் இருந்த முத்தாரம்மன் முகத்தை வெறிக்கப் பார்த்தாள். வெறி பிடித்தவள் போல் பெருங்குரல் எடுத்துக் கரைந்தாள்.

"பாத்துக்கிட்டுத்தானடி இருக்கே செறுக்கி மவளே! என்னாண்ணு கேக்கமாட்டயா? கண்ணவிஞ்சு போச்சா? காதும் செவிடா? நீயெல்லாம் ஒரு சாமியாட்டி சவமே?"

இருகரமும் மலர்த்தி அம்மனிடம் யாசிக்கும் பாவனையில் நின்றாள் சற்று நேரம் கண்ணீர் கன்னம், நாடி வழியாக மாராப்புச் சேலையில் விழுந்தது. தலைவிரி கோலமாய் நெஞ்சில் அறைந்து கொண்டாள் ஓங்கியோங்கி அம்மாடி தாயரே அறைவதைப் போல. குனிந்து இருகையாலும் தெரு மண்ணை வாரி, இறங்கி வந்த வீடிருந்த திசை நோக்கி வீசினாள்.

மீண்டும் அம்மனைப் பார்த்தாள்.

-"எட்டு நாளைக்குள்ளே நீ ஏம்னு கேக்கல்லேண்ணா நீ இருக்கப்பட்ட திசைப்பக்கம் திரும்பிக் கூடப் பாக்க மாட்டேன் கேட்டுக்கோ..." என்று வஞ்சினம் உரைத்து, கண்ணீரைத் துடைக்காமல், பங்கறைத் தலை மயிரையும் கொண்டை போடாமல் ஆற்றுப் படித்துறை நோக்கி நடந்தாள். தலை முழுக!

சாயரட்சை பூசைக்குப் போய் அம்மனைக் கும்பிட்டு நெல்லுப் பொரி பிரசாதமும் வாங்கி வரலாம் என்று இடுப்பில் இருந்து வழுகும் நிக்கரை இழுத்து இழுத்து விட்டவாறே அந்தப் பக்கம் போன அவன், ஆரம்புனி ஆத்தாவின் அரற்றலையும் கம்பலையையும் கண்ணீரையும் கண்டு திகைத்து நின்றான். இந்தப் பாதரவு செய்தவர் எவரென எங்ஙனம் அறிவான் அவன்?

அம்மன் யாவற்றையும் பார்த்தே நின்றிருந்தான்.

அவன் பார்த்து மாத்திரம்தானே நிற்பான்!

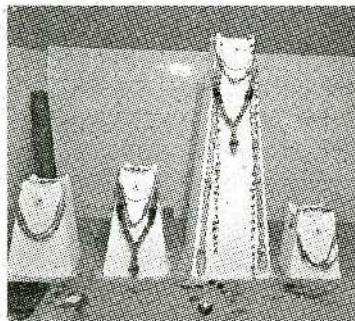
அடுத்த ஆண்டு அவர்தான் கோயில் முதலடி என்பதைக்கூட அறியமாட்டான்!

சிறுகதையாளர்: சாகித்திய அகாடமி விருதுாளர்

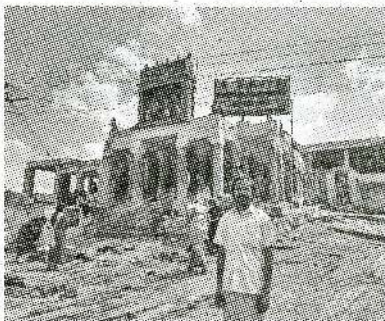
கட்டுரை: சு.இராமசுப்பிரமணியன்

சப்பாணிமாடன்

கொலைசெய்து! கொலையுண்டு!! சாமியானவன்!!!

சப்பாணிமாடன் கோயில்,
சிவந்திபுரம்

முத்துப்பட்டன் கோயில்,
காரையார்

காச்சிநாய், பூச்சிநாயுடன் பட்டன்
மரச்சிற்பம்

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையோரத்தில் அமைந்துள்ள பாபனாசம், தென்காசி பகுதிகளில் பல நாட்டார் தெய்வங்களில் ஒருவனாக சப்பாணிமாடனும் இருக்கிறான். பாபனாசம் மலையை ஒட்டி அமைந்திருக்கும் எங்கள் ஊரான சிவந்திபுரத்தில் ஒரு சப்பாணிமாடன் கோயில் இருப்பதை எனது சிறுவயது முதற்கொண்டே நான் அறிந்திருக்கிறேன். சிவந்திபுரத்தில் திருவாவடுதுறைக்குச் சொந்தமான மடம் ஒன்று இருக்கிறது. ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்புவரையிலும் அந்த மடம் மிகவும் செழிப்பாக இருந்தது. அந்த மடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் சப்பாணிமாடன் கோயிலுக்குப் பங்குனி, சித்திரையில் கொடைவிழா நடத்துவார்கள்.

பின்னாளில், அங்குள்ள இடதுசாரித் தோழர்களின் முன்னெடுப்பு காரணமாக, மடத்திற்கு உழுகுடிகள் நெல் பாட்டம் அளப்பதை நிறுத்தினார்கள். அதனால், மடத்தின் வருவாய் முற்றாக நின்று . அதன்பிறகான காலத்தில் மடம் களையிழந்ததால் சப்பாணிமாடனும் அநாதையானான். இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அக்கோயிலில், முன்பு சாமியாடியவர்களின் மூன்றாவது தலைமுறையினரால் சப்பாணிமாடனுக்குக் கடந்த ஆண்டு குடமுழுக்கும், கொடைவிழாவும் நடத்தப்பட்டன.

வெள்ளையத்தேவரும், வெள்ளையக்கோனாரும் சிவந்திபுரத்தில் உள்ள திருவாவடுதுறை மடத்தில் காவலர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள். மடத்துக்குச்

சொந்தமான மாடுகளை செங்கோட்டையிலிருந்து, தென்காசி சப்பாணிமாடன் கோயில் இருக்கும் சாலைவழியாகப் பத்திக்கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். (மாடு பத்தனும் என்பது அங்குள்ள வட்டார வழக்கு). அப்படி வரும்போது சப்பாணிமாடன், மாடுகள்கூடவே வந்திருக்கிறான். சிவந்திபுரம் வந்தபிறகு மாடுகள் அமைதியின்றி கலைந்திருக்கின்றன. ஒருவர் சாமியாடி, அருள்வாக்கு சொன்னபிறகுதான் சப்பாணிமாடன் கூடவந்தது தெரிந்திருக்கிறது.

அதனால் அங்கு சப்பாணிமாடனுக்குப் பூடம் (பீடம்) அமைத்துக் கொடுத்து, கொடைநடத்தி வழிபடலாயினர். தென்காசியிலிருந்து வரும் வழியில் ஆம்பூரிலிருந்து (அம்பாசமுத்திரம்) மாடுகளோடு சேர்ந்துவந்த பலவேசக்காரனுக்கும் ஒரு பூடம் போட்டுக்கொடுத்துவிட்டனர். (மாடன் சாமிகளுக்குள் பிரச்சினை எதுவும் இல்லாதிருந்திருக்கிறது!) சப்பாணிமாடன் பூடம் கிழக்கு நோக்கியும், பலவேசக்காரன் பூடம் மேற்கு நோக்கியும் அமைந்திருக்கின்றன. சப்பாணிமாடனுக்கு வெள்ளையத்தேவர் வாரிசுகளும், பலவேசக்காரனுக்கு வெள்ளையக் கோனார் வாரிசுகளும் சாமியாடும் உரிமை பெற்றவர்களாக இன்றுவரையிலும் தொடர்கின்றனர்.

திருநெல்வேலி நகரத்தில் (Thirunelveli town) வாகையடி முக்குக்கு அருகில் ஓர் அரசு அருந்ததியர் குடியிருப்பு உள்ளது. அக்குடியிருப்பிற்கு அருகில் ஒரு சப்பாணிமாடன் கோயில் இருக்கிறது என்றும்,

அக்கோயில் அருந்ததியர்களுக்குச் சொந்தமானது என்றும் இந்து அறநிலையத்துறையில் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றவரும் எனது உறவினருமான கோ. காளிதாஸ் வழியே அறிந்தேன். அருந்ததியருக்குச் சொந்தமான சப்பாணிமாடன் என்றதும் எனக்கு அதனைபற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்னும் ஆர்வம் வந்துவிட்டது. காரணம், சப்பாணியும், அருந்ததியரும் முத்துப்பட்டன் கதையோடு தொடர்புடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதும் சப்பாணிமாடன் பற்றி பதிவுசெய்யவேண்டும் என்னும் எண்ணம் பட்டன் கதையை 2014 மே காக்கை இதழில் பதிவுசெய்த நான்முதற்கொண்டே இருந்துவந்ததும் ஆகும்.

அதனால், அக்கோயிலை நான் நேரில் சென்று பார்த்துவந்தேன். அருகில் இருக்கும் அருந்ததியர் குடியிருப்பிற்கும் சென்று சிலரிடம் கோயில்பற்றி அறிந்துகொள்ளும் நோக்கில் சில கேள்விகளையும் கேட்டேன். பட்டன் கதைபற்றியும், பட்டன் கோயில்பற்றியும் கேட்டதில் அங்குள்ளவர்களுக்கு எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை என்பது புரிந்தது.

ஐயன் கோயிலும், பட்டன் கோயிலும் :

ஒருங்கிணைந்த நெல்லை மாவட்டத்திலும், குமரி மாவட்டத்திலும் உள்ள மக்களுக்குப் பாபனாசம் மலையில், காரையார் பகுதியில் தாமிரபரணி ஆற்றின் தென்கரையில் குடிகொண்டிருக்கும் சொரிமுத்து ஐயன் கோயிலும், முத்துப்பட்டன் கோயிலும் பரவலாகத் தெரிந்திருக்கும். இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் உள்ள சிறுதெய்வங்களுக்குக் கொடைவிழா நடைபெறும்போது, வில்லுப்பாட்டுக்காரர்களால் 'பட்டன் கதை' தவறாமல் படிக்கப்படும்.

ஆடி அமாவாசை அன்று இக்கோயிலுக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கிலான பக்தர்கள் வருவார்கள். முன்பெல்லாம், பாபனாசம் மில்லை (ஹார்வி மில், மதுரை கோட்ஸ்) ஒட்டியவழியில் மலையேறி, காட்டுப்பாதையில் நடந்துதான் ஐயன் கோயிலுக்கு செல்லமுடியும். மணிமுத்தாறு வழியாகவும் கோயிலுக்கு சென்றுசேரலாம். ஆனால், காரையார் காணிக்குடியிருப்புக்கு அருகில், தாமிரபரணியின் குறுக்கே பாலம் கட்டப்பட்டுவிட்டதால், இன்று நேரடியாக கோயிலுக்கு சென்றுவிடலாம். அதனால், ஆண்டு முழுவதும் கூட்டம் கூட்டமாக மக்கள் இங்கு வருகின்றனர். கடவுள் நம்பிக்கை என்பதற்கும் அப்பாற்பட்டு கோயில் அமைந்திருக்கும் இயற்கைச்சுழல்தான் பெரிய அளவில் மக்களை ஈர்த்துவருகிறது என்பது எனது ஆழமான நம்பிக்கை.

இக்கோயில், சிங்கம்பட்டி ஐயனுக்குச்

சொந்தமான மலைப்பகுதியில் அமைந்திருந்ததால், ஆடி அமாவாசை அன்று அனைத்து நிகழ்வுகளும் சிங்கம்பட்டி ஐயன் முன்னிலையிலேயே நடைபெற்றுவந்தன. சிங்கம்பட்டி அரசர் என்னும் பட்டத்தை வைத்திருந்த கடைசி ஐயந்தார் முருகதாஸ் தீர்த்தபதி காலமாகிவிட்டதால், இப்போது கோயில் தமிழ்நாடு அரசிடம் வந்துசேர்ந்துவிட்டது.

அனைத்துச்சாதியினரும் ஐயன் கோயிலுக்கு வந்து வழிபடுகின்றனர். சொரிமுத்து ஐயன், சங்கிலி பூதத்தார், பிரமாச்சியம்மன், பேச்சியம்மன் உள்ளிட்ட சைவச்சாமிகளும், கருப்பசாமி, துசிமாடன் போன்ற அசைவச்சாமிகளும் இங்கு உள்ளன. சொரிமுத்தையன் கோயிலுக்கு வடக்கில் பாறையில் பொம்மக்கா, திம்மக்காவுடன் மேற்குநோக்கி அமர்ந்திருக்கிறான் முத்துப்பட்டன். முத்துப்பட்டனும் அசைவச்சாமிதான். ஆண்டு முழுவதும் இங்கு வந்து தாமிரபரணியில் குளித்து, ஆடுவெட்டிக் கறிசமைத்து விருந்துண்ணும் பட்டன் பக்தர்கள் ஏராளம். குழந்தைகளுக்கு காதுகுத்துதல், மொட்டையடித்தல் என்று வேண்டுதல்காரணமாக ஆண்டுமுழுவதும் இக்கோயிலுக்குப் பக்தர்கள்கூட்டம் வந்தபடியே இருக்கிறது.

பட்டன் கதைச்சுருக்கம்:

சப்பாணிமாடன் பற்றிய எனது கருத்தை அறிந்துகொள்வதற்கு முன்பு முத்துப்பட்டன் கதையின் சுருக்கத்தை அறிந்துகொள்வது அவசியம் ஆகிறது.

இன்றைய கேரளத்தில், நெடுமங்காட்டிற்கு அருகில் உள்ள ஆரியநாட்டில், எட்டுப்பட்டன்மாரில் எட்டாவது பட்டனாகப் பிறந்த முத்துப்பட்டன் அறிவிலும், கல்வியிலும், தற்காப்புக்கலைகளிலும் சிறந்து விளங்கினான். தனது அண்ணன்மார்களுடன் ஏற்பட்ட மோதல்காரணமாக வீட்டைவிட்டு வெளியேறி காட்டில் அலைந்து திரிந்துகொண்டிருந்தவனுக்கு ராமராசன் என்னும் அரசன் அடைக்கலம் கொடுக்கிறான். முத்துப்பட்டனுக்கு ஒரு பணக்காரருக்கும்பத்தில் பெண்கொடுப்பதாகச் சொன்னதால், பெரும் செல்வம் கிடைக்கும் என்னும் ஆசையில் பட்டனின் உடன்பிறந்த அண்ணன்மார்கள் அவனைத் தேடிக்கண்டுபிடித்து மீண்டும் ஊருக்கு அழைத்துச் செல்கின்றனர். செல்லும் வழியில், பாபனாசம் மலைக்காட்டில் ஒரு மரத்துநிழலில் சற்று ஓய்வெடுக்க விரும்பிய முத்துப்பட்டன், அவனது அண்ணன்மார்களை முன்னே செல்லும்படி பணிக்கிறான்.

அப்போதுதான் அந்தத் திருப்பம் நிகழ்கிறது. காட்டில் பாட்டுப்பாடிக்கொண்டே, சுள்ளிபொருக்கிக்கொண்டிருந்த பொம்மக்கா, திம்மக்கா என்னும் அருந்ததிய உடன்பிறப்புக்களைக் கண்டு, காதல்கொண்டு, அவர்கள் இருவரையும் திருமணமும் செய்ய பட்டன் விரும்புகிறான். தனது விருப்பத்தை பொம்மக்கா, திம்மக்காவின் தந்தை வாலப்பகடையிடம் பட்டன் கூறுகிறான். பட்டன் ஒரு மேல்சாதிப்பிராமணன் என்று அறிந்ததும், பொம்மக்கா, திம்மக்காவைப் பட்டனுக்குத் திருமணம் செய்துகொடுக்க வாலப்பகடை மறுக்கிறான். பட்டனோ, தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதில் விடாப்பிடியாக இருக்கிறான்.

சப்பாணிமாடன் கோயில்,
அருந்ததியர்
குடியிருப்பு-திருநெல்வேலி

அதனால் பட்டனைத் தவிர்க்கும் எண்ணத்தில் வாலப்பகடை, நிறைவேற்ற முடியாத இரண்டு நிபந்தனைகளைப் பட்டனுக்கு விதிக்கிறான். வாலப்பகடையின் நிபந்தனைகளை முத்துப்பட்டன் ஏற்கிறான். முப்புரி நூலையும், குடுமியையும் அறுத்தெறிந்து தனது பிராமண அடையாளங்களைப் பட்டன் துறக்கிறான். அதுதான் வாலப்பகடையின் முதல் நிபந்தனை. விக்கிரமசிங்கபுரம் சந்தையில் மாட்டுத்தோல் வாங்கி, அவனே செருப்புத் தைத்துக் காலில் அணிந்து, ஒரு அருந்ததியனாகவே மாறி வாலப்பகடை விதித்த ஒரு மாதக் காலகெடுவிற்கு முன்பாகவே வாலப்பகடை முன்வந்து நிற்கிறான். அது. வாலப்பகடைவிதித்த இரண்டாவது நிபந்தனை. வேறுவழி இல்லாமல், வாலப்பகடை பொம்மக்கா, திம்மக்கா இருவரையும் பட்டனுக்கே திருமணம் செய்துவைக்கிறான்.

முத்துப்பட்டன் கீழ்ச்சாதிப்பெண்களைத் திருமணம்செய்ததை ஏற்கமுடியாத அவனதுத் தமையன்மார், ஊத்துமலையைச்சேர்ந்த கள்ளர்களைக் (மறவர்களை) கொண்டு முத்துப்பட்டனின் பசுக்களைக் கவர்ந்து, அவனை வம்புக்கிழுத்துக் கொலையும் செய்ய திட்டமிடுகின்றனர். ஆனால் வீரனான முத்துப்பட்டன், தனி ஒருவனாக அந்த ஆநிறைக்கள்ளர்களுடன் போர்செய்து அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிடுகிறான். போர் முடிந்தபிறகு, அனைத்து எதிரிகளையும் கொன்றுவிட்ட நம்பிக்கையில், வல்லயத்தில் படிந்திருந்த குருதியை ஓர் ஓடைநீரில் குவித்து

கழுவிக்கொண்டிருக்கிறான்.

அந்த வேளையில், முன்கூட்டிய திட்டமிடலுடன் மறைந்திருந்த ஒரு சப்பாணி பின்புறமாக வந்து முத்துப்பட்டனின் முதுகில் கத்தியால் ஆழமாகக் குத்திவிடுகிறான். கத்திக்குத்தை வாங்கிய பட்டன், திரும்பிப் பார்த்து, தன்னைக்குத்திய சப்பாணியைத் தனது வல்லயத்தால் குத்திவிட்டு வேரற்ற மரம்போல கீழே சாய்ந்து இறந்துவிடுகிறான். பட்டனைக்குத்தியவனும், பட்டனால்குத்தப்பட்டவனுமான சப்பாணியும் அதே இடத்தில் விழுந்து இறந்துவிடுகிறான்.

வாலப்பகடையின் காச்சி நாய், பொம்மக்கா, திம்மக்காவைப் பட்டன் கொலையுண்ட இடத்திற்கு அழைத்துவருகின்றது. பொம்மக்காவும், திம்மக்காவும் பட்டன் உடலை சுமந்துசென்று சிங்கம்பட்டி அரசரிடம் நீதி கேட்கின்றனர். நீதி கிடைக்கவில்லை. சிங்கம்பட்டி அரண்மனை முன்பேதீவளர்த்து, அதில் பாய்ந்து பொம்மக்காவும், திம்மக்காவும் உயிரைப் போக்கிக்கொள்கின்றனர். காச்சி நாயும் இறந்துவிடுகிறது.

அன்றைய மரபுப்படி, கொலைசெய்யப்பட்ட பட்டனைத் தெய்வமாக்கிவிட்டனர். இப்போது காரையாருக்கு அருகில் ஐயன் கோயில் வளாகத்தில் தனியாகப் பட்டனுக்குக் கோயில் உள்ளது. அங்கு பட்டனோடு, பொம்மக்கா, திம்மக்காவும், காச்சி நாயும் தெய்வங்களாக வழிபடப்பட்டுவருகின்றனர். ஆனால் பட்டன்கோயில் தாமிரபரணியின் தென்கரையில் இப்போது இருக்கும் இடத்திற்குக்கீழ், ஆற்றங்கரையில் ஐந்து அல்லது ஆறு கிலோமீட்டர் தொலைவில் முன்பு இருந்தது. அதுதான் பட்டன் கொலைசெய்யப்பட்ட இடம். பழைய பட்டரையான் (பட்டவராயன்) கோயில் என்று வழங்கப்பட்டது. அங்கிருந்தது மரச்சிற்பம். புதிய பட்டன்கோயிலில் அம்மரச்சிற்பம் இருப்பதைக் காணலாம்.

முத்துப்பட்டன் மேல்சாதி என்றாலும், கீழ்ச்சாதி பெண்களைத்திருமணம் செய்ததாலும், பார்ப்பன அடையாளத்தைத் துறந்து அருந்ததியனாகவே மாறியதாலும், அருந்ததியப்பெண்களான பொம்மக்காவும், திம்மக்காவும் பட்டனுடன் சாமிகளாக

இருப்பதாலும், அசைவப்படையல் காரணமாகவும் ஐயன் கோயில் வளாகத்தில் பட்டன் கோயில் தனித்திருக்கிறது என்று நாம் நம்பலாம். பட்டனுக்கு வல்லயமும், செருப்பும் காணிக்கையாகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. வல்லயம் பட்டனது வீரத்திற்கான அடையாளம் எனலாம். ஆனால் செருப்பு ஏன் காணிக்கையாக்கப்படுகிறது? செருப்பு அருந்ததியக் குறியீடு என்பதாலா?

பட்டனும், சப்பாணியும்:

சிவந்திபுரத்தில் சப்பாணிமாடன் கோயிலில், சப்பாணிமாடனுக்கு சாமி ஆடுபவர்கள் வெள்ளையத்தேவர் குடும்பத்தினர். கடபோகாத்தியிலும் (தென்காசி) ஒரு சப்பாணிமாடன் கோயில் இருக்கிறது. அதுவும் மறவர் சாதியினருக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கிறது. நெல்லை நகரத்திலுள்ள (Tirunelveli Town) கோயில் அருந்ததியருக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கின்றது. இது, பட்டனைக் கொன்ற சப்பாணி மறவர் சாதியா அல்லது அருந்ததியர் சாதியா என்னும் குழப்பமான கேள்வியை எழுப்புகிறது. இரண்டுக்குமே வாய்ப்பிருக்கிறது.

முத்துப்பட்டன் அண்ணன்மார்கள், பட்டனைக் கொலைசெய்ய அனுப்பிய கள்ளர்கள், மறவர் சாதியினர். அந்தக் கள்ளர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவனாக பட்டனைக் கொன்ற சப்பாணி இருக்கக்கூடும். அதன் காரணமாகவே மறவர்கள் சப்பாணி மாடனைத் தெய்வமாக வழிபட்டுவந்திருக்கலாம். மாறாக, முத்துப்பட்டன் பொம்மக்கா, திம்மக்காவைத் திருமணம் செய்ததை ஏற்காத அருந்ததிய இனத்தைச் சேர்ந்த யாரோ ஒரு சப்பாணி, முத்துப்பட்டனைக் கொன்றிருக்கலாம். அதன் காரணமாக அருந்ததியர்கள் சப்பாணிக்குக் கோயில் எழுப்பி வழிபட்டுவந்திருக்கலாம்.

இங்கே மற்றொன்றையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். குமரி மாவட்டத்தின் மேல்சாதியினரான நாஞ்சில்நாட்டு வெள்ளாளரும், நெல்லை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அனைத்து இடைநிலைச் சாதியினரும் ஆரியமுத்துப்பட்டனைக் குலதெய்வமாக வழிபட்டுவருகின்றனர். அந்த அளவிற்கு, அருந்ததியர்கள் அப்படி முத்துப்பட்டனைக் கொண்டாடுவதுபோலத் தெரியவில்லை. இடைநிலைச்சாதியினரையும் கடந்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள மேல்சாதி வெள்ளாளருக்கு இக்கோயிலில் முதல் மரியாதை வழங்கப்படுகிறது. பட்டன் கதையில் எவ்விதத்தொடர்பும் இல்லாத நாஞ்சில்நாட்டு மேல்சாதி வெள்ளாளருக்கு ஏன் பட்டன்

கோயிலில் முதல்மரியாதை வழங்கப்படுகிறது என்னும் கேள்விக்கு விடை இல்லை.

பட்டன் பார்ப்பன அடையாளத்தைத் துறந்து, அருந்ததிய அடையாளத்தை ஏற்றவன். பொம்மக்கா, திம்மக்கா அருந்ததியனான வாலப்பகடையின் பெண்மக்கள். காச்சி நாய் வாலப்பகடை வளர்த்த நாய். எப்படிப்பார்த்தாலும் பட்டன்கோயிலில் அருந்ததியருக்குத்தான் முதல்மரியாதை இருந்திருக்கவேண்டும். அது ஏன் இல்லாமல் போனது என்னும் கேள்விக்கும் விடை கிடைக்கவில்லை.

இன்றும் கூட, நாஞ்சில்நாட்டு சைவ/அசைவ மேல்சாதி வெள்ளாளருக்குக் குலதெய்வமாக விளங்குகிறான் பட்டன். இதிலும் ஒரு முரண் இருக்கவே செய்கிறது. மேல்சாதியினரும், ஆதிக்கச்சாதியினரும் அருந்ததிய கடவுளரை, அருந்ததியர் என்று தெரிந்தே வழிபடுகின்றனர்.

மறவர் சாதியினரும், அருந்ததியரும் சப்பாணிமாடனுக்குக் கோயில்கட்டி வழிபட்டு வருவது பெரும் புதிராகவே உள்ளது. மறவர் சாதியில் சப்பாணி என்னும் பெயர் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. அதே மறவர் சாதியில் பட்டன், முத்துப்பட்டன், ஆரியமுத்துப்பட்டன் என்னும் பெயர்களும் வழக்கில் உள்ளன.

நெல்லை மாவட்டத்தில் பிற சாதியினர் வழிபடும் சப்பாணிமாடன் கோயில்களும் இருக்கின்றன. அந்த சப்பாணி மாடன்களின் வரலாறு கால் வெட்டப்பட்டுக்கொலையுண்டு, சாமியானதாகவே இருக்கின்றது. அதற்கு மாறாக, மாவட்டத்தின் மேற்கில் மலையோரம் உள்ள ஊர்களில் மறவர் சாதியினரும், அருந்ததிய சாதியினரும் வழிபட்டுவரும் சப்பாணிமாடன் மட்டுமே, ஆரியமுத்துப்பட்டன் கதையுடன் தொடர்புடையதாக இருத்தல்வேண்டும். இன்றைய அருந்ததிய சமூகத்தினருக்குத் தெரியவில்லை என்றபோதும், திருநெல்வேலியில் அருந்ததியர் வழிபடும் சப்பாணிமாடன், முத்துப்பட்டனைக் கொலைசெய்த சப்பாணியாக இருப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

திருநெல்வேலி நகரம் வாகையடி முக்கில் இருக்கும் அருந்ததியர் குடியிருப்பில் நாற்பதுவயது மதிக்கத்தக்க சிலரிடம் பேசினேன். ஒருவர் என்னிடம் கூறும்போது, “பட்டன் எங்க ஆளு. அவன் சேர்த்திருக்கும் பெண்கள் வேறு சாதி” என்று பட்டன் கதையைத் தலைகீழாகப் புரட்டிவிட்டார். அதன்பிறகு, அவர்களிடமிருந்து பயனுள்ள தகவல் எதுவும் கிடைக்காது என்பதால் திரும்பிவிட்டேன். அதனால் அக்குடியிருப்பில் உள்ள அருந்ததியர், கால்வெட்டப்பட்டு

சப்பாணியாகி உயிரிழந்தத் தங்கள் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவனையே, சப்பாணிமாடனாக வழிபடுவதாகக் கூறினாலும், பட்டனைக்கொன்ற அருந்ததிய சப்பாணியையே அவர்களது முன்னோர் கோயில்கட்டி வழிபட்டிருக்கவேண்டும் என்று நம்புவதற்கான இடம் நிறையவே உள்ளது.

முத்துப்பட்டனை அனைத்துச்சாதியினரும் வழிபட்டுவருகின்றனர். இதற்கு மாறாக, சப்பாணிமாடனை ஆதிக்கச்சாதியினரும், அருந்ததியரும் வழிபட்டுவருவதைப் பார்க்கும்போது, முத்துப்பட்டனைக்கொன்றவனும், முத்துப்பட்டனால் கொல்லப்பட்டவனுமான சப்பாணி, மறவர் சாதியா அல்லது அருந்ததியர் சாதியா என்னும் குழப்பம் நீடிக்கவே செய்கிறது. இரண்டுக்கும் வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை.

கரிசூழ்ந்த மங்கலம் - சப்பாணி மாடன் :

திருநெல்வேலி நகரத்திலும், அதனைச்சுற்றி திம்மராஜபுரம், வண்ணாரப்பேட்டை, செய்துங்கநல்லூர், சிவந்திப்பட்டி போன்ற பல ஊர்களில் சப்பாணிமாடனுக்குக் கோயில்கள் இருக்கின்றன என்னும் தகவல் இணையத்தில் கிடைக்கிறது. அவற்றில், திருநெல்வேலி நகரம், குன்னத்தூர் ரோடு, மேட்டுத்தெருவில் உள்ள சப்பாணிமாடன் கோயில் இந்து அறநிலையத்துறைவசம் உள்ளது. ஆடிமாதம் கொடைவிழா நடைபெறுகிறது.

அத்தனைக்கோயில்களுக்கும் ஆதிப் பிறப்பிடமாக விளங்குவது திருநெல்வேலி மாவட்டம், பத்தமடைக்கு அருகில் தாமிரபரணி ஆற்றின் தென்கரையில் அமைந்திருக்கும் ஊரான கரிசூழ்ந்தமங்கலத்தில் இருக்கும் சப்பாணிமாடன் கோயில். காரணம், அத்தனைக்கோயில்களின் வரலாறும் கரிசூழ்ந்த மங்கலத்தில்தான் தொடங்குகிறது.

மருத்துவ சமூகம் (நாவிதர்) போல, வண்ணார் சமூகத்தினரும் மருத்துவம் செய்திருக்கின்றனர். இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கரிசூழ்ந்தமங்கலத்தில் வண்ணார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த கோட்டியப்பன், காளியம்மாள் என்னும் தம்பதியர் வாழ்ந்திருக்கின்றனர். காளியம்மாள் குழந்தை மருத்துவத்திலும், மகப்பேறு மருத்துவத்திலும் சிறந்து விளங்கியிருக்கிறார். அந்தக் காலகட்டத்தில் கரிசூழ்ந்தமங்கலம் (கரி- யானை) பூதப்பாண்டி என்னும் பாண்டிய மன்னனின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டதாக இருந்திருக்கிறது.

மனைவிக்கு மகப்பேறு பார்த்திருக்கிறார் காளியம்மாள். அதற்காக, பாண்டிய மன்னனால் கோட்டியப்பன், காளியம்மாள் தம்பதியருக்குக் குடிசைபோட்டுக்கொள்ள ஓர் இடமும், துணி சலவை செய்வதற்காக ஒரு குளமும் பட்டயம்போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

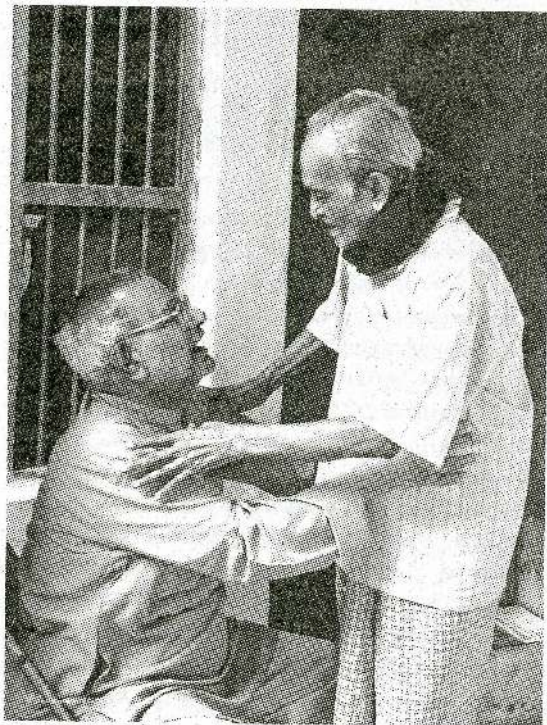
அத்தம்பதியருக்கு ஒரு மகன் பிறந்திருக்கிறான். மன்னருக்கு நன்றிசொல்லும்விதமாக, அவனுக்கு 'பூதப்பாண்டி' என்று பெயர்வைத்திருக்கின்றனர். அவன் வளர்ந்து வாலிபனானபிறகு, கை, கால்களில் சுளுக்கெடுக்கும் திறனும், நாக்கால் கண்ணில்விழும் தூசியை எடுக்கும் வித்தையும் தெரிந்தவனாக இருந்திருக்கின்றான்.

அப்படி ஒருமுறை ஆதிக்கச்சாதிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ராக்கம்மா என்னும் பெண்ணின் கண்ணில் விழுந்த தூசியை நாக்கால் தடவி எடுத்திருக்கிறான், பூதப்பாண்டி. ராக்கம்மாவுக்கு இவனுடன் காதல் மலர்கிறது. அவன் மறுத்தாலும், அவன் பிடிவாதம்பிடிக்கிறான். ஊருக்குத்தெரியவந்தபோது, அனைத்துச் சாதியினரும் விரட்டிக் கல்லால் அடித்தும், காலை வெட்டியும் பூதப்பாண்டியைக் கொலை செய்கின்றனர். கொலையுண்ட பூதப்பாண்டி பூதமாக வந்து அவனைக்கொன்றவர்களை, ஒவ்வொருவராகப் பழிவாங்கியிருக்கிறான். அதனால் அச்சமுற்ற ஆதிக்கச் சாதியினர், வண்ணார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த பூதப்பாண்டிக்குப் பீடம் அமைத்து 'சப்பாணிமாடன்' என்று வணங்கலாயினர். அத்தனை கோயில்களிலும், ஒரு காலை மடக்கி சாமி ஆடி மரியாதை பெறுபவராக வண்ணார் சமூகத்தவரே இருக்கின்றனர். காரணம், அது சப்பாணி மாடனாக மாறிய பூதப்பாண்டியின் நிபந்தனை.

கரிசூழ்ந்தமங்கலத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து பிற ஊர்களுக்குச் சென்றவர்கள், பிடிமண் எடுத்துச்சென்று அவர்களது ஊர்களில் பீடம் அமைத்துக்கோயில் கட்டி வழிபட்டுவருகின்றனர். நெல்லை, தூத்துக்குடி, குமரி மாவட்டங்களில் எப்படி, பல ஊர்களில் இருக்கும் கடலைமாடன் கோயில்களுக்கு சீவலப்பேரி கடலை கோயில் தலைமை இடமாக விளங்குகிறதோ, அப்படித்தான் இந்த சப்பாணிமாடன் கோயில்களுக்கு கரிசூழ்ந்தமங்கலம் சப்பாணிமாடன் கோயில் தலைமையிடமாகத்திகழ்கிறது. இந்தச் சப்பாணிமாடன் கோயில்களுக்கும், முத்துப்பட்டன் கதைக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை.

பாண்டிய மன்னரான பூதப்பாண்டியின்

நல்லதா நாலு வார்த்தை ...

திகசியுடன் வெங்கட்சாமிநாதன்

சென்ற மாதம் முப்பதாம் தேதி தற்செயலாக திருநேலியில் இருந்தேன். நான் ஊரில் இருப்பதை அறிந்து கொண்டு எழுத்தாளர் நாரும்பூநாதன் தொலைபேசியில் அழைத்தார். அன்று மாலை நடைபெறவிருக்கும் திகசி நூற்றாண்டுத் தொடக்க விழாவில் நான் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்றார். சிந்துபூந்துறை மூட்டா அலுவலக மாடிக்கு நான் செல்லும்போது வெக்கை நிறைந்த அந்த ஹாலில் திகசியின் புகைப்படங்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு திருநேலி ஜானகிராம் ஹோட்டலில் நடைபெற்ற நாரும்பூநாதனின் 'ஜமீலாவை அறிமுகப்படுத்தியவன்' நூல் வெளியீட்டு விழா புகைப்படங்களும் இருந்தன. சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்ற திகசி, தோப்பில் முகம்மது மீரான்,

டி.செல்வராஜ், வண்ணதாசன் போன்ற ஆளுமைகள் கலந்து கொண்ட புகைப்படத்துடன், நாரும்பூநாதனின் 'ஜமீலாவை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியவன்' புத்தகத்தை பெரியவர் திகசி வெளியிட நான் பெற்றுக் கொண்ட புகைப்படமும் இருந்தது. ஒரு நொடியில் என்னை பல வருடங்களுக்குப் பின்னோக்கி இழுத்துச் சென்றது, அந்தப் புகைப்படம்.

'வார்த்தை' சிற்றிதழில் நான் எழுதிய ஒரு கட்டுரையைப் படித்துவிட்டு தொலைபேசியில் அழைத்தார். திகசி. 'வணக்கம். நான் திருநேலிலேருந்து திகசி பேசறேன். அருமையான எழுத்து. புதுசா இருக்கு. யாரோட பாதிப்பும் இல்லாம தனியா தெரியுது. தொடர்ந்து எழுதுங்க. வாழ்த்துங்கள்.' ஃபோனை வைத்து விட்டார். நான் சரியாக பதில் சொன்னேனா என்று நினைவில் இல்லை. ஆனால் அடுத்த முறை திருநேலிக்குச் சென்ற 'போது' சுடலை மாடன் கோயில் தெருவுக்குச் சென்றேன். 'வாருமய்யா' என்று வாய் நிறைய சிரிப்புடன் வரவேற்ற அந்த நொடியிலிருந்து பெரியவர் திகசி எனக்கு தாத்தாவானார். திருநேலிக்குப் போனால் தாத்தாவைப் பார்ப்பது என்பது நாளடைவில் தாத்தாவைப் பார்ப்பதற்காக திருநேலிக்கு செல்வது என்றாகி விட்டது. திகசி. தாத்தா என்னை மட்டுமில்லை எழுதுகிற எல்லோரையும் நேசித்தார். ஊக்குவித்தார். அதைப் பற்றி ஒருமுறை இப்படி சொன்னார்.

'பேரப்பின்னை எழுதறவன் எதுக்கு எழுதுதான்? மத்தவங்க படிக்கணும்னுதானே? அப்பம் நாமதானே படிக்கணும்? படிச்சுட்டு அமைதியா அவன் எழுதுன வார்த்தைகளை முழுங்கிரக் கூடாது. வாய்விட்டு அவன்கிட்ட சொல்லணும். ஒரு கார்டு போட்டோ, நேர்லயோ, ஃபோன்லயோ சொன்னாத்தானேய்யா அவனுக்கு நம்ம எழுத்தை வாசிச்சிருக்காங்கன்னு தெரிய வரும்? அப்புறமா அது நல்ல எழுத்தா, இல்லையாங்கற விவாதத்தையெல்லாம் வச்சுக்கிடலாம். மொதல்ல கூப்பிட்டு நல்லதா நாலு வார்த்தை சொல்விரணும். அப்பந்தான் அவனுக்கு ஒரு நம்பிக்கை வந்து தொடர்ந்து எழுதுவான்'.

வெங்கட் சாமிநாதனுக்கும், எனக்கும் ஏற்பட்ட நெருக்கமான உறவு குறித்து அறிய வந்தபோது ஒருமுறை தி.க.சி தாத்தா என்னிடம் தனது விருப்பமொன்றை சொன்னார். பெங்களூரில் தனியாக வசிக்கிற வெங்கட் சாமிநாதனை (அந்த சமயம் அவரது துணைவியார் காலமாகியிருந்தார்) திருநவேலிக்கு தான் அழைப்பதாகச் சொல்லச் சொன்னார் தி.க.சி தாத்தா.

தி.க.சி தாத்தா தன் வாழ்நாள் முழுக்க இதை ஒரு கடமையாகவே செய்து வந்தார்கள். அது குறித்து அவர்களை கடுமையாக கேலி செய்தோரும் உண்டு. அப்படி கேலி செய்தவர்கள் எழுதிய ஆயிரம் வார்த்தைகளில் தி.க.சி தாத்தாவிடம் நிரந்தர சொத்தாக இருந்த அந்த நல்ல நாலு வார்த்தைகள் மட்டும் இல்லாமல் போயின.

கருத்துரீதியாக முரண்பட்டோரிடமும் தி.க.சி தாத்தா காட்டிய அன்பு எனக்கான வாழ்க்கைப் பாடங்களில் ஒன்று. பெரியவர் வெங்கட் சாமிநாதனுக்கு நான் எழுதுகிற விதம் ரொம்பவே பிடித்திருந்தது. தி.க.சி தாத்தா போலவே வெ. சாவும் என்னை தொலைபேசியில் அழைத்து என் எழுத்தைப் பற்றி நல்லதாக நாலு வார்த்தை சொன்னார். குரலொலிதான் வேறாக இருந்தனவே தவிர தி.க.சி தாத்தாவிடமிருந்த அதே நல்ல நாலு வார்த்தைகள். நாளடைவில் அடிக்கடி தொலைபேசியில் பேசிக் கொள்கிற அளவுக்கு நெருக்கமான உறவு ஏற்பட்டது. வெ. சா சென்னைக்கு வந்தால் அழைப்பார். போய்ப் பார்ப்பேன். ஓவியரும், எழுத்தாளருமான சீனிவாசன் நடராஜனின் அடையாறு இல்லத்தில் 'பிரக்ஞை' ரவிசங்கர், 'சொல்வனம்' பாஸ்கர் ஆகியோருடன் வெங்கட் சாமிநாதனை சந்தித்து மணிக்கணக்கில் பேசியிருக்கிறேன். பிரத்தியேகமாக அவரை புகைப்படங்களும் எடுத்திருக்கிறேன். 'யோவ். போதும்தான். என்னமோ குஷ்புவை எடுக்கறா மாதிரி எடுத்துத் தள்ளீரு' என்பார்.

வெங்கட் சாமிநாதனுக்கும், எனக்கும் ஏற்பட்ட நெருக்கமான உறவு குறித்து அறிய வந்தபோது ஒருமுறை தி.க.சி தாத்தா என்னிடம் தனது விருப்பமொன்றை சொன்னார். பெங்களூரில் தனியாக வசிக்கிற வெங்கட் சாமிநாதனை (அந்த சமயம் அவரது துணைவியார் காலமாகியிருந்தார்) திருநவேலிக்கு தான் அழைப்பதாகச் சொல்லச் சொன்னார் தி.க.சி தாத்தா. திருநவேலி பாஷையில் சொல்வதாக இருந்தால் இரண்டு கிழடுகளும் ஒருவரை ஒருவர் கடுமையாக வசைபாடிக்கொண்டிருந்தவர்கள். இவர்களாவது ஒருவரை ஒருவர் பார்ப்பதாவது? இதை எப்படி நான் வெ.சாவிடம் போய் சொல்வது? யோசனம் தவிர்ந்து விடுவோமா என்றெல்லாம் யோசித்துக்

கொண்டிருந்தேன். சில தினங்களில் வெ.சா அழைத்தார். வேறொரு நபருடன் ஃபோனில் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அந்த நபர் வெகு நேரம் எடுத்துக் கொண்டார். அவர் வைத்தவுடன் வெ.சாவை அழைத்தேன். எடுத்த எடுப்பில்

'யாரும்தான்? அனுஷ்கா சர்மாவா? ரொம்ப நேரம் எங்கேஜ்டா இருந்துச்சே! தொந்தரவு பண்ணிட்டேனோ?' சில்மிஷச் சிரிப்புடன் கேட்டார்.

'இல்ல-ஸார். உங்களுக்குப் பிடிக்காத ஆளு'.

'அது யாரும்தான்? பெருசா பீடிகை போடறீரு'.

நான் சிரித்தபடி 'கமலஹாசன்' என்றேன்.

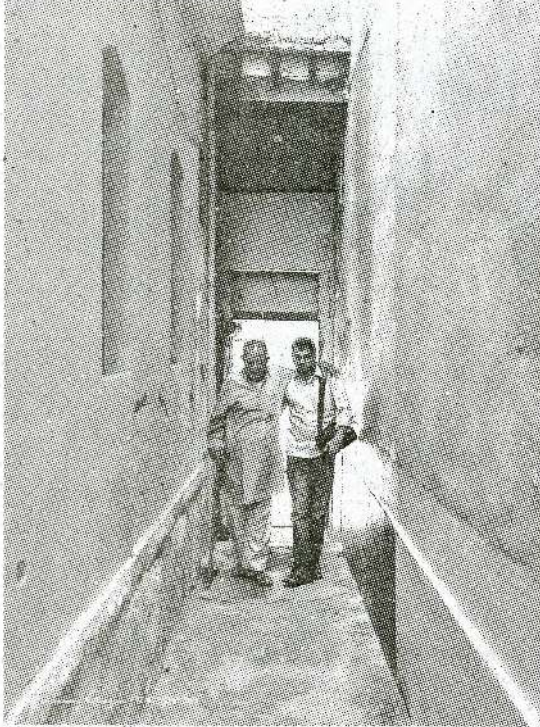
'சரியா போச்சு'.

'தி.க.சி.ன்னு சொல்வேன்னு எதிர்பார்த்திருக்கனோ?' என்று கேட்டவுடன் சிரிப்பு நின்றது. எனக்கு சங்கடமாகப் போய்விட்டது. தவறாக ஏதும் சொல்லிவிட்டோமோ என்ற பதற்றத்தில் மெதுவாக 'போன வாரம் தாத்தாவைப் பாத்தேன் ஸார்' என்றேன். 'எப்படி இருக்கார்? ஹெல்தெல்லாம் ஒகேவா?' என்று அக்கறையுடன் கேட்ட வெ.சாவிடம் 'ஒங்களை பாக்கணுமாம். திருநவேலிக்கு வரச் சொல்றார்' என்றேன். பலத்த அமைதிக்கு பிறகு என்னிடம் வெங்கட் சாமிநாதன் கேட்ட கேள்வி: 'ஏன் சுகா? தி.க.சி வீட்ல வெஸ்டர்ன் டாய்லட் இருக்கா?'

மேற்குறிப்பிட்ட தி.க.சிக்கும், வெங்கட் சாமிநாதனுக்குமான உறவு குறித்து 'மூத்தோர்' என்ற தலைப்பில் நான் எழுதிய கட்டுரை 'சொல்வனம்' மின்னிதழில் வெளியானது. அது வெளியான சில தினங்களில் சீனிவாசன் நடராஜனின் காரில் சென்னையிலிருந்துக் கிளம்பி திருநவேலிக்கு சென்றார் வெங்கட் சாமிநாதன். சுடலைமாடன் கோயில் தெரு வீட்டில் தி.க.சி தாத்தாவும், வெங்கட் சாமிநாதனும் ஆரத்தமுழிக் கொண்ட காட்சியை புகைப்படங்களாக எடுத்துத் தள்ளியிருந்தார், சீனிவாசன் நடராஜன்.

பொதுவாக என்னுடைய எழுத்தை ரசித்து பாராட்டுபவர்களிடம் நான் பேச்சை மாற்றி விடுவது வழக்கம். காரணம், என்னை நான் எழுத்தாளனாக நினைப்பதே இல்லை. கவனம்

சர்ப்பதற்காக வரவழைத்துக் கொண்ட போலி தன்னடக்கமெல்லாம் இல்லை. உண்மையாகவே நான் எழுத்தாளனில்லை என்றே என் மனதில் பதிந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த எண்ணத்தை மீறி, எனது எழுத்தின் வெற்றி என்றோ, பலன் என்றோ நான் உளமார் பெருமையாகக் கருதுவது நான் எழுதிய 'மூத்தோர்' கட்டுரையைத்தான். தி.க.சி தாத்தாவும், வெங்கட் சாமிநாதனும்

'எக்காரணம் கொண்டும் எழுதும் போது தனிநபர் தாக்குதல் கூடவே கூடாது. ஒருவேளை நம்மள கடுமையாகத் தாக்கி எழுதுனவங்களை சந்திக்க நேர்ந்தா நம்மை நாமே நேசிக்கிற மாதிரி அவங்களை நேசிச்சு பேசணும். போலியா பேசினீங்கன்னா உங்க முகமே காட்டிக் கொடுத்திரும். உலகம் முழுதும் இருக்கிற இலக்கியம் எல்லாமே அன்பைத்தானே சொல்லுது. சக மனுஷன் நேசிச்சாத்தாம்யா கலை, இலக்கியம் எல்லாம் வரும். இல்லேன்னா மூஞ்சியைத் திருப்பிக்கிட்டு போயிரும்'.

காலமான பிறகு 'மூத்தோர்' கட்டுரையை சாதனையாகக் குறிப்பிட்டு எனக்கு வந்த மின்னஞ்சல்கள் ஏராளம். அவற்றில் ஒன்று 'கடுகு' என்ற பெயரில் எழுதி வந்த மூத்த எழுத்தாளர் பி.எஸ். ரங்கநாதனின் மின்னஞ்சல். 'அடச்சே! பெருசங்க ரெண்டும் போய்ச் சேந்துட்டுதுங்களை! இப்ப உயிரோட இருந்திருந்தா இந்த பாராட்டுகளையெல்லாம் அவங்கக்கிட்ட சொல்லியிருக்கலாமே!'

இவை அனைத்தும் தி.க.சி நூற்றாண்டு தொடக்க விழா மேடையில் நான் அமர்ந்திருக்கும் போது என மனதில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அன்றைய விழாவில் பலரும் தி.க.சிக்கும், தமக்குமான உறவு குறித்து பேசினார்கள். சிலர் அவரது இலக்கிய சேவை குறித்து பேசினார்கள். நான் பேசும் போது தி.க.சி தாத்தா எனக்கு சொன்ன அறிவுரையைச் சுட்டிக் காட்டி 'பேசினேன்'.

'எக்காரணம் கொண்டும் எழுதும் போது தனிநபர் தாக்குதல் கூடவே கூடாது. ஒருவேளை நம்மள கடுமையாகத் தாக்கி எழுதுனவங்களை சந்திக்க நேர்ந்தா நம்மை நாமே நேசிக்கிற மாதிரி அவங்களை நேசிச்சு பேசணும். போலியா பேசினீங்கன்னா உங்க முகமே காட்டிக் கொடுத்திரும். உலகம் முழுதும் இருக்கிற இலக்கியம் எல்லாமே அன்பைத்தானே சொல்லுது. சக மனுஷன் நேசிச்சாத்தாம்யா கலை, இலக்கியம் எல்லாம் வரும். இல்லேன்னா மூஞ்சியைத் திருப்பிக்கிட்டு போயிரும்'.

தன் வாழ்நாள் முழுக்க சக மனிதனை நேசிப்பதை ஒரு க்டமையாகவே செய்து வந்த தி.க.சி தாத்தாவை சந்தித்துவிட்டு வந்த பிறகு வெங்கட் சாமிநாதன் என்னை அழைத்தார்.

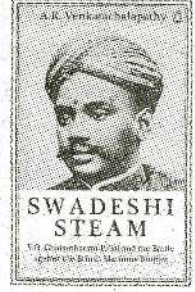
'உருப்படியான காரியம் பண்ணினீர்ய்யா. தி.க.சி ரொம்ப சந்தோஷப்பட்டார். நானும் போய் தி.க.சியைத் தொட்டுப் பாத்துட்டேன்'.

இதைச் சொல்லிவிட்டு வழக்கத்துக்கு மாறாக வெ.சா பலமாகச் சிரித்தார். அந்த சிரிப்பு, அப்படியே அச்ச அசலாக நான் கடலைமாடன் கோயில் தெரு வீட்டுக்குள் நுழையும்போது 'வாருமய்யா' என்ற வரவேற்புடன் சத்தமாகச் சிரிக்கும் தி.க.சி தாத்தாவின் சிரிப்பு.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

(தி.க.சி.யின் நூற்றாண்டுத் தொடக்கமாக இக்கட்டுரை வெளியிடப்படுகிறது.)

வ.உ. சிதம்பரம்பிள்ளையும் ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதியும்

வரலாற்று ஆய்வாளர் சலபதி அவர்களின் SWADESHI STEAM: Chidambaram Pillai and the Battle against the British Maritime Empire வாசித்து முடித்தவுடன் மனம் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் லயித்துப் போனது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் வாசித்து மொழியாக்கம் செய்த பிரான்ஸ் நாட்டு இலக்கியங்கள் குறித்த கட்டுரை ஒன்று நினைவிற்கு வந்தது. கட்டுரையில் பிரான்ஸ் நாட்டின் தலைசிறந்த நாடக ஆசிரியர் ஒருவர் தன்னை தனது நாடகப் படைப்பாக்கப் பணியில் எந்த அளவிற்கு கரைத்துக் கொண்டார் என்பது குறித்த கட்டுரை அது. இரவு பகல் என்றில்லாமல், உணவு, உறக்கம் பற்றிய சிந்தனை இன்றி, அவ்வாசிரியர் ஒரு நாடகத்தை எழுதும் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பார். அந்நாடகத்தின் வளர்ச்சி போக்கில் அந்நாடகத்தில் மிக முக்கியமான மையக் கதாபாத்திரம் மஞ்சள் காமாலை நோயால் பீடிக்கப்படுவதாக காட்சி அமைக்கப்பட வேண்டும். அக்காட்சியை எழுதும் பணியை ஆசிரியர் மேற்கொண்டிருப்பார். கதாபாத்திரத்தின் உடலில் மஞ்சள் காமாலை நோய்க்கான அறிகுறிகள் தென்படத் துவங்கும். இக்காட்சி அமைப்பை அந்நாடக ஆசிரியர் எழுதி முடிக்கும் பொழுது, அவரது உடலிலும் மஞ்சள் காமாலை நோய்க்கான அறிகுறிகள் தோன்றி, அவரும் அந்நோயின் பாதிப்புக்குள்ளாவார். நற்பயனாக வ.உ.சி.க்கு அப்படியான நோய் ஏதும் ஏற்படவில்லை. கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளில் இரண்டு-மூன்று முறை சலபதி சற்றே உடல்நலம் குன்றி இருந்ததாக எனக்கு ஞாபகம். இந்நூலை வாசித்து முடிக்கையில், அதற்கான காரணம் புரிந்தது. புலமைக்கும் வறுமைக்கும் எவ்வளவு நெருக்கமோ, அவ்வளவு நெருக்கம் புலமைக்கும் உடல்நல சீர்கேட்டிற்கும். வரலாற்று ஆய்வுக்கான ஒரு கருவை நாற்பது ஆண்டு காலம் அடைகாப்பதென்பது லேசப்பட்ட காரியமா?

இந்திய துணைக்கண்டத்தின் தென் கோடியில் அமைந்துள்ள, தமிழ்நாட்டின் தென் கடைசியில் அமைந்துள்ள இன்றைய தூத்துக்குடி

மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஓட்டப்பிடாரம் என்னும் ஊரில் 1872 செப்டம்பர் திங்கள் 5ஆம் நாள் பிறந்த வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, இவ்வுலகத்தின் மூன்றில் ஒரு பகுதியைக் கட்டியாண்ட, சூரியன் மறையாப் பேரரசு என்று புகழப் பெற்ற பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தையும், அதன் கடல் சார் வணிகப் பேரரசையும் சட்டையைப் பிடித்து உலுக்கினார் என்றால் அது என்ன சாதாரண விஷயமா? அவர் என்ன சாதாரண மனிதரா? காலனிய வெள்ளை

அரசும், அதன் ஆதரவை பெற்று தூத்துக்குடி நகரில் இயங்கி வந்த "பிரிட்டிஷ் இந்தியன் ஸ்டீம் நேவிகேஷன் கம்பெனி" எனும் இங்கிலாந்து நாட்டு கப்பல் கம்பெனியின் நிர்வாகமும் இணைந்து, வ.உ.சி. யின் மார்பில் குத்த, அவருடன் இருந்தோரில் பலர் அவர் முதுகில் குத்த, அனைத்துத் துயரத் தீர்த்தங்களிலும் நீராடிய அம்மாமனிதன் 1936 நவம்பர் 18 இல் இயற்கை எய்தினார். மரித்துப்போன அம்மாமனிதனை 87 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் உயிர்த்தெழுப்பி, உயிரோடும் உடலோடும் நம்மிடையே உலாவச் செய்து நமது மனங்களிலே அவரை நங்கூரம் அவரை நங்கூரம் பாய்ச்சி அமரச் செய்துள்ளார் சலபதி.

வழக்கறிஞர், திலகரின் சீடர், தென்னாட்டுத் திலகர், சுதேசி கப்பல் கம்பெனியை தோற்றுவித்தவர், பாரதி, சுப்பிரமணிய சிவா ஆகியோர்க்கு நெருக்கமானவர், செக்கிழுத்த செம்மல் என்பன போன்ற தலைப்புச் செய்திகளாகவே தமிழ் சமூகத்தின் பொது புத்தியில் வ.உ.சி. அறிமுகம் ஆகி உள்ளார். மாறாக இந்தியாவிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலுமுள்ள நூலகங்களில் இருந்து திரட்டப்பட்ட சான்றுகள், பல்வேறு நிறுவனங்கள், குடும்பங்கள், தனி மனிதர்கள் வாயிலாகச் சேகரிக்கப்பட்ட ஆவணங்கள், கடிதங்கள் என மலை போலத் திரட்டப்பட்ட வரலாற்று மூலங்களிலிருந்து பெறப்பட்டு, உறுதி செய்யப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் வ.உ.சி. குறித்தும் சுதேசி இயக்கம்

அரசும், அதன் ஆதரவை பெற்று தூத்துக்குடி நகரில் இயங்கி வந்த "பிரிட்டிஷ் இந்தியன் ஸ்டீல் நேவிக்கேஷன் கம்பெனி" எனும் இங்கிலாந்து நாட்டு கப்பல் கம்பெனியின் நிர்வாகமும் இணைந்து, வ.உ.சி. யின் மார்பில் குத்த, அவருடன் இருந்தோரில் பலர் அவர் முதுகில் குத்த, அனைத்துத் துயரத் தீர்த்தாங்களிலும் நீராடிய அம்மாமனிதன் 1936 நவம்பர் 18 இல் இயற்கை எய்தினார். மரித்துப்போன அம்மாமனிதனை 87 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் உயிர்த்தெழுப்பி, உயிரோடும் உடலோடும் நம்மிடையே உலாவச் செய்து நமது மனங்களிலே அவரை நங்கூரம் அவரை நங்கூரம் பாய்ச்சி அமரச் செய்துள்ளார் சலபதி.

பற்றியும், அதன் ஒரு பகுதியாக நிறுவப்பட்ட, சுதேசி ஸ்டீல் நேவிக்கேஷன் கம்பெனி பற்றியுமான, உயிரோட்டமிக்க ஒருமாபெரும் எழுத்தோவியத்தை, வரைந்து காட்டியுள்ளார் சலபதி. பெறப்படும் செய்திகளின் கோர்வையில் ஒரு கண்ணிக்கான செய்தி கிடைக்கவில்லை எனில், சலபதி பொறுமையுடன் காத்திருக்கிறார். வரலாற்று வேட்டைக்காரனாய் தேடுகிறார். உழைப்பு மெய்வருத்தக் கூலியை தந்து விடுகின்றது. எங்கிருந்தோ அக்கண்ணிக்கான செய்தி கிடைத்து விடுகின்றது.

நாட்டுப்பற்றுடன் சுதேசி ஸ்டீல் நேவிக்கேஷன் கம்பெனியில் பெருமளவு பணத்தை முதலீடு செய்து பெரும் நஷ்டத்தைச் சந்தித்ததில் மண்டையம் சகோதரர்களும் அடங்குவர். சகோதரர்களில் யார் யார் எவ்வளவு நஷ்டம் அடைந்தார்கள் என்பது பற்றி புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்கவில்லை, சலபதி பொறுமையுடன் காத்திருக்கிறார் உறுமீன் கிடைத்து விடுகிறது. தமிழகத்தில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தில் முன்னோடி என்று போற்றப்பெறும் சிங்காரவேலு செட்டியார் இந்தியாவில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தைக் கட்டிய தலைவர்களில் ஒருவரான எம்.என். ராய்க்கு எழுதிய 7.12.1922 தேதியிடப்பட்ட கடிதத்தில் "மண்டையம் சகோதரர்களில் ஒருவரான எஸ். திருமலர்ச்சாரி சுதேசி ஸ்டீல் நேவிக்கேஷன் கம்பெனி மூலம் நஷ்டமடைந்து சுமார் மூன்று லட்சம் ரூபாயை இழந்துவிட்டார்" எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இச்செய்தியை பின்னர் காவல்துறை ஆவணங்கள் உறுதி செய்கின்றன. (ப.377,378)

கடல் சார் வணிகப் பேரரசை உருவாக்க வேண்டும் என்ற இங்கிலாந்து வணிகர்களின் பேராசை, இந்தியாவுடனான வணிகத்தின் அளவை பெருக்க வேண்டும் என்ற அவர்களின் லாப வெறி, அதற்காக அரசுக்கு அவர்கள் கொடுத்த அழுத்தம், நீராவி எனும் புதிய விசையின் கண்டுபிடிப்பு, கடல் வழி போக்குவரத்தில் அது ஏற்படுத்திய புரட்சிகரமான மாற்றம், வளர்ந்து வரும் துறைமுக நகரமான தூத்துக்குடி இயக்கும் தொழில்நுட்பத்தை இந்திய

வணிகர்களின் தேவை, இந்திய அரசியலில் அரசியலில் கருக்கொண்ட சுதேசி இயக்கம், பின் இரண்டையும் இணைத்துப் பார்த்த வ.உ.சி. யின் தொலைநோக்குப் பார்வை என்பனவற்றில் துவங்கி சலபதியின் தூரிகை திசைகள் தோறும் வேகமாக நகர்கிறது. சுதேசி ஸ்டீல் நேவிக்கேஷன் கம்பெனி நிறுவப்படல், கப்பல்களை வாங்குதல், வ.உ.சி. யின் கடுமையான உழைப்பு ஆங்கிலேயர்களுக்கு சொந்தமான பிரிட்டிஷ் ஸ்டீல் நேவிக்கேஷன் கம்பெனியின் நேர்மையற்ற போட்டி, அதற்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்ட காலனி அரசின் நிர்வாக இயந்திரம், சுதேசி இயக்கம், கோரல் மில் வேலை நிறுத்தம், வ.உ.சி. யுடன் இணைந்து செயல்பட்டோர், சுதேசி இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கப்பல் கம்பெனியை கருதிய சிலர், முதலீடு செய்தால் லாபம் பெறலாம் எனக் கருதியோர், காலனி அரசின் அடக்குமுறை, சிறைவாசம், குடும்பத்தின் அவல நிலை, கப்பல் கம்பெனி மூடப்படுதல், வ.உ.சி. யின் விடுதலை, அவர் ஓரங்கட்டப்படுதல் எனச் சலபதியின் எழுத்தோவியம் நம் கண்களுக்கு முன்னே விரிவடைந்து கொண்டே செல்கிறது.

சலபதி முன்வைக்கும் வரலாற்றுச் செய்திகளில் ஊடு சரடாக ஓடக்கூடிய முக்கிய விஷயம் அவர் தரும் புள்ளி விவரங்களே. புள்ளி விவரங்களை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டு அவர் கட்டமைக்கும் வரலாற்றுச் செய்திகளின் உண்மைத் தன்மை அசைக்க முடியாதவை. அச்செய்திகளின் முழு பரிமாணத்தை வாசகனின் முன் நிறுத்துபவை.

வ.உ.சி. வாங்கி வந்த கப்பல்களின் நீள அகலம், எடை, விசைத்திறன், கொள்ளளவு, அவற்றில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தொழில்நுட்பம், இரு கப்பல்களும் தூத்துக்குடிக்கும் கொழும்புக்கும் இடையே மேற்கொண்ட பயணங்களில் ஆண்டுவாரியான எண்ணிக்கை, பயணக் கட்டண விபரங்கள், பயணம் செய்த பயணிகளின் எண்ணிக்கை, சரக்குகளின் விவரங்கள், சுதேசி கப்பல் கம்பெனியை ஒடுக்கும் நோக்கில் பிரிட்டிஷ் இந்தியன் ஸ்டீல் நேவிக்கேஷன் கம்பெனியின் கட்டணக் குறைப்பின் அளவு, கப்பல்களை இந்திய

இளைஞர்களுக்குக் கற்றுத் தரும் நோக்கில் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட இந்திய இளைஞர்களின் எண்ணிக்கை, கப்பல் கம்பெனியின் மொத்த பங்குகளின் எண்ணிக்கை, அவற்றின் முக மதிப்பு, மொத்த மதிப்பு, விற்கப்பட்ட பங்குகளின் எண்ணிக்கை, முன்பணம் செலுத்தியவர் எண்ணிக்கை, மொத்த பணமும் செலுத்தியோர் செலுத்தாதோர் எண்ணிக்கை, நிலுவையில் இருந்த பங்குகளின் மதிப்பு, கம்பெனி இடையூறுகளை சந்தித்து நிலைகுலையத் தொடங்கிய போது நிலைமையைச் சரி செய்யும் பொருட்டு கடனாக பெறப்பட்ட தொகை, அவற்றின் செலவு விவரம், என அவர் முன் வைக்கும் விரிவான, துல்லியமான புள்ளி விபரங்கள் அவர் மேற்கொண்ட கடுமையான மேற்கொண்ட கடுமையான ஆய்வு உழைப்புக்கான அத்தாட்சி. இளம் ஆய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டி.

வ.உ.சி. சிறையில் அடைக்கப்பட்ட பின்னர் "துவரை அடித்த களமாக" மாறிவிட்ட அவர் குடும்பத்தின் நிலை பற்றி சலபதி முன்வைக்கும் விபரங்கள் நமது நெஞ்சங்களை நெகிழ வைப்பனவாகும். மகனின் நிலை கண்டு தந்தையார் நிலை குலைந்து போகிறார். அவரின் இறுதி சடங்கில் கூட வ.உ.சியால் பங்கேற்க இயலவில்லை. சகோதரர், வ.உ.சி. யின் நிலை கண்டு, சித்தம் கலங்கி, மன நோயாளி ஆகிறார். வெளி உலகம் தெரியாத இளம் வயது மனைவி மீனாட்சி குழந்தைகளுடன் நிற்கதியாய் தவித்து நின்ற போதிலும் கணவரின் விடுதலைக்காய் நீதிமன்றங்களை நாட, இருந்த செல்வம் கரைந்து போக, இல்லாமை இருள் சூழ்கிறது. தேவையான உதவிகள் செய்வோம்; மாதம் தோறும் உதவித் தொகை வழங்குவோம் என வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் அனைத்தும் "ஒடுகிற தண்ணீரில் உலக்கையால் எழுதியது" போலாயிற்று. சிறையில் இருக்கும் போதே கப்பல் கம்பெனிக்குப் பாக்கிப் பணம் கட்ட வேண்டியது உள்ளது என ஒரு வழக்கு தொடரப்படுகிறது. சிறை அதிகாரி ஒருவன் கப்பல் கம்பெனிக்குச் சொந்தமான ஒரு கோடி ரூபாயை வ.உ.சி. கையாடல் செய்து விட்டதாக வீண் பழி சுமத்துகின்றான். எந்த சலனமும் இல்லாமல் குலையாத மன உறுதியுடன் இவற்றை எதிர்கொண்ட வ.உ.சி. இவற்றுக்கெல்லாம் கவிதை வடிவில் பதில் அளிக்கிறார்.

கொடுமான விதி

எந்த வடிவில் வந்தாலும்
நான் எதிர்கொள்வேன்
நான் அஞ்ச மாட்டேன்
சோந்து போக மாட்டேன்
எனது மனம்

எனது உடல்

எனது மகிழ்ச்சி

எனது நம்பிக்கை

எனது மனைவி

எனது மக்கள்

எனது சொத்து அனைத்தும் மண்ணாகி போனாலும்

நான் தலைவணங்க

மாட்டேன்.

மாணமே வரினும்

ஏறி மிதித்து

முறியடிப்பேன்.

இச்சூழலில் இரவு பகல் பாராது, கண் துஞ்சாமல் வ.உ.சி. உழைத்து உருவாக்கிய சுதேசி ஸ்டீம் நேவிகேஷன் கம்பெனி சிறுகச் சிறுக வீழ்ச்சியுற்று மூடப்படும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டது.

1912 டிசம்பர் 24இல் வ.உ.சி. விடுதலை ஆகி 1936 நவம்பர் 18இல் இயற்கை எய்தும் வரை வ.உ.சி. கடனிலே உழன்றார் என்பதைச் சலபதி ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியின் மூலம் சுட்டிக்காட்டுகிறார். 1915 இல் சென்னை வந்த காந்தியடிகள், தன்னைச் சந்திக்க விரும்பிய வ.உ.சி. க்கு அதிகாலையில் நேரம் ஒதுக்குகிறார். தான் தங்கி இருக்கும் இடத்திலிருந்து, டிராம் வண்டிகள் காலை 5.30 மணிக்கு மேல் தான் பயணப்படும் என்பதால், அதிகாலையில் காந்தியடிகளைச் சந்திப்பது கடினம் என வ.உ.சி தனது இயல்புமையை வெளிப்படுத்துகிறார். இவ்விடத்தில் சலபதி "அனைத்து ஏற்பாடுகளையும் செய்து இரண்டு கப்பல்களை வாங்கியவருக்கு அரை ரூபாய் கொடுத்து ஒரு வண்டி அமர்த்தி கொண்டு போக முடியாத நிலை" என்று முடிக்கின்றார். நமக்கு சுவாசம் சில நொடிகள் தடைப்பட்டு மீள்கிறது.

ரஷ்ய எழுத்தாளர் மிகையில் ஷோலகல் எழுதிய "அவன் விதி" எனும்

குருநாவலில் ஒரு காட்சி. ரஷ்ய பட்டையில் பணியாற்றும் கதாநாயகனுக்கு ஜெர்மனியப்படைகளோடு போர் செய்து கொண்டிருக்கும் ரஷ்ய பிரங்கி படை வீரர்களுக்குத் தேவைப்படும் குண்டுகளை ஆயுத கிடங்கில் இருந்து லாரியில் ஏற்றிக்கொண்டு செல்லும் பணி. போர் முனையில் ரஷ்ய படைகள் இழப்புகளைச் சந்தித்து பின் வாங்கும் சூழல். அப்போது தளபதி கதாநாயகனிடம், "நிலைமை மிக மோசம்; குண்டுகளை கொண்டு போய் விடுவாயா?" என சந்தேகத்துடன் கேட்க, "அங்கே எனது தோழர்கள் உயிரை கொடுத்து போர் செய்து கொண்டிருக்கையில் நான் மட்டும் இங்கே விரல் சூப்பி கொண்டா இருப்பேன்?" என கதாநாயகன் பதில் அளிப்பார். பிரிட்டிஷ்

இந்தியன் நேவிகேஷன் கம்பெனியின் வஞ்சகமான கழுத்தறுப்பு போட்டியினாலும், காலனி அரசின் அடக்கு முறையாலும், லாபத்தை மட்டுமே குறியாக கொண்ட பங்குதாரர்கள் வ.உ.சி. யை நிர்வாக பொறுப்புகளில் இருந்து வெளியேற்றியதாலும் பலவீனமடைந்து கம்பெனி மூழ்கும் நிலை ஏற்பட்ட போது, கம்பெனி கவிழ்ந்து விடக்கூடாது, கவிழ்ந்து விட்டால் சுதேசி இயக்கத்திற்கு பெரும் அவமானம், அதை காப்பாற்றியே ஆக வேண்டும் என்ற முனைப்போடும் உறுதிப்பாட்டோடும் பெருமளவில் முதலீடு செய்து, கடன் பெற்று, புதிய பங்குகளை உருவாக்க திட்டமிட்டு, வ.உ.சி. விட்டுச் சென்ற பணிகளைத் தங்கள் தோள்களில் ஏற்றிக்கொண்டு பாடுபட்டவர்கள் எஸ்.டி. கிருஷ்ணா ஐயங்கார், பாண்டித்துரை தேவர், மண்டைய குடும்பத்தார் போன்றோர் ஆவர். இவர்களுக்குத் தோள் கொடுத்து நின்றவர்கள் இரண்டு- மூன்று பங்குகள், ஐந்து பங்குகள் என வாங்கிய சாதாரண பொது மக்கள். இவர்களே வ.உ.சி. க்காக இறுதி வரை களத்தில் நின்றவர்கள். இப்படியான நல்ல ஆத்மாக்கள் வ.உ.சி. க்கு பக்க பலமாய் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு நின்றனர் என்பதைச் சலபதி வாயிலாகத்தான் நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

முதல் உலகப்போருக்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் காலனி அரசு, இந்தியாவின் கடல் சார் வணிகத்தின் நிலை குறித்தும், அதனை மேம்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகள் குறித்தும் அறிந்து கொள்ள 'இந்திய கடல்சார் கமிட்டி' என்னும் குழுவை அமைத்தது. இக்குழு கருத்து கேட்புக் கூட்டங்களை நடத்தியது. 1924 ஜனவரி 17இல், இக்குழுவின் சென்னை அமர்வில் எஸ்.டி. கிருஷ்ணயங்கார் பங்கேற்று தனது கருத்துக்களைப் பதிவு செய்தார். குழு உறுப்பினர்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு அவர் அளித்த பதில்கள் நரட்டுப்பற்றை உள்ளீடாகக் கொண்டிருந்ததாக சலபதி கூறுகின்றார். இந்நிகழ்வு பக்கம் 413 இல் தொடங்கி 419 வரை தொடர்கிறது. எஸ்.டி. கிருஷ்ணயங்காரின் ஆளுமைக்குச் சான்றாகத் திகழ்பவை இப்பக்கங்களே. சுதேசி ஸ்டீம் நேவிகேஷன் கம்பெனி போன்ற சுதேசி நிறுவனங்கள் அழிந்து போவதற்கு காரணம் அந்நிய நாட்டு கப்பல் கம்பெனிகளின் அறத்துக்குப் புறம்பான, நேர்மையற்ற, வஞ்சகமான, போட்டிகளும், அவைகளுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்ட காலனி அரசின் நிர்வாகமுமே என கடுமையான விமர்சனத்தை அவர் முன் வைத்தார். மேலும் இந்திய கடல்சார் வணிகம் வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்றால் வணிகத்தில் ஈடுபடும் கப்பல் கம்பெனிகள் இந்தியர்களுக்கு

மட்டுமே சொந்தமானதாக இருக்க வேண்டும் எனவும், அவற்றில் செய்யப்படும் முதலீடுகளும் இந்தியர்களுடையதாகவே இருத்தல் வேண்டும் எனவும் ஆணித்தரமாக கூறினார். இறுதியில், நேர்மையற்ற போட்டிகள் அனுமதிக்கப்படும் வரை கடல்சார் வணிகத்தொழில் வளர்வதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லை என்றும், வளர்ந்து வரும் தொழில்களுக்குப் பாதுகாப்பையும், மானியங்களையும் வழங்குவது அரசின் கடமை என்றும் உறுதிப்பட கூறினார். இவர் கூறிய பதில்களில் இடம்பெற்ற சில வார்த்தைகள் மிகக் கடுமையாக இருப்பதாகவும் அதனால் அவ்வார்த்தைகளுக்கு மாற்றாக வேறு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தமாறும் குழு உறுப்பினர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். இவ்வுரையாடல் முடிவு பெறும் நிலையில் "கிருஷ்ண ஐயங்கார் மௌன கண்ணீரில் அழுது இருப்பார்" என சலபதி பதிவு செய்கிறார். இப்பகுதியை வாசித்து முடிக்கும் உணர்வுள்ள ஒவ்வொருவரும் மனதிற்குள் மௌனமாக அழுதே ஆக வேண்டும்.

திட்டமிடப்பட்டோ இயல்பார்களோ, மறக்கப்பட்ட மறைக்கப்பட்ட, ஒரு மகத்தான மனிதனின் வாழ்வை ரத்தமும் சதையுமாக, என்றும் உலரா ஈரத்துடன் சலபதி நம் முன் வைத்துள்ளார். வரித்துக் கொண்ட இலட்சியத்திற்காகச் சமரசமற்ற சமர் செய்து; மரித்துப்போன அம்மாமனிதன் வ.உ.சி. யையும் அவர் சிறை சென்ற பின்னர் சுதேசி ஸ்டீம் நேவிகேஷன் கம்பெனியைக் காப்பாற்ற அயராது பாடுபட்டு, சர்வபரித்தியாகம் செய்த கிருஷ்ண ஐயங்கார் போன்றோரையும், வறுமையின் கொடிய பிடியில் "எனது மானம் கெடாத கூலி வேலைகள் செய்யவும் தயார்" எனக் கூறிய, துயரங்களையே வாழ்க்கையாக வாழ்ந்த, வ.உ.சி. யின் துணைவியார் மீனாட்சி அம்மையாரையும், இத்தமிழ்ச் சமூகம் மறந்துவிட்டதோ, எனும் பழிச்சொல் ஏற்படா வண்ணம் இந்நூலின் வாயிலாக சலபதி காப்பாற்றி உள்ளார். உணர்வுள்ள தமிழ்நாட்டவர் ஒவ்வொருவரும் அவருக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள். சலபதியின் அறிவுலக மேதமைக்கும் விரிவான ஆழமான வரலாற்று ஆய்வறிவுக்கும் மனமார்ந்த பாராட்டுகள். இந்நூலின் தமிழ் பதிப்பு அதிவிரைவில் வெளியிடப்பட வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

சரிவுறும் ஜனநாயகம்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பிரதான பிரகடனங்களான “குடிமக்கள் விருப்பம்”, “பொதுவான அபிலாஷைகள்” ஆகியவற்றை உத்தரவாதம் செய்யும் ஒரு ஜனநாயக யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாகத்தான் நம்மில் பலரும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அநேக நாடுகளின் ஜனநாயகம் பல்வேறு விதமான சித்தாந்தப் பிரச்சாரங்கள் மற்றும் கருத்தாக்கங்களை எதிர்கொள்கின்றன.

கடந்த கால நிகழ்வுகளை கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டு, கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் தனி நபர் உரிமைகள் சந்திக்கவிருக்கும் அச்சுறுத்தல்கள் குறித்து 1922ல் சிந்தனையாளர் பெர்ட்ரண்ட் ரஸல் கூறியவை கவனிக்கத்தக்கது.

“கடந்த காலங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட வடிவங்களில் கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் தனிநபர் உரிமைகளை புதிய அபாயங்கள் அச்சுறுத்துகின்றன; இந்த அபாயங்களுக்கு எதிராக தீர்க்கமான வலுவானதொரு வெகுஜன அபிப்பிராயங்களைக் கட்டியெழுப்பாவிட்டால் அவையிரண்டும் வரும் நூறு ஆண்டுகளில் இப்பொழுது இருப்பதைக் காட்டிலும் குறைவுபடும்.”

102 ஆண்டுகள் கழிந்து இன்று, சமூக வலைதளங்கள் மற்றும் ஏனைய ஊடக வடிவங்கள் வழியாக தொழில்நுட்ப ஃபாஸிசமும் குறுகிய அதிகார மையமும் இணைந்து கட்டமைக்கும் வெகுஜன அபிப்பிராயம், கருத்துச் சுதந்திரம் மற்றும் தனி நபர் உரிமைகளுக்கெதிரான மிகப் பெரிய சவாலாக வில்வருபமெடுத்திருக்கிறது. அச்சு ஊடகத்தையும் இணையத்தையும் அதிகார மையத்தின் பரப்புரைகள்தான் ஆளுகை செய்கின்றன.

புதிய தாராளமய, பழமைவாத, தளைகளற்ற சந்தை மற்றும் பெரு வணிக சார்புகளுடனான “எக்கனாமிக்ஸ்” இதழ் ஒவ்வொரு வருஷமும் உலக ஜனநாயகப் போக்குகள் குறித்த அறிக்கையை பிரசுரிக்கின்றது. பெரு வணிகப் பொருளாதாரம் தவிர்ந்து மற்றெல்லா வெளிகளிலும் ஜனநாயகம் விரும்பும் “எக்கனாமிக்ஸ்” இதழுக்கு பொருளாதார

தொழில் மற்றும் பணியிட ஜனநாயகம் என்பவையெல்லாம் அந்நியமானவை. குறுகிய அதிகார மையங்களின் பிரபுத்துவ சிந்தனைகளுக்கு வால் பிடிக்கும் இந்த இதழுக்கு இயல்பாகவே பணியிடங்களின் ஒரே ஜனநாயக வடிவமான தொழிற்சங்கங்கள் அருவருப்பானவைகள்தான்.

இந்தப் புரிதலின் பின்னணியில் இந்த இதழின் புலன்விசாரணைக் குழு 165 நாடுகளின் அரசாங்கங்களின் செயல்பாடுகளை ஆராய்ந்து, அவைகளுக்கு பூஜ்யத்திலிருந்து பத்து மதிப்பெண்கள் வழங்கி அந்த நாடுகளின் ஜனநாயகம் மேம்படுகிறதா அல்லது குறைகிறதா என கணித்து வெளியிட்டிருக்கும் அறிக்கையை சரியான வெளிச்சத்தில் பார்ப்பது பயனுள்ளதாயிருக்கும்.

தேர்தல் செயல்பாடுகளும் பன்முகமும், அரசாங்கச் செயல்பாடுகள், அரசியல் பங்கேற்பு, அரசியல் கலாச்சாரம், மற்றும் பொதுச்சமூக சுதந்திரங்கள் என்கிற இந்த ஐந்து நிகழ் நிலவரங்களின் அடிப்படையில் இந்த மதிப்பெண்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 8 மதிப்பெண்களுக்கு மேல் முதிர்ச்சியடைந்த, 6 - 8 மதிப்பெண்களுக்கு தவறுகின்ற, 4 - 6 மதிப்பெண்களுக்கு கலப்படம் கலங்கலும், 4க்குக் கீழான மதிப்பெண்களுக்கு சர்வாதிகாரம் என்கிற 4 பிரிவுகளாக ஜனநாயகத்தை அடையாளப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த 4 பிரிவுகளின் இலக்கணமாக நாடுகளின் செயல்பாடுகள் மற்றும் நிகழ் நிலவரங்கள் கீழ்க்காணும் வரையறைகளுக்குள் அளவிடப்பட்டுள்ளன.

முதிர்ச்சியடைந்த ஜனநாயகம்: தேர்தல்கள், அரசியல் மற்றும் பொதுச்சமூக சுதந்திரங்கள் மதிக்கப்படுவது; ஜனநாயகம் தழைத்தோங்குவதை உறுதி செய்யும் ஒரு அரசியல் ஜனநாயகக் கலாச்சாரம்; முனைப்புடன் செயல்படுகின்ற ஜனநாயக நிறுவனங்களும் அரசாங்கமும்; அரசின் தளைகளும் தலையீடுகளும் சந்தந்திர ஊடகங்கள்; ஜனநாயக விரோதச் சிந்தனைகளுக்கு எதிரான விழிப்புப் புரிதலும் நிறைந்த சுதந்திர நிதித் துறையும் என

மேற்சொன்ன அம்சங்களைக் கொண்ட நாடுகள்தான் முதிர்ச்சியடைந்த ஜனநாயகமாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

தவறுகின்ற ஜனநாயகம்: தடைகளற்ற நியாயமான தேர்தல்களைப் போலத் தெரிந்தாலும் பிரச்னைகள் உள்ளடங்கியிருக்கும்; பத்திரிகை மற்றும் பொதுச் சமூக சுதந்திரங்களில் தலையீடுகள்; பலஹீனமான ஜனநாயகமும் திணறுகின்ற ஆட்சியும். இந்த நிலவரங்களை மேலும் தீவிரமாக்கும் பரவலாக்கப்படாத அரசியல் பங்கேற்பும் கலாச்சாரமும் கொண்ட நாடுகள் இந்தப் பிரிவுக்குள் வருகின்றன.

கலப்பும் கலங்கலுமான ஜனநாயகம்: ஆபத்தான முரண்கள் நிறைந்த சுதந்திரமும் நியாமுமற்ற தேர்தல்கள்; அரசின் அழுத்தத்திற்குள்ளாகும் எதிர்க் கட்சிகளும் அவற்றின் வேட்பாளர்களும்; மோசமான தவறுகள் மலிந்த அரசியல் கலாச்சாரம், அரசின் செயல்பாடுகள், மற்றும் ஜனநாயகப் பங்களிப்புகளும்; வெகுவாக வியாபித்திருக்கும் அரசியல் பெரு வணிக ஊழல்கள்; ஊனமான சட்டத்தின் ஆட்சி; நலிவடைந்த சமூக ஜனநாயகமும், சுகஜமான பத்திரிக்கையாளர்கள் மீதான தாக்குதலும் தடைகளும், முற்றிலும் விலங்கிடப்பட்ட நீதித் துறையும் ஆகிய மேற்சொன்ன இலட்சணங்கள் நிறைந்த நாடுகள் இந்தப் பிரிவினுள் அடங்கும்.

சர்வாதிகாரம்: முற்றிலும் ஒடுக்கப்பட்ட ஜனநாயகமும் பன்முக சமூக அமைப்பும்; சில சந்தர்ப்பங்களில் சர்வாதிகாரத்தை மூடி மறைக்க உதவும் விதமாக பேரளவிற்கு அனுமதிக்கப்படும் வெகு சில ஜனநாயக அமைப்புகள்; சுதந்திரமும் நியாயமுமற்ற தேர்தல்கள்; அசிங்கப்படுத்தப்படும் சமூக உரிமைகள்; முற்றிலும் ஆட்சி அதிகார மையங்களால் வழிநடத்தப்படும் ஊடகங்கள்/ பத்திரிகைகள் ஆகிய மேற்சொன்ன இலட்சணங்கள் மலிந்த நாடுகள் சர்வாதிகாரம் என்ற இந்த வரைமுறைக்குள் வருகின்றன.

ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட 167 நாடுகளில் 44%ஆன 74 நாடுகள்தான் முதல் பிரிவான முதிர்ச்சியடைந்த அளவுகோலுக்குள் வருகின்றன. வேறு விதமாகச் சொல்வதென்றால் ஒவ்வொரு முதிர்ச்சியடைந்த நாட்டுக்கு இணையாக 2.3 நாடுகள் மோசமான நிலவரத்திலிருக்கும் அடுத்த பிரிவுகளுக்குள் அடங்குகின்றன. அழிவு அல்லது சிதைவு என்பது எல்லா முதல் இரண்டு - முதிர்ச்சியடைந்த மற்றும் தவறுகின்ற - பிரிவு நாடுகளுக்கும் கறையானாய் அரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதுதான் நிதர்சனமான நிலவரம். சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால் உலகில்

வளர்ச்சிக்கு மாறாக ஜனநாயக வெளி சுருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது என்பதுதான் உண்மை. உலகின் மக்கள் தொகையில் பாதிக்குப் பாதியான ஜனநாயக வட்டத்துக்குள் வருகின்றனர். அதில் 8%தான் முதல் பிரிவான முதிர்ச்சியடைந்த நிலவரத்தில் இருக்கின்றனர். இந்த எண்ணிக்கையும் 2015லிருந்து சரியத் தொடங்கி அமெரிக்காவில் 2016ல் திருவாளர் ட்ரம்ப் அறிமுகமான நாட்களிலிருந்து தீவிரமடையத் தொடங்கியிருக்கின்றது; நிலைமைகள் மோசமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

புதிய ஃபாஸிச குடியரசுக் கட்சி அமெரிக்க அரசாங்கத்தின் பல துறைகளை தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததின் மூலம், உலகின் ஜனநாயகக் காவலனாக தன்னை நிலைப்படுத்திக்கொண்ட அந்த நாடு 2016 முதல் முதிர்ச்சியடைந்த முதல் பிரிவினின்றும் தவறுகின்ற இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் இரண்டாம் பிரிவிலிருக்கும் 38% உலக மக்கள்தொகையுடன் அமெரிக்கர்கள் இணைந்திருக்கின்றனர். கலப்பும் கலங்கலுமான மூன்றாம் பிரிவில் 15%மும் மிச்சமுள்ள பெருவாரியான 40% மக்கள் சர்வாதிகாரப் பிரிவுக்குள்ளும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

உலகம் முழுதிலும் அரசங்கேழும் அரசியல் நிலவரங்களின் ஒரு அங்கமாகத்தான் அமெரிக்க ஜனநாயகத்தின் வீழ்ச்சியும் நிகழ்ந்தேறுகின்றது. உலகெங்கிலும் ஜனநாயகத்தின் வளர்ச்சியென்பது 2023ல் உற்சாகமளிப்பதாய் இருக்கவில்லை. உண்மையில் அதன் மன்றோ கருத்தாக்கத்தால் கட்டமைக்கப்பட்ட அமெரிக்காவின் புறக்கடை நாடுகளான எல் சால்வடார், நிக்கரகுவா, குவாதமேலா மற்றும் ஹொண்டுராஸ் ஆகியவற்றில்தான் மிக மோசமான ஜனநாயகச் சிதைவுகளும் பிறழ்வுகளும் நடந்தேறின.

கிழக்கில் 0.88 மதிப்பெண்களை இழந்து 3.25 மதிப்பெண்களாய் குறைந்த பாகிஸ்தான் நாலாவது பிரிவான சர்வாதிகாரத்திற்குள் விழுந்திருக்கின்றது. ஆர்மீனியா, அஜர்பைஜான் மற்றும் ரஷ்யாவில் ஜனநாயகச் சூழல்கள் கடுமையாகப் பலஹீனமடைந்திருக்கின்றன. ஒரு கட்சி அமைப்பில் ஆளப்படும் தன் அண்டைநாட்டின் ஆக்ரமிப்பிலிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ள மிகக்கடுமையான யுத்தகால இராணுவச் சட்டங்களை அமுல்படுத்துவதினால் உக்ரேயனின் ஜனநாயகம் எதிர்மறையான விளைவுகளைச் சந்தித்துள்ளது.

தேர்தல் நடவடிக்கைகள் மற்றும் பன்முகத்தின் பொதுவான குறியீடு 2023ல் குறைவுபட்டன.

இப்பொழுது கையாளப்படும் பிரச்சார உத்திகளில் வேறுபட்ட இரண்டு தீங்குகள் உள்ளன. ஒரு பக்கம் தீர்க்கமான வாதங்களுக்கு இடம் தராத அறிவற்ற நம்பிக்கைகளுக்கு குரல் கொடுக்கின்றன; இன்னொரு பக்கம் செல்வத்தின் மூலமாகவோ அல்லது அதிகாரத்தின் மூலமாகவோ பிரபல்யமாகின்றவர்களுக்கு நியாயமற்ற தகுதியற்ற முன்னுரிமை வழங்கப்படுகின்றது.

பிரச்சனைகளுக்கு வழிவகுக்கும் இந்தக் காரணிகள் அரசாங்கத்தின் ஜனநாயக ஸ்தாபனத்தின் செயல்பாடுகளுக்கும் பொருந்தும். அரசு மற்றும் பெருவணிகக் குழுமங்களின் ஊழல், பேர்துமான வெளிப்படைத் தன்மையின்மை, பொறுப்பு/ உத்ரவாதக் குறைபாடு ஆகிய இந்த மூன்று முக்கியக் காரணிகளும் அரசாங்கங்களையும் அரசியல் கட்சிகளையும் ஒரு புறமும் அறித்து அவைகளை நிலைகுலையச் செய்கின்றன. இவைகளைச் செயல்படுத்துகிற குறுகிய அதிகார வட்டங்கள் இயல்பாகவே மற்றவரின் அரசியல் பங்களிப்பை மட்டுப்படுத்துவதற்கு கடுமையான உத்திகளை வெகு முனைப்புடன் திறம்பட செயல்படுத்துகின்றனர். அரசியல் கலாச்சாரத்தில் ஜனநாயகம் மற்றும் ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களின் மீதான பற்று மற்றும் நாட்டத்தின் அடிப்படையிலான அரசியல் கலாச்சாரம் உலகெங்கிலும் குறைந்து வருகின்றது. சமூக ஊடகங்களை இறுகப் பற்றியிருக்கும் தொழில்நுட்ப மேலாதிக்க ஆளுமைகள் அரங்கேற்றம் எதிர்மறை தகவல் குதர்க்கங்கள் மற்றும் குப்பைகளின் மூலமாக மிகப் பெருவாரியான மக்கள் திரளை ஜனநாயகத்தின் மீதான ஆர்வம், நம்பிக்கையிலிருந்தும் திசைதிருப்பி அவர்களுடைய ஆதரவு மற்றும் பங்களிப்பை சீர்குலைக்கிறார்கள்.

பெர்ட்ரண்ட் ரஸலின் “சர்ச்சைக்குரிய பிரச்சனையின் ஒரு பக்கம் மாத்திரம் கவர்ச்சிகரமாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அதன் மற்ற பக்கம் கடினமான முயற்சிகளால் மாத்திரம் கண்டடையப்படமுடியும் என்றால், அத்தகைய நிலவரங்களில் கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது இல்லை என்றுதானாகின்றது” என்கிற வார்த்தைகளில், இன்று பெருமளவில் விதைக்கப்படும் பொய்களின் மத்தியில் நம்முடைய உண்மைக்கான தேடல் போராட்டமாகத்தானிருக்குமென்று கட்டியமிட்ட அவருடைய தீர்க்கதரிசனம் புலப்படுகின்றது.

பொதுச்சமூக உரிமைகள் மற்றும் பத்திரிகை சுதந்திரத்தின் மீது அரசு மற்றும் அரசல்லா அதிகார மையங்களால் தொடுக்கப்படும் தாக்குதல்களும் தடைகளும் தான் எல்லா நாடுகளிலும் ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான பரவலான முக்கியமான அச்சுறுத்தல்களாக எக்ஸ்போனியம்

இதழ் கணிக்கிறது. இத்தனை எதிர்மறையான நிலவரங்களுக்குப் பின்னரும் நார்வே, நியூஸிலாந்து, ஐஸ்லாண்ட், ஸ்வீடன், டென்மார்க், அயர்லாந்த், ஸ்விட்சர்லாண்ட், நெதெர்லாண்ட், தைவான் ஆகியவை, முதல் பத்து நாடுகள் (முதிர்ச்சியடைந்த) தர வரிசையில் வருகின்றன. முதல் இருபது நாடுகள் பட்டியலில் ஜெர்மனி 12வாம் ஆஸ்திரேலியா 14விலும் பிரிட்டன் 19வாம், கிரீஸுக்கும் மர்ஸியசுக்குமான போட்டியில் 20ல் கிரீஸும் என்று இந்த தரவரிசைப் பட்டியல் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்பெயினும் ஃப்ரான்ஸும் 23, 24வது இடங்களைப் பெற்று முதல் முதிர்ச்சியடைந்த பிரிவில் இடம் பிடிக்கின்றன.

சிலி, செக்கஸ்லொவாக்கியக் குடியரசு, எஸ்டோனியா ஆகியவை இரண்டாவது தவறுகின்ற பிரிவுக்குள் இடம் பிடிக்கின்றன. 29ஆவது இடத்தைப் பிடித்திருக்கும் அமெரிக்காவை முந்திய இடத்தில் மால்டாவும் 30வது இடத்தை இஸ்ரேலும் பிடித்துள்ளன. 2024 ல் இஸ்ரேல் இன்னும் பின் தள்ளப்படலாம். போர்ச்சுகல் இரண்டாவது பிரிவைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

வங்க தேசம், மாலவி, பெரு, ஸாம்பியா, லிபீரியா, ஃபிஜி போன்றவை தவறுகின்ற இரண்டாவது பிரிவுக்குள் அடங்குகின்றன. தரவரிசையில் 144 என பின்தள்ளப்பட்டாலும் ரஷ்யா இன்னமும், கிரீஸ், அல்ஜீரியா, கத்தார், லெபெனான் ஆகிய நாடுகளைப் போல, சர்வாதிகாரப் பிரிவுக்குள் வகுக்கப்படவில்லை. அமெரிக்காவால் விடுவிக்கப்பட்ட ஈராக், வட கொரியா, மியான்மர் மேற்குலகம் மிகவும் பிரயாசப்பட்ட ஆப்கானிஸ்தான் ஆகியவை மிக மோசமான சர்வாதிகார நாடுகளாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளன. தரவரிசைப் பட்டியலில் கடைசி இடம் என்கிற பெருமை ஆப்கானிஸ்தானுக்குத்தான். மாலி, மடகாஸ்கர், பர்கினோஃபாலோ, பாஸஸ்தீனம், அதிகமாய் ஆதரிக்கப்பட்டதும் சிலாகிக்கப்பட்டதுமான உக்ரேயன் ஆகிய நாடுகளில் ஜனநாயகம் அதல பாதாளத்தை நோக்கி பயணப்படுவதாகக்

இந்த எக்கனாமிஸ்ட் இதழுக்கு உக்ரெய்ன் மீது ஒரு தனிப் பரிவு இருப்பது தெரிகிறது. “உக்ரெய்ன் ஒரு தடுமாற்றத்தில் இருந்தாலும் அதன் அரசாங்கம் ஜனநாயகத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல போராடிக் கொண்டிருக்கிறது” என்ற சான்றிதழ் தரப்படுகின்றது. யுத்தம் துவங்கியதிலிருந்து நிர்வாகத்தையும், நாடாளுமன்ற நடவடிக்கைகளையும் பின்தள்ளி அதிபர் ஜெலென்ஸ்கியிடம் குவிக்கப்பட்ட அதிகாரம், அச்சுறுத்தும் ஊழல், பத்திரிகை மற்றும் ஜனநாயகச் சுதந்திரங்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் இராணுவச் சட்டங்கள் ஆகிய மேற்சொன்ன மூன்று காரணிகளும்தான் உக்ரெய்னின் ஜனநாயகத்தை சீர்குலைக்கின்றன என்று எக்னாமிஸ்ட் கணித்துள்ளது. மறுபுறத்தில்

நவால்னியின் கொலை, ஒலெக் ஓர்லாவிற்கு நடத்தப்பட்டப் போலி விசாரணையும் வழங்கப்பட்ட தண்டனையும், இவைகளையும் வழி நடத்தும் குரூர அதிகார மையமும், ஆக்ரமிக்கும் ரஷ்யாவை சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிய நகர்வுக்கு துரிதப்படுத்துகின்றன.

தீர்மானகரமான சேதாரத் திசைவழிகளை நோக்கிய தேர்தல்கள் அமெரிக்கா, பிரேஸில், இந்தியா, இந்தோனேசியா ஆகிய தவறுகின்ற இரண்டாவது பிரிவைச் சார்ந்த நாடுகளில் நிகழவிருக்கின்றன. ஜனநாயகத்தின் ஆகப்பெரிய நம்பிக்கை தீபமாகக் கருதப்பட்ட அமெரிக்காவின் ஜனநாயகம் ட்ரம்பின் வெற்றியின் மூலம் மிகப் பெரிய சரிவுகளைச் சந்தித்து ஃபாஸிச் சர்வாதிகாரம் நோக்கி நகரலாம். உலகின் சுயதம்பட்ட மிகப் பெரிய ஜனநாயகமான இந்திய நிலவரங்களும் நம்பிக்கையளிப்பதாக இல்லை. 180 மில்லியன் உறுப்பினர்களைக் கொண்ட, உலகின் மிகப் பெரிய, வலதுசாரி மதத் தீவிரவாதத்தை உயர்த்திப் பிடிக்கும் அரசியல் கட்சியாக ஆளும் பாஜக கோலோச்சுகிறது. இந்து தேசியவாதத்தை தீவிரமாய் நிலை நிறுத்தும் நேரத்திரி மோடியால் வழி நடத்தப்படும் பாஜகவின் ஊடக அடக்குமுறைகள் மிகப் பிரசித்தமானவை. சமீபத்தில் பிபிசியின் ஒரு செய்திச் சுருளின் மீதான தடை ஒன்றே இதன் மிகப் பெரிய உதாரணம்.

சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் யுத்தம் என்பது ஜனநாயகத்திற்கெதிரான ஒன்றுதான்.

ஸ்டெவென் பிங்கரின் வாதமான குறைந்து வரும் உலக வன்முறைக்கு ஆதாரமாக, கொரிய யுத்தத்திற்குப் பின் குறைந்து வரும் யுத்த மரணங்கள் கவனத்திற்குரியவை. உக்ரெய்ன் பிரச்னைதான் சமீபத்திய மரணப் பட்டியலின்

அகோர முகம்; 24 பெப்ரவரி 2022 துவங்கி, 31000 உக்ரெய்ன் வீரர்களும் 100,000 ரஷ்ய வீரர்களும் மரணத்தைத் தழுவியுள்ளனர். உண்மையான இழப்பு புட்டினும் அவருடைய அதிகார மைய துதிபாடிகளும் மறைந்தபின் தெரியவரலாம்.

இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்குப் பின் இந்தியப் பிரிவினை (1946 -48), கொரிய யுத்தம் (1950-53), வியட்நாம் மீதான அமெரிக்க ஆக்ரமிப்பு (1965-73), சோவியத் - ஆப்கன் பிரச்னை (1979-89), ஈரான்-ஈராக் யுத்தம் (1980-88) தொடர்ந்த அதிபர் புஷ்ஷின் ஈராக் மற்றும் ஆப்கன் தாலிபன்களுடனான பொருதல் என்ற இந்தக் களங்களில் காவு கொடுக்கப்பட்ட மொத்த உயிர்களின் இழப்பும், இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் நாசகர அழித்தொழித்தல் உள்ளிட்ட இழப்புகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் குறைவானவைதான்.

ஜனநாயகம் மறுக்கப்படுகின்ற முகாம்களைக் காட்டிலும் ஜனநாயக நாடுகளில் அதிக அமைதி நிலவுகின்றது என்று எக்கனாமிஸ்ட் கூறுகின்றது. தவறுகின்ற இரண்டாவது பிரிவில் இருக்கிற ஜனநாயக அமெரிக்காவின் அடுத்த நாடுகளின் மீதான குணடுவீச்சுகளின் எண்ணிக்கையுடன் சீனா போட்டியிட முடியாது என்பது உண்மையென்றாலும் ஹங்கேரி மற்றும் முந்திய சோவியத் அணியின் சிலவும் தவிர ஐரோப்பா அமைதியாகவே இருக்கின்றது. புல் நூற்றாண்டுகளாகக் கற்பனை கூட செய்ய முடியாத சமாதானத்தை ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உருவாக்கப்பட்ட நாட்களிலிருந்து அது சாதித்திருக்கின்றது. இதில் புட்டின் மாத்திரம் ஒரு விதி விலக்கு. மேற்கத்திய ஐரோப்பிய வளர்ச்சியடைந்த 24 நாடுகளில் 15 நாடுகள் முதிர்ச்சியடைந்த முதல் பிரிவில் அங்கம் வகிப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று. செக்கொஸ்லோவாக்கியக் குடியரசு, எஸ்டோனியா மற்றும் ஸ்லோவேனியாவும் முதிர்ச்சியடைந்த ஜனநாயகப் பட்டியலுக்குள் இடம் பிடிக்கின்றன. ஜனநாயக நாடுகள் ஒருவருக்கொருவர் யுத்தம் பழகவில்லையென்றாலும் ஜனநாயகத்தை உத்தரவாதம் செய்கிறோம் என்ற போர்வையில் ஜனநாயகம் இல்லாத நாடுகளோடும், சில நாடுகளின் விடுதலை இயக்கங்களோடும் சில சமயங்களில் ஜனநாயகம் தளைத்த நாடுகளுடனும் கூட யுத்தம் செய்துள்ளன. ஜனநாயகத் தேர்தலின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலியின் சால்வடோர் அலெண்டேயின் அரசை, அமெரிக்கா வன்முறையின் மூலம் அகற்றி பினோசெட் எனும் சர்வாதிகாரியின் கையில் கொடுத்த அவலம் இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணம்.

சில இறுக்கமான நம்பிக்கைகளால் பொதுவான கல்வியறிவு மற்றும் விழிப்பான சிந்தனை வளர்ச்சி தடைபட்டதே அமெரிக்க ஜனநாயகத்தின் தடுமாற்றத்திற்கு முக்கிய காரணம். லத்தீன் அமெரிக்காவில் கோஸ்டொரிக் கோவும் உருகுவேயும் மாத்திரம் முதிர்ச்சியடைந்த ஜனநாயகத்திற்குள் வருகின்றன. ஆப்ரிக்காவில் அதனுடன் அடையாளம் காணப்படும் 13 லட்ச மக்கள் தொகையுடனான மொரீஷியஸ் மாத்திரம் முதிர்ச்சியடைந்த ஜனநாயகத்திற்குள் வருகின்றது.

மூன்றாவது மற்றும் நாலாவது பிரிவுகளான கலங்கல்/குழப்பம் மற்றும் சர்வாதிகாரப் பட்டியலில் 167 நாடுகளில் 55.75%மான 93 நாடுகள் இடம் பெறுகின்றன. அதே வேளையில் நியாயமான தேர்தல் நடவடிக்கைகள் மற்றும் பன்முகம், அரசாங்கச் செயல்பாடுகள், அரசியல் பங்கேற்பு, ஆரோக்கியமான அரசியல் கலாச்சாரம் மற்றும் பொதுச் சமூக உரிமைகள் ஆகிய இந்த ஐந்து குறியீடுகளில் முதிர்ச்சியடைந்த ஜனநாயக நாடுகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்கள் எதுவும் நிகழவில்லை.

2020 அதிபர் தேர்தல் முடிவுகளில் குழப்பம் உருவாக்க முற்பட்ட ட்ரம்ப் மற்றும் அவருடைய குடியரசுக் கட்சி கூட்டாளிகளின் முயற்சியை அமெரிக்க தேர்தல் அமைப்புகள் முறியடித்தது சற்று ஆறுதலான விஷயம். ட்ரம்பின் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் ஜனநாயகத்தின் மீதான தாக்குதலாகவே அரசாலும், நீதித் துறையாலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளன. 36 மணி நேரத்திற்குள்ளாக காவல் துறை சுட்டதில் ஒருவரும், அதிகப் போதை மருந்தாக்கத்தால் ஒருவரும், மூவர் இயற்கையாகவும் என ஐந்து பேர் மரணம் எய்தினர். 174 காவல் அதிகாரிகள் உட்பட அநேகர் காயம் அடைந்தனர். ஏழு மாதங்களுக்குள்ளாக நாலு அதிகாரிகள் தற்கொலை செய்துகொண்டனர். 2.7 மில்லியன் டாலர்கள் அளவிற்கு பொருட் சேதம் ஏற்பட்டது. அமெரிக்காவில் வளர்ந்துவரும் தீவிர அரசியல் மற்றும் கலாச்சார முரண்களின் வெளிப்பாடுதான் ஃபாஸிச வலதுசாரிகளால் அரங்கேற்றப்பட்ட இந்த வன்முறை வெறியாட்டம். பழமைவாத கலாச்சாரத்தின் புதியவடிவங்கள் கூர்மையாக்கப்படுவதின் விளைவாக அமெரிக்காவில் சமூக நல்லிணக்கம், பரஸ்பரப் புரிதல் போன்ற விழுமியங்கள் சீர்குலைந்து வருவதுதான் இதற்கான காரணங்கள்.

தெற்கில் லத்தீன் அமெரிக்க கரீபிய நாடுகள் கடந்த எட்டு வருடங்களாக ஜனநாயகத்தின் சரிவை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சர்வாதிகாரத்தை நோக்கிப் பயணிக்கும் எல்சால்வடார் இதற்கு சரியான உதாரணம். வணிக அதிபர் நயிப் பக்லேயால் முன்னெடுக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்கு விரோதமான மறு தேர்தல் நிலைமைகளை மேலும் மோசமாக்கியிருக்கின்றது. மெக்ஸிகோ தவிர்ந்த மத்திய அமெரிக்காவிலும் நிலைமைகள் மோசமடைந்திருக்கின்றன.

சிலி உள்ளிட்ட 29 தென் அமெரிக்க நாடுகளின் குடிகளுக்கு வன்முறைங்கள்தான் பிரதான பிரச்னை. பெரு நகரங்களின் வீதிகளைக் கப்ளீகரம் செய்துள்ள போதை மருந்து வன்முறையாளர்களிடமிருந்து விடுபட அர்ஜென்டினா ஒரு இரத்தக் குளியலுக்குள் கடந்து கொண்டிருப்பதாக ஜேவியர் மிலி கூறுகின்றார். 200% பணவீக்கம் மற்றும் பல்லாண்டு இராணுவ எதேச்சதிகாரத்தால் வழிநடத்தப்பட்ட இந்த நாட்டில் போதைக்கெதிரான யுத்தம் அவரை தேர்தலில் வெற்றியடையச் செய்திருக்கிறது.

ஆஸ்திரேலியாவின் 28ல் 15 நாடுகள் ஜனநாயகத்தின் சரிவில் பயணிக்கிறபோது அவற்றில் 8 நாடுகளில் சில முன்னேற்றங்கள் தென்படுகின்றன. இந்தியாவில் பொதுச் சமூக உரிமைகள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமூகங்களுக்கிடையில் வன்மம் திட்டமிடப்பட்டு வளர்த்தெடுக்கப்படுவதின் வழிகிறுபான்மையினர் குறிவைத்துத் தாக்கப்படுகின்றனர்.

மத்திய கிழக்கும் வட ஆப்ரிக்காவும் வன்முறைக் களங்களாகத் திகழ்கின்றன. எக்கனாமிஸ்டின் தரவரிசைப் பட்டியலில் இறுதி இடம் பிடிக்கும் இந்தப் பகுதியில் ஈராக்கும் தலை வெட்டும் சலூதி அரேபியாவும் பட்டியலின் கடைசி இடத்தில் இருக்கின்றன. நெதன்யாகுவின் இஸ்ரேலிலும் ஹாமாஸினால் பாலஸ்தீனத்திலும், அந்தப் பிரதேசத்தில் தொடர்ந்து நிலவி வரும் யுத்தம் மற்றும் ஸ்திரீத்தன்மையின்மையாலும் ஜனநாயகத்தை நோக்கிய முன்னெடுப்புகள் துவங்க, தொடர வாய்ப்புகளற்ற நிலவரம் உள்ளது.

வணிகத் தொட்டிலான லண்டனைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கும் வணிக பழமைவாத இதழான எகனாமிஸ்டின் உலக ஜனநாயகப் புரிதல் ஐரோப்பிய மையத்தின் அடிப்படையில் இருப்பதொன்றும் வியப்பிற்குரியதல்ல. என்றாலும் இந்த நிபந்தனைப் புரிதலுக்கு மத்தியிலும் இந்த இதழ் சேகரித்திருக்கும் தரவுகளும் தந்திருக்கும் வெளிச்சமும் தகுதியான ஆழமான பரிசீலனைகளுக்குத் தகுதியானவைதான். உலகம் ஜனநாயகத்தின் செழுமையை நோக்கி ஒரு அங்குலம் கூட முன்னேறாமல் நேர் எதிர்

திசை வழியில்தான் பயணிக்கிறதென்ற உண்மை இந்த ஆய்வில் பளிச்சிடுகின்றது.

உதாரணத்திற்கு அமெரிக்க அதிபர் தேர்தலில் டெய்லர் ஸ்பீஸ்டிவின் வயதான ரசிகராக ஒருவரும் எதிர்மறை சிந்தனையுள்ள ஒரு முட்டாள் பைத்தியமும் போட்டியிடுவது பெப்ஸிக்கும் கோக்கிற்கும் இடையிலான வணிக போட்டா போட்டியைப் போன்றதுதான். “ஜனநாயக/குடியரசு எனும் இரு கிளைகளுள்ள ஒரே வணிகக் கட்சியின் ஒரு கட்சி அரசியல்தான் அமெரிக்காவில் உள்ளது” என்று அரசியல் விமர்சகரும் சீரிய சிந்தனையாளருமான நோவோம் சோம்ஸ்கி கூறுகின்றார். குடியரசுக் கட்சியும் அதன் குறுகிய அதிகார வட்டமும் 100% கருப்பு மற்றும் காக்கிச் சட்டை ஃபாஸிஸ்ட்டுகளாக மாறிவிட்டனர் என்பதுதான் உண்மை.

ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் வேறு பிற சமூகங்களிலும் பெருவணிக ஊடகம் எனும் வலிமை வாய்ந்த ஸ்தாபனங்களால் இந்த இரு கிளைகளுடனான ஒரு கட்சி அமைப்பு உயர்த்திப் பிடிக்கப்படுகின்றது. இந்தப் பெரு வணிக ஊடகங்கள் மேம்பட்ட அரசியல் இயக்கங்களுக்கு எதிரான புறக்கணிப்பு மற்றும் விஷமத்தனமான தியபிரச்சாரத்தை முன்னெடுப்பதால் இயல்பாகவே ஜனநாயகத்தை அச்சுறுத்தும் புதிய ஃபாஸிச சக்திகள் வளர்ச்சியடைகின்றன. உண்மையான ஜனநாயகத்தை விரும்புகின்றவர்கள் அதைப் பாதுகாத்து வளர்த்தெடுக்க அதற்கான போராட்டத்திற்குத் தயாராயிருக்க வேண்டுமென இந்த பெருவணிக ஊடகங்கள் சவால் விடுகின்றன. அதே சமயம் தங்களின் வணிக சாம்ராஜ்யங்களைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக பொது நுகர்வோர் சந்தையின் ஜனநாயக சமூகம் சிறந்த தேர்வு என்று மற்ற உற்பத்தியாளர்களிடம் சென்றுவிடக் கூடாது என்பதிலும் குறியாக இருக்கின்றனர். இப்படித்தான் ஊடக முதலாளித்துவக் கூட்டணி தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்கின்றது. இறுதியாக, ஜனநாயகமோ இல்லையோ உலக முதலாளித்துவம் தொடரும். தன் தேவைகளுக்கேற்ப பெருவணிக முதலாளித்துவம் ஜனநாயகத்தைப் பொறுத்திக் கொள்கிறது. எதுவானாலும் தனது பெரு வணிகக் குழுமங்களுக்குள் எவ்விதத்திலும் ஜனநாயகச் செயல்பாடுகளை அவை அனுமதிப்பதில்லை.

எக்கனாமிஸ்ட் இதழ் முதலாளித்துவ முக்கியஸ்த முன்னணியினர்களின் பிரச்சார ஊடகம். ஆகவே மிகச் சரியான விமர்சனப் புரிதலைத் தருகிற அதே வேளையில் சிக்கலான அதிருப்திகரமான விஷயங்களை இருட்டடிப்பும் செய்கிறது என்பதை

கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எனவேதான் 1922ல் பெர்ட்டுண்ட் ரஸல் சொன்ன கீழ்வரும் வார்த்தைகள் 2024க்கும் பொருந்துகிறது.

“இப்பொழுது கையாளப்படும் பிரச்சார உத்திகளில் வேறுபட்ட இரண்டு திங்குகள் உள்ளன. ஒரு பக்கம் தீர்க்கமான வாதங்களுக்கு இடம் தராத அறிவற்ற நம்பிக்கைகளுக்கு குரல் கொடுக்கின்றன; இன்னொரு பக்கம் செல்வத்தின் மூலமாகவோ அல்லது அதிகாரத்தின் மூலமாகவோ பிரபல்யமாகின்றவர்களுக்கு நியாயமற்ற தகுதியற்ற முன்னுரிமை வழங்கப்படுகின்றது. பகுத்தறிவிற்கு எதிராக இருப்பதினால் மாத்திரமேயல்லாமல் செல்வந்தருக்கும் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் அளிக்கப்படும் தகுதியற்ற முன்னுரிமைக்காகவே பிரச்சாரத்திற்கு எதிர்ப்புகள் எழுப்பப்படுகின்றன.”

உண்மையான தரவுகளின் அடிப்படையில் கணிக்கப்பட்டிருக்கும் எக்கனாமிஸ்டின் உலக ஜனநாயகத் தரவரிசைப் பட்டியல், நிகழ் நாட்களில் உலகம் ஜனநாயகத்திலிருந்து சரிவதை நமக்குக் காண்பிக்கின்றது. அதே சமயம் உலகப் பெருவணிகக் குழுமங்களால் அரங்கேற்றப்படும் சுரண்டலின் உண்மையான தரவுகளையும் அவை எவ்வாறு வறுமைக்கும் விளிம்புநிலைக்கும் பல நாடுகளை உந்தித் தள்ளி அவைகள் தங்கள் ஜனநாயகத்தை இழந்து சர்வாதிகாரத்திற்குள் விழுங்கப்படுவதையும் சொல்லுவதேயில்லை. அது போலவே மத்திய அமெரிக்காவில் சிலஜுவால் அரங்கேற்றப்பட்ட ஆட்சிக் கவிழ்ப்புகளில் பன்னாட்டு பெருவணிகக் குழுமங்களின் லஞ்ச, கையூட்டு பெரும் பண பரிவர்த்தனைகள் மற்றும் புதிதாகச் சுதந்திரமடைந்த ஆப்ரிக்க நாடுகளின் தலைவர்களுக்குத் தந்த லஞ்சத் தொகைகள் குறித்தெல்லாம் வாய் திறப்பதேயில்லை.

பொதுவாக அவரவர் தேசங்களைக் குறித்தே மக்கள் கவலைப் படுகின்றனர். முதலாளித்துவ ஜனநாயக நாடுகளைக் குறித்த அக்கறையின் அளவிற்கு பன்னாட்டு பெருவணிகக் குழுமங்களின் ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகளையோ அவை சுற்றுச் சூழலுக்கும் ஜனநாயகத்திற்கும் ஏற்படுத்தும் அழிவுகளைக் குறித்தோ நாம் கண்டு கொள்வதுமில்லை, கவலைப் படுவதுமில்லை என்பதுதான் துரதிர்ஷ்டமான உண்மை.

Courtesy: Counter Current Website dated : 4.3.2024
Translated from Article "The will of the people in Global Decline" by Thomas Klimauer

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

பாபேலில் தோற்ற மனித சமூகம்

வேதப் புத்தகத்தில் இருந்து இரண்டு பகுதிகளை இங்கு எடுத்தாண்டிருக்கிறேன். இந்தக் கட்டுரைக்கு மிகவும் பொருந்தும் என்பதால்தான் இதைச் செய்திருக்கிறேன். பையன் விசுவாசியாகி விட்டான் என்றெல்லாம் இதனால் யாரும் என்னைக் கொண்டுவிட வேண்டாம் என்ற கோரிக்கையை இந்தக் கட்டுரைக்கான முன்னுரையாக வைக்கிறேன்.

பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் புத்தகமாகிய ஆதியாகமம், அதன் பதினோராவது அதிகாரம், “பூமி எங்கும் ஒரே பாஷையும் ஒரே விதமான பேச்சும் இருந்தது” என்று தொடங்குகிறது என்றால், மக்களுக்கு அதுவரை மொழிபெயர்ப்பிற்கான சிக்கலே இல்லை என்றும் கொள்ளலாம். மக்கள் தொடர்ந்து நகர்ந்து கொண்டே இருந்ததாக அந்த அதிகாரத்தின் அதுவரைக்குமான பகுதியில் இருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. நகர்ந்து கொண்டே இருந்த மக்களுக்கு இந்தத் தொடர் பயணம் தங்களை சிதறடித்து விடுமோ என்ற அச்சம் பிறக்கிறது. சிதறுண்டு போவோம் என்கிற சிந்தனையே அவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தந்திருக்க வேண்டும். அதில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக அவர்கள் அந்த இடத்திலேயே தங்களுக்கென்று ஒரு நகரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு வானளாவிய ஒரு கோபுரத்தை எழுப்பிக் கொள்ள முனைகிறார்கள்.

இவர்களது கோபுரக் கட்டுமானத்தைக் காண கடவுள் அங்கு வருகிறார். அனைவரும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டே கட்டுமானத்தில் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதைக் காண்கிறார். இது ஏதோ ஒரு வகையில் கடவுளை நெருடி இருக்க வேண்டும். அவர் மக்கள் பேசுகிற மொழியை தாறுமாறாக்குகிறார். இப்படியாக பலமொழிகள் உருவாகின்றன. அதுமட்டுமில்லாமல் கடவுள் மக்களை சிதறிப்போகச் செய்கிறார். வேதத்தில் அப்படியான குறிப்புகள் எதுவும் இல்லை. ஆனாலும் ஒவ்வொரு மொழியைப் பேசுகிற குழுவும் ஒவ்வொரு திசுக்குச் சென்றிருக்க வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு நாம் வருவதற்கு தடையும் இல்லை.

‘பாபேல்’ என்பதற்கு என்ன பொருள் என்று தெரியவில்லை. ஆனால், மொழி தாறுமாறானதன் காரணமாக அந்த இடத்திற்கு பாபேல் என்று பெயரிடுகிறார் கடவுள் என்று ஆதியாகமம் கூறுகிறது. ஒருவர் பேசுகிற மொழியை மற்றவருக்கு புரியாமல் செய்து அதன் மூலம் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ள இயலாமல் செய்தது மனிதர்கள் மீதான மதத்தின் அப்போதைய வெற்றியாக இருக்கலாம். ஆனால், மற்றவர் மொழி தெரியாமலே அவர்களோடு உரையாடவும் தொடர்பு கொள்ளவும் மனிதனுக்கு ஒருநாள் ஏலும். அந்தப் புள்ளியில் மனிதன் மதத்தை வெல்வான் என்று “செந்தமிழிலிருந்து செய்தமிழுக்கு” என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள தன்னுடைய நேர்காணல் புத்தகத்தில் தோழர் ஆழி செந்தில்நாதன் கூறுகிறார்.

மொழிகள் வேறுபடுவதில் உள்ள சிக்கல்களில் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ள இயலாமல் போவது அந்தந்த மொழிக் குழுவின் மனிதச் சிந்தனை என்பது அந்தந்த மொழிக் குழுவோடு தேங்கிப் போவது ஆகிய இரண்டையும் ஆக முக்கியமான பெரிய சிக்கல்களாக வகைப்படுத்தலாம்.

அவனது சிந்தனையை இவன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் எனில் இவன் அவனது மொழியைக் கற்றுக் கொள்வது அவசியமாகிறது. இன்னொரு விதமாகவும் இதை அணுகலாம். அவன் தனது சிந்தனையை இவன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கருதினால் அவன் இவனது மொழியைக் கற்றுக் கொண்டு தனது சிந்தனையை இவனது மொழியில் தர வேண்டும். இந்த சிக்கலின் நீட்சிதான் தற்போது மொழியின் ஆதிக்க அரசியலுக்கு வழி வகுத்திருக்கிறது. ஆட்சிக்கு வருபவரின் மொழி அவரது அதிகார எல்லைகுட்பட்ட பகுதியின் ஆதிக்க மொழியாகிறது. அந்தப் பகுதியின் பிற மொழிக்காரர்களை ஆதிக்கக்காரர்களின் மொழி அடிமைப்படுத்துகிற எல்லைக்கு இது நகர்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள “எஸ்தர்” புத்தகத்தில் ஒரு சம்பவம். ஆகாஸ்வேரு என்ற அரசன் தான்

விமர்சனமாகக் கொண்டாடினான். பக்கத்து நாடுகளின் அரசர்களும் பிரபுக்களுமாகத் திரண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நாட்டின் பட்டத்து அரசியான வஸ்தி அரண்மனையின் இன்னொரு புறத்தில் மன்னர்களின் மனைவிமார்கள் மற்றும் பிரபுக்களின் மனைவிமார்களுக்கு விருந்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறான். மன்னர்களுக்கும் பிரபுக்களுக்கும் தனது அழகான மனைவியை அறிமுகப்படுத்த விரும்புகிறான் அகாஸ்வெரு. ஆகவே அவளை அழைத்துவர ஆட்களை அனுப்புகிறான். ஆனால், வஸ்தி வருவதற்கு மறுத்து விடுகிறான். அரசனுக்கு கோபம் வருகிறது. மற்றவர்களுக்கு அரசியே மன்னனுக்கு கீழ்ப்படியவில்லை என்ற விஷயம் வெளியே தெரிந்தால் மற்ற மனைவிமார்களும் தங்களது கணவன்மார்களுக்கு கீழ்ப்படிய மாட்டார்கள் என்ற அச்சம் வந்துவிடுகிறது.

எனவே அவர்கள் கணவன்தான் குடும்பத்தின் தலைவன். கணவனுக்கு மனைவி கீழ்ப்படியுந்து நடக்க வேண்டும். கீழ்ப்படிய மறுக்கும் மனைவிமார்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப் படுவார்கள் என்ற ஆணையை மக்களுக்கு இட வேண்டும் என்று அரசனைக் கேட்கிறார்கள். அரசனும் அப்படி ஒரு ஆணையைப் பிறப்பிக்கிறான். அதை மக்களிடத்திலே கொண்டுபோய் சேர்க்க வேண்டுமென தனது ஊழியர்களுக்கு கட்டளையிடுகிறான். ஆனால் அந்த உத்தரவை மக்களிடம் எப்படிக் கொண்டுபோய் சேர்க்க வேண்டும் என்று தனது ஊழியர்களுக்கு வழிகாட்டியதில் மொழியை ஒரு அரசு எப்படிக்கையான வேண்டும் என்ற தெளிவு இருக்கிறது.

அவனது நாட்டில் பல மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் இருக்கிறார்கள். தனது கட்டளையை அந்தந்த மக்கள் பேசும் மொழிகளின் வழியாகவே அந்தந்த மக்களுக்கு கொண்டுபோய் சேர்க்க வேண்டும் என்று தனது ஊழியர்களுக்கு அவன் கட்டளையிட்டான். தான் சொல்வது மக்களுக்குப் புரிய வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்கள் அவனது கட்டளையின்படி நடந்துகொள்ள முடியும். எனில், தனது உத்தரவுகளை மக்களது மொழியில் கொண்டுபோய் சேர்க்க வேண்டும் என்ற நுட்பம் இது. இதைப் புரிந்து கொள்ளாததால்தான் இந்தியா மாதிரியான பல மொழிகளைக் கொண்ட ஒரு உப கண்டத்தில் அரசு மொழியைக் கற்காதவர்கள் தேச விரோதிகள் என்பதாகவே கொள்ளப்படும் துயரம் இருக்கிறது. இந்த இடத்தில்தான் மொழி பெயர்ப்பின் தேவை வருகிறது. அரசு அந்தந்த மக்களின் மொழியில் உரையாட வேண்டும் என்பது சரி. அவைகளில்

பொதுக் கூட்டங்களில் வைக்கப்படும் உரையை கேட்போரின் மொழிகளின் மொழி பெயர்ப்பாளர்களைக் கொண்டு செய்து விடலாம். புத்தகங்களையும் மொழி பெயர்த்து விடலாம்.

இப்போது வளர்ந்துவிட்ட அறிவியல் காலத்தில் காதுகளுக்குள் சொருகிக் கொள்ளக்கூடிய அளவிலான மிகச் சிறிய இயந்திரங்கள் மொழி பெயர்க்கின்றன. தேவைப்படும் அளவிற்கு துல்லியம் இல்லை என்றாலும் அலைபேசியில் வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஆப்களே அச்சப் பிரதிகளை மொழிபெயர்த்துத் தருகின்றன. ஒலி வடிவங்களை அச்சப் பிரதிகளாகவும், அச்சப் பிரதிகளை ஒலி வடிவிலும் மொழிபெயர்க்கக் கூடிய ஆப்கள் வந்துவிட்டன.

நெருக்கமான ஒரு வரும்நாளில் இது நடக்கும். முகமும் அவனது மொழியும் தெரியாத ஒருவனுக்கு நாம் இங்கிருந்து தமிழில் அலை பேசினால் அது அவனது காதில் அவனது மொழியில் போய் சேர்ந்து விடும். அதற்கு அவனது மொழியில் அவன் அளிக்கும் மறுமொழி தமிழில் நம் காதில் வந்து சேரும். மெல்லிசான ப்ளூத் அளவிலான ஒரு கருவியை அனைவரும் அவரவர் காதுகளில் மாட்டிக் கொள்வோம். நாம் தமிழில் பேசுவது விமான நிலைய அதிகாரிகளுக்கு இந்தியில் போய் சேர்ந்து விடும். அவர் இந்தியில் கேட்பது நமக்கு தமிழில் வந்து சேரும். இந்தியா முழுக்கப் போக வேண்டுமா இந்தியைப் படி, உலகம் சுற்ற வேண்டுமா உனக்கு ஆங்கிலம் அவசியம் என்றெல்லாம் நம்மிடம் எவனும் கதை அளக்க முடியாது. எந்த மொழி பேசும் மருத்துவரிடமும் எந்த மொழி பேசும் நோயாளியும் எந்தவித சிரமமும் இன்றி சிகிச்சைபெற முடியும். ஆனாலும் இதன் பொருள் வேறு மொழிகளை எவரும் கற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்பதல்ல. சாமானிய எளிய மனிதனை மொழி முடக்கி வைக்காது என்பதுதான். அந்தந்த மொழிகளின் இலக்கியத்தை விழுமியங்களை அந்தந்த மொழிகளில் எடுப்பதில் இருக்கும் ஜீவனை இந்தக் கருவிகள் கொடுக்காது. தேவையும் நேரமும் வசதியும் இருப்போர் மொழிகளைக் கற்பது அவசியம்.

பல மொழிகளின் திணிப்பால் பாபேலில் தோற்ற மனித சமூகம், ஒற்றை மொழித் திணிப்பால் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் ஒற்றுமையை சேதப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் மனித சமூகம் மொழிச் சிக்கலில் இருந்து நிச்சயம் மீளும். பார்த்துவிட்டுதான் போக வேண்டும்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

வாசுகி பாம்பு : உருட்டும் உண்மையும்

வாசுகி பாம்பின் பெயரில் தற்போது ஒரு சர்ச்சை உருவாகி
உளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வாசுகி பாம்பை கொண்டு
கைலாயத்தை தேவர்களும் அசுரர்களும் கடைந்த பாம்பின் கற்படி
உருவம் (fossil)கிடைத்திருப்பதாக உருட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

உண்மைச் செய்தி

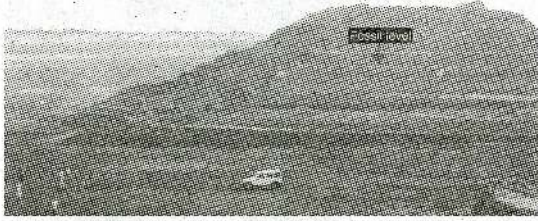
குஜராத்தில் 2005ல் கண்டறியப்பட்ட புதைபடிமப் பொருள், 4.7 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த, பாம்பைச் சேர்ந்தவை என விஞ்ஞானிகள் கண்டறிந்துள்ளனர். குஜராத் மாநிலம் கட்ச் பகுதியில் உள்ள நிலக்கரி சுரங்கத்தின் அருகே, 2005ம் ஆண்டு தொல்லியல் துறை ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு மேற்கொண்டனர். அப்போது, மிக நீளமான உருவ அமைப்புடன் கூடிய படிமப் பொருள் ஒன்றை கண்டறிந்தனர். அது, முதலை இனமாக இருக்கலாம் என ஆய்வாளர்கள் கருதினர். எனினும், அந்த படிமப்பொருள் தொடர்பாக உத்தரகண்டில் உள்ள ஐ.ஐ.டி., ஸூர்க்கியைச் சேர்ந்த டெபாஜித் தத்தா, சுனில் பாஜ்பாய் ஆகிய விஞ்ஞானிகள் ஆய்வு மேற்கொண்டனர். இவர்களது ஆய்வுக் கட்டுரை, 'ஜர்னல் சயின்டிபிக் ரிப்போர்ட்ஸ்' என்ற அறிவியல் தளத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையில், கடந்த 2023ல் கட்ச் பகுதியில் கண்டறியப்பட்ட புதைபடிமப் பொருளில், 27 பாகங்களின் எலும்புகளை ஆய்வு செய்தபோது, அவை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையதாக இருந்தது. அது, மிக நீளமான பாம்பு இனத்தைச் சேர்ந்தது. குறிப்பாக, இது, பழங்காலத்தில் வாழ்ந்ததாக நம்பப்பட்ட வாசுகி பாம்பு இனத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்கலாம் என தெரிவித்துள்ளனர். இதன் நீளம் 36 அடி முதல் 50 அடி வரை இருந்திருக்க வாய்ப்பு உள்ளது. நீண்ட மற்றும் உருளை வடிவமாக இந்த பாம்பு இருந்திருக்கும். முழுமையான எலும்புக்கூடு இல்லாததால், இந்த பாம்பின் மொத்த நீளம் எவ்வளவு என்பதை கண்டறிய முடியவில்லை என, விஞ்ஞானிகள் தங்கள் ஆய்வுக் கட்டுரையில் சுட்டிக்காட்டி உள்ளனர்.

புராண கதை

சிவனுடைய கழுத்தில் ஆபரணமாக இருக்கும் வாசுகி பாம்பினை பாற்கடலைக் கடைய கயிறாக இருக்க வேண்டுமென தேவர்களும், அசுரர்களும் வேண்டினார்கள். அப்படி வாசுகி கயிறாக இருக்க சம்மதித்தால் பாற்கடலில் இருந்து வரும் அமிர்த்தத்தில் ஒரு பங்கை வாசுகிக்கும் தருவதாகக் கூறினார்கள். மந்திர-மேரு மலையை மத்தாகவும், வாசுகி பாம்பினைக் கயிறாகவும் கொண்டு அசுரர்கள் பாம்பின் ஒருபுறமும், தேவர்கள் மறுபுறமும் நின்று இழுத்து கடைந்தார்கள். நீண்ட நேரம் கடைந்தமையால் வலி தாங்காமல் வாசுகி விஷத்தினைக் கக்கியது. அந்த ஆலகால விஷத்திலிருந்து மக்களையும், தங்களையும் காக்கவேண்டுமென தேவர்களும், அசுரர்களும் சிவபெருமானிடம் வேண்டினர். உடனடியாக தோன்றிய சிவபெருமான் ஆலகால விஷத்தினை குடிக்க அது தொண்டையைத் தாண்டுவதற்கு முன் பார்வதி கழுத்தை பிடித்துத் தடுத்து விட்டார். இதனால் சிவபெருமான் உயிர் பிழைத்தார். இதன் பின் சிவபெருமான் நீலகண்டனனார் என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும், அந்த வாசுகி பாம்பை கழுத்தில் மாலையாகப் போட்டுக் கொண்டார் என்கிறது புராணம். இந்தப் பாம்பின் பெயரையே தற்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல் பாம்புக்கு முதல் பெயராக வைத்துள்ளனர்.

இது போன்ற பாம்பின் எலும்புகள் முதன் முதலில் இந்தியாவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இதற்கு வாசுகி இண்டிகஸ் என்று பெயரிட்டுள்ளனர். அதாவது இந்தப் பாம்பு புராணத்தில் சொல்லப்படுகின்ற வாசுகி போன்று பெரிய உருவம் கொண்டிருப்பதால் இதற்கு இந்தப் பெயரிட்டுள்ளனர்.

பாற்கடலில் பாம்பை திரிப்பது போல அறிவியல் உலகில் மூடநம்பிக்கையை அறிவியல் போல காட்ட முயற்சிக்கும் இது போன்ற நடவடிக்கைகளை கண்டுணர்ந்து, அறிவியல் பூர்வமாக சிந்தித்து செயல்பட வேண்டியது தற்போதைய காலகட்டத்தில் கட்டாயமாகியுள்ளது.

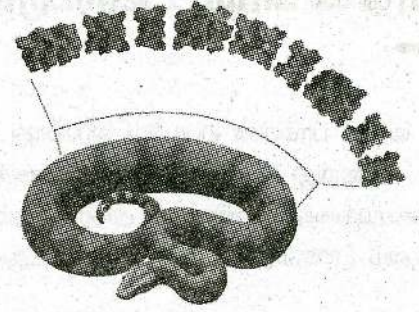
டைட்டானோபோவா

இதற்கு முன், தென் அமெரிக்காவின் கொலம்பியாவில் நடந்த புதைபடிவ ஆராய்ச்சியில், அழிந்துபோன உயிரினமான டைட்டானோபோவா (Titanoboa) என்ற மிகப்பெரிய பாம்பு இனத்தின் முழு உடல் பாகங்கள் கண்டறியப்பட்டன. பாம்பின் நீளம் 43 அடியாக இருந்தது.

குஜராத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ள பாம்பிற்கு டைட்டானா என்ற ஜினஸ் பேருடன் வாசுகியே என டைட்டானா வாசுகியே எனவோ டைட்டானோ இண்டிகஸ் எனவோ பெயர் வைப்பது தான் அறிவியல் வழிமுறை. ஆனால் வாசுகி இண்டிகஸ் எனப் பெயர் வைத்திருப்பது யாரையோ திருப்தி படுத்த சில அறிவியலாளர்களும் இப்படி நடந்து கொள்வது தவறான முன்னுதாரணமாக அமைந்து விடும்.

பொதுவாக, ஒரு புதிய உயிரினம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அதற்கு அதன் ஃபைலம் (Phylum), ஆர்டர் (Order), சப் ஆர்டர் (Sub Order), குடும்பம் (Family), ஜினஸ் (Genus), ஸ்பீசிஸ் (Species) என்ற வகைப்படுத்தலில் வர வேண்டும். அதை விடுத்து புராண கதையில் வரும் பாம்பின் பெயரை வைத்தது, சிவன் கழுத்து பாம்பிற்கு உயிர் கொடுத்து சர்சையை கிளப்பி, அறிவியலை குழப்ப ஒரு கூட்டம் இறங்கியுள்ளது. பாற்கடலில் பாம்பை திரிப்பது போல அறிவியல் உலகில் மூடநம்பிக்கையை அறிவியல் போல காட்ட முயற்சிக்கும் இது போன்ற நடவடிக்கைகளை கண்டுணர்ந்து, அறிவியல் பூர்வமாக சிந்தித்து செயல்பட வேண்டியது தற்போதைய காலகட்டத்தில் கட்டாயமாகியுள்ளது.

அறிவியலில் ஒரு புதிய பொருளைக் கண்டுபிடிக்கும்போது, அதைக் கண்டுபிடிப்பவர் அல்லது கண்டுபிடிக்கும் குழுவில் உள்ளவர் ஒருவர் தெரிவுசெய்யும், பெயர்கள், அப்பொருளுக்கு இடப்படும். 2017ஆம் ஆண்டு, 400 கோடி

ஒளியாண்டுகளுக்கு (4 பில்லியன் ஒளியாண்டு) அப்பாலிருக்கும், 'விண்மீன்திரள் கூட்டத் தொகுதி' (Super Cluster) ஒன்று, இந்திய ஆராய்ச்சிக்குழுவொன்றினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. கண்டுபிடித்தவர்கள் இந்தியர்கள் என்பதால், அதற்குச் 'சரஸ்வதி' (Saraswati Super cluster) என்னும் பெயரிட்டனர். இப்படி பெயரிடுவதில் எந்தவித பிரச்சனையும் இல்லை ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொன்படிம பொருளோடு புராண கதையையும் சேர்த்து அதை உண்மையாக்க முயற்சிக்கும் திரிபு நடவடிக்கை தான் கவலையளிக்கிறது.

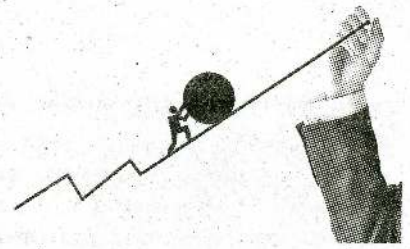
கிரெட்டேசியஸ் காலம்

இந்தியா. ஆப்பிரிக்கா, தென் அமெரிக்கா ஆகிய மூன்றும் ஒன்றாக இருந்த போது கோண்டுவான கண்டத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இந்தப் பாம்பு வாழ்ந்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது. இது மாத்சோய்டே (Madtsoiidae) என்ற தொல்பாம்பு குடும்பத்தைச் சார்ந்தது. இது கோண்டுவானாவில் வாழ்ந்து அந்தப் பெருங்கண்டம் உடைந்து சிறு கண்டங்களாக சிதைந்தது போது அழிந்த பெரும் பாம்புகள் வகையைச் சேர்ந்தது. இந்த வகைப் பாம்புகள் கிரெட்டேசியஸ் காலம் (சுமார் 66 லட்சம் முதல் ஒரு கோடியே 5 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு) முதல் ப்ளீஸ்டோசீன் காலம் வரை (சுமார் 1.2 லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு) வாழ்ந்ததாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பர்விராப்டார் - என்னும் இங்கிலாந்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பாம்பின் தொன்படிமமே உலகின் மிகப்பழைமை வாய்ந்தது. இது 140 கோடி ஆண்டு பழமையானது என்கிறார்கள் தொல்பொருள் ஆய்வாளர்கள்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

இது புத்தொழில்களின் காலம்!

தொழில்துறையைப் பொறுத்தமட்டில் பல்வேறு மாற்றங்கள் துரித கதியில் ஏற்பட்டு வருகின்றன. நீராவி இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட காலத்தில் பிறந்த தொழில்துறை வளர்ச்சி இன்று நான்காம் தலைமுறைக்குள் (இண்டஸ்ட்ரி 4.0) நுழைந்துள்ளது. மாறிவரும் கால ஓட்டத்திற்கேற்ப தொழில்துறையிலும் மாறுதல்கள் உருவாகி வருகின்றன. பரம்பரை தொழில்கள் அழிந்து, புதிய தொழில்துறைகள் உருவெடுத்து வருகின்றன.

இந்தியாவில் அரசு வேலைகள் அருகி வருகின்றன. தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையிலும் வாய்ப்புகள் குறைந்து வருகின்றன. அடுத்தகட்ட பாய்ச்சலுக்குத் தயாராகும் ஸ்டார்ட்அப்-கள் எனப்படும் புத்தொழில்கள்தான் பிரகாசமான எதிர்காலத்தைக் கொண்டுள்ளன.

இது புத்தொழில்களின் காலமாகும்.

செயற்கை நுண்ணறிவு, இணையம், இணைய வழி கும் போன்ற பல செயல்பாட்டுத் தளங்கள், இயந்திர மனிதர்கள் எனப்படும் ரோபோட்டிக்ஸ் போன்ற பல கண்டுபிடிப்புகள் உலகத்தின் போக்கை மாற்றிப்போட்டுள்ளன. இவற்றைப் பயன்படுத்தித் தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதை ஸ்டார்ட் அப் என்று சொல்கிறார்கள்.

அன்றாட வாழ்வில் நாம் சந்திக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு எளிமையான வகையில் தீர்வுகளை வழங்கும் அல்லது புதுமையான யோசனை மூலம் தொழிலை தொடங்கும் ஒரு நிறுவனத்தை தான் ஸ்டார்ட்அப் என்று அழைப்பார்கள்.

உதாரணமாக, சமுதாயத்தில் தீர்க்க முடியாத பரவலான பிரச்சனைகளை சரிசெய்ய ஆப் (App) உருவாக்கி, அதற்கான திட்டத்தை வகுத்து, முதலீட்டாளர்களிடம் நிதியுதவியை பெற்று, லாபத்தை ஈட்டி வந்தால், அதை தொழில்நுட்ப ஸ்டார்ட்அப் (tech startup) என்பார்கள். அதாவது எல்லாவற்றை மென்பொருள் மூலம் செயல்படுத்துவது. இப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் பலவகையான ஸ்டார்ட்அப் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் எளிதாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஆப்பிள், அமேசான், ஃபிளிப்ப்கார்ட், ஃபேஸ்புக் போன்ற பெரிய

நிறுவனங்களும் ஸ்டார்ட்அப்-களாக இருந்துதான் தற்போது உலகின் முன்னணி நிறுவனங்களாக வளர்ந்துள்ளன. ஒரு நிறுவனத்தின் ஆரம்பப்புள்ளி தான் ஸ்டார்ட்அப்.

எவ்வளவு புத்தொழில்கள்?

இன்று நாம் பயன்படுத்தும் பல கணினிச் செயலிகள் ஸ்டார்ட் அப்-களாக ஆரம்பிக்கப்பட்டவையே. உலகத்தில் உள்ள அத்தனை தகவல்களையும் ஓர் இடத்தில் இருந்துகொண்டு பெற முடியுமா என்ற எண்ணத்தின் விளைவும், அந்த ஆர்வமுமே இன்றைக்குக் கூகுள் என்னும் தேடுபொறியை (சர்ச் இன்ஜின்) நமக்கு அளித்துள்ளது. ஒரு புதிய சிந்தனை, ஒரு புதிய நோக்கு ஒரு மனிதனுக்குத் தோன்றினால் அதனை வடிவமைப்பதற்கு இன்றைக்கு இருக்கிற அதி நவீன தொழில் நுட்பம் உதவுகிறது. அந்தத் தொழில் நுட்பத்தை எப்படிப் பயன்படுத்துவது, அதற்கு எப்படிப்பட்ட அணுகுமுறை வேண்டும்? சின்னச்சின்ன யோசனைகளைக் கூட எப்படிப் பெரிய பெரிய முதலீடாக மாற்றுவது, மனதில் தோன்றிய ஒரு புதிய தொழில் ஆரம்பித்து அதனை உலக அளவில் எப்படிக் கொண்டு சேர்ப்பவைதான் ஸ்டார்ட் அப் எனப்படும் புத்தொழில்கள்.

புதிய தொழில் நுட்பங்கள் ஓர் உலகலாவிய அணுகுமுறையை அளிக்கிறது. இணையத்தின் வழியாக எளிதாக நாம் இன்று வெளி நாட்டில் இருப்பவர்களோடு பேச முடிகிறது. வெளி நாட்டில் வாழும் மனிதர்களுக்கு என்ன தேவை என்பதை இங்கிருந்து போய் வெளி நாட்டில் வசிக்கும் நம் தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். பகிர்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை, தொழில்நுட்பத்தைத் தயாரிக்கும் பணியை ஸ்டார்ட் அப் நிறுவனங்கள் செய்கின்றன.

மைக்ரோசாப்டை உருவாக்கிய பில்கேட்ஸ் உருவாக்கிய விண்டோஸ் இயங்குதளத்தின் மாதிரி இனி தேவையில்லை. செர்கி பிரின், லாரி பேஜ் நண்பர்கள் உருவாக்கிய கூகுள் தேடுபொறியை உருவாக்க வேண்டியதில்லை. சமூக ஒருங்கிணைப்பை உருவாக்கிய மார்க் ஜுகர்பெர்க்கின் வாட்ஸ் அப் போன்ற தளம்

தேவையில்லை. அப்படியெனில் வேறு என்ன தேவை.

புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி புத்தாக்க சிந்தனையில் உருவாகும் நிறுவனங்கள்தான் ஸ்டார்ட்அப் எனப்படுகின்றன. ஏற்கெனவே உள்ள தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி அது உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் சென்று சேர்க்க ஒருங்கிணைத்த உத்திதான் புத்தொழில். ஸ்டார்ட் அப் நிறுவனங்களுக்கு உதவி செய்ய வென்ச்சர், ஏஞ்சல் போன்ற முதலீட்டு அமைப்புகளும் உள்ளன. மூலதனம் இன்றி தவிக்கும் தொடக்க நிலை தொழில் முனைவோர் நிறுவனங்களில் முதலீடு செய்து அவர்கள் வளர வழி செய்கிறவர்கள் வென்ச்சர் கேபிடல் எனப்படும் துணிகர முதலீட்டு நிறுவனங்களாகும்.

ஏஞ்சல் இன்வெஸ்டர்கள் எனப்படும் தேவதை முதலீட்டாளர்கள் என்பவர்கள், மிகையாகப் பணம் வைத்திருக்கும் தனி நபர்கள். புதுமையான தொழில் திட்டங்கள் இன்றைக்குப் பார்ப்பதற்கு எளிமையாக இருக்கலாம். அவர்களிடம் பெரிய நிறுவனமாக வளர்ந்துவிடுவார்கள் என்ற அறிகுறி இருக்கும். இந்த அறிகுறியைப் பிடித்துக்கொண்டு அவர்களது தொடக்க நிலையில் முதலீடு செய்து அதற்கு ஈடாக அவர்கள் நிறுவனங்களில் கொஞ்சம் பங்கு வாங்கிக்கொள்ளும் புத்திசாலிகள் இவர்கள். ஒரு வகையில் புத்திசாலிகள். இன்னொரு வகையில் வளர்வதற்கு முன்பே வளர்வார்கள் என்று தெரிகிறவர்களை அங்கீகரித்து ரிஸ்க் எடுக்கிற முதலீட்டாளர்கள்.

இன்றைய காலக்கட்டத்தில் ஸ்டார்ட் அப் நிறுவனங்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு இன்புஷன் சென்டர் (தொழில் வளர் காப்பகங்கள்) பல உருவாகியுள்ளன. பல்கலைக் கழகங்கள், ஐஐடி-க்கள் உள்ளிட்டவையும் இத்தகைய தொழில் வளர் காப்பகங்களை செயல்படுத்துகின்றன. ஸ்டார்ட் அப்கள் எனப்படும் இத்தகைய புத்தொழில் நிறுவனங்களை ஊக்குவிக்க மத்திய அரசும், மாநில அரசுகளும் பல்வேறு விதமான முன்னெடுப்புகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. பெரிய தொழில் நிறுவனங்களும் இத்தகைய புத்தாக்க தொழில் நிறுவனங்களுக்கு நிதியை ஒதுக்கியுள்ளன. இவை தவிர துணிகர முதலீட்டு நிறுவனங்கள் பல நிதியை வழங்குகின்றன.

கரோனா பெருந்தொற்று காலத்தில் மக்கள் ஆக்சிஜன் சிலிண்டர் பற்றாக்குறையால் பலர் உயிரிழந்த நேரத்தில் ஒரு புத்தொழில் நிறுவனம் உருவாக்கிய கருவி லட்சக்கணக்கானோரை காப்பாற்ற உதவியது. இத்தகைய புத்தொழில்

நிறுவனங்கள்தான் இன்றைய தேவை. இவற்றுக்குத்தான் வளமான எதிர்காலம். இன்னும் சொல்லப் போனால் தமிழ்நாட்டில் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற திருநெல்வேலி அல்வா, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் பால்கோவா போன்ற இனிப்புகள் உலகில் எந்தப் பகுதியிலும் கிடைக்கும் வகையில் உருவானதுதான் நேட்டில் ஸ்பெஷல். காம் என்ற இணையதளம். தீபாவளிக்கு 6டன் திருநெல்வேலி அல்வா வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியானது இந்நிறுவன இணைய தளத்தின் மூலம்தான்.

சென்னையைச் சேர்ந்த நிறுவனம் பார்வைத் திறன் குறைபாடு உடையவர்கள் அறிவியல் மற்றும் கணித வரைபடங்களைக் கொண்டு பள்ளி, கல்லூரி பாடங்களை எளிதில் கற்க உதவும் கையடக்க கணினியை உருவாக்கியுள்ளனர். கையடக்க கருவி ஏற்கெனவே புழக்கத்தில் உள்ளதுதான். பார்வைத் திறன் குறைபாடு உடையவர்களுக்காக இதில் ஹார்ட்வேர், சாப்ட்வேர் மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்ததுதான் இந்நிறுவனத்தின் புத்தொழில் சிந்தனை. இதுதான் சமூகத்தில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட வழிவகுத்துள்ளது. இதைப் போல பல ஸ்டார்ட் அப்கள் இந்தியாவில் உருவாகி வருகின்றன. இந்தியாவில் இப்போது 1.20 லட்சம் ஸ்டார்ட் அப்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் மட்டும் 8 ஆயிரம் ஸ்டார்ட் அப்கள் உள்ளன. கடந்த 10 ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் ஸ்டார்ட்அப்களால் உருவான நேரடி மற்றும் மறைமுக வேலை வாய்ப்புகளின் எண்ணிக்கை 40 லட்சம்.

இந்தியாவில் மொத்தமுள்ள ஸ்டார்ட்அப்களில் 54,569 ஸ்டார்ட்அப்களில் (47%) குறைந்தபட்சம் ஒரு பெண் இயக்குநராவது, இருக்கிறார். இது ஸ்டார்ட்அப் துறையில் பெண்களின் தாக்கத்தைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளது. 45 சதவீதத்துக்கும் அதிகமான ஸ்டார்ட்அப்கள், இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் கட்ட நகரங்களில் தொடங்கப்பட்டுள்ளன இந்தப் பரவலாக்கம் ஸ்டார்ட்அப் துறையின் வளர்ச்சிப் பாதையை உறுதிசெய்கிறது.

பெரம்பலூரைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் இருவர் விண்வெளியில் எரிபொருள் நிரப்பும் நிலையத்தை அமைக்கும் முயற்சியில் இறங்கியுள்ளனர்.

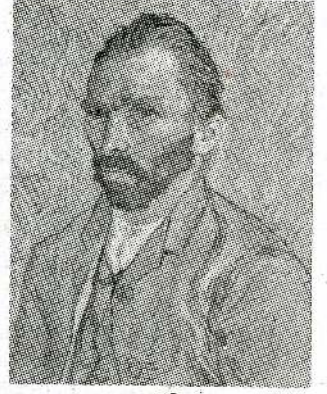
இத்தகைய புத்தாக்க சிந்தனை உடைய தொழில்களுக்குத்தான் இனி வளமான எதிர்காலம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

கட்டுரை: எஸ்.ஜெயச்சந்திரன் நாயர்
மலையாள மூலத்திலிருந்து தமிழில்: யூமா வாசுகி

உண்மத்தின் சூரியகாந்திகள்: 4

கடிதங்களும் நாவல்களும் பிறகு சூரியகாந்திப் பூக்களும்

வான்கோ

பதினாறாவது வயதில் தாய் தந்தையரை விட்டுத் தான் அதிர்ஷ்டத்தைத் தேடி நெதர்லாந்துக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் பெல்ஜியத்துக்கும் பயணித்தார் வின்சென்ட். அங்கே எங்காவது இடம் கண்டுபிடிக்க அவர் பிரயத்தனம் செய்தார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், நண்பர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினருடனான உறவைப் பராமரிக்கவும் நிலைநிறுத்தவும் கடிதங்கள் எழுதுவதுதான் வழக்கம். அதுதான் கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கான முக்கியமான வழியாக இருந்தது. வின்சென்ட்டின் கடிதங்கள், பரிமாற்ற வழி என்பதற்கும் மேலாக வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையவை.

தன்னைச் சுற்றியிருப்பவர்களின் வாழ்க்கையை பொருள் நிறைந்ததாகக் வேண்டும்; சமூகத்துக்கு உதவிகரமாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும்; அனைத்தைவிடவும் முக்கியமாக, துயரத்தில் உருகும் மனங்களுக்கு ஆறுதலளிக்க வேண்டும் எனும் பெரும் மோகத்துடன் வின்சென்ட் வாழ்ந்தார். அதற்காக அவர் தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தார். அதற்கு ஆதாரமாக, யேசு கிறிஸ்துவின் வரலாற்றாசிரியர் ஏனஸ்ட் ரெனானின் (Ernest Renan) அவதானிப்பை அவர் மேற்கோள் காட்டுவார்: “மனிதன் படைக்கப்பட்டது, மகிழ்ச்சியுடனோ, கௌரவத்துடனோ வாழ்வதற்கு மட்டுமல்ல. சமூகத்தின் ஊடே உன்னதங்களை அடையவும் வாழ்வை மேன்மையாக்கவும் வக்கிரங்களில் கட்டுண்டு கிடக்கும் மனித சாரத்தை விடுவித்து உயர்த்தவும் மனிதன் கடமைப்பட்டவன்.”

அந்தக் கடமையில் வின்சென்ட் வென்றாரா? ஆனால், அவருக்கான ஆத்ம திருப்தி அவருக்கு மறுக்கப்பட்டது என்பது கேள்விக்கு அப்பாலே.

உண்மையாக எஞ்சியிருக்கிறது.

ஏமாற்றத்தில் வெந்து உருகி, கடைசியில் அபாயகரமாக குண்டடிப்பட்டு முடிபத்து ஏழாம் வயதில் வின்சென்ட் இறந்தார். அவருக்குத் தகுதியான அங்கீகாரம் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பது மட்டுமல்ல. அவருடைய அற்புதமான ஓவியங்களை ரசிக்க சமூகம் தயாராக இல்லை என்பது அழியாக் களங்கமாக வரலாற்றில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. மிகச் சிறிய ஒரு குழு மட்டும்தான், வின்சென்ட் வாழ்ந்திருக்கும்போது அவரது ஓவியப் படைப்புகளை அங்கீகரித்தது; ரசித்தது.

பிற்பாடு நிறைய வருடங்களுக்கு அப்புறம், மரணத்துக்குப் பிறகான மரியாதையாக, வின்சென்ட்டின் படைப்புகளைப் போற்றிப் புகழ்ந்தவாறு இருபதாம் நூற்றாண்டு பிறந்தது. ஓவியக் கலைக்கு அவர் அளித்த கொடைகளை கலை விமர்சகர் ஒருவர் இப்படி மதிப்பிடுகிறார்:

“இரண்டு தூண்களில்தான் அவருடைய அதிசயப் புகழ் ஸ்தாபிதமாகியிருக்கிறது. இயல்பான மேதமையால் உருக்கொண்ட அவரது படைப்புகள். அவை, கலைக்கும் அவருக்குப் பின்னால் வந்த கலைஞர்களுக்கும் அளித்த உத்வேகம் ஆழ்வமானது. உட்தூண்டல் பெற்றதுதான் அவரது படைப்புப் பாணி. அன்றாட வாழ்க்கையில் பழக்கமான விஷயங்கள் - காலணிகளும் அஞ்சலரும் போன்றவை - ஓவியங்களுக்கான கருப்பொருட்கள் ஆயின. மிக நுட்பமான கோடுகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பதும், உணர்ச்சி ரீதியான அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தும் நிறங்களும், ‘உருளைக் கிழங்கு உண்பவர்கள்’ (The Potato eaters) எனும் ஓவியப் படைப்புக்குப் பயன்படுத்திய இருண்ட

நிறமும், 'சூரியகாந்திப் பூக்கள்' (Sunflowers), 'ஐரில் பூக்கள்' (Iris), 'சைப்ரஸ் மரங்களுடன் சோள வயல்' (Cornfield with Cypresses) ஆகிய ஓவியங்களுக்காகக் கண்டுபிடித்த புதிய நிறக் கலவைகளும் வின்கென்ட்ரின் படைப்புகளை அழிவற்றதாக்கிய முக்கிய அம்சங்களாக இருந்தன.

இவற்றுடன் மற்றொன்றும் உண்டு. அது, அவரது சுயத்தில் பிறவி அம்சமாகச் சேர்ந்திருக்கும் தொன்மம் (Myth).

கலைக்காக சகலத்தையும் இழந்தவன், அதன் பகுதியாக பட்டினியை ஏற்றுக்கொண்டவன், இறவாப் புகழுடைய அதிசய ஓவியங்களை உருவாக்கினான் என்றாலும் அவற்றிலிருந்து சில்லறைக் காசுகள்கூட சம்பாதிக்காதவன் (வாழ்ந்திருக்கும்போது ஒருமுறைதான் அவன் வரைந்த இரண்டு ஓவியங்கள் நானூறு ஃபிராங்குக்கு விற்பனை), உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புகளுக்கு ஆட்பட்டு மிகச் சிறந்த படைப்புகளை உருவாக்கியவன், அதன் மூலம் நிரந்தரத்திற்கு உரிமைப்பட்டவன், கடைசியில் ஏமாற்றத்தில் வாழ்க்கையைப் பலியிட்டான்.

அவ்வாறு, உண்மைகளும் புனைவுகளும் கலந்த ஒரு வாழ்க்கைக் கதையில் பிரிக்க முடியாத பாசங்களாக மாறியிருந்தன அவரை மூடியிருக்கும் தொன்மமும் அவற்றுக்கு இதிகாசத் தன்மையளிக்கும் அவரது கடிதங்களும். அவர் எழுதிய கடிதங்கள், அவரது சுயத்தின் ஆயிரம் முகங்களைக் காட்டுவதாக இருந்தன.

மனதின் குரலாகும் கடிதங்கள்

பதினாறாவது வயதில் தாய் தந்தையரை விட்டு தன் அதிர்ஷ்டத்தைத் தேடி நெதர்லாந்துக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் பெல்ஜியத்துக்கும் பயணித்தார் வின்கென்ட். அங்கே எங்காவது இடம் கண்டுபிடிக்க அவர் பிரயத்தனம் செய்தார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், நண்பர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினருடனான உறவைப் பராமரிக்கவும் நிலைநிறுத்தவும் கடிதங்கள் எழுதுவதுதான் வழக்கம். அதுதான் கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கான முக்கியமான வழியாக இருந்தது. வின்கென்ட்டின் கடிதங்கள், பரிமாற்ற வழி என்பதற்கும் மேலாக வரலாற்று முக்கியத்துவமுடையவை.

மரபுரிதியான கருத்துப் பரிமாற்றமுறை எனும் உண்மையை அங்கீகரித்தவாறு, சமூக யதார்த்தங்களை நிராகரிக்காமல் தன் எண்ணங்களைத் தெளிவுபடுத்தவும் அதன் மூலம் தனக்கான இடத்தை உறுதிப்படுத்தவும் அவர் கடிதங்களைப் பயன்படுத்தினார். வாழ்க்கையில்

மேற்கொண்ட பிரயத்தனங்கள், அவற்றிலிருந்தான பதிலடிகள், நன்மைகள் என எல்லாவற்றையும் கடிதங்கள் மூலம் பதிவு செய்தார் வின்கென்ட். கடிதம் எழுதுவது அவருக்கு, தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்வதாகவும் ஆனது.

தேர்ந்த வாசகரைப்போல மிக நுட்பமாக விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வதிலும் அவர் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தார். அதுபோல உணர்ச்சிகளை எழுத்துகள் மூலம் வெளிப்படுத்துவதிலும் மிகுதிநுட்பம் கொண்டிருந்தார். "பரஸ்பரம் விஷயங்களைப் பரிமாறிக்கொள்வதற்கு பயன் தரக்கூடிய வழிதான் எழுத்துகள்" என்றார் அவர். தன் கலைரிதியான தரிசனங்களையும் தத்துவச் சிந்தனைரிதியான பார்வைகளையும் மிகத் தெளிவாக வெளிப்படுத்த அவரால் முடிந்தது. ஒரு விமர்சகர் இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்: "வின்கென்ட்டின் எண்ணங்களும் அனுபவங்களும் இதயத்தைத் தீண்டுவவை. கடிதங்கள் எழுதுவதில் தன் அசாதாரணத் திறமையை எவரையும் ஒப்புக்கொள்ளச் செய்திருக்கிறார். அது மட்டுமல்ல, அவரது கடிதங்கள் பிரகரிக்கப்பட்டவுடன் அவை உயர்ந்த இலக்கியம் என்று உலகம் அங்கீகரிக்கவும் செய்தது."

வின்கென்ட்டையும் அவரது படைப்புகளையும் தொடர்புபடுத்தும் பாலமாக கடிதங்கள் வளர்ந்தன. தன் குறுகிய வாழ்நாளில் அவர் ஏறத்தாழ 2000 கடிதங்கள் எழுதியதாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் தொண்ணூறு சதவிகித கடிதங்களை ஆம்ஸ்டர்டாமில் இருக்கும் வான்கா அருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாத்து வருகிறார்கள். நண்பரான எமிலி பெர்ணாடுக்கு எழுதிய இருபத்தொரு கடிதங்கள், பால் கார்கனுக்கு எழுதிய ஒரு கடிதம் ஆகியவை நியூயார்க்கில் இருக்கும் மோர்கன் நூலகம் மற்றும் அருங்காட்சியகத்தில் இருக்கின்றன. மற்ற கடிதங்கள் வேறு சில அருங்காட்சியகங்களிலும் ஆவணக் காப்பகங்களிலும் தனி நபர்களின் சேகரத்திலும் உள்ளன. அடிக்கடி இருப்பிடங்களை மாற்றிக்கொண்டிருந்ததால் வின்கென்ட் பல கடிதங்களை அழித்துவிட்டார். அவர் எழுதிய கடிதங்களில் பல, கடைசி நாட்களில் கிடைத்தவை. வின்கென்ட்டின் மனைவியைப் பிரதிபலிப்புகளான அந்தக் கடிதங்களில் பெரும்பாலானவை நம் இதயத்தைத் தகர்ப்பவை. ஆவேர்ஸில் மரணமடையும்போது அவரது தனிப்பட்ட சேகரத்தில் இருந்த கடிதங்கள் அவரது தம்பி தியோவைச் சேர்ந்தன.

தன்னைவிட நான்கு வயது இளையவனான தம்பி தியோவுக்கு அவர் எழுதிய கடிதங்கள், அவர்களுக்கிடையிலான இதயப்பூர்வமான ஆழ்ந்த உறவின் ஒளிரும் நினைவுச் சின்னங்கள்கூடத்தான்.

ஓவிய வியாபாரியாக ஆரம்பம்

வரலாற்றாசிரியர் ஒருவர் அந்தக் காலத்தைப் பற்றி இப்படி எழுதினார்: “தாய்மாமன்களில் ஒருவர் ஏற்பாடு செய்தபடி தன் பதினாறாவது வயதில் வின்சென்ட், ‘கூப்பில் அன்ட்கோ’ (Goupil and co) எனும் ஓவிய விற்பனை நிறுவனத்தில் ஓவிய வியாபாரியாக (Art dealer) பணியாற்றத் தொடங்கினார். அதற்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் தியோ அந்தத் துறைக்கு வந்தார். கூப்பில் நிறுவனத்துக்கு சர்வதேச அளவில் தொடர்புகள் இருந்தன. ஓவிய விற்பனைதான் இதன் பிரதான வருவாய். பார்ஸ் உட்பட முக்கியமான நகரங்களில் இந்நிறுவனத்தின் காட்சிக் கூடங்கள் இருந்தன. அங்கே ஓவியங்கள் காட்சிப்படுத்தப்படும்போது அவற்றால் ஈர்க்கப்படுபவர்கள் விலைபேசி அவற்றை வாங்கிக்கொள்வார்கள்.

ஓவியக் கலைப் பிரபஞ்சத்தில், அலையடித்துயரும் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பவர்கள் இருந்தாலும் கூப்பில்காரர்கள், வீட்டுச் சுவர்களை அழகுபடுத்தும் இயற்கைக் காட்சி ஓவியங்களைத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுத்து காட்சிப்படுத்தினார்கள். அந்தக் காட்சிக் கூடங்கள் மூலம் ஓவியங்கள் விற்பது, பெரும்பாலும் ஓவியர்களின் வாழ்வைத் தீர்மானிக்கும் அம்சமாக இருந்தது.

வின்சென்ட்டும் தியோவும் ஓவிய வியாபாரியாக ஆவதற்கான முன்னோடிப் பயிற்சியாக, கூப்பிலில் காட்சிக்கூட உதவியாளர்களாக வேலை செய்தார்கள். வேலையில் திறமை பெற்றிருந்த அவர்கள் ஓய்வு நேரத்தை வாசிப்பில் செலவிட்டார்கள். நண்பனிடம் பழகுவதுபோன்று தம்பியிடம் நேசம் கொண்டிருந்தார் வின்சென்ட். அவர் தியோவுக்கு, வாசிக்க வேண்டிய புத்தகங்கள் பற்றியும் ஓவியங்களை மதிப்பிடும் அம்சங்களைப் பற்றியும் சொல்லிக் கொடுத்தார். ஆனால், ஓவிய வியாபாரியாக வாழ்க்கைக்கு வடிவம் கொடுப்பது வீண் எனும் எண்ணம் வின்சென்ட்டுக்கு இருந்தது. இது, இத்துறையைக் கைவிட அவரைத் தூண்டியது.

மத விஷயங்களின் மீதான ஈடுபாடுதான் அதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம். குடும்ப உறுப்பினர்களுக்கு கடிதங்கள் எழுதுவதை

வின்சென்ட் 1875ல் நிறுத்தினார். தான் ஒரு ஓவியனாக ஆக வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பதற்கு முன்பு 1880ல், குடும்பத்தில் மூத்த மகன் எனும் நிலைக்கான கடன்மகளைக் கைவிட்டு தன் வாழ்வைத் தேட முடிவு செய்தார்.

தொடக்க காலத்திலிருந்தே, பால பருவத்துக்குப் பிற்பாடு மத விஷயங்கள் வின்சென்ட்டின் வாழ்க்கையை மிகவும் பாதித்திருந்தன. எனவே, மத ஆசிரியனாக ஆவதற்கோ, பாதிரியாரின் உதவியாளராக ஆவதற்கோ இறையியலில் பயிற்சி பெற முயன்றார். ஆயினும் அதைப் பாதியில் கைவிட்டார். அத்துறையைப் பற்றி கொண்டிருந்த பல எண்ணங்கள் நடைமுறை வாழ்க்கையில் பொருத்தமற்றவை எனும் சிந்தனை வின்சென்ட்டைத் தொந்தரவு செய்துகொண்டிருந்தது. அப்போதுதான் அவரது அமைதியற்ற தேடல் அவரை, பசி பட்டினியில் உழலும் சுரங்கத் தொழிலாளர்களின் கிராமத்துக்குக் கொண்டு சென்றது. இந்தக் காலத்தில்தான் அந்த இளைஞர் விக்டர் யூகோவையும் (Victor Hugo), ஜூலிஸ் மிச்செல்ட்டையும் (Jules michel) ஏனஸ்ட் ரெனானையும் வாசித்தார். இந்தக் காலத்தில் எழுதிய கடிதங்களில் எல்லாம் அவர் மனதை அலைக்கழித்துக்கொண்டிருந்த எண்ணங்களும் கனவுகளும் மோகங்களும் பிரதிபலிக்கின்றன. தனிப்பட்ட தேவைகளையும் இன்ப துன்பங்களையும் குடும்ப உறுப்பினர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதை நிறுத்திய வின்சென்ட், அரிதான சந்தர்ப்பங்களில் தியோவுக்கு எழுதும்போது மட்டும் தன் தேவைகளை வெளிப்படுத்தினார்.

1880ல் வின்சென்ட் எழுதிய கடிதங்கள், அவர் ஒரு ஓவியராக உருவானது எப்படி என்று காட்டுகின்றன. அவரின் கலைப் பார்வைக்கு ஆதாரமான அற மற்றும் அறிவுர்தியான பாதிப்பை அந்தக் கடிதங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஓவியக்கலை மரபில் ஹேக் பாணி (Hague School) மற்றும் பரோக் பாணியுடன் (Baroque style), பதினேழாம் நூற்றாண்டு டச்சு ஓவியர்களும் (Dutch masters) கூப்பிலின் வருமான வழியான வரவேற்பறை ஓவியர்களும் வின்சென்ட்டின் ஓவியக் கற்பனையின் பகுதிகள் ஆனார்கள். பென்சில், பேனா, பிரஷ் முதலியவற்றைப் பயன்படுத்தி ஓவிய ஊடகத்தை வெல்ல நடத்திய கடும் போராட்டம், வரைந்து முடித்த ஓவியங்கள் விற்காததால் ஏற்பட்ட ஏமாற்றமும் துயரமும், ஓவிய வியாபாரிகளின் விருப்பு வெறுப்புகளை நிராகரித்து ஓவியர்களின் கூட்டுறவினாடு புதியதொரு ஓவியக் கலாசாரத்தை வேருன்றச்

செய்வதற்கான பாடுகள் ஆகியவற்றை தன் கடிதங்கள் மூலம் வின்சென்ட் பதிவு செய்தார். வாசித்த புத்தகங்கள், தோழமைகள், துன்பங்கள் நிறைந்த காதலுறவுகள், பழமைக்கான எதிர்ப்புகளெல்லாம் அந்தக் கடிதங்களின் வழக்கமான மையங்களாக இருந்தன.

தியோவின் பண உதவியால்தான் பத்து வருட காலம் வின்சென்ட் வாழ்ந்தார். தியோ, தன் வருமானத்தின் பதினைந்து சதவிகிதத்தை மாதந்தோறும் வின்சென்ட்டுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். தவிர, வின்சென்ட் வரைவதற்காக வண்ணங்களும் தூரிகைகளும் ஓவியக் கித்தான்களும் அனுப்பினார். வழக்கமாக தியோ அனுப்பும் பணத்துக்கு மேலாக கூடுதல் பணத் தேவைக்காக வின்சென்ட் தியோவை அணுகினார். சமரசமற்ற நிலைப்பாடுகளுக்கு இடையிலும் பிறரையும் அவர்களின் கருத்துகளையும் அங்கீகரிப்பதற்கான மன விசாலத்தையும் அனுதாபத்தையும் பிரதிபலித்தன அக்கால கடிதங்கள். அவை வெளிப்படுத்துவது, தன் இஷ்டப்படி வாழ விரும்பும் சுதந்திரமான ஒரு மனிதரைத்தான்.

தான் நோயாளியாகத் துவண்டுகிடக்கும்போதும் அதன் விளைவாக மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்படும்போதும் தன் சுதந்திரம்தான் பறிபோகிறது என்று வின்சென்ட் துயருற்றார். இப்படியெல்லாம் நடப்பதற்கான காரணம், அறிந்திராத பகைவர்களின் சதிதானோ என்றும் அவர் சந்தேகித்தார்.

வரைவது எனும் போராட்டம்

ஏதுமற்றவனுக்கு நலமளிக்க புரோகிதத் தொழில் உதவும் எனும் எண்ணம் நிறைவேற்றவில்லை. எனவே, ஒருபோதும் தளராத மனோதிடத்தை மட்டும் மூலதனமாக்கி ஓவியராவதற்கான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார் வின்சென்ட். அப்போது அவர் ஓவியம் வரைவதில் தனிப்பட்ட திறமை பெற்றிருக்கவில்லை. ஆனால், தீவிரமான முனைப்புடன் காகிதங்களுடனும் ஓவியக் கித்தான்களுடனும் இடைவிடாத போராட்டத்தில் ஈடுபடும்போது அவர் ஒரே ஒரு நோக்கத்தைத்தான் கொண்டிருந்தார்; தன் ஓவியங்கள் அவற்றைப் பார்க்கின்றவர்களுக்கு ஆனந்தமும் ஆசுவாசமும் அளிக்க வேண்டும். தியோவுக்கு எழுதிய பெரும்பாலான கடிதங்களில் தன் இந்த விருப்பத்தை அவர் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

தான் எழுதிய கடிதங்களை யாராவது பாதுகாப்பார்கள் என்றோ அவற்றை

பிரசுரிப்பார்கள் என்றோ வின்சென்ட் கனவில்கூடக் கருதியதில்லை. அவரது கடிதங்களைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்த தியோவும் அவர் மனைவி, ஜோ எனப்படும் ஜோகன்னா போன்கரும்தான் அவற்றைப் பிரசுரித்தார்கள். 'தியோவுக்கு வின்சென்ட் எழுதிய கடிதங்கள்' எனும் புத்தக வடிவில் அவை 1914ல் வெளிவந்தன. அதனுடன் வின்சென்ட்டின் வாழ்க்கைக் கதையும் வெளியானது. அந்தக் கடிதங்கள், வின்சென்ட்டின் கலை வாழ்க்கையின் முக்கியமான செல்வாக்குகளையும் முக்கியப் போக்குகளையும் விவரிக்கின்றன.

'தி கிராபிக்' (The Graphic - British Illustrated weekly Newspaper), 'தி இல்லஸ்ட்ரேட்டட் லண்டன் நியூஸ்' ஆகிய பத்திரிகைகளில், ஆங்கிலேய செதுக்குச் சித்திரக் கலைஞர்களும் (Engrave Artists) வரைவாளர்களும் (Draftsmans) ஓவியங்கள் வரைந்துவந்தார்கள். அவர்களைப் பற்றி பிரிட்டிஷ் ஓவியர், ஹுபர்ட் வான் ஹெர்கோமர் (Hubert Von Herkomer) ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அந்தக் கட்டுரையின் பிரதியை வின்சென்ட்டின் நண்பரும் ஓவியருமான ஆண்டன் வான் ரப்பார்ட் (Anthon Gerard Alexander Van Rappard) 1882 அக்டோபரில் வின்சென்ட்டுக்கு அனுப்பினார். கட்டுரையில் குறிப்பிட்ட பத்திரிகைகள் முன்பே வின்சென்ட் அறிந்தவைதான்.

ஹெர்கோமரின் கட்டுரை வின்சென்ட்டை ஆழமாகத் தீண்டியது. இந்த விஷயத்தை ஒரு கடிதத்தில் குறிப்பிடும்போது, கட்டுரையிலிருந்து ஒரு வாசகத்தை மேற்கோள் காட்டினார்: "ஒரு தொழிலாளி தான் வேலை செய்யும் அறையின் சுவரில் என் படைப்புகளின் ஒரு பிரிண்டை வைத்திருப்பதைவிடப் பெரிதாக எதுவொன்றும் எனக்குக் கிடைப்பதற்கில்லை." இதுதான் அந்த வாசகம். "அது எவ்வளவு சரியானது! அவையெல்லாம் பொதுமக்களுக்கானவைதான்." ஹெர்கோமர், "கலை மக்களுக்கானது" என்று எழுதும்போது, வின்சென்ட், "அது தெருவில் உள்ளவர்களுக்கானது" என்று வாசிக்க வேண்டும்" எனத் திருத்தினார். கலையைப் பொறுத்தவரை அவரது நம்பிக்கைக்கு சான்றாக இருந்தது அந்தக் கருத்து. அதைச் சாத்தியப்படுத்த தன் வாழ்வுச் சூழல்களிலிருந்து விலகிச் செல்ல அவரைத் தூண்டியது, சக மனிதர்களுக்குப் பயன்படும்படி ஏதாவது செய்ய வேண்டும் எனும் ஆசைதான்.

தொடக்கத்தில் தான் பணிபுரிந்த கூப்பில் நிறுவனம் கொண்டிருந்த உண்மைக்குப் புறம்பான நிலைப்பாடுகள் அவருக்கு ஏமாற்றமளித்தன.

அவர் அந்த நிறுவனத்தைக் கைவிடக் காரணமாக இருந்த அம்சங்களில் இதுவும் ஒன்று.

அப்படித்தான், கிராமங்களின் விவசாயத் தொழிலாளர் மற்றும் நெசவாளர்களின் நிராதரவான வாழ்க்கையில் புரோகிதத்தின் மூலம் பங்காளியான தன் அப்பாவை இந்த விஷயத்தில் வின்கென்ட் முன்மாதிரியாகக் கொண்டார். கூப்பிலிருந்து விலகி ஏழைகளின் எளிய வாழ்வை ஏற்றதுடன் அவர்களைப் போன்றே உடையணியவும் செய்தார். இதற்கு வின்கென்ட்டுக்கு முன்மாதிரியாக இருந்தவர்கள், போரினேஜில் உள்ள நிலக்கரி சுரங்கத் தொழிலாளிகள்.

புரோகிதர் ஆவதற்கான முயற்சிகளைக் கைவிட்ட பிறகு, விளக்கப்படங்கள் வரைபவராக (Illustrator) வாழ்வதற்கான முயற்சியின் இறுதியில்தான் வின்கென்ட் ஓவியர் ஆனார்.

ஆங்கிலம் மற்றும் பிரெஞ்சு பத்திரிகைகளின் சித்திரங்களை அறிந்திருந்த அவர், அவற்றைப் பின்பற்றியேனும் தன் பாணியில் ஓவியங்கள் வரையத் தொடங்கினார். ஓவியராக வளர்ந்த வின்கென்ட்டின் வாழ்க்கையில் விதை நிலமானது இந்தக் காலம். பிறகு, ஓவியனாவது எனும் மேடாக வாழ்க்கையில் முதன்முதலாக அவருள் வேர்விட அதிக காலம் ஆகவில்லை. விவசாயத் தொழிலாளர்களும் மீனவர்களும் நெசவாளர்களும் கைவினைஞர்களும் ஏழை முதியவர்களும் அவரது ஓவிய உலகில் கதாபாத்திரங்கள் ஆனார்கள்.

விவசாயிகளின் வாழ்க்கையைச் சார்ந்து ஓவியங்கள் வரைந்த ஜீன் ஃப்ரான்கோய்ஸ் மில்லெட் (Jean - Francois Millet) தான் இந்தத் துறையில் வின்கென்ட்டின் வழிகாட்டியானார். அத்துடன், கல்லச்சுக்கலை (Lithograph) பிரதிகள் உருவாக்குவதற்காக ஹேக் ஓவியப் பாணியையும் அவர் மேற்கொண்டார்.

நியூனிலும் ப்ரபாண்டிலும் வசித்திருக்கும்போது விவசாயத் தொழிலாளிகளின் நிறைய ஓவியங்களை வின்கென்ட் வரைந்திருந்தார். அவர்களின் மென்மையல்லாத வாழ்க்கைப் பாணிகளும் ஈர்பற்ற உடல்களும், பெரும்பாலும் அவர்களின் வாழ்க்கையில் நிறைந்திருந்த கடினமும் வின்கென்ட்டின் ஓவியங்களுக்கு இயல்பின் ஒளிவட்டம் கொடுத்தன. அதற்குப் பிறகு ஆன்ட்வெப்பில் வசிக்கும்போது துறைமுகத் தொழிலாளர்களும் தெருப் பெண்களும் அவரது ஓவியங்களில் வந்தார்கள்.

தொடர்பு அவரது சிந்தனையில் மிக முக்கிய இடம் வகித்தது. இதை நிரூபிப்பவைதான் அவரது கடிதங்கள். “புத்தகங்களும் யதார்த்தமும் கலையும் எனக்கு ஒன்றுதான்” என்று ஒரு கடிதத்தில் எழுதினார். எழுத்தறிவற்ற பெண்மணி எவின் ஹூர்னிக்குடனான (Sien Hoornik) தன் வாழ்க்கையை நியாயப்படுத்தும்போது, கலையைப் பற்றியோ இலக்கியத்தைப் பற்றியோ ஏதுமறியாத அந்தப் பெண்மணி தன் வாழ்க்கை தரிசனத்தை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாக வின்கென்ட் கருதினார். தான் உட்பட்டவர்களை மதிப்பிடுவதற்கான நல்ல வழி, கலை இலக்கியத்துடன் ஒருவர் கொண்டிருக்கும் அணுகுமுறைதான் என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிவந்த அவர், ரெம்ப்ராண்டின் பல ஓவியங்களை உதாரணமாகக் காட்டினார்.

ஜார்ஜ் எலியட்டின் (George Eliot) நாவல்கள் வின்கென்ட்டுக்குப் பிடித்திருந்தன என்றாலும், அவரது அன்புக்குரிய எழுத்தாளர் எமிலிஸோலா (Emile Zola) தான். இதனால்தான் அவர், மனதைத் தூய்மையாக்குவதற்கு எமிலிஸோலாவைப் படிக்க வேண்டும் என்று எப்போதும் தியோவை வலியுறுத்திக்கொண்டிருந்தார்.

“கலை என்பது போட்டோகிராபி அல்ல. நம்பகமும் யதார்த்தப் பிரக்ஞையும் கொண்டிருப்பது மட்டுமே கலை ஆகும்” என்று உறுதியாக நம்பிய வின்கென்ட், அதன் பேரில் பால் காகினுடன் சச்சரவு செய்திருந்தார். “அசலான கலையைச் சென்றடைவதற்கு கடினமான துன்பங்களை வெல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இலக்கை அடைவது கஷ்டம் நிறைந்தது என்றாலும், ஓவியங்கள் பார்வையாளர்களை உணர்ச்சிகரமாகத் தீண்ட வேண்டும்” என்று அவர் எழுதினார். “யதார்த்தப் பிரக்ஞை உருவாக்கும் கலை, சர்வ மக்களுக்கானதாக ஆக வேண்டும்.” இதற்கு உதாரணமாக அவர், விக்டர் யூகோவின் ‘ஏழைகள்’ (Les Misérables) எனும் நாவலைக் குறிப்பிட்டார். அந்த நாவலில் வரும் ‘பாண்டின்’ எனும் கதாபாத்திரம், வின்கென்ட்டை மிகவும் பாதித்தது. “பாண்டின் எனும் கதாபாத்திரத்தை யதார்த்தத்தின் மறுஉருவமாக நான் உணர்ந்தேன். உண்மையைவிட யதார்த்தம்தான் கலை என்று அந்தக் கதாபாத்திரம் நிறுவுகிறது.”

-தொடரும்

கலைக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடையிலான

கட்டுரையாளர்:

மொழிபெயர்ப்பாளர், ஓவியர், எழுத்தாளர்

விலங்கிடப்பட்ட மானுடம் - பின்நவீனத்துவப் பெண்ணிய வாசிப்பின் கருத்துவெளி

உலக வரலாற்றின் பக்கங்கள் யாவும் ஆண் மைய எழுத்துகளால் நிரப்பப்பட்டவையே. உலக இயங்கியலை எப்போதும் இருமைகளாகவே கட்டமைத்து வைத்திருக்கும் அதன் அதிகார அரசியல்வெளி, மொழியின் உட்கிடக்கையாகப் பொதியப்பட்டுள்ளது. பெண்ணியச் சிந்தனைவழி தன்னை பொருண்மையாக்கம் செய்ய முற்பட்ட படைப்புகளும் மொழியின் உணர்தளத்தில் ஆணின் கருத்துருவங்களையே வெவ்வேறு வகைகளில் உணர்த்தி நின்றதையறிய முடியும். மொழியின் இச்சார்புத்தன்மையை நீக்கம் செய்வதும், அதன் பன்முக இயங்குதளத்தை உறுதிப்படுத்துவதும் 'மாற்று' எழுத்துகளின் அவசியத்தை உணர்ச்செய்யும். உள்நாட்டுக் காலனிய நோக்கில் இது மற்றுமொரு கீழைத்தேய அரசியல் எனலாம். இவ்வாறு பன்னெடுங்காலமாகத் தனக்கான மொழியின்றி, விளிம்பின் ஓரங்களுக்கு நகர்த்தப்பட்ட பெண்கள் மொழியில் தம் கட்டுடைப்பை நிகழ்த்தத் துவங்கியது மிக முக்கியமான அரசியல் நகர்வு. மொழித்தளத்தில் இப்பொறியமைவை ஆராய்வது அவசியமாகும். அவ்வகையில் பின்நவீனத்துவச் சிந்தனைப்பள்ளியில் இயங்கிய ஈழத்துப் பெண் கவிஞர் சுலோபிகாவின் கவிதைகளில், மொழியின் அதிகார எல்லைகளை மறுத்து எழுதும் பெண்ணிலைவாதத்தை ஆய்ந்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மொழிகளால் கட்டப்படும் இப்புற உலகானது அறிவு என்னும் அதிகாரக் குவிவுகளின் தன்னிலைகளாக இயக்கம் கொள்கிறது. இவ்வியக்க நிலை மனித வாழ்வியலில் துவங்கி அதன் விளைபொருளான கலை, இலக்கியங்கள் மூலம் பரந்துபட்ட வாசகப்பரப்பைச் சென்றடைகிறது. மொழியின் இத்தகைய அடர் பரப்புகளில் மறுக்கப்பட்ட விளிம்பின் குரல்கள் குறியீடுகளால் அங்கொன்றும் இங்கொன்றமாகப் பேசப்பட்ட நிலையில், புத்திலக்கியங்களின் நவீனக் கோட்பாட்டு வரவு அதன் கதையாடலை இன்னும் துலக்கம் பெறச்செய்தது எனலாம். அவ்வகையில் தமிழிலக்கிய உலகிற்குக் கிடைத்த மற்றுமொரு படைப்பு வடிவமான பின்நவீனத்துவப் பெண்ணியச் சிந்தனைப் போக்கின் தத்துவ அரசியலும், பரந்துபட்ட அதன் வீச்சும், சிந்தனை நீட்சியும் கட்டுடைப்புகள்வழி விடுதலை அரசியல் பேசும் வடிவமாக வெளிப்பட்டுள்ளதை சுலோபிகாவின் எழுத்துகளில் காணலாம்.

நவீனத் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் ஈழத்துப் பெண்கவிஞர்களின் பங்கு முக்கியமானது. அவர்களின் வரிசையில் எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில் படைப்பலகிற்கு

வந்து சேர்ந்தவர் கவிஞர் சுலோபிகா. பெண் முன்னேற்றம், விடுதலை அரசியல் என தனக்கேயான எழுத்துகளின் மூலம் சமூகச் செயற்பாட்டாளராக விளங்கிவருபவர். இவரது முதல் நூலான 'விலங்கிடப்பட்ட மானுடம்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பை முன்வைத்து அவரது எழுத்துகளில் வெளிப்படும் கருத்தியலைக் காண்பதாக இவ்வாய்வுத்தளம் அமைகிறது.

பின்நவீனத்துவப் பெண்ணியம்: பெண்ணியம் தனக்கான தத்துவார்த்தத் தளத்தை மார்க்சியம், தலித்தியம், பின்நவீனத்துவம் போன்ற பல்வேறு கோட்பாட்டுப் புரிதல்களை உள்வாங்கி அதனுடாகச் செயல்படுகிறது. அவ்வகையில் பின்நவீனத்துவப் பெண்ணியம் என்பது பின்னை நவீனத்துவம், பின்னை அமைப்பியல் மற்றும் மூன்றாம் அலைப் பெண்ணியமான பிரெஞ்சுப் பெண்ணியம் ஆகியவற்றின் கலவையாகும். இது பாலின சமத்துவமின்மைக்கு வழிவகுத்த சமூகத்தில் வேருன்றியிருக்கும் ஆணாதிக்க நெறிமுறைகளைச் சீர்குலைக்கும் முறையியல் எனலாம்.

தன்னை எழுதும் பெண்மொழி: பெண் விடுதலையானது ஆண் உருவாக்கி வைத்திருக்கும் மொழியிலிருந்து விடுபடுவதிலிருந்து துவங்குகிறது. பெண் தனக்கான உலகை விளக்கவும், தனது இருப்பை வெளிக்காட்டவும் தன்னை எழுதுதல் அவசியமாகும். பெண்கள் தங்களுக்கான மொழியை எழுத, தங்கள் உடலை எழுத வேண்டும் என்பார் ஹெலன் சிக்ஸ் என்ற பெண்ணியலாளர். "உன்னையே நீ எழுது; உன் உடலின் குரல்களுக்குச் செவிசாய்; அப்பொழுதுதான் வரையறைக்குள் அடங்காத உனது நனவிலி மனத்திலுள்ள மூல வளங்கள் எல்லாம் பொங்கிப் புறப்பட்டு வெளிவரும்" (இலக்கியமும் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும், பக்.233) என்பது அவரது வாதமாகும்.

பிரெஞ்சுப் பெண்ணியத்தின் மிக முக்கியமான இச்சிந்தனைப்போக்கு சுலோபிகாவின் கவிதைகளில் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

"காற்று அவள் உதடுகளை மூடச் செய்துள்ளது
ஆயினும்
உதடுகளுக்கு இல்லாத சக்தியை
அவள் தன் இதயத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறாள்" (பக்.11)

என பன்னெடுங்காலமாக பேச்சரிமை மறுக்கப்பட்டு வந்த அடக்குமுறையைச் சுட்டிக்காட்டும் அவர், பெண் எனும் தன்னிலைகளின் பிரதிநிதிகளாக ஆண்களின் எழுத்துகள் செயல்பட முடியாது என்பதைப் பதிவு

செய்கிறார். அவளது (பெண்) காட்சிப்படிமத்தை உங்களால் காணமுடியுமே தவிர அவளது மனத்திரையை அவளன்றி உங்களால் ஒருபோதும் எழுதவே முடியாது என்பதை,

“அவளது இதயராகம்
உண்மைக் கவிஞனின்
பொன்முனையினால் கூட
இதுவரை எழுதப்படாதவை” (பக்.11)

எனும் தம் வரிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஆண்மை பெண்மை கருத்தாக்க எதிர்வு:
பின்நவீனத்துவப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை வாதமான பால், பாலின எதிர்வுநிலைகளின் பண்பாட்டு அரசியல் போக்கை சுலோபிகா கட்டுடைக்கிறார். “ஒருவர் பெண்ணாகப் பிறப்பதில்லை; பெண்ணாக ஆக்கப்படுகிறார்”² (அரசு-குடும்பம்-பெண்ணியம், பக்.7) என சிமோன் தெ போவா கூறும் கருத்து, உயிரியல் நிலையினின்று விலகி ஆண்மை, பெண்மை எனும் பண்பாட்டுக் கருத்தாக்கங்களாக நிலைபெற்றுள்ள சமூக நடவடிக்கைகளைக் கூறுகிறது. பெண்ணுடலானது ஆண்களின் தேவையை நிறைவேற்றும் போதைப் பொருளல்ல, பாலியல் உணர்வு கொண்ட பருப்பொருளல்ல, பரந்து விரிந்த இப்பிரபஞ்சத்தின் உயிர்ப்பே பெண் எனும் பேருருவாகும் என்பதை,

“மென்மஞ்சள் நிறமுலைகள்
வெண்ணய்யில் செதுக்கிய
உடல் வண்ணம்,
மென்மையான பெண்ணின் அங்கங்கள்
இவை மட்டுமா கொண்டு
இப்பூதம் உருவாகியுள்ளது?
பாலியல் உணர்வு மட்டுமா
எம்மில் கலந்துள்ளது? (பக்.5)

எனக் கேள்வியெழுப்பி செறிந்த பொருள்சேர் சிந்தனைத் திறமையும், அரியதிறன் மிகு கொள்கையும், நெஞ்சுரமும் இவற்றினூடே இப்பிரபஞ்சத்தின் மையமும் தம்மில் புதைந்துள்ளன என்று முடிக்கிறார்.

காணாமல் போகும் பெண்களும், மண்ணின் மைந்தர்களும் எனும் கவிதையில் பெண்களை, தாய்மை எனும் புனித பண்பாட்டுப் போர்வைக்குள் இருத்தி அவர்களது உடலையும், உழைப்பையும் ஒருசேர சுரண்டும் ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் தந்திரோபாயங்களைக் கலைத்துப் போடுகிறார்.

“பெண்மையும் மென்மையும் அவர்கள் இலட்சணங்கள்
தாய்மை அவர்களது அழகிய ஆபரணம்
அவர்கள் பெண்களல்ல தெய்வப் பிறவிகள்
மண்ணின் மைந்தர்களுக்கு அல்லவா மனித உரிமைகள்
தெய்வப் பிறவிகட்கு எதற்கவை? (பக்.9)

என ஆணாதிக்கப் பொறியமைவை எள்ளி நகையாடுகிறார். பெண்மை, கற்பு எனும் கருத்தாக்கத்தை முன்வைத்து, தனக்கான பொருளாதாரத் தேவையை அடைய விடாமல், ஒடுக்கப்பட்ட குடும்ப காலம் முழுதும் ஊழிக்கடன் செய்து வாழக் கடவும் இச்சமூக அமைப்பைக்

கேள்வியெழுப்புகிறார்.

இருப்பின் மறுப்பு: பாலினச் சமத்துவமின்மைக்கு வழிவகுத்த எந்தவொரு கருத்தமையையும் பகுப்பாயும் சுலோபிகா, தனது இருப்பின் சமூக மறுப்பைத் தனது கவிதைகளில் வெளிப்படுத்துகிறார். விடுதலையை நோக்கிய பெண்ணின் எந்தவொரு நகர்வும் ஆணின் இருப்பை ஆட்டம் காணச்செய்கிறது.

“அவர்கள் உனக்குக் கூறினார்
நீ ஆணுக்காகவே படைக்கப்பட்டாய்
அதை அவர்கள் கற்பித்தபோது
அது குற்றமாகவே படவில்லை”
ஆனால், நீ செயற்படுத்த முனைந்தபோது
நீ குற்றவாளியானாய்” (பக்.16)

என்று கூறும் அவரது கவிதை வரிகள் இதைப் புலப்படுத்துகிறது. வர்க்கம், மொழி, பால் என்ற கூறுகளின் பேதங்களுக்கு வெளியேயுள்ள மனிதத்துவத்தை நோக்கிப் பயணிக்கும் இவரது எழுத்துகள், தனது இருப்பின் நியமத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

உடலரசியல்-பால் வகை மறுப்பு: உடலை மையமாக வைத்தே இயக்கம் கொள்ளச்செய்த பெண்ணின் சுற்றுவெளியானது, ஆண்களால் நிலையாக்கம் செய்யப்பட்ட அடையாள முகங்களைக் கிழித்தெறிக்கிறது. குறிப்பாக தனது உடல்சார்ந்த எதிர்ப்பு அரசியலை சுலோபிகாவின் கவிதைகள் முன்னெடுக்கின்றன.

பெண்ணுடல் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று காலம் காலமாக வரையறை செய்த, வருணனை செய்த ஆண்களின் பார்வையை மறுக்கிறது. தனக்கான சுதந்திரத்தை மறுக்கச்செய்யும் எந்தவொன்றும் தனக்குத் தேவையில்லையென முழங்குகிறது. அதன் உச்சகட்டமாக உடலை மறுத்தல் எனும் தளத்திற்குப் பயணிக்கிறது கவிதை.

“அண்டவெளிக்கப்பால்,
அனைத்தும் அசைவன போல
நானும் இயங்க வேண்டும்
தசைகள், குருதி, என்பு,
நரம்பு, மனவுணர்வுகள் கொண்ட
இவ்வுடல் நம்மை விட்டு அகன்ற நிலையில்....” (பக்.21)

எனும் இவ்வரிகள் உடலரசியலின் மற்றுமொரு வடிவமாக இயங்குவதை உணர முடிகிறது.

நிறைவாக, உலகம் முழுவதும் பால்நிலை அரசியலானது பெண்ணை அதிகாரம் செய்யும் பான்மையிலேயே அமைந்துள்ளது. மொழியின்வழி அதனைக் கட்டுடைக்கும் செயல்பாடுகள் உலகளவில் எழுச்சி பெற்ற நிலையில், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் தொலைந்து போகும் பெண்ணின் சிந்தனைகளையும், சிக்கல்களையும் மொழியின் அடி ஆழத்திலிருந்து பதிவுசெய்யும் சுலோபிகாவின் பெண்ணெழுத்துகள் விடுதலை அரசியலின் போர்க்குரலாக ஒலிப்பதை அறிய முடிகிறது.

மடல் திறப்பு

உலக வரலாற்றில் ஏறக்குறைய 70 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடந்து வரும் பாலஸ்தீனிய இஸ்ரேலிய போரை உலக நாடுகள் எந்த கண்ணோட்டத்தில் அணுகியது அதன் விளைவுகள் என்னவென்பதையும் விரிவாக அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. பாலஸ்தீனம் விடுதலை பெறவேண்டுமென்பது அனைவரின் வேண்டுகோளாக இருந்தாலும் அது சாத்தியமாகுமா என்பதும் கவலைக்குரிய விசயமே ஏனெனில் எதிர்த்து நிற்பவர்கள் சாதாரணமானவர்களில்லையே. பல்வேறு கலைகளின் கூட்டு முயற்சியால் விளையும் திரைப்படத்திற்குள் மனித முன்னேற்றத்திற்கு உதவாத பிற்போக்கு தனங்களை கற்பிக்கும் திரைப்படங்களுக்கு மத்தியில் எவ்வகையான கருத்துகளை தாங்கியிருந்தால் அது பார் போற்றும் படைப்பாக இருக்குமென்பதை உள்ளூர் மற்றும் உலக ஆக்கங்களோடு எடுத்துச் சொன்ன விதம் திரைப்பட உருவாக்குநர்களுக்கு மட்டுமல்லாது அதை கண்டுகளிக்கும் சாமானிய மக்களுக்கும் நல்லதொரு பாடமாகும். இயற்கையில் விளையும் எந்த ஒரு பொருளும் மற்றொரு பொருளுக்கு குறைவானதல்ல என்பதையும் முதலாளித்துவமும் பண மதிப்பும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின்னரும் உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்ட பின்னரே சமநிலையை மாற்றியுள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. உலக நாடுகளின் கூட்டமைப்பின் செயல்பாடுகள் ஏழை மற்றும் வளரும் நாடுகளுக்கு பாதகமாக அமையும் பட்சத்தில் அதிலிருந்து வெளியேறுவதுதான் நம் சுயமரியாதையை காக்கும் என்பதில் மாற்றுக் கருத்து இருக்க வாய்ப்பில்லையென்றே எண்ணுகிறேன். அதுவே நாட்டு மக்களுக்கு செய்யும் மிகப்பெரிய நன்மையுமாகும். இதைத் தான் நம் விவசாயிகளின் போராட்டங்களும் வலியுறுத்துகிறது. இந்தியாவிற்கே சமூகநீதியை கற்றுத்தந்தவர்களென்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள் அச்சமூக நீதியின் போராட்ட வரலாற்றை அடுத்து வரும் தலைமுறைக்கு ஒன்றன் பின் ஒன்றாக சொல்லவேண்டியதன் தேவையையும் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறது. எவ்வாறு போதிக்காவிட்டால் திராவிடம் போதிக்கும் சமூக நீதி ஏட்டளவில் மட்டும் எஞ்சியிருக்கும் என்பதை அனைவருக்கும் உணரச் செய்தது. தனிமனிதனாக தன்னால் உணர முடிந்த தன் சக்திக்கு மீறிய இயற்கைக்கு தான் உருவாக்கிய பொருட்களை படைத்து வழிபட்டு வந்த நிகழ்வு காலச்சக்கரத்தில் எவ்வாறு மாற்றம் பெற்றுள்ளது அதை எவ்வகையான சித்தாந்தத்தோடு ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் அறிய முடிந்தது. என்னதான் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருந்தாலும் பட்டியலின மக்கள் கொடை அளிக்கு புரவலர்களாக மாற்றம் அடையவில்லையென்பது வேதனையான

தலைகுனிவான அரசியல் கலகமாகத்தான் கருத வேண்டியுள்ளது. உள்ளாட்சிகள் தன்னாட்சி பெற்ற அதிகாரத்தோடு இயங்க வேண்டுமென்ற நோக்கில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும் அது நடைமுறையில் எவ்வாறு இயங்குகிறது என்பதையும் அது எவ்வாறு மாற்றம் பெறவேண்டும் அதற்கான வழியையும் காட்டிச் சென்றுள்ளது. அதை அனைவருக்கும் தெரியப்படுத்தி செயல்பாட்டுக்கு கொண்டு வருவதே அதை வாசிக்கும் நம் ஒவ்வொருவரின் தலையாய கடமையாக இருக்க முடியும்.

சி.சு. ஜெகன்நாதன், பெங்களூரு

2024 ஏப்ரல் காக்கை இதழில் 'அதிவேக ஈனுலை ஆபத்துக்கள்' என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்திருக்கும் சமூக விழிப்புணர்வுக் கட்டுரையில் காணப்படும் அறிவியல் பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டவேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

"இயற்கையில் கிடைக்கும் யுரேனியம் 235-ஐச் செறிவுட்டி யுரேனியம்-238 ஆக மாற்றி அணு உலையில் எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது." இந்தக்கூற்றில் இரண்டு பெரும்பிழைகள் உள்ளன.

1. இயற்கையில் யுரேனியம் - 238 (U238), யுரேனியம் - 235 (U235) ஆகிய இரண்டு ஐசோடோப்புகளும் கலந்தே கிடைக்கின்றன. அவற்றில் யுரேனியம் - 235 தான் அணுக்கரு பிளவைக்கு உள்ளாகி ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிறது. யுரேனியம் - 235 தான் அணுக்கரு உலைகளில் எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்படும் பிளவைத்தனிமம். யுரேனியம் - 238 பிளவைத்தனிமம் (fissile material) அல்ல. அதனால் வழக்கமான அணுக்கரு உலையில் அது எரிபொருளும் அல்ல.

2. இயற்கையில் கிடைக்கும் யுரேனியம் தாதுவில் 99.3 விழுக்காடு யுரேனியம்-238 ஐசோடோப்பும், 0.7 விழுக்காடு யுரேனியம்-235 ஐசோடோப்பும் கிடைக்கின்றன. புரியும் விதத்தில் சொன்னால், 100 கிலோ இயற்கை யுரேனியம் என்றால், 99.3 கி.கி. யுரேனியம்-238 இருக்கும். 0.7 கி.கி. தான் யுரேனியம்-235 இருக்கும். யுரேனியம்-238 பிளவைத்தனிமம் அல்ல. அதனால் அணுக்கரு பிளவைத்தனிமமான யுரேனியம்-235, தனியாகப் பிரித்தெடுக்கப்படவேண்டும். அப்படிப் பிரித்தெடுப்பதைத்தான் 'செறிவுட்டல்' என்று சொல்கிறோம். யுரேனியம்-235 மட்டும் இருந்தால் அது செறிவுட்டப்பட்ட யுரேனியம் (enriched Uranium) எனப்படும். அதுதான் அணுக்கரு உலைகளில் எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. யுரேனியம்-235 ஐ செறிவுட்டி யுரேனியம்-238 ஆக மாற்றுவதாகவும், யுரேனியம்-238 எரிபொருள் என்றும் எழுதியிருப்பது முற்றிலும் பிழையானது.

சு.இராமசுப்பிரமணியன், தோவானை

கட்டுரை: இரா.மோகன்ராஜன்

முள்ளிவாய்க்கால்- கொடுந்துயரின் 15 ஆம் ஆண்டு!

எப்படி நினைவு கூர்வது என்று என்பதில் எதுவித மாற்றமும் இல்லை. ஓர் இனம் முற்றிலும் துடைத்தழிக்கப்பட்டு மீண்டெழுகிறது என்று சொல்வதற்கான எந்த ஒரு தடயமும் இல்லை. நம்பிக்கைக்கான திசை வழி ஏதும் இன்று இல்லை. முன்னநகர்வு என்று எதுவுமிருக்கவில்லை. பாலத்தீன காசா மீது இஸ்ரேல் நடத்தும் தாக்குதல் வழி இன்றைக்கு ஈழத்தை மீண்டும் நினைவுகூறிக் கொள்ள முடிகிறது என்பதைத் தவிர.

காசா என்ற குறுநில பகுதி முள்ளிவாய்க்காலை நினைவுபடுத்துகிறது. ஷாபா மருத்துவமனை மீது 4 முறைக்கு மேல் இஸ்ரேல் போர் விதிகளை மீறி தாக்குதல் தொடுத்திருக்கிறது. இப்படித்தான் முல்லைத் தீவு, புதுமாத்தான், புதுகுடியிருப்பு தற்காலிக மருத்துவமனைகள் மீது சிங்கள படைகள் எரிகணை வீசியழித்தன. 66 தடவைகள் அங்கு தாக்குதல் நடத்தப்பட்டன.

காசாவை பட்டினிப் போட்டு பணிய வைக்க இஸ்ரேல் நினைக்கிறது. காசாவுக்கான உணவு வழங்கல் பாதைகளை தடுத்து நிறுத்துவதுடன் தொண்டு நிறுவனங்களையும் அச்சுறுத்துகிறது.

முல்லைத் தீவில், புது மாத்தானில், புதுகுடியிருப்பில் பாதுகாப்பு வலையங்கள் என்று சொல்லப்பட்ட பகுதிகளில் பாதுகாப்பற்ற நிலையில் இதுதான் நடந்தது. உணவுக்காக வரிசையில் நின்ற ஈழக் குழந்தைகள் மீது சிங்களப் பேரினப் படைகள் எரிகணைகளை வீசி கொன்றொழித்தன. தமிழ் நிலமெங்கும் சதைத் துணுக்கங்களாக சிதறி அடையாளமின்றிப் போயினர். காசா பகுதியில் இதுவரையிலும். பெண்கள், குழந்தைகள், முதியோர் என 31 ஆயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டுவிட்டனர். புனித ரமலான் நோன்பை முன்னிட்டுக் கூட போர் நிறுத்த உடன்பாடு எட்டப்படவில்லை.

பாலத்தீனத்தில் எந்த வல்லாதிக்கப் சக்திகள் பின் நிற்கின்றனவோ, அவையே ஈழ நிலத்திலும் நின்றன. அதனால்தாம் வெண் பாஸ்பாரஸ் உள்ளிட்ட வேதியல் நச்சுக்களை பாலத்தீனத்திலும் இன்று தூவப்படுகின்றன. கொத்தணிக் குண்டுகள் பாலத்தீனத்து நிலத்திலும் வீழ்ந்து வெடிக்கின்றன.

நிலம் வேறு, இனம் வேறு, மொழி வேறு போர் ஒன்றுதான். பின் நிற்கும் வல்லாதிக்க அரசுகள் ஒன்றுதாம். இஸ்ரேல் நேற்று ஈழ படுகொலையில் நேரடி பங்காற்றியது. அதன் சுவடுகள் அப்படியே பாலத் தீனப் போரிலும் வெளிப்படுகிறது. வெளிப்படையானப் போர்கள் சாட்சியமற்ற போர்களாக உலகின் கண்களின் முன்னர் மூண்டுவிடுகின்றன.

இனம் மொழி, தேசம், பெயரிலான விடுதலை அரசியலுக்கு இனி இடமில்லை. அது இப்போது பயங்கரவாதம். துருவ அரசியல் என்பது முதலாளிகளின் துருவ அரசியல் மட்டுமே. பெருஞ்சந்தைக்கான இடத்தைப் பெற்றுதரும் ஒற்றை துருவ அரசின், முதலாளிகளின் அடியாட்களாக மக்களாட்சி நாடுகளின் படையணிகளும், அரசியலும், தத்துவங்களும் இருக்கின்றன. இஸ்ரேல் என்பது நாடு என்ற தற்காலிக நில எல்லையைத் தவிர அதற்கு வேறு மரபு அங்கில்லை. மரபான பாலத்தீனத்தை அரசியல், வல்லாதிக்க அதிகாரத்தின் துணை அதிகாரமாக நிலை பெற்று அது பாலத்தீனம் என்ற மரபு வழி அரபு தாயகத்தை அழிக்கிறது.

ஈழத்தில் மரபான இனம், மொழி, நிலம் இருக்கிறது. இருந்தும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதற்கென்றொரு அரசியல் அதிகாரம் இருக்கவில்லை. சிங்கள பெருந்தேசியம் இனமழிக்கப்பட்ட நிலத்தை போர் தொடுத்து வென்றிருக்கிறது. இஸ்ரேல் என்ற ஒரு கற்பனையான தேசம் மெய்யான தேசத்தை பாலத்தீனத்தை பறித்தெடுப்பது போல ஒரு மெய்யான தேசம் ஈழத்தை, கற்பனையானச் சிங்கள பெருந்தேசியம் கைப்பற்றியிருக்கிறது.

1, 40000 பேர் ஈழத்தில் இன அழிப்பு செய்யப்பட்டனர். 2 இலட்சம் பேர் இடப்பெயர்வுக்குள்ளாகினர். 3 இலட்சம் வரையிலும் முள்வேலிக்குள்ளும், வதை முகாமிற்குள்ளும் வகை பிரிக்கப்பட்டனர்.

இலங்கையின் போர் குற்றம், பொறுப்புக் கூறல், அய்.நாவின் தவறிழைப்பு, என ஈழத்திற்கான நீதி இன்றுவரை கிடைத்தபாடில்லை. நீதியற்ற போர் எந்த நீதியையும் யாதொருவருக்கும் வழங்குவதில்லை. எல்லையற்ற போர். எல்லைகளை அழிக்கும் போர். புதிய சந்தைகளுக்கான வழிகளை திறக்கும் போது மாறுட விழுமியங்களுக்கான கதவுகள் மூடப்பட்டுவிடுகின்றன. பெருஞ் சந்தையில் மனித உயிர்களுக்கு எதுவித மதிப்பும் இருக்கவில்லை. இனி ஒருபோதும் இருக்காது. சந்தைக்கானப் போர். உலக ஒழுங்கிற்கான போர் பாலத்தீனம் போல ஈழ நிலம் போல உலகின் எங்கு வேண்டுமானாலும் நிகழக்கூடும். நேற்று ஈழம் முள்ளிவாய்க்கால், இன்று பாலத்தீனம் - காசா நாளை இன்னுமொரு இனம், இன்னுமொரு நாடு. நினைவு கூர்வதெற்கென்று கொடும் போர். கொடும் நினைவுகள் அவ்வளவே.

**PEARL SHIPPING
AGENCIES**

**PEARL SHIPPING
AND CHARTERING**

PEARL LOGISTICS

**Steamer Agents - Stevedores - Chartering Brokers - Custom House Agents
- MTO - NVOCC - LCL Consolidators & Forwarders**

Head Office:

2/3A, Harbour Express Road, Madathur, Tuticorin - 628008

Tel.: +91 461 2340543 / 47

Fax: +91 461 2340471 Web: www.pearltuty.com

Email: shipping@pearltuty.com

logistics@pearltuty.com

chartering@pearltuty.com

Branches

Cochin - Karaikal - Chennai - Ennore - Kattupalli - Krishnapatnam - Kakinada

& Singapore

ISO 9001

BUREAU VERITAS
Certification

